

P4 - III

Vedavyas

Sripadma mahapurane - P4 III -
श्रीपाद महापुराण - स्वर्गखण्ड

Sanskrit -

paper - Printed

1951 Sambal - (124 years old)

57 Folio

14.4" x 7"

Complete

सकलविषयस्य समग्रं सारं संक्षेपेण प्रस्तुतम्

सकलविषयस्य समग्रं सारं संक्षेपेण प्रस्तुतम्

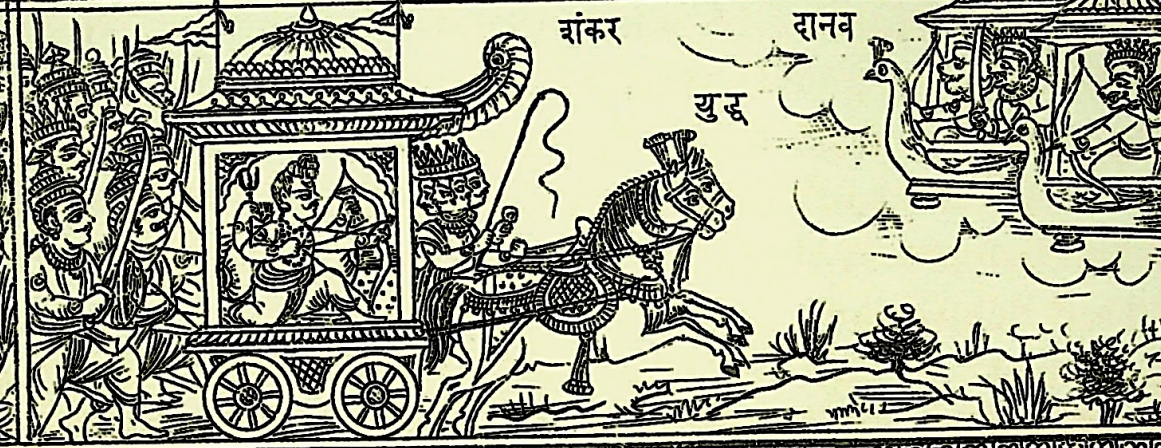
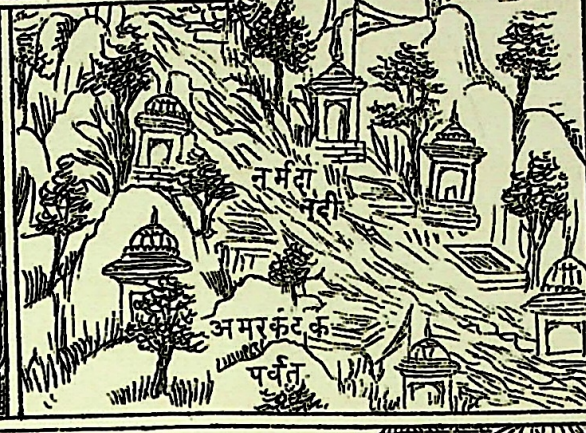
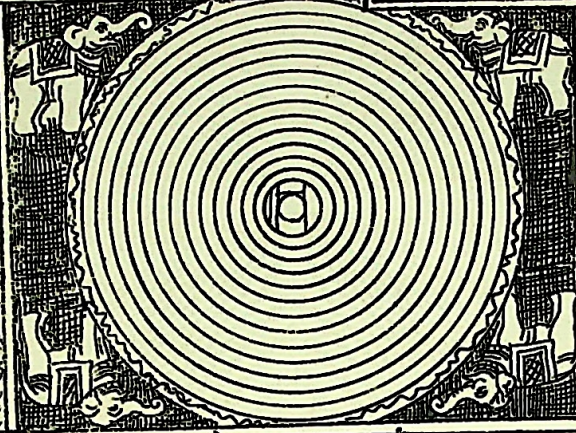
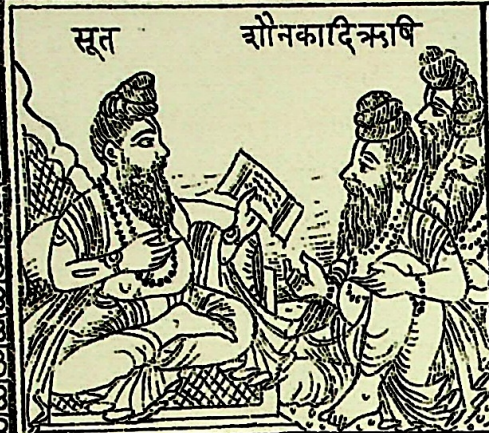
सकलविषयस्य समग्रं सारं संक्षेपेण प्रस्तुतम्

इदं स्वर्गखण्डं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेनखेमराजेन
स्वकीये श्रीवैकटेश्वरयन्त्रालयेऽङ्कित्वा
प्रकाशितम्। संवत् १९५१ शके १८१६

॥ अथ श्रीपाद्मे महापुराणे तृतीयं स्वर्गखण्डं प्रारभ्यते ॥

इस पुस्तकका सब अधिकार १८६७ के २५ ऐक्टके अनुसार रजिष्टर करिकै यन्त्राधिकारीनें अपने स्वाधीन रखे हैं.

स्वर्गखंडचित्र.

॥ ॐ नमो विघ्नहर्त्रे ॐ नमः श्रीमते ॥ नमामि गोविंद पदारविंदं सदेदिशं वंदितमुत्तमाख्यम् ॥ जगज्जनानां हृदिसंनिविष्टं महाजनैकायनमुत्तमोत्तमम् ॥ १ ॥ एक
 दामुनयः सर्वे ज्वलज्ज्वलनसन्निभाः ॥ हिमवद्वासिनः सर्वे मुनयो वेदपारगाः ॥ २ ॥ त्रिकालज्ञा महात्मानो नाना पुण्यसमाश्रयाः ॥ महेंद्राद्रिरताये च ये च विध्यनिवा
 सिनः ॥ ३ ॥ येषु दारण्यनिरताः पुष्करारण्यवासिनः ॥ श्रीशैलैर्निरताये च कुरुक्षेत्रनिवासिनः ॥ ४ ॥ धर्म्मारण्यरताये च दंडकारण्यवासिनः ॥
 जंबूमार्गरताये च ये च सत्यनिवासिनः ॥ ५ ॥ एते चान्ये च बहवः सशिष्या मुनयोऽमलाः ॥ नैमिषं समुपायाताः शौनकेन्द्रमुत्सुकाः ॥ ६ ॥ तं पूजयित्वा
 विधिवत्तेन ते च सुपूजिताः ॥ आसनेषु विचित्रेषु बृहत्यादिषु यथाक्रमम् ॥ ७ ॥ शौनकेन प्रदत्तेषु आसीनास्ते तपोधनाः ॥ कृष्णाश्रिताः कथाः पुण्याः पर
 स्परमथाब्रुवन् ॥ ८ ॥ कथांतेषु तस्तेषां मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ आजगाम महातेजाः सूतस्तत्र महाद्युतिः ॥ ९ ॥ व्यासशिष्यः पुराणज्ञो रोमहर्षण
 संज्ञकः ॥ तान् प्रणम्य यथान्यायं स तैश्चैवाभिपूजितः ॥ १० ॥ उपविष्टं यथायोग्यं शौनकाद्यामहर्षयः ॥ व्यासशिष्यं सुखासीनं सूतं वै रोमहर्षणम् ॥ ११ ॥
 तं प्रच्छुर्महाभागाः शौनकाद्यास्तपोधनाः ॥ ऋषय उचुः ॥ पौराणिकमहाबुद्धे रोमहर्षण सुव्रत ॥ १२ ॥ त्वत्तः श्रुता महापुण्याः पुरा पौराणिकीः कथाः ॥ सां
 प्रतंच प्रवृत्ताः स्म कथायां सक्षणाहरेः ॥ १३ ॥ सर्वैपुंसां परोधर्मो यतो भक्तिरधोक्षजे ॥ पुनः पुराणमाचक्ष्व हरि वार्तासमन्वितम् ॥ १४ ॥ हरेरन्या कथा सूतश्म
 ज्ञानसदृशी स्मृता ॥ हरिस्तीर्थस्वरूपेण स्वयं तिष्ठति तच्छ्रुतम् ॥ १५ ॥ तीर्थानां पुण्यदातृणां नामानि किल कीर्तय ॥ कुत एतत्समुत्पन्नं केन वा परिपाल्यते ॥ १६ ॥
 कस्मिन् विलयमभ्येति जगदेतच्चराचरम् ॥ क्षेत्राणिकानि पुण्यानि केच पूज्याः शिलोच्चयाः ॥ १७ ॥ नद्यश्च काः पराः पुण्या नृणां पापहराः शुभाः ॥ एतत्सर्वम
 हाभागकथय स्वयथाक्रमम् ॥ १८ ॥ सूत उवाच ॥ साधुसाधु महाभागाः साधुपृष्टं तपोधनाः ॥ तं प्रणम्य प्रवक्ष्यामि पुराणं पद्मसंज्ञकम् ॥ १९ ॥ पाराशर्यं
 परमपुरुषं विश्वेद्यैर्कयोर्निविद्याधारं विपुलमतिदं वेदे वेदांतवेद्यम् ॥ शश्वच्छांतं स्वमतिविषयं शुद्धतेजो विशालं वेदव्यासं विततयशसं सर्वदा हं न मामि
 ॥ २० ॥ नमो भगवते तस्मै व्यासायामिततेजसे ॥ यस्य प्रसादाद्वक्ष्यामि नारायणकथामिमाम् ॥ २१ ॥ प्रवक्ष्यामि महापुण्यं पुराणं पद्मसंज्ञितम् ॥ स
 हस्रं पंचपंचाशत्षड्भिः खंडैः समन्वितम् ॥ २२ ॥ तत्रादावादिखंडं स्याद्भूमिखंडं ततः परम् ॥ ब्रह्मखंडं च तत्पश्चात्ततः पातालखंडकम् ॥ २३ ॥ क्रियाखंडं
 ततः ख्यातमुत्तरं खंडमंतिमम् ॥ एतदेव महापद्ममद्भुतं यन्मयं जगत् ॥ २४ ॥ तद्भूतांताश्रयं तस्मात्पाद्ममित्युच्यते बुधैः ॥ एतत्पुराणममलं विष्णुमाहा
 त्म्यमुत्तमम् ॥ २५ ॥ देवदेवो हरिर्यद्वै ब्रह्मणे प्रोक्तवान्पुरा ॥ ब्रह्मा तन्नारदायाहनारदोऽस्मद्भूरोऽपुरः ॥ २६ ॥ व्यासः सर्वपुराणानि सेतिहासानि संहिताः ॥

अध्यापयामासमुहुर्मामतिप्रियमात्मनः ॥ २७ ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिपुराणमतिदुर्लभम् ॥ यच्छ्रुत्वाब्रह्महत्यादिपापेभ्योमुच्यतेनरः ॥ २८ ॥ सर्वतो
 र्थाभिषेकंचलभते शृणुतेहियः ॥ श्रद्धयापरयाभक्त्याश्रुतमात्रेणमुक्तिदः ॥ २९ ॥ अश्रद्धयापिशृणुतेलभतेपुण्यसंचयम् ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन
 पद्मंश्रोत्रातिथीकुरु ॥ ३० ॥ तत्रादिखंडंवक्ष्यामिपुण्यं पापविनाशनम् ॥ शृण्वंतुमुनयः सर्वे सशिष्यास्त्वत्रयेस्थिताः ॥ ३१ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुरा
 णेस्वर्गखंडे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ आदिसर्गमहंतावत्कथयामिद्विजोत्तमाः ॥ ज्ञायते येन भगवान्परमात्मासनातनः ॥ १ ॥ सृष्टेषु प्रल
 यादूर्ध्वनासीत्किंचिद्विजोत्तमाः ॥ ब्रह्मसंज्ञमभूदेकं ज्योतिर्वै सर्वकारकम् ॥ २ ॥ नित्यं निरंजनं शांतं निर्मलं नित्यनिर्मलम् ॥ आनंदसागरं स्वच्छं यत्कां
 क्षंतिमुमुक्षुः ॥ ३ ॥ सर्वज्ञं ज्ञानरूपत्वादनंतमजमव्ययम् ॥ अविनाशिसदास्वच्छमच्युतं व्यापकं महत् ॥ ४ ॥ सर्गकाले तु संप्राप्ते ज्ञात्वा तं ज्ञानरूपक
 म् ॥ आत्मलीनं विकारंच तत्स्रष्टुमुपचक्रमे ॥ ५ ॥ तस्मात्प्रधानमुद्भूतं तत्तत्त्वापिमहान्भूत् ॥ सात्त्विको राजसश्चैव तामसश्च त्रिधामहान् ॥ ६ ॥ प्रधानेना
 वृतो ह्येव त्वचाबीजमिवावृतम् ॥ वैकारिकस्तैजसश्च भूतादिश्चैव तामसः ॥ ७ ॥ त्रिविधो यमहंकारो महत्तत्त्वादजायत ॥ यथा प्रधानेन महान् महता स तथा
 वृतः ॥ ८ ॥ भूतादिस्तु विकुर्वाणः शब्दतन्मात्रकंततः ॥ ससर्जशब्दतन्मात्रादाकाशं शब्दलक्षणम् ॥ ९ ॥ शब्दमात्रं तथाकाशं भूतादिः सममावृणोत् ॥ श
 ब्दमात्रं तथाकाशं स्पर्शमात्रं ससर्जह ॥ १० ॥ बलवान्भवद्वायुस्तस्य स्पर्शो गुणोमतः ॥ आकाशं शब्दमात्रं तु स्पर्शमात्रं समावृणोत् ॥ ११ ॥ ततो वायुवि
 कुर्वाणो रूपमात्रं ससर्जह ॥ ज्योतिरुत्पद्यते वायोस्तद्रूपगुणमुच्यते ॥ १२ ॥ स्पर्शमात्रस्तु वैवायूरूपमात्रं समावृणोत् ॥ ज्योतिश्चापि विकुर्वाणं रसमात्रं
 ससर्जह ॥ १३ ॥ संभवंतिततो भांसिरसमात्राणि तानितु ॥ रसमात्राणि चांभांसिरूपमात्रं समावृणोत् ॥ १४ ॥ विकुर्वाणानि चांभांसि गंधमात्रं ससर्जिरे ॥
 तस्माज्जातामहीचेयं सर्वभूतगुणाधिका ॥ १५ ॥ सै संधातो यतस्तस्मात्तस्य गंधो गुणोमतः ॥ तस्मिंस्तस्मिंस्तु तन्मात्रात्तेन तन्मात्रता स्मृता ॥ १६ ॥ त
 न्मात्राण्यविशेषाणि विशेषाः क्रमशोपराः ॥ भूततन्मात्रसर्गो यमहंकारात्तु तामसात् ॥ १७ ॥ कीर्तितस्तु स मासैनमुनिवर्यास्तपोधनाः ॥ तैजसानां द्रिया
 ण्याहुर्देवैकारिकादश ॥ १८ ॥ एकादशं मनश्चात्र कीर्तितं तत्त्वचित्तकैः ॥ ज्ञानेन्द्रियाणि पंचात्र पंचकर्मा द्रियाणि च ॥ १९ ॥ तानि वक्ष्यामि तेषां च कर्मा
 णिकुलपावनाः ॥ श्रवणं त्वक् चक्षुर्जिह्वा नासिका चैव पंचमी ॥ २० ॥ शब्दादिज्ञानसिद्ध्यर्थं बुद्धियुक्तानि पंच वै ॥ पायूपस्थं हस्तपादौ कीर्तिता वाक् च पं
 चमी ॥ २१ ॥ विसर्गानंदनादानगत्युक्तिकर्म तत्स्मृतम् ॥ आकाशवायुतेजांसि सलिलं पृथिवी तथा ॥ २२ ॥ शब्दादिभिर्गुणैर्विप्राः संयुक्ता उत्तरोत्तरैः ॥

१ गुरुरिति पाठः । २ तत्रादिखंडमित्यर्थः श्लोकः क्वचित्पुस्तकेन दृश्यते । ३ आनंदस्य परंपुच्छमिति वा पाठो गम्यते । ४ प्रधानतत्त्वेन समम् । ५ संधातो यमिति वा पाठोऽंतरं ।

नानावीर्याः पृथग्भूतास्ततस्तेसंहतिविना ॥ २३ ॥ नाशकुवन्प्रजाः स्रष्टुमसमागत्यकृत्स्नशः ॥ समेत्यान्योन्यसंयोगं परस्परमथाश्रयात् ॥ २४ ॥ एकसं
 वास्सलक्ष्याश्चसंप्राप्यैक्यमशेषतः ॥ पुरुषाधिष्ठितत्वाच्चप्रधानानुग्रहेणच ॥ २५ ॥ महदादयोविशेषांताअंडमुत्पादयंतिते ॥ तत्क्रमेणविवृद्धंतुजलबुद्बुद
 वत्संदा ॥ २६ ॥ भूतेभ्योऽंडमहाप्राज्ञावृद्धंतदुदकेशयम् ॥ प्राकृतं ब्रह्मरूपस्यविष्णोःस्थानमनुत्तमम् ॥ २७ ॥ तत्राव्यक्तस्वरूपोसौविष्णुर्विश्वेश्वरःप्रभुः ॥ ब्रह्मरूपं
 समास्थायस्वयमेवव्यवस्थितः ॥ २८ ॥ स्वेदजांडमभूत्तस्यजरायुश्चमहीधराः ॥ गर्भोदकंसमुद्राश्चतस्र्योभून्महदात्मनः ॥ २९ ॥ साद्रिद्रीपसमुद्राश्चसज्यो
 तिलोकसंग्रहः ॥ तस्मिन्नंडेभवत्सर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ ३० ॥ अनादिनिधनस्यैवविष्णोर्नाभेःसमुत्थितम् ॥ यत्पद्मंतद्धैमंडमभूच्छ्रीकेशवेच्छया ॥ ३१ ॥
 रजोगुणधरोदेवःस्वयमेवहरिःपरः ॥ ब्रह्मरूपंसमास्थायजगत्स्रष्टुं प्रवर्तते ॥ ३२ ॥ सृष्टंचपात्यनुयुगंयावत्कल्पविकल्पना ॥ नारसिंहादिरूपेणरुद्ररूपेण
 संहरेत् ॥ ३३ ॥ सब्रह्मरूपंविस्मृजन्महात्माजगत्समस्तं परिपातुमिच्छन् ॥ रामादिरूपंसतुगृह्ययातिबभूवरुद्रोजगदेतदत्तुम् ॥ ३४ ॥ इति श्रीपा
 ञ्चमहापुराणेस्वर्गखंडेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ नदीनांपर्वतानांचनामधेयानिसर्वशः ॥ तथाजनपदानांचयेचान्येभूमिमाश्रिताः ॥ १ ॥
 प्रमाणंचप्रमाणज्ञपृथिव्याःकिलसर्वतः ॥ निखिलेनसमाचक्ष्वकाननानिचसत्तम ॥ २ ॥ सूत उवाच ॥ पंचैमानिमहाप्राज्ञमहाभूतानिसंग्रहात् ॥ जग
 तीस्थानिसर्वाणिसमान्याहुर्मनीषिणः ॥ ३ ॥ भूमिरापस्तथावायुरग्निराकाशमेवच ॥ गुणोत्तराणिसर्वाणितेषांभूमिःप्रधानतः ॥ ४ ॥ शब्दस्पर्शश्चरू
 पंचरसोगंधश्चपंचमः ॥ भूमेरेतेगुणाःप्रोक्ताऋषिभिस्तत्त्ववेदिभिः ॥ ५ ॥ चत्वारोप्सुगुणाविप्रागंधस्तत्रनविद्यते ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचतेजसोथगुणा
 स्त्रयः ॥ ६ ॥ शब्दःस्पर्शश्चवायोस्तुआकाशेशब्दएवच ॥ एतेपंचगुणाविप्रामहाभूतेषुपंचसु ॥ ७ ॥ वर्ततेसर्वलोकेषुयेषुभूताःप्रतिष्ठिताः ॥ अन्यो
 न्यंनातिवर्ततेसाम्यंभवतिवैतदा ॥ ८ ॥ यदातुविषमीभावमाविशंतिपरस्परम् ॥ तदादेहैर्देहवंतोव्यतिरोहंतिनान्यथा ॥ ९ ॥ आनुपूर्व्यांविनश्यंतिजायं
 तेचानुपूर्वशः ॥ सर्वाण्यपरिमेयाणितदेषांरूपमैश्वरम् ॥ १० ॥ यत्रयत्रहिदृश्यंतेधावंतिपांचभौतिकाः ॥ तेषांमनुष्यास्तर्केणप्रमाणानिप्रचक्षते ॥ ११ ॥
 अचित्याःखलुयेभावास्तान्नतर्केणसाधयेत् ॥ सुदर्शनंप्रवक्ष्यामिद्वीपंतुमुनिपुंगवाः ॥ १२ ॥ परिमंडलोमहाभागाद्वीपोऽसौचक्रसंस्थितः ॥ नदीजलपरि
 च्छिन्नःपर्वतैश्चाब्धिसन्निभैः ॥ १३ ॥ पुरैश्चविविधाकारैरम्यैर्जनपदैस्तथा ॥ वृक्षैःपुष्पफलोपेतैःसंपन्नोधनधान्यवान् ॥ १४ ॥ लवणेनसमुद्रेणसमंतात्परि
 वारितः ॥ यथाहिपुरुषःपश्येदादर्शमुखमात्मनः ॥ १५ ॥ एवंसुदर्शनोद्वीपोदृश्यतेचक्रमंडलः ॥ द्विरंशेपिप्पलस्तस्यद्विरंशेचशशोमहान् ॥ १६ ॥

सर्वौषधिसमादायसर्वतःपरिवारितः ॥ आपस्ततोऽन्याविज्ञेयाःशेषःसंक्षेपउच्यते ॥ १७ ॥ ऋषयउचुः ॥ उक्तोयस्यचसंक्षेपोबुद्धिमन्विधिवत्त्वया ॥ तत्त्वज्ञश्चा
सिसर्वस्यविस्तरंसूतनोवद ॥ १८ ॥ यावान्भूम्यवकाशोयंदृश्यतेशशलक्षणे ॥ तस्यप्रमाणंप्रब्रूहिततोवक्ष्यसिपिप्पलम् ॥ १९ ॥ एवैतैःकिलपृष्टःससूतोवाक्य
मथाब्रवीत् ॥ सूतउवाच ॥ प्रागायतामहाप्राज्ञाःषडेतेरत्नपर्वताः ॥ २० ॥ अवगाढाह्यभयतःसमुद्रौपूर्वपश्चिमौ ॥ हिमवान्हिमकूटश्चनिषधश्चनगोत्तमः ॥ २१ ॥
नीलश्चवैडूर्यमयःश्वेतश्चशशिसन्निभः ॥ सर्वधातुपिनद्धश्चशृंगवान्नामपर्वतः ॥ २२ ॥ एतेवैपर्वताविप्राःसिद्धचारणसेविताः ॥ तेषामंतरविष्कुंभौयोजनानिसहस्र
शः ॥ २३ ॥ तत्रपुण्याजनपदास्तानिपर्षाणिसत्तमाः ॥ वसंतितेषांसत्त्वानिनानाजातीनिसर्वशः ॥ २४ ॥ इदंतुभारतंवर्षततोहैमवतंपरम् ॥ हेमकूटात्परंचैवहरिवर्ष
प्रचक्षते ॥ २५ ॥ दक्षिणेनतुनीलस्यनिषधस्योत्तरेणच ॥ प्रागायतोमहाभागामाल्यवान्नामपर्वतः ॥ २६ ॥ ततःपरंमाल्यवतःपर्वतोऽगंधमादनःपरिमंडलस्तयोर्ध
व्येमेरुःकनकपर्वतः ॥ २७ ॥ आदित्यतरुणाभासोविधूमइवपावकः ॥ योजनानांसहस्राणिचतुरशीतिरुच्छ्रितः ॥ २८ ॥ अधस्ताच्चतुरशीतिर्योजनानांद्विजोत्त
माः ॥ ऊर्ध्वमधश्चतिर्यक्चलोकानावृत्यतिष्ठति ॥ २९ ॥ तस्यपार्श्वेष्वमीद्रीपाश्चत्वारःसंस्थिताद्विजाः ॥ भद्राश्चःकेतुमालश्चजंबूद्वीपश्चसत्तमाः ॥ ३० ॥ उत्तराश्चै
वकुरुवःकृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ विहंगसुमुखोयस्तुसुपार्श्वस्यात्मजःकिल ॥ ३१ ॥ सवैविचितयामाससौवर्णान्प्रेक्ष्यवायसान् ॥ मेरुरुत्तममध्यानामधमानां
चपक्षिणाम् ॥ ३२ ॥ अविशेषकरोयस्मात्तस्मादेनंत्यजाम्यहम् ॥ तमादित्योनुपयैतिसततंज्योतिषांवरः ॥ ३३ ॥ चंद्रमाश्चसनक्षत्रोवायुश्चैवप्रदक्षिणः ॥ सपर्व
तोमहाप्राज्ञादिव्यपुष्पसमन्वितः ॥ ३४ ॥ भवनैरावृतैःसर्वैर्जंबूनदमयैःशुभैः ॥ तत्रदेवगणाविप्रागंधर्वासुरराक्षसाः ॥ ३५ ॥ अप्सरोगणसंयुक्ताःशैलेःक्रीडंतिसर्व
दा ॥ तत्रब्रह्माचरुद्रश्चशक्रश्चापिसुरेश्वरः ॥ ३६ ॥ समेत्यविविधैर्यज्ञैर्यजंतोऽनेकदक्षिणैः ॥ तुंबुरुर्नारदश्चैवविश्वावसुर्हाहाहूहूः ॥ ३७ ॥ अभिगम्यामरश्च
ष्टंस्तुवंतिविविधैःस्तवैः ॥ सप्तर्षयोमहात्मानःकश्यपश्चप्रजापतिः ॥ ३८ ॥ तत्रगच्छंतिभद्रवःसदापर्वाणिपर्वणि ॥ तस्यैवमूर्द्धन्युशनाकाव्योदैत्यैर्महीय
ते ॥ ३९ ॥ तस्यहैमानिरत्नानितस्यैतेरत्नपर्वताः ॥ तस्मात्कुबेरोभगवांश्चतुर्थभागमश्नुते ॥ ४० ॥ ततःकलांशंवित्तस्यमनुष्येभ्यःप्रयच्छति ॥ पर्वतस्यां
तरेदिव्यंसर्वतुंकुसुमैश्चितम् ॥ ४१ ॥ कर्णिकारवनंरम्यंशिलाजालसमुच्छ्रितम् ॥ तत्रसाक्षात्पशुपतिर्दिव्यभूतैःसमावृतः ॥ ४२ ॥ उमासहायोभगवान्
रमतेभूतभावनः ॥ कर्णिकारमयीमालांबिभ्रदापादलंबिनीम् ॥ ४३ ॥ त्रिभिर्नैत्रैःकृतोदयोतस्त्रिभिःसूर्यैरिवोदितैः ॥ तमुग्रतपसःसिद्धाःसुव्रताःसत्यवादि
नः ॥ ४४ ॥ पश्यंतिनहिदुर्वृतैःशक्योद्रष्टुमहेश्वरः ॥ तस्यशैलस्यशिखरात्क्षीरधाराद्विजोत्तमाः ॥ ४५ ॥ विश्वरूपात्परमिताभीमनिर्वातनिस्वना ॥

पुण्यापुण्यतमैर्जुष्टागंगाभागीरथीशुभा ॥४६॥ प्लवतीचप्रवेगेनहृदेचंद्रमसःशुभे ॥ तथाह्युत्पादितःपुण्यःसहस्रदःसागरोपमः ॥४७॥ तांधारयामासतदादुर्द्ध
 रांपर्वतैरपि ॥ शतंवर्षसहस्राणिशिरसैवपिनाकधृक् ॥४८॥ मेरोस्तुपश्चिमेपाश्वैकेतुमालोद्विजोत्तमाः ॥ जंबूखंडेतुतत्रैवमहाजनपदोद्विजाः ॥४९॥ आयु
 र्दशसहस्राणिवर्षाणांतत्रसत्तमाः ॥ सुवर्णवर्णाश्चनरास्त्रियश्चाप्सरसांसमाः ॥५०॥ अनामयावीतशोकानित्यंमुदितमानसाः ॥ जायतेमानवास्तत्रनि
 स्तप्तकनकप्रभाः ॥५१॥ गंधमादनशृंगेषुकुबेरःसहराक्षसैः ॥ संवृतोप्सरसांसंघैर्मोदतेगुह्यकाधिपः ॥५२॥ गंधमादनपार्श्वेतुपरेविर्गतपातकाः ॥ ए
 कादशसहस्राणिवर्षाणांपरमायुषः ॥५३॥ तत्रकृष्णानराविप्रास्तेजोयुक्तामहाबलाः ॥ स्त्रियश्चोत्पलपत्राभाःसर्वाःसुप्रियदर्शनाः ॥५४॥ नीलोत्पल
 धरंश्चेतंश्चेताद्वैरण्यकंवरम् ॥ वर्षमैरावतंविप्रानानाजनपदावृतम् ॥५५॥ धनुर्खंडेःमहाभागाद्वेवर्षेदक्षिणोत्तरे ॥ इलावृत्तंमध्यगंतुपंचवर्षाणिचैवहि५६॥
 उत्तरोत्तरमेतेभ्योवर्षमुद्विच्यतेगुणैः ॥ आयुःप्रमाणमारोग्यंधर्मतःकामतोऽर्थतः ॥५७॥ समन्वितानिभूतानितेषुसर्वेषुसत्तमाः ॥ एवमेषामहाभागाःपर्व
 तैःपृथिवीचिता ॥५८॥ हेमकूटस्तुसुमहान्कैलासोनामपर्वतः ॥ तत्रवैश्रवणोदेवोगुह्यकैःसहमोदते ॥५९॥ अस्त्युत्तरेणकैलासमैनाकंपर्वतंप्रति ॥
 हिरण्यशृंगःसुमहान्दिव्योमणिमयोगिरिः ॥६०॥ तस्यपार्श्वेमहद्व्यंशुभ्रंकांचनवालुकम् ॥ रम्यंविष्णुसरोनामयत्रराजाभगीरथः ॥६१॥ दृष्ट्वाभा
 गीरथीगंगामुवासबहुलाःसमाः ॥ यूपामणिमयास्तत्रक्षेत्राश्चापिहिरण्यमयाः ॥६२॥ तत्रेष्टातुगतःसिद्धिसहस्राक्षोमहायशः ॥ स्रष्टाभूतिपतिर्यत्रसर्वलो
 कैःसनातनः ॥६३॥ उपास्यतेतिगमतेजायत्रभूतःसमंततः ॥ नरनारायणौब्रह्मामनुःस्थाणुश्चपंचमः ॥६४॥ तत्रदिव्यात्रिपथगाप्रथमतुप्रतिष्ठिता ॥
 ब्रह्मलोकादपाक्रांतासप्तधाप्रतिपद्यते ॥६५॥ वटोदकासानलिनीपार्वतीचसरस्वती ॥ जंबूनदीचसीताचगंगासिंधुश्चसप्तमी ॥६६॥ अचिंत्यादिव्यसं
 ज्ञासाप्रभावैश्चसमन्विता ॥ उपास्यतेयत्रसत्रंसहस्रयुगपर्यये ॥६७॥ दृश्यादृश्याचभवतितत्रतत्रसरस्वती ॥ एतादिव्याःसप्तगंगास्त्रिषुलोकेषुविश्रु
 ताः ॥६८॥ रक्षांसिवैहिमवतीहेमकूटेचगुह्यकाः ॥ सर्पानागाश्चनिषधेगोकर्णचतपोवनम् ॥६९॥ देवासुराणांसर्वेषांश्वेतःपर्वतमुच्यते ॥ गंधर्वानिष
 धेनित्यंनीलेब्रह्मर्षयस्तथा ॥७०॥ शृंगवांस्तुमहाभागादेवानांप्रतिसंचरः ॥ इत्येतानिमहाभागाःसप्तवर्षाणिभागशः ॥७१॥ भूतान्युपनिविष्टानि
 गतिमंतिध्रुवाणिच ॥ तेषामृद्धिर्वहुविधादृश्यतेदेवमानुषा ॥७२॥ अशक्यंपरिसंख्यातुंश्रद्धेयातुविभूषिता ॥ यांतुपृच्छथमांविप्रादिव्यमेनांशशाकृति
 म् ॥७३॥ पार्श्वेशशस्यद्वेवर्षेउक्तेयेदक्षिणोत्तरे ॥ कर्णेतुनागद्वीपश्चकाश्यपद्वीपएवच ॥७४॥ कर्णद्वीपशिलोविप्राःश्रीमान्मलयपर्वतः ॥ एतद्वितीयंद्वी

पस्यदृश्यते शशिसंस्थितम् ॥ ७५ ॥ इति श्रीपाद्मेपुराणे स्वर्गखंडे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ मेरोरथोत्तरं पश्चात्पूर्वमाचक्ष्वसूततः ॥ निखिलेन महाबुद्धिमा-
 ल्यवंतं च पर्वतम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ दक्षिणेन तु नीलस्य मेरोः पार्श्वे तथा उत्तरे ॥ उत्तराः कुरवो विप्राः पुण्याः सिद्धनिषेविताः ॥ २ ॥ तत्र वृक्षामधुफलानित्यपुष्पफलोप-
 गाः ॥ पुष्पाणि च सुगंधीनि रसवंति फलानि च ॥ ३ ॥ सर्वकामफलस्तत्र केचिद्वृक्षा द्विजोत्तमाः ॥ अपरे क्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र द्विजोत्तमाः ॥ ४ ॥ प्रक्षरं
 तिसदाक्षीरं तत्र सर्वेऽमृतोपमम् ॥ वस्त्राणि च प्रसूयंते फलेष्वाभरणानि च ॥ ५ ॥ सर्वामणिमयी भूमिः सूक्ष्मकांचनवालुका ॥ सर्वर्तुसुखसंस्पर्शानिष्कलाश्च तपोध-
 नाः ॥ ६ ॥ देवलोकच्युताः सर्वे जायत तत्र मानवाः ॥ शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वसुप्रियदर्शनाः ॥ ७ ॥ मिथुनानि च जायंते स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ तेषां ते
 क्षीरिणां क्षीरं पिबंत्यमृतसंनिभम् ॥ ८ ॥ मिथुनं जायते काले समं तां च प्रवर्द्धते ॥ तुल्यरूपगुणोपेतं समवेशं तथैव च ॥ ९ ॥ एकमेवानुरूपं चैव क्रवा-
 कसमं द्विजाः ॥ निरामयाश्च ते लोकानित्यं मुदितमानसाः ॥ १० ॥ दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च ॥ जीवंतिते महाभागानचान्योन्यं जहत्युत ॥ ११ ॥
 भारुडानामशकुनास्तीक्ष्णतुंडामहाबलाः ॥ तान्निर्हरंतीह मृतान्दरीषु प्राक्षिपंति च ॥ १२ ॥ उत्तराः कुरवो विप्राव्याख्यातास्ते समासतः ॥ मेरुपार्श्वे
 महं पूर्वं प्रवक्ष्यामि यथा तथम् ॥ १३ ॥ तस्य मूर्द्धाभिषेकस्तु भद्राश्च स्य तपोधनाः ॥ भद्रशालवनं यत्र कालाग्राश्च महाद्रुमाः ॥ १४ ॥ कालाग्रास्तु म-
 हाभागानित्यं पुष्पफलाः शुभाः ॥ द्रुमाश्च योजनोत्सेधाः सिद्धचारणसेविताः ॥ १५ ॥ तत्र ते पुरुषाः श्वेतास्ते ज्योत्स्नमहाबलाः ॥ स्त्रियः कुमुदवर्णा
 श्वसुंदर्यः प्रियदर्शनाः ॥ १६ ॥ चंद्रवर्णाश्च तुर्वर्णाः पूर्णचंद्रनिभाननाः ॥ चंद्रशीतलगात्राश्च नृत्यगीतविशारदाः ॥ १७ ॥ दशवर्षसहस्राणि तत्रा-
 युर्द्विजसत्तमाः ॥ कालाग्रसपीतास्ते नित्यं संस्थिता यौवनाः ॥ १८ ॥ दक्षिणेन तु नीलस्य निषधस्योत्तरेण तु ॥ सुदर्शनो नाम महान् जंबूवृक्षः सनात-
 नः ॥ १९ ॥ सर्वकामफलः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥ तस्य नाम्ना समाख्यातो जंबूद्वीपः सनातनः ॥ २० ॥ योजनानां सहस्रं च शतं च द्विजसत्तमाः ॥
 तथामाल्यवतः शृंगे पूर्वे पूर्वाणुगांतकाः ॥ २१ ॥ योजनानां सहस्राणि पंचाशन्माल्यवान् द्विजाः ॥ महारजतसंकांशा जायंते तत्र मानवाः ॥ २२ ॥ ब्र-
 ह्मलोकच्युताः सर्वे सर्वे च ब्रह्मवादिनः ॥ तपस्तप्यंति ते दिव्यं भवंति ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ २३ ॥ रक्षणार्थं तु भूतानां प्रविशंति दिवाकरम् ॥ षष्टिस्तानि सहस्राणि ष-
 ष्टिरेव शतानि च ॥ २४ ॥ अरुणस्याग्रतो यांति परिवार्य दिवाकरम् ॥ षष्टिर्वर्षसहस्राणि षष्टिरेव शतानि च ॥ २५ ॥ आदित्यतापतस्तास्ते विशंति
 शशिमंडलम् ॥ २६ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणे स्वर्गखंडे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ वर्षाणां चैव नामानि पर्वतानां च सत्तमा ॥ आचक्ष्वनो यथा तत्त्वं ये च पर्वत-

१ येक्षरं तिसदाक्षीरं तत्र पंचामृतोपममिति पाठोऽन्यत्र । २ निष्कला इति वा पा० । ३ चंद्रमेसंगमे इति पाठांतरम् । ४ संज्ञास्ते इति वा पाठः । ५ भूतानीति वा पाठः ।

वासिनः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ दक्षिणेनतुश्चेतस्यनिषधस्योत्तरेणतु ॥ वर्षैरमणकंनामजायंतेतत्रमानवाः ॥ २ ॥ शुक्लाभिजनसंपन्नाःसर्वेतेप्रिय
दर्शनाः ॥ निःसपत्नाश्चतेसर्वेजायंतेतत्रमानवाः ॥ ३ ॥ दशवर्षसहस्राणिशतानिदशपंचच ॥ जीवंतितेमहाभागानित्यंमुदितमानसाः॥४॥दक्षिणेनतुनी
लस्यनिषधस्योत्तरेणतु ॥ वर्षैरिण्मयंनामयत्रहैरण्वतीनदी ॥ ५ ॥ यत्रचायंमहाप्राज्ञाःपक्षिराट्पतगोत्तमः ॥ यज्ञानुगाविप्रवराधन्विनःप्रियदर्शनाः
॥ ६ ॥ महाबलास्तत्रजनाविप्रासुदितमानसाः ॥ एकादशसहस्राणिवर्षाणांतेतपोधनाः ॥ ७ ॥ आयुःप्रमाणंजीवंतिशतानिदशपंचच ॥ शृंगाणि
चैपवित्राणित्रीण्येवद्विजपुंगवाः ॥ ८ ॥ एकंमणिमयंतत्रतथैकरुक्ममद्भुतम् ॥ सर्वरत्नमयंचैकंभवनैरुपशोभितम् ॥ ९ ॥ तत्रस्वयंप्रभादेवी
नित्यंवसतिशंडिनी ॥ उत्तरेणतुशृंगस्यसमुद्रांतेद्विजोत्तमाः ॥ १० ॥ वर्षमैरावतंनामतस्माच्छृंगवतःपरम् ॥ नतुतत्रसूर्यगतिर्जीर्यतेनचमान
वाः ॥ ११ ॥ चंद्रमाश्चसनक्षत्रोज्योतिर्भूतइवावृतः ॥ पद्मप्रभाःपद्मवर्णाःपद्मपत्रनिभेक्षणाः ॥ १२ ॥ पद्मपत्रसुगंधाश्चजायंतेतत्रमानवाः ॥ अनि
ष्पन्नानैष्टगंधानिराहाराजितेंद्रियाः ॥ १३ ॥ देवलोकच्युताःसर्वेतथाविरजसोद्विजाः ॥ त्रयोदशसहस्राणिवर्षाणांतेद्विजोत्तमाः ॥ १४ ॥ आयुःप्रमाणंजी
वंतिनराधार्मिकपुंगवाः ॥ क्षीरोदस्यसमुद्रस्यतथैवोत्तरतःप्रभुः ॥ १५ ॥ हरिस्तिष्ठतिवैकुण्ठःशकटेकनकामये ॥ अष्टचक्रंहितद्यानंभूतयुक्तंमनोजव
म् ॥ १६ ॥ अग्निवर्णमहातेजोजांबूनदविभूषितम् ॥ सप्रभुःसर्वभूतानांविभुश्चद्विजसत्तमाः ॥ १७ ॥ संक्षेपेविस्तरैचैवकर्ताकारयितातथा ॥ पृथिव्यापस्तथाका
शंवायुस्तेजश्चसत्तमाः॥१८॥सयज्ञःसर्वभूतानामास्यंतस्यहुताशनः॥१९॥इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
यदिदंभारतंवर्षपुण्यपुण्यविधायकम् ॥ तत्सर्वंनःसमाचक्ष्वत्वांहिनोबुद्धिमान्मतः ॥ १ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ अत्रतेकीर्तयिष्यामिवर्षभारतमुत्तमम् ॥
प्रियमित्रस्यदेवस्यमनोवैवस्वतस्यच ॥ २ ॥ पृथोश्चप्राज्ञवैन्यस्यतथैक्ष्वाकोर्महात्मनः ॥ ययातेरंवरीषस्यमांधातुर्नहुषस्यच ॥ ३ ॥
तथैवमुचुकुंदस्यकुबेरोशीनिरस्यच ॥ ऋषभस्यतथैलस्यनृगस्यनृपतेस्तथा ॥ ४ ॥ कुशिकस्यैवराजर्षैर्गाधैश्चैवमहात्मनः ॥ सोमस्यचैव
राजर्षैर्दिलीपस्यतथैवच ॥ ५ ॥ अन्येषांचमहाभागाःक्षत्रियाणांबलीयसाम् ॥ सर्वेषामेवभूतानांप्रियंभारतमुत्तमम् ॥ ६ ॥ ततोवर्षप्रवक्ष्यामियथाश्रु
तमहोद्विजाः ॥ महेंद्रोमलयःसह्यःशुक्तिमानृक्षवानपि ॥ ७ ॥ विंध्यश्चपारियात्रश्चसप्तैतेकुलपर्वताः ॥ तेषांसहस्रशोविप्रापर्वतास्तेसमीपतः ॥ ८ ॥ अवि
ज्ञाताःसारवंतोविपुलाश्चित्रसानवः॥ अन्येतुयेपरिज्ञाताह्रस्वाह्रस्वोपजीविनः॥९॥आर्यम्लेच्छसर्धर्माणस्तेमिश्राःपुरुषाद्विजाः॥ नदीपिबंतिविमलांगंगांसि

१ तत्रेतिप्राज्ञइति चात्रश्लोके पाठांतरम् । २ विचित्राणीत्यपि पाठांतरम् । ३ निष्टगंधाइतिपाठोदृश्यते । ४ वसतीतिवा पाठः । ५ वःकीर्तोतिवा पाठः । ६ अधर्मज्ञा इतिवापाठः ।

धुंसरस्वतीम् ॥ १० ॥ गोदावरीनर्मदांचबहूदांचमहानदीम् ॥ शतद्रुचंद्रभागांचयमुनांचमहानदीम् ॥ ११ ॥ दृषद्वर्तीवितस्तांचविपापांस्वच्छवालुकाम् ॥
 नदीवेत्रवतींचैवकृष्णांवेणींचनिम्नगाम् ॥ १२ ॥ इरावतीवितस्तांचपयोष्णीदेविकामपि ॥ वेदस्मृतिवेदाशिरांत्रिदिवांसिंधुलाकृमिम् ॥ १३ ॥ करीषि
 णींचित्रवहांत्रिसेनांचैवनिम्नगाम् ॥ गोमतींधूतपापांचचंदनांचमहानदीम् ॥ १४ ॥ कौशिकींत्रिदिवांह्रद्यांनाचितांरोहितारणीम् ॥ रहस्यांशतकुं
 भांचसरयूंचद्विजोत्तमाः ॥ १५ ॥ चर्मण्वतीवेत्रवतीहस्तिसोमांदिशंतथा ॥ शरावतीपयोष्णींचभीमांभीमरथीमपि ॥ १६ ॥ कावेरींचैलुकांचापितापींशत
 मलामपि ॥ नीवारांमहितांचापिसुप्रयोगांतथानदीम् ॥ १७ ॥ पवित्रांकृष्णलांसिंधुवाजिनीपुरमालिनीम् ॥ पूर्वाभिरामांवीरांचभीमांमालावतीं
 तथा ॥ १८ ॥ पलाशिनीपापहरांमहेंद्रांपटलावतीम् ॥ करीषिणीमसिक्रींचकुशचीरींमहानदीम् ॥ १९ ॥ मरुतांप्रवरांमेनांहैमांघृतवतींतथा ॥ अनाव
 तीमनुष्णांचसेव्यांकापींचसत्तमाः ॥ २० ॥ सदावीरामधृष्यांचकुशचीरांमहानदीम् ॥ रथचित्रांज्योतिरथांविश्वामित्रांकपिंजलाम् ॥ २१ ॥ चंद्रांवह
 फलींचैवकुचीरामंबुवाहिनीम् ॥ वैनदींपिंगलांवेणांतुंगवेगांमहानदीम् ॥ २२ ॥ विदिशांकृष्णवेणांचताम्रांचकपिलामपि ॥ धेनुंसकामांवेदस्वांहविःस्त्रा
 वांमहापथाम् ॥ २३ ॥ शिप्रांचपिच्छलांचैवभारद्वाजींचनिम्नगाम् ॥ कौर्णिकींनिम्नगांशोणांबाहुदामथचंद्रमाम् ॥ २४ ॥ दुर्गामंतःशिलांचैवब्रह्ममेध्यां
 दृषद्वतीम् ॥ परोक्षामथरोहींचतथाजंबूनदीमपि ॥ २५ ॥ सुनासांतमसांदासींसामान्यांवरणामसिम् ॥ नीलांधृतिकरींचैवपर्णांशांचमहानदीम् ॥ २६ ॥
 मानवींवृषभांभासांब्रह्ममेध्यांदृषद्वतीम् ॥ एताश्चान्याश्चबहुलामहानद्योद्विजर्षभाः ॥ २७ ॥ सदानिरामयांकृष्णांमंदगांमंदवाहिनीम् ॥ ब्राह्मणींचमहा
 गौरींदुर्गामपिचसत्तमाः ॥ २८ ॥ चित्रोत्पलांचित्ररथामतुलांरोहिणींतथा ॥ मंदाकिनींवैतरणींकोकांचापिमहानदीम् ॥ २९ ॥ शुक्तिमतीमनंगांच
 तथैववृषसाह्वयाम् ॥ लोहित्यांकरतोयांचतथैववृषकात्वयाम् ॥ ३० ॥ कुमारीमृषितुल्यांचमारिषांचसरस्वतीम् ॥ मंदाकिनींसुपुण्यांचसर्वांगंगांचसत्त
 माः ॥ ३१ ॥ विश्वस्यमातरःसर्वाःसर्वाश्चैवमहाफलाः ॥ तथानद्यःसुप्रकाशाःशतशोथसहस्रशः ॥ ३२ ॥ इत्येतासरितोविप्राःसमाख्यातायथारुमृति ॥
 अतऊर्ध्वजनपदान्निबोधगदतोमम ॥ ३३ ॥ तत्रमेकुरुपांचालाःशाल्वमात्रेयजांगलाः ॥ शूरसेनाःपुलिंदाश्चबौधामालास्तथैवच ॥ ३४ ॥ मत्स्याः
 कुंशट्टाःसौगंध्याःकुत्सपाःकाशिकोशलाः ॥ चेदिमत्स्यकरुषाश्चभोजाःसिंधुपुलिंदकाः ॥ ३५ ॥ उत्तमाश्चदशार्णाश्चमेकलाश्चोत्कलैःसह ॥ पंचालाःकोश
 लाश्चैवनैकपृष्ठयुगंधराः ॥ ३६ ॥ बोधामद्राःकलिंगाश्चकाशयोपरकाशयः ॥ जठराःकुकुराश्चैवसुदशार्णाःसुसत्तमाः ॥ ३७ ॥ कुंतयोवंतयश्चैवतथैवापरकुं

१ वेणामिति वा पाठः । २ वालुकांचापिवापींशुद्विफलामपीति पाठो दृश्यते । ३ सर्वेति पाठोऽत्र वर्तते । ४ उपेंद्रां बहुलामिति पाठः । ५ कृष्णवेगामिति पुस्तकत्रये पाठः । ६ कुशीला इ० पा० ।

तयः ॥ गोमंतामल्लकाःपुंद्वाःविदभानृपवाहिकाः ॥ ३८ ॥ अश्मकाःसोत्तराश्चैवगोपराष्ट्राःकनीयसः ॥ अधिराज्यकुशट्टाश्चमल्लराष्ट्राश्चकेरलाः ॥ ३९ ॥
 मालवाश्चोपवास्याश्चचक्रावकालयाःशकाः ॥ विदेहामगधाःसद्गामलजाविजयास्तथा ॥ ४० ॥ अंगावंगाःकलिंगाश्चयकूलोमानएवच ॥ मल्लाःसुदेष्णाः
 प्रह्लादामहिषाःशशकास्तथा ॥ ४१ ॥ बाह्लिकावाटधानाश्चआभीराःकालतोयकाः ॥ अपरांताःपरांताश्चपंकलाश्चर्मचंडिकाः ॥ ४२ ॥ अटवीशेखरा
 श्वैवमेरुभूताश्चसत्तमाः ॥ उपावृतानुपावृताःसुराष्ट्राःकेकयास्तथा ॥ ४३ ॥ कुट्टापरांतामाहेयाःकक्षाःसामुद्रनिष्कुटाः ॥ अंधाश्चबहवोविप्राअंतर्गिर्यस्तथैवच
 ॥ ४४ ॥ बहिर्गिर्यौगमलदामगधामालवार्घटाः ॥ सत्त्वतराःप्रावृषेयाःभार्गवाश्चद्विजर्षभाः ॥ ४५ ॥ पुंद्वाभार्गाःकिराताश्चसुदेष्णाभासुरास्तथा ॥ शकानिषादा
 निषधास्तथैवानर्तनैऋताः ॥ ४६ ॥ पूर्णलाःपूतिमत्स्याश्चकुंतलाकुशकास्तथा ॥ तरिग्रहाश्शूरसेनाईजिकाःकल्पकारणाः ॥ ४७ ॥ तिलभागामसाराश्चमधु
 मत्ताःककुंदकाः ॥ काश्मीराःसिंधुसौवीरागांधारादर्शकास्तथा ॥ ४८ ॥ अभीसाराःकुंदुताश्चसौरिलाबाह्लिकास्तथा ॥ दर्वीचमालवादर्वावातजामर
 थोरगाः ॥ ४९ ॥ बलरट्टास्तथाविप्राःसुदामानःमुमल्लिकाः ॥ बंधाकरीकषाश्चैवकुलिंदागंधिकास्तथा ॥ ५० ॥ वनायवोदशाःपार्श्वरोमाणःकुंशवि
 दवः ॥ काच्छागोपालकच्छाश्चजांगलाःकुरुवर्णकाः ॥ ५१ ॥ किरातावर्बराःसिद्धावैदेहास्ताम्रलितिकाः ॥ औद्रम्लेच्छाःससैरिंद्राःपार्वतीयाश्चसत्त
 माः ॥ ५२ ॥ अथापरेजनपदादक्षिणामुनिपुंगवाः ॥ द्रविडाःकेरलाःप्राच्यामूषिकावालमूषिकाः ॥ ५३ ॥ कर्णाटकामाहिषकाविकंधामूषिकास्तथा ॥
 झल्लिकाःकुंतलाश्चैवसौहृदानलकाननाः ॥ ५४ ॥ कौकुटकास्तथाबोलाःकोकणामणिवालकाः ॥ समंगाकनकाश्चैवकुंकुरांगारमारिषाः ॥ ५५ ॥ ध्व
 जिन्युत्सवसंकेतास्त्रिवर्गमाल्यसेनयः ॥ व्यूढकाःकोरकाःप्रोष्टाःसंगवेगधरास्तथा ॥ ५६ ॥ तथैवविंध्यरुलिकाःपुलिंदाबल्वलैःसह ॥ मालवामलरा
 श्वैवतथैवापरवर्तकाः ॥ ५७ ॥ कुलिंदाःकालदाश्चैवचंडकाःकुरटास्तथा ॥ मुशलास्तनवालाश्चसतीर्थापूतिसृजयाः ॥ ५८ ॥ अनिदायाःशिवाटाश्च
 तपनाःसूतपास्तथा ॥ ऋषिकाश्चविदर्भाश्चस्तंगनापरतंगकाः ॥ ५९ ॥ उत्तराश्चापरेम्लेच्छाजनाहिमुनिपुंगवाः ॥ जवनाश्चसकांबोजादारुणाम्लेच्छ
 जातयः ॥ ६० ॥ सकृष्टहाःकुलट्याश्चहूणापारसिकैःसह ॥ स्तथैवरमणाश्चान्यास्तथाचदशमालिकाः ॥ ६१ ॥ क्षत्रियोपनिवेशाश्चवैश्यशूद्रकुलानि
 च ॥ शूराभीराश्चदरदाःकाश्मीराःपशुभिःसह ॥ ६२ ॥ खांडीकाश्चतुषाराश्चपद्मगागिरिगह्वराः ॥ आंद्रेयाःसभिरादाजास्तथैवस्तनपोषकाः ॥ ६३ ॥
 द्रोपकाश्चकलिंगाश्चकिरातानांचजातयः ॥ तोमराहन्यमानाश्चतथैवकरभंजकाः ॥ ६४ ॥ एतेचान्येजनपदाःप्राच्योदीच्यास्तथैवच ॥ उद्देशमात्रेणमया
 देशाःसंकीर्तिताद्विजाः ॥ यथागुणबलंचापित्रिवर्गस्यमहाफलम् ॥ ६५ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ऋषयउचुः ॥ ॥ भारतस्यास्य

१ कुंडुनाश्चेति पाठः । २ कंकुणास्तथेति पाठः । ३ स्त्रिगर्भाइति पाठः । ४ श्वांध्रा इ० पा० । ५ आन्द्रेयाःसभद्वाजा इ० पा० ।

वर्षस्य तथा हैमवतस्य च ॥ प्रमाणमायुषः सूतबलं चापिशुभाशुभम् ॥ १ ॥ अनागतमतिक्रान्तं वर्तमानं च सत्तम ॥ आचक्ष्वनो विस्तरेण हरिर्वर्षतथैव च ॥ २ ॥
 सूत उवाच ॥ ॥ चत्वारिभारते वर्षे युगानि मुनिपुंगवाः ॥ कृतं त्रेता द्वापरं च तिष्यं च द्विजसत्तमाः ॥ ३ ॥ पूर्वैकृतयुगं नाम तत्तस्त्रेता युगं द्विजाः ॥ तत्पश्चाद्वापरं
 चाथ तत्तिष्यः प्रवर्तते ॥ ४ ॥ चत्वारितुसहस्राणि वर्षाणां मुनिपुंगवाः ॥ आयुः संख्याकृतयुगे संख्याता हितपोधनाः ॥ ५ ॥ तथा त्रीणिसहस्राणि त्रेता
 यामायुषो विदुः ॥ द्वे सहस्रे द्वापरे तु भुवितिष्ठंति सांप्रतम् ॥ ६ ॥ तत्प्रमाणस्थितिर्ह्यस्ति तिष्येतु मुनिपुंगवाः ॥ गर्भस्थाश्च प्रियं ते त्रतथा जाता प्रियं ति च ॥ ७ ॥
 महाबलमहासत्त्वाः प्रज्ञागुणसमन्विताः ॥ प्रजायंते च जाताश्च शतशो यस्य सहस्रशः ॥ ८ ॥ द्विजाः कृतयुगे विप्राबलिनः प्रियदर्शनाः ॥ प्रजायंते च जाताश्च मुन
 यो वै तपोधनाः ॥ ९ ॥ महोत्साहमहात्मानो धार्मिकाः सत्यवादिनः ॥ प्रियदर्शा विपुष्मन्तो महावीर्यार्धनुर्धराः ॥ १० ॥ वीरा हि युधिजायंते क्षत्रियाः शूरसं
 मताः ॥ त्रेतायां क्षत्रियास्तावत्सर्वे वै चक्रवर्तिनः ॥ ११ ॥ सर्ववर्णाश्च जायंते सदैव द्वापरे युगे ॥ महोत्साहावीर्यवन्तः परस्परवधैषिणः ॥ १२ ॥ तेजसां
 धेनसंयुक्ताः क्रोधनाः पुरुषाः किल ॥ लुब्धाश्चानृतकाश्चैव तिष्ये जायंति भो द्विजाः ॥ १३ ॥ इष्यामानस्तथा क्रोधो माया सूयातथैव च ॥ तिष्ये भवंति भू
 तानां रागो लोभश्च सत्तमाः ॥ १४ ॥ संक्षेपो वर्तते विप्रा द्वापरे युगमध्यग्रे ॥ गुणोत्तरं हैमवतं हरिर्वर्षततः परम् ॥ १५ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे सप्त
 मोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ जंबूखंडस्त्वया प्रोक्तो यथावदिह सत्तमः ॥ विष्कंभस्य च प्रब्रूहि परिमाणं हितत्त्वतः ॥ १ ॥ समुद्रस्य प्रमाणं च सम्यग
 च्छिद्रदर्शनः ॥ शाकद्वीपं च नो ब्रूहि कुशद्वीपं च धार्मिकम् ॥ २ ॥ शाल्मलं चैव तत्त्वेन क्रौंचद्वीपं तथैव च ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ विप्राः सुबहवो द्वीपाः यैरिदं
 संततं जगत् ॥ सप्तद्वीपान् प्रवक्ष्यामि शृणु ध्वं द्विजपुंगवाः ॥ ३ ॥ अष्टादश सहस्राणि योजनानि द्विजोत्तमाः ॥ षट्शतानि च पूर्णानि विष्कंभो जंबुपर्वतः ॥ ४ ॥
 लवणस्य समुद्रस्य विष्कंभो द्विगुणः स्मृतः ॥ नानाजनपदाकीर्णो मणिविद्रुमचित्रितः ॥ ५ ॥ नैकधातुविचित्रैश्च पर्वतैरुपशोभितः ॥ सिद्ध
 चारणसंकीर्णैः सागरः परिमंडलः ॥ ६ ॥ शाकद्वीपं च वक्ष्यामि यथावदिह सत्तमाः ॥ शृणु तावद्यथान्यायं ब्रुवतो मम धार्मिकाः ॥ ७ ॥ जं
 बुद्वीपप्रमाणेन द्विगुणः स द्विजर्षभाः ॥ विष्कंभेन महाभागाः सागरोऽपि विभागशः ॥ ८ ॥ क्षीरोदो मुनिशार्दूला येन संपरिवारितः ॥ तत्र पुण्याजनपदास्त
 त्रनप्रियतेजनः ॥ ९ ॥ कुत एव हि दुर्भिक्षं क्षमातेजो युताहिते ॥ शाकद्वीपस्य संक्षेपो यथावन्मुनिसत्तमाः ॥ उक्त एष महाभागाः किमन्यत्कथयामिवः ॥ १० ॥
 ऋषय ऊचुः ॥ ॥ शाकद्वीपस्य संक्षेपो यथावदिह धार्मिक ॥ उक्तस्त्वयामहाप्राज्ञविस्तरं ब्रूहितत्त्वतः ॥ ११ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ तथैव पर्वता विप्राः
 सप्तात्रमणिपर्वताः ॥ रत्नाकरास्तथानद्यस्तेषां नामानि वर्णये ॥ १२ ॥ अतीव गुणवत्सर्वतत्त्वं पृच्छथ धार्मिकाः ॥ देवर्षिगंधर्वयुतः प्रथमो मे रुरुच्यते ॥ १३ ॥ प्रागा

यतोमहाभागामल्योनामपर्वतः ॥ ततोमेघाःप्रवर्ततेप्रभवन्तिचसर्वशः ॥ १४ ॥ ततःपरेणमुनयोजलधारोमहागिरिः ॥ ततो नित्यमुपादत्तेवासवःपरमंज
 लम् ॥ १५ ॥ ततोवर्षप्रभवतिवर्षाकालेद्विजोत्तमाः ॥ उच्चैर्गिरिरैवतकोयत्रनित्यंप्रतिष्ठितम् ॥ १६ ॥ रेवतीदिविनक्षत्रं पितामहकृतोविधिः ॥ उत्तरेण
 तुविप्रेन्द्राःश्यामोनाममहागिरिः ॥ १७ ॥ नवमेघप्रभःप्रांशुःश्रीमानुज्ज्वलविग्रहः ॥ यतःश्यामत्वमापन्नाःप्रजामुदितमानसाः ॥ १८ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ सुमहान्
 संशयोस्माकंप्राप्तोयंसूतयत्त्वया ॥ प्रजाःकथंसूतसम्यक्संप्राप्ताःश्यामतामिह ॥ १९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ सर्वेष्वेवमहाप्राज्ञाद्वीपेषुमुनिपुंगवाः ॥ गौरःकृष्ण
 श्वपतगस्तयोर्वर्णांतरेद्विजाः ॥ २० ॥ श्यामोयस्मात्प्रवृत्तोवैतस्मात्श्यामागिरिःस्मृतः ॥ ततःपरंमुनिश्रेष्ठादुर्गशैलोमहोदयः ॥ २१ ॥ केशरीकेशरयुतो
 यतोवातःप्रवर्तते ॥ तेषांयोजनविष्कंभोद्विगुणःप्रविभागशः ॥ २२ ॥ वर्षाणितेषुविप्रेन्द्राःसंप्रोक्तानिमनीषिभिः ॥ महामेरुर्महाकाशोजलदःकुमुदोत्तर
 म् ॥ २३ ॥ जलधारोमहाप्राज्ञःसुकुमारइतिस्मृतः ॥ रेवतस्यतुकौमारःश्यामश्चमणिकांचनः ॥ २४ ॥ केशरस्याथमौदाकीपरेणतुमहान्पुमान् ॥ परिवार्य्य
 तुविप्रेन्द्रादैर्घ्यह्रस्वत्वमेवच ॥ २५ ॥ जंबूद्वीपेनसंख्यातस्तस्यमध्येमहाद्रुमः ॥ शाकोनाममहाप्राज्ञाःप्रजास्तस्यसहानुगाः ॥ २६ ॥ तत्रपुण्याजनप
 दाःपूज्यतेतत्रशंकरः ॥ तत्रगच्छंतिसिद्धाश्चचारणादैवतानिच ॥ २७ ॥ धार्मिकाश्चप्रजाःसर्वाःचत्वारोगतमत्सराः ॥ वर्णाःस्वकर्मनिरतानचस्तेनोत्रदृश्य
 ते ॥ २८ ॥ दीर्घायुषोमहाप्राज्ञाजरामृत्युविवर्जिताः ॥ प्रजास्तत्रविवर्द्धतेवर्षास्विवसमुद्रगाः ॥ २९ ॥ नद्यःपुण्यजलास्तत्रगंगाचबहुधागता ॥ सुकुमारीकु
 मारीचशीताशीतोदकातथा ॥ ३० ॥ महानदीचभोविप्रास्तथामणिजलानदी ॥ इक्षुवर्द्धनिकाचैवनदीमुनिवराःस्मृता ॥ ३१ ॥ ततःप्रवृत्ताःपुण्योदानद्यः
 परमशोभनाः ॥ सहस्राणांशतान्येवयतोवर्षतिवासवः ॥ ३२ ॥ नतासांनामधेयानिपरिस्मर्तुंतथैवच ॥ शक्यन्तेपरिसंख्यातुंपुण्यास्ताहिसरिद्वराः ॥ ३३ ॥
 ततःपुण्याजनपदाश्चत्वारोलोकविश्रुताः ॥ मृगाश्चमशकाश्चैवमानसामल्लकास्तथा ॥ ३४ ॥ मृगाश्चब्रह्मभूयिष्ठाःस्वकर्मनिरताद्विजाः ॥ मशकेषुतुराजन्या
 धार्मिकाःसर्वकामदाः ॥ ३५ ॥ मानसाश्चमहाभागावैश्यधर्मोपजीविनः ॥ सर्वकामसमायुक्ताःशूराधर्मार्थनिश्चिताः ॥ ३६ ॥ शूद्रास्तुमल्लकानित्यंपुरुषाध
 र्मशीलिनः ॥ नतत्रराजाविप्रेन्द्रानदंडोनचदंडिकाः ॥ ३७ ॥ स्वधर्मैर्नैवधर्मज्ञास्तेरक्षन्तिपरस्परम् ॥ एतावदेवशक्यंतुतत्रद्वीपेप्रभाषितम् ॥ ३८ ॥ एतदेवचश्रो
 तव्यंशाकद्वीपेमहौजसि ॥ ३९ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ उत्तरेषुचभोविप्राद्वीपेषुश्रूयतेकथा ॥
 एवंतत्रमहाभागान्ब्रुवतस्तन्निबोधत ॥ १ ॥ घृततोयःसमुद्रोऽथदधिमंडोदकोपरः ॥ सुरोदसागरश्चैतथान्योदुग्धसागरः ॥ २ ॥ परस्पररेणद्विगुणाःसर्वेद्वीपाद्विज

१ जलदोनामेति पाठः । २ कुसुमार इति पाठः । ३ शिवोलका । शिवोदकेतिच पाठांतरम् ।

र्षभाः ॥ पर्वताश्चमहाप्राज्ञाःसमुद्रैःपरिवारिताः ॥ ३ ॥ गौरस्तुमध्यमेद्रीपेगिरिर्मनःशिलोमहान् ॥ पर्वतःपश्चिमेकृष्णोनारायणसखोद्विजाः ॥ ४ ॥ तत्र
 रत्नानिदिव्यानिस्वयंरक्षतिकेशवः ॥ प्रसन्नश्चाभवत्तत्रप्रजानांव्यदधात्सुखम् ॥ ५ ॥ शरद्रीपेकुशस्तंबोमध्येजनपदस्यह ॥ संपूज्यतेशाल्मलिश्चद्रीपेशा
 ल्मलिकेद्विजाः ॥ ६ ॥ क्रौंचद्रीपेमहाक्रौंचोगिरिरत्नचयाकरः ॥ संपूज्यतेभोविप्रेन्द्राश्चातुर्वर्ण्येननित्यदा ॥ ७ ॥ गोमंतःपर्वतोविप्राःसुमहान्सर्वधातुकः ॥
 यत्रनित्यंनिवसतिश्रीमान्कमललोचनः ॥ ८ ॥ म्लेक्षिभिःसंगतो नित्यंप्रभुर्नारायणोहरिः ॥ कुशद्रीपेतुविप्रेन्द्राःपर्वतोविद्रुमैश्चितः ॥ ९ ॥ सुना
 माचसुदुर्धर्षोद्वितीयोहेमपर्वतः ॥ द्युतिमान्नामविप्रेन्द्रास्तृतीयःकुमुदोगिरिः ॥ १० ॥ चतुर्थःपुष्पवान्नामपंचमस्तुकुशेशयः ॥ षष्ठोहरिगिरि
 र्नामषडैतेपर्वतोत्तमाः ॥ ११ ॥ तेषामंतरविष्कंभोद्विगुणःप्रविभागशः ॥ औद्विदंप्रथमंवर्षद्वितीयरेणुमंडलम् ॥ १२ ॥ तृतीयंसुरथं
 नामचतुर्थंलवनंस्मृतम् ॥ धृतिमत्पंचमंवर्षषष्ठंवर्षप्रभाकरम् ॥ १३ ॥ सप्तमंकापिलंवर्षसप्तैतेवर्षलंबकाः ॥ एतेषुदेवगंधर्वाःप्रजाश्च
 मुदिताद्विजाः ॥ विहरंतिरमंतेचनतेषुम्रियतेजनः॥१४॥नतेषुदस्यवःसंतिम्लेच्छजात्योपिवाद्विजाः ॥ गौरप्रायोजनःसर्वःसुकुमारश्चसत्तमाः॥१५॥अवशि
 ष्टेषुसर्वेषुवक्ष्यामिद्विजपुंगवाः ॥ यथाश्रुतंमहाप्राज्ञावर्ण्यतेशृणुतद्विजाः ॥ १६ ॥ क्रौंचद्रीपेमहाभागाःक्रौंचोनाममहागिरिः ॥ क्रौंचात्परोवाम
 नकोवामनादंधकारकः ॥ १७ ॥ अंधकारात्परोविप्रामैनाकःपर्वतोत्तमः ॥ मैनाकात्परतोविप्रागोविंदोगिरिरुत्तमः ॥ १८ ॥ गोविंदात्परतश्चैवपुंडरीको
 महागिरिः ॥ पुंडरीकात्परश्चापिप्रोच्यतेदुंदुभिस्वनः ॥ १९ ॥ पुरस्ताद्विगुणस्तेषांविष्कंभोमुनिपुंगवाः ॥ देशांस्तत्रप्रवक्ष्यामितन्मेनिगदतःशृणु॥२०॥
 क्रौंचस्यकुशलदेशोवामनस्यमनोनुगः ॥ मनोनुगात्परोदेशउष्णोनामतपोधनाः॥२१॥उष्णात्परःप्रावरकःप्रावरादंधकारकः ॥ अंधकारकदेशात्तुमुनि
 देशःपरःस्मृतः ॥ २२ ॥ मुनिदेशात्परश्चैवप्रोच्यतेदुंदुभिस्वनः ॥ सिद्धचारणसंकीर्णो गौरःप्रायोजनःस्मृतः ॥ २३ ॥ एतेदेशाःसमाख्यातादेवगंधर्वसे
 विताः ॥ पुष्करेपुष्करोनामपर्वतोमणिरत्नवान् ॥ २४ ॥ तत्रनित्यंप्रसरतिस्वयंदेवःप्रजापतिः ॥ पर्युपासंतितंनित्यंदेवाःसर्वमहर्षयः ॥ २५ ॥ वाग्भि
 र्मनोनुकूलाभिःपूजयंतिद्विजोत्तमाः ॥ जंबूद्वीपात्प्रवर्तन्तेरत्नानिविविधानिच ॥ २६ ॥ द्वीपेषुतेषुसर्वेषुप्रजानांमुनिसत्तमाः ॥ विप्राणांब्रह्मचर्येणसत्ये
 नचदमेनच ॥ २७ ॥ आरोग्यायुष्प्रमाणाभ्यांद्विगुणंद्विगुणंततः ॥ एतेजनपदाविप्राद्वीपेषुतेषुसत्तमाः ॥ २८ ॥ उक्ताजनपदायेषुधर्मश्चैकःप्रवर्तते ॥
 ईश्वरोदंडमुद्यम्यस्वयमेवप्रजापतिः॥२९॥द्वीपानेतान्मुनिवरारक्षंस्तिष्ठतिसर्वदा ॥ सराजासशिवोविप्राःसापितासापितामहः ॥ ३० ॥ गोपायतिद्विजश्रे

१ कशेरु इ० पाठांतरम् । २ पूर्वभागशः । पर्वभागश इति च पाठांतरम् । ३ लवनमिति पाठः । ४ वर्षभावकाः इ० पा० । ५ पर्युपासंतिते नित्यं इ० पाठांतरम् । २ सविष्णुःसशिवोविप्रा इति वा पाठः ।

ष्टाः प्रजाः सद्भिजपंडिताः ॥ भोजनं चात्र विप्रेन्द्राः प्रजाः स्वयमुपस्थितम् ॥ ३१ ॥ सिद्धमेव महाभागाभुंजते तद्विनिन्यदा ॥ ततः परं महाशैलोद्विश्यते लोक
 संस्थितिः ॥ ३२ ॥ चतुरस्रो महाप्राज्ञः सर्वतः परिमंडलः ॥ तत्र तिष्ठंति विप्रेन्द्राश्चत्वारो लोकसंमताः ॥ ३३ ॥ दिग्गजा हि मुनिश्रेष्ठा वामनैरावतांजनाः ॥
 सुप्रतीकस्तथा विप्राः प्रभिन्नकरटामुखाः ॥ ३४ ॥ तस्याहं परिमाणं संख्यातुमिह मुत्सहे ॥ असंख्यातः सुनिन्यं हितिर्यगृद्धं मधस्तथा ॥ ३५ ॥ तत्र
 वैवायवो वांति दिग्भ्यः सर्वाभ्य एव च ॥ असंबंधा मुनिश्रेष्ठास्तां निगृह्णांतितो द्विजाः ॥ ३६ ॥ पुष्करैः पद्मसंकाशैर्विकर्षति महाप्रभैः ॥ शतधा पुनरेवाश्रुते ता
 न्मुचंति नित्यशः ॥ ३७ ॥ श्वसद्भिर्मुखनासाभ्यां दिग्गजैरिव मारुताः ॥ आगच्छंति द्विजश्रेष्ठास्तत्र तिष्ठंति वै प्रजाः ॥ ३८ ॥ यथोद्दिष्टं मया प्रोक्तं संनिर्माण
 मिदं जगत् ॥ श्रुत्वेदं पृथिवीमानं पुण्यदंच मनोनुगम् ॥ ३९ ॥ श्रीमान् स्तरति विप्रेन्द्राः सिद्धार्थः साधुसंमतः ॥ आयुर्बलंच कीर्तिश्च तस्य तेजश्च वर्द्धते ॥ ४० ॥
 यः शृणोति समाख्यातुं पर्वणीदं धृतव्रतः ॥ प्रीयंते पितरस्तस्य तथैव च पितामहाः ॥ ४१ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ६९ ॥
 ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ पृथिव्या हि परिमाणं संस्थानं सरितस्तथा ॥ त्वत्तः श्रुत्वामहाभाग अमृतं पीतमेव च ॥ १ ॥ तत्र भूमौ च तीर्थानि पावनानीति नः श्रुतम् ॥
 आचक्ष्वतानि सर्वाणि यथाफलकराणि च ॥ सविशेषं महाप्राज्ञ श्रोतुमिच्छामहे तव ॥ २ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ धन्यं पुण्यं महाख्यानं पृष्टमेव तपोधनाः ॥ य
 थामतिप्रवक्ष्यामि यथायोगं यथाश्रुतम् ॥ ३ ॥ पुरातनं प्रवक्ष्यामि देवेषु नारदस्य हि ॥ युधिष्ठिरेण संवादं शृणु तद्विजसत्तमाः ॥ ४ ॥ हृतराज्याः पांडुपुत्रा
 वने तस्मिन्महारथाः ॥ न्यवसंति महाभागाद्रौपद्या सह पांडवाः ॥ ५ ॥ अथापश्यन् महात्मानं देवर्षिं तत्र नारदम् ॥ दीप्यमानं श्रिया ब्राह्म्या दीप्ताग्नि समतेज
 सम् ॥ ६ ॥ स तैः परिवृतः श्रीमान् भ्रातृभिः कुरुनंदनः ॥ दिवि भाति हि दीप्तौ जादेवैरिव शतक्रतुः ॥ ७ ॥ यथा च देवान् सावित्री याज्ञसेनी तथापतीन् ॥ न ज
 हौ धर्मतः पार्थान् मे रुमर्कं प्रभायथा ॥ ८ ॥ प्रतिगृह्यत तः पूजां नारदो भगवानृषिः ॥ आश्वासयद्धर्मपुत्रं युक्तरूपप्रियेण च ॥ ९ ॥ उवाच च महात्मानं ध
 र्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ ब्रूहि धर्मभृतां श्रेष्ठ किं प्रार्थयिष्ये हि ददामि ते ॥ १० ॥ अथ धर्मसुतो राजा प्रणम्य भ्रातृभिः सह ॥ उवाच प्रांजलिर्वाक्यं नारदं देवसंमि
 तम् ॥ ११ ॥ त्वयितुष्टे महाभाग सर्वलोकाभिपूजिते ॥ कृतमित्येव मन्येहि प्रसादात्तव सुव्रत ॥ १२ ॥ यदित्वहमनुग्राह्यो भ्रातृभिः सहितोऽनघ ॥ संदेहं मे
 मुनिश्रेष्ठ हृत्स्थं त्वं छेत्तुमर्हसि ॥ १३ ॥ प्रदक्षिणां यः कुरुते पृथिवीतीर्थतत्परः ॥ किं फलं तस्य कात्स्न्येन तद्ब्रह्म न वक्तुमर्हसि ॥ १४ ॥ नारद उवाच ॥
 शृणुराज न्नवहितो दिलीपे न यथापुरा ॥ वसिष्ठस्य सकाशाद्वै सर्वमेतदुपश्रुतम् ॥ १५ ॥ पुरा भागीरथी तीरे दिलीपो राजसत्तमः ॥ धर्म्यव्रतं समास्थाय न्यव

१ समानामेति पाठोत्तरम् । २ पुरावृत्तमिति पाठः । ३ किंप्रार्थयिष्ये किंवदामितेति पाठः ।

सन्मुनिवत्तदा ॥ १६ ॥ शुभेदेशे महाराज पुण्ये देवर्षि पूजिते ॥ गंगाद्वारे महातेजा देवगंधर्वसेविते ॥ १७ ॥ सपितृस्तर्पयामास देवांश्च परमद्युतिः ॥ ऋषींश्च
 तर्पयामास विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ १८ ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य जपन्नेव महामनाः ॥ ददर्श भूतसंकाशं वसिष्ठमृषिमुत्तमम् ॥ १९ ॥ पुरोहितं सतं दृष्ट्वा दीप्यमानमि
 वाश्रिया ॥ प्रहर्षमतुलं लेभे विस्मयं परमं ययौ ॥ २० ॥ उपस्थितं महाराज पूजयामास भारत ॥ सहिधर्मभृतां श्रेष्ठो विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ २१ ॥ शिरसा चार्घ्यमादा
 य शुचिः प्रयतमानसः ॥ नामसंकीर्तयामास तस्मिन् ब्रह्मर्षिसत्तमे ॥ २२ ॥ दिलीपोऽहं तु भद्रं ते दासोऽस्मि तव सुव्रत ॥ तव संदर्शनादेव मुक्तोऽहं सर्वकिल्बिषैः ॥ २३ ॥
 एवमुक्त्वा महाराज दिलीपो द्विपदां वरः ॥ वाग्यतः प्रांजलिभूत्वा तूष्णीमासीद्युधिष्ठिर ॥ २४ ॥ तं दृष्ट्वा नियमेनाथ स्वाध्यायेन च कर्षितम् ॥ दिलीपं नृपतिं श्रेष्ठं मुनिः
 प्रीतमना भवत् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ अनेन तव धर्मज्ञप्रश्रयेण दमेन च ॥ सत्येन च महाभाग
 तुष्टोऽस्मि तव सर्वशः ॥ १ ॥ यस्येदं शस्ते धर्मोऽयं पितरस्तारितास्त्वया ॥ तेन पश्यसि मां पुत्रयाज्यश्चासि ममानघ ॥ २ ॥ प्रीतिर्मे वर्द्धते तेद्य ब्रूहि किं करवाणि ते ॥
 यद्वक्ष्यसि नरश्रेष्ठ तस्य दातास्मि तेन च ॥ ३ ॥ ॥ दिलीप उवाच ॥ ॥ वेदं वेदांगतत्त्वज्ञसर्वलोकाभिपूजित ॥ कृतमित्येव मन्येहियदहं दृष्ट्वा नृपभुम् ॥ ४ ॥
 यदित्वहमनुग्राह्यस्तव धर्मभृतां वर ॥ प्रक्षयामि हृत्स्थं संदेहं तन्मे त्वं वक्तुमर्हसि ॥ ५ ॥ अस्ति मे भगवन्कश्चित्तीर्थैर्यो धर्मसंशयः ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि पृथक् सं
 कीर्तनं त्वया ॥ ६ ॥ प्रदक्षिणां यः पृथिवीं करोति द्विजसत्तम ॥ किं फलं तस्य विप्रैस्तन्मे ब्रूहि तपोधन ॥ ७ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ कथयिष्यामि तदहम्
 षीणां मत्परायणम् ॥ तदेकाग्रमनास्तात शृणु तीर्थेषु यत्फलम् ॥ ८ ॥ यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव सुसंयतम् ॥ विद्यातपश्च कीर्तिश्च सतीर्थफलमश्नुते ॥ ९ ॥
 प्रतिग्रहादुपावृत्तः संतुष्टो नियतः शुचिः ॥ अहंकारनिवृत्तश्च सतीर्थफलमश्नुते ॥ १० ॥ अकल्मषो निराहारोऽलब्धाहारो जितेंद्रियः ॥ विमुक्तः सर्वदो
 षैर्यः सतीर्थफलमश्नुते ॥ ११ ॥ अक्रोधनश्च राजेंद्र सत्यशीलो दृढव्रतः ॥ आत्मोपमश्च भूतेषु सतीर्थफलमश्नुते ॥ १२ ॥ ऋषिभिः कृतवः प्रोक्ता देवेष्वपि
 यथाक्रमम् ॥ फलं चैव यथा तत्त्वं प्रेत्य चेह च सर्वशः ॥ १३ ॥ न ते शक्याद रिद्रेण यज्ञाः प्राप्तुं महीपते ॥ बहूपकरणाय ज्ञानानां सभारविस्तराः ॥ १४ ॥ प्रा
 प्यंते पार्थिवैरेते समृद्धैर्वा नरैः क्वचित् ॥ न निर्धनैर्न रगणैरेकात्मभिरसाधनैः ॥ १५ ॥ यो दरिद्रैरपि विधिः शक्यः प्राप्तुं जनेश्वर ॥ तुल्यो यज्ञफलैः पुण्यैस्तं निवो
 धमहीपते ॥ १६ ॥ ऋषीणां परमं गुह्यमिदं धर्मभृतां वर ॥ तीर्थाभिगमनं पुण्यं यज्ञैरपि विशिष्यते ॥ १७ ॥ अनुपोष्य त्रिरात्राणि तीर्थाभिगमनेन च ॥ अद
 त्वाकांचनं गङ्गाश्च दरिद्रो नाम जायते ॥ १८ ॥ अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्ट्वा विपुलदक्षिणैः ॥ न तत्फलमवाप्नोति तीर्थाभिगमनेन यत् ॥ १९ ॥ नृलोके देवलो

कस्यतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ पुष्करंतीर्थमासाद्यदेवदेवसमोभवेत् ॥ २० ॥ दशकोटिसहस्राणितीर्थानां वैमहीपते ॥ सान्निध्यं पुष्करेयेषां त्रिसंध्यं सूर्य
 वंशज ॥ २१ ॥ आदित्यावसवोरुद्राः साध्याश्च समरुद्राः ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैव तत्र सन्निहिताः प्रभो ॥ २२ ॥ यत्र देवास्तपस्तप्त्वा दैत्या ब्रह्मर्षयस्तथा ॥
 दिव्ययोगामहाराजपुण्येन महता द्विजाः ॥ २३ ॥ मनसाप्यभिकामस्य पुष्कराणि मनीषिणः ॥ पूयंते सर्वपापानि नाकपृष्ठे च पूज्यते ॥ २४ ॥ अस्मिन्स्ती
 र्थमहाभागानित्यमेव पितामहः ॥ उवास परमप्रीतो देवदानवसंमतः ॥ २५ ॥ पुष्करेषु महाभाग देवाः सर्षिपुरोगमाः ॥ सिद्धिं परामिकां प्राप्ताः पुण्येन महता
 न्विताः ॥ २६ ॥ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्पितृदेवार्चने रतः ॥ अश्वमेधादशगुणं प्रवदंति मनीषिणः ॥ २७ ॥ अप्येकं भोजयेद्विप्रं पुष्करारण्यमाश्रितः ॥
 तेनैति पूजितां लोकान् ब्रह्मणः स दने स्थितान् ॥ २८ ॥ सायं प्रातः स्मरेद्यस्तु पुष्कराणि कृतांजलिः ॥ उपस्पृष्टं भवेत्तेन सर्वतीर्थेषु पार्थिव ॥ २९ ॥ जन्मप्र
 भृतियत्पापं स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ॥ पुष्करे गतमात्रस्य सर्वमेव प्रणश्यति ॥ ३० ॥ यथासुराणां सर्वेषामादिस्तु मधुसूदनः ॥ तथैव पुष्करो राजन् तीर्थाना
 मादिरुच्यते ॥ ३१ ॥ उद्धाद्वादशवर्षाणि पुष्करे नियतः शुचिः ॥ ऋतून् सर्वानवाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ ३२ ॥ यस्तु वर्षशतं पूर्णमग्निहोत्रमुपाश्रुते ॥
 कार्तिकीवावसेदेकां पुष्करे सममेव तत् ॥ ३३ ॥ दुष्करं पुष्करे गंतुं दुष्करं पुष्करे तपः ॥ दुष्करं पुष्करे दानं वस्तुं चैव सुदुष्करम् ॥ ३४ ॥ त्रीणि शृंगाणि शु
 भ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च ॥ पुष्कराण्यादि तीर्थानि न विद्वस्तत्र कारणम् ॥ ३५ ॥ उद्धाद्वादशवर्षाणि नियतो नियताशनः ॥ समुक्तः सर्वपापेभ्यो सर्वक्रतुफलं
 लभेत् ॥ ३६ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे पुष्करतीर्थमाहात्म्यवर्णनं नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७४ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्तो जंबू
 मार्गं समाविशेत् ॥ जंबूमार्गं समाविश्य पितृदेवर्षिपूजितम् ॥ १ ॥ अश्वमेधमवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ॥ तत्रोष्य रजनीः पंचर्षष्ठकालेषु वन्नरः ॥ २ ॥
 न दुर्गतिमवाप्नोति सिद्धिं चाप्नोत्यनुत्तमाम् ॥ जंबुमार्गादुपावृत्तो गच्छेत्तु दुलिकाश्रमम् ॥ ३ ॥ न दुर्गतिमवाप्नोति स्वर्गलोके च पूज्यते ॥ अगस्त्याश्रममासा
 द्य पितृदेवार्चने रतः ॥ ४ ॥ त्रिरात्रोपोषितो राजन्नग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ शाकवृत्तिः फलैर्वापि कौमारं विंदते परम् ॥ ५ ॥ कन्याश्रमं समासाद्य श्रीपुष्टं लो
 कपूजितम् ॥ धर्मारण्यं हितपुण्यमाद्यं च पार्थिव वर्षम् ॥ ६ ॥ यत्र प्रविष्टमात्रो वैपापेभ्यो विप्रमुच्यते ॥ अर्चयित्वा पितृन् देवान् प्रयतो नियताशनः ॥ ७ ॥ स
 र्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ॥ प्रादक्षिण्यं ततः कृत्वा ययातिपतनं व्रजेत् ॥ ८ ॥ हयमेधस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति तत्र वै ॥ महाकालमतो गच्छेन्नियतो
 नियताशनः ॥ ९ ॥ कोटितीर्थमुपस्पृश्य हयमेधफलं लभेत् ॥ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञस्थानं तीर्थमुमापतेः ॥ १० ॥ नाम्ना भद्रवटं नाम त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥

१ षड्वाकालेषु वन्नरः इति पाठः ससाधुः ।

तत्राभिगम्यचेशानंगोसहस्रफलंलभेत् ॥११॥ महादेवप्रसादाच्चगाणपत्यमवाप्नुयात् ॥ समृद्धमसपत्नंतुश्रियायुक्तंनरोत्तम ॥१२॥ नर्मदांतुसमासाद्यनदीं
त्रैलोक्यविश्रुताम् ॥ तर्पयित्वापितृन्देवानग्निष्टोमफलंलभेत् ॥१३॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेद्वादशोऽध्यायः ॥१२॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वसिष्ठे
नदिलीपायकथितंतीर्थमुत्तमम् ॥ नर्मदेतिचविख्यातंपापपर्वतदारणम् ॥ १ ॥ भूयश्चश्रोतुमिच्छामितन्मेकथयनारद ॥ नर्मदायाश्चमाहात्म्यंवसिष्ठोक्तं
द्विजोत्तम ॥ २ ॥ कथमेषामहापुण्यानदीसर्वत्रविश्रुता ॥ नर्मदानामविख्यातातन्ममब्रूहिनारद ॥ ३ ॥ नारदउवाच ॥ नर्मदासरितांश्रेष्ठासर्वपापप्र
णाशिनी ॥ तारयेत्सर्वभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ४ ॥ नर्मदायास्तुमाहात्म्यंवसिष्ठोक्तंमयाश्रुतम् ॥ तदेतद्धिमहाराजसर्वहिकथयामिते ॥ ५ ॥
पुण्याकनखलेगङ्गाकुरुक्षेत्रेसरस्वती ॥ ग्रामेवायदिवारण्येपुण्यासर्वत्रनर्मदा ॥ ६ ॥ त्रिभिःसारस्वतंतोयंसप्ताहेनतुयासुनम् ॥ सद्यःपुनातिगंगेयंदर्शना
देवनार्मदम् ॥ ७ ॥ कलिंगदेशेपश्चाद्ध्वेपर्वतेऽमरकंटके ॥ पुण्याचत्रिषुलोकेषुरमणीयामनोरमा ॥ ८ ॥ सदेवासुरगंधर्वाऋषयश्चतपोधनाः ॥ तपस्तप्त्वा
महाराजसिद्धिचपरमांगताः ॥ ९ ॥ तत्रस्नात्वामहाराजनियमस्थोजितेंद्रियः ॥ उपोष्यरजनीमेकांकुलानांतारयेच्छतम् ॥ १० ॥ जनेश्वरेनरःस्नात्वापिंडं
दत्वायथाविधि ॥ पितरस्तस्यतृप्यंतियावदाभूतसंप्लवम् ॥११॥ पर्वतस्यसमंतात्तुरुद्रकोटिःप्रतिष्ठिता ॥ स्नानंयःकुरुतेतत्रगंधमालयानुलेपनम् ॥ १२ ॥
प्रीतातस्यभवेत्सर्वारुद्रकोटिर्नसंशयः ॥ पर्वतेपश्चिमस्यांतेस्वयंदेवोमहेश्वरः ॥ १३ ॥ तत्रस्नात्वाशुचिर्भूत्वाब्रह्मचारीजितेंद्रियः ॥ पितृकार्यंतुकु
र्वीतिविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ १४ ॥ तिलोदकेनतत्रैवतर्पयेत्पितृदेवताः ॥ आसप्तमंकुलंतस्यस्वर्गेतिष्ठतिपांडव ॥ १५ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीय
ते ॥ अप्सरोगणसंकीर्णोदिव्यस्त्रीपरिवारितः ॥ १६ ॥ दिव्यगंधानुलिप्तश्चदिव्यालंकारभूषितः ॥ ततःस्वर्गात्परिभ्रष्टो जायतेविपुलेकुले ॥ १७ ॥
धनवान्दानशीलश्चधार्मिकश्चैवजायते ॥ पुनःस्मरतितत्तीर्थगमनंतत्रकुर्वते ॥ १८ ॥ तारयित्वाकुलशतरुद्रलोकंसगच्छति ॥ योजनानांशतंसाग्रंश्रूय
तेसरिदुत्तमा ॥ १९ ॥ विस्तारेणतुराजेद्रयोजनद्वयमंतरम् ॥ षष्टितीर्थसहस्राणिषष्टिकोट्यस्तथैवच ॥ २० ॥ पर्वतस्यसमंतात्तुतिष्ठंत्यमरकंट
के ॥ ब्रह्मचारीशुचिर्भूत्वाजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ २१ ॥ सर्वहिंसानिवृत्तश्चसर्वभूतहितेरतः ॥ एवंसर्वसमाचारःक्षेत्रपालान्परिव्रजेत् ॥ २२ ॥ तस्यपु
ण्यफलंराजन्शृणुष्ववावहितोहिमे ॥ शतंवर्षसहस्राणांस्वर्गेमोदेतपांडव ॥ २३ ॥ अप्सरोगणसंकीर्णोदिव्यस्त्रीपरिचारिते ॥ दिव्यगंधानुलिप्तश्चदि
व्यालंकारभूषितः ॥ २४ ॥ क्रीडतेदेवलोकेतुदैवतैःसहमोदते ॥ ततःस्वर्गात्परिभ्रष्टोराजाभवतिवीर्यवान् ॥ २५ ॥ गृहंसलभतेचैव नानारत्न

विभूषितम् ॥ स्तंभैर्मणिमयैर्दिव्यैर्वज्रवैडूर्यभूषितैः ॥ २६ ॥ आलेख्यसहितं दिव्यं दासीदाससमन्वितम् ॥ मत्तमातंगशब्दैश्च हयानां द्वेषितेन च ॥ २७ ॥ क्षुभ्यते तस्य तद्द्वारमिन्द्रस्य भवनं यथा ॥ राजराजेश्वरः श्रीमान्सर्वस्त्रीजनवल्लभः ॥ २८ ॥ तस्मिन्गृहेऽपित्वा तु क्रीडाभोगसमन्वितः ॥ जीवेद्वर्षशतं साग्रं सर्वरोगविवर्जितः ॥ २९ ॥ एवं भोगो भवेत्तस्य यो मृतो मरकटके ॥ अग्निप्रवेशे जले तथा चैव अनाशने ॥ ३० ॥ अनिवर्तिका गतिस्तस्य पर्वतस्यांबरे यथा ॥ पतनं पतते यस्तु स नरो मानवाधिपः ॥ ३१ ॥ कन्यास्त्रीणिसहस्राणि एकैकस्यापि चापरे ॥ तिष्ठन्ति भवने तस्य प्रेषणं प्रार्थयन्ति च ॥ ३२ ॥ दिव्यभोगसमुत्पन्नः क्रीडते कालमक्षयम् ॥ पृथिव्या मासमुद्रायामीदृशो नैव जायते ॥ ३३ ॥ यादृशो यं नरश्चेष्टपर्वते मरकटके ॥ कोटितीर्थं तु विज्ञेयं पर्वतस्य तु पश्चिमे ॥ ३४ ॥ रुद्रोजालेश्वरो नाम त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ तस्य पिंडप्रदानेन संध्योपासनकर्मणा ॥ ३५ ॥ पितरो दशवर्षाणि तर्पितास्तु भवंति ते ॥ दक्षिणे नर्मदायास्तु कपिलाख्यामहानदी ॥ ३६ ॥ सरलार्जुनसंच्छन्नानां तिदूरे व्यवस्थिता ॥ अस्ति पुण्या महाभागा त्रिषु लोकेषु विश्रुता ॥ ३७ ॥ तत्र कोटिशतं साग्रं तीर्थानां तु युधिष्ठिर ॥ पुराणे श्रूयते राजन् सर्वकोटिगुणं भवेत् ॥ ३८ ॥ तस्यास्तीरे तु ये वृक्षाः पतिताः कालपर्ययात् ॥ नर्मदातोयसंयुक्तास्तेऽपि यांति परांगतिम् ॥ ३९ ॥ द्वितीया तु महाभाग विशल्यकरणा शुभा ॥ तत्र तीरे नरः स्नात्वा विशल्यो भवति क्षणात् ॥ ४० ॥ तत्र देवगणाः सर्वे सकिन्नरमहोरगाः ॥ यक्षराक्षसगंधर्वाः ऋषयश्च तपोधनाः ॥ ४१ ॥ सर्वे समागतास्तत्र पर्वतेऽमरकटके ॥ तैश्च सर्वैः समागम्य मुनिभिश्च तपोधनैः ॥ ४२ ॥ नर्मदासंश्रिता पुण्या विशल्यानां नामनामतः ॥ उत्पादिता महाभागा सर्वपापप्रणाशिनी ॥ ४३ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् ब्रह्मचारी जितेंद्रियः ॥ उपोष्य रजनीमैकांकुलानां तारयेच्छतम् ॥ ४४ ॥ कपिला च विशल्या च श्रूयते राजसत्तम ॥ ईश्वरेण पुराणोक्तं लोकानां हितकाम्यया ॥ ४५ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् श्वमेधफलं लभेत् ॥ अनशनं तु यः कुर्यात्तस्मिन् तीर्थे नराधिप ॥ ४६ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा इन्द्रलोकं स गच्छति ॥ नर्मदायां तुराजेंद्रपुराणे यच्छ्रुतं मया ॥ ४७ ॥ तत्र तत्र नरः स्नात्वा अश्वमेधफलं लभेत् ॥ येषां संत्युतरे कूले इन्द्रलोकं केव संति ते ॥ ४८ ॥ सरस्वत्यां च गंगायां नर्मदायां युधिष्ठिर ॥ समं दानं च स्नानं च यथा मे शंकरो ब्रवीत् ॥ ४९ ॥ परित्यजति यः प्राणान् पर्वते मरकटके ॥ वर्षकोटिशतं साग्रं मिन्द्रलोके महीयते ॥ ५० ॥ नर्मदायाजलं पुण्यं फेनोर्मि समलंकृतम् ॥ पवित्रं शिरसा वंद्यं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५१ ॥ नर्मदा सर्वपुण्या च ब्रह्महत्यापहारिणी ॥ अहोरात्रोपवासेन मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५२ ॥ एवं पुण्या च रम्या च नर्मदा पांडुनंदन ॥ त्रयाणामपि लोकानां पुनात्येषा महानदी ॥ ५३ ॥ वटेश्वरे महापुण्ये गंगाद्वारे तपोवने ॥

एतेषु सर्वस्थानेषु योर्दिताः संशितव्रताः ॥ श्रूयते दशगुणं पुण्यं नर्मदो द्वा स संगमे ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखण्डे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नर्मदा तु नदी श्रेष्ठा पुण्या पुण्यतमा त्रिषु ॥ मुनिभिस्तु महाभागैर्विभक्ता धर्मकांक्षिभिः ॥ १ ॥ यज्ञोपवीतयात्राणि प्रविभक्तानि पांडव ॥
 तेषु रूनात्वा तुराजेंद्रसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ जलेश्वरं च तीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तस्योत्पत्तिकथयतः शृणु पांडव नंदन ॥ ३ ॥
 पुरा मुनिगणाः सर्वे सैन्द्राश्चैव मरुद्गणाः ॥ स्तुवंति ते महात्मानं देवदेवमहेश्वरम् ॥ ४ ॥ स्तुवमानास्तु संप्राप्ता यत्र देवो महेश्वरः ॥ विज्ञापयन्ति
 देवेशं सैन्द्राश्चैव मरुद्गणाः ॥ भयोद्विग्नान् विरूपाक्षपरित्रायस्वनः प्रभो ॥ ५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ स्वागतं तु मुनिश्रेष्ठाः किमर्थमिह चागताः ॥ किं
 दुःखं को नु संतापः कुतो वा भयमागतम् ॥ ६ ॥ कथय च महामाता एतदिच्छामिवेदितुम् ॥ एवमुक्तास्तुरुद्रेणा कथयन्नमितव्रताः ॥ ७ ॥ ऋष
 य ऊचुः ॥ अपि घोरो महावीर्यो दानवो बलदर्पितः ॥ बाणो नामेति विख्यातो यस्य वै त्रिपुरं पुरम् ॥ ८ ॥ गगने तु वसद्दिव्यं भ्रमते तस्य तेजसा ॥ तस्माद्भी
 ता विरूपाक्ष त्वामेव शरणं गताः ॥ ९ ॥ त्रायस्वमहतो दुःखा देवत्वं हि परागतिः ॥ एवं प्रसादं देवेश सर्वेषां कर्तुमर्हसि ॥ १० ॥ येन देवाः सुप्रसन्नाः सुख
 मेधंति शंकर ॥ परां निर्वृतिमायां तितत्प्रभो कर्तुमर्हसि ॥ ११ ॥ ॥ देव उवाच ॥ ॥ एतत्सर्वं करिष्यामि माविषादं करिष्यथ ॥ अचिरेणैव कालेन कुर्यायुष्म
 त्सुखावहम् ॥ १२ ॥ आश्वासयित्वा तान्सर्वान् नर्मदा तटमास्थितः ॥ चिंतयामास सर्वेशस्तद्वधं प्रति पांडव ॥ १३ ॥ कथं केन प्रकारेण हंतव्यं त्रिपुरोम
 या ॥ एवं संचिंत्य भगवान् नारदं स्मरते तदा ॥ स्मरणा देवसंप्राप्तो नारदः समुपस्थितः ॥ १४ ॥ नारद उवाच ॥ आज्ञापय महादेव किमर्थं संस्मृतो ह्यहम् ॥
 किं कार्यं तु मया देव कर्तव्यं कथय स्वमे ॥ १५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ गच्छ नारद तत्रैव यत्र तत्रिपुरं पुरम् ॥ बाणस्य दानवेन्द्रस्य शीघ्रं गच्छाथ तत्कुरु ॥ १६ ॥
 भर्तारो देवताभाश्च स्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ तासां वै तेजसा विप्रभ्रमते त्रिपुरं दिवि ॥ १७ ॥ तत्र गत्वा तु विप्रेंद्रमंत्रमन्यं प्रचोदय ॥ देवस्य वचनं श्रुत्वा मुनि
 स्त्वरितविक्रमः ॥ १८ ॥ स्त्रीणां हृदयनाशाय प्रविष्टस्तं पुरं प्रति ॥ शोभते तत्पुरं दिव्यं नानारत्नोपशोभितम् ॥ १९ ॥ शतयोजनविस्तीर्णं ततो द्विगुण
 मायतम् ॥ ततः पश्यति तत्रैव बाणं तु बलदर्पितम् ॥ २० ॥ मालाकुण्डलकेयूरैर्मुकुटेन विराजितम् ॥ हाररत्नैश्च संछन्नं चंद्रकांतिविभूषितम् ॥ २१ ॥
 ललनास्तस्य रत्नाढ्याः नराः कनकमंडिताः ॥ उत्थितो नारदं दृष्ट्वा दानवेंद्रो महाबलः ॥ २२ ॥ ॥ बाण उवाच ॥ ॥ स देवर्षिः स्वयं प्राप्नोमद्ब्रह्मं प्रति संप्रति ॥ अर्घ्यपाद्यं
 यथान्यायं क्रियतां द्विजसत्तम ॥ २३ ॥ चिरात्समागतो विप्रस्थीयतामिदमासनम् ॥ एवं संभावयित्वा तु नारदं समुपस्थितम् ॥ २४ ॥ तस्य भार्या महादेवी अनौप

म्यातुनामतः ॥ २४ ॥ ॥ अनौपम्योवाच ॥ ॥ भगवन्मानुषेलोके देवास्तुष्यंतिकेन वै ॥ व्रतेन नियमेनापि दानेन तपसाथवा ॥ २५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ति
 लधेनुंचयोदद्याद्वाह्मणे वेदपारगे ॥ ससागरानवद्वीपादत्ता भवति मेदिनी ॥ २६ ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशैर्विमानैः सर्वकामिकैः ॥ मोदते चाक्षयंकालं सुचिरं
 कृतशासनः ॥ २७ ॥ आम्नातककपित्थानिकदलीवनमेव च ॥ कदंबचंपकाशोका अनेकविविधद्रुमाः ॥ २८ ॥ अष्टमीचतुर्थीचद्वादशीचतथा उभे ॥
 संक्रांतिर्विषुवंचैव दिनच्छिद्रमुखंतथा ॥ २९ ॥ पुण्यान्येतानि सर्वाणि उपवासंतियाः स्त्रियः ॥ तासां तु धर्मयुक्तानां स्वर्गवासो न संशयः ॥ ३० ॥ कलि
 कालात्तु निर्मुक्ताः सर्वपापविवर्जिताः ॥ उपवासरताना योनोपसर्पति तापसाः ॥ ३१ ॥ एवं श्रुत्वा तु सुश्रोणि यथेष्टं कर्तुमर्हसि ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा राज्ञीव च न
 मब्रवीत् ॥ ३२ ॥ प्रसादं कुरु विप्रेन्द्र दानं गृह्यथेप्सितम् ॥ सुवर्णमणिरत्नानि वस्त्राण्याभरणानि च ॥ ३३ ॥ तत्ते दास्याम्यहं विप्रयच्चान्यदपि दुर्लभम् ॥
 प्रतिगृह्णद्विजश्रेष्ठ प्रीयेतां हरिश्चंकरौ ॥ ३४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अन्यस्मै दीयतां भद्रेक्षीणवृत्तिश्च यो द्विजः ॥ वयं तु शीलसंपन्ना भक्तिस्तुक्रियते
 मया ॥ ३५ ॥ एवं तासां मनो हृत्वा सर्वासां मुपदिश्यवा ॥ जगाम भरतश्रेष्ठ स्वकीयं स्थानकं पुनः ॥ ३६ ॥ अत्राकृष्टमनास्तास्तु अन्यत्र गतमानसाः ॥ पु
 रिच्छिद्रं समुत्पन्नं बाणस्य तु महात्मनः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ यन्मां पृच्छ
 सिकौ ते यतन्निबोध च तच्छृणु ॥ एतस्मिन् तरे रुद्रो नर्मदा तटमास्थितः ॥ १ ॥ नाम्नाहरेऽवरं स्थानं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ तस्मिन् स्थाने महादेव
 श्रितयं स्रैपुरं वधम् ॥ २ ॥ गाढीवं मंदरं कृत्वा गुणं कृत्वा तु वासुकिम् ॥ स्थानं कृत्वा तु वैशाखं विष्णुं कृत्वा शरोत्तमम् ॥ ३ ॥ अग्रे चार्घिं प्रतिष्ठाप्य मुखे
 वायुः समर्पितः ॥ हयाश्च चतुरो वेदाः सर्वदेवमयं रथम् ॥ ४ ॥ चक्रगौचाश्चिनौ देवा वक्षं च क्रधरः स्वयम् ॥ स्वयमिन्द्रश्च चापांते बाणैश्च वणः स्थितः ॥ ५ ॥
 यमस्तु दक्षिणे हस्ते वामे कालस्तु दारुणः ॥ चक्राणामारकेन्यस्ता गंधर्वा लोकविश्रुताः ॥ ६ ॥ प्रजापती रथश्रेष्ठे ब्रह्मा चैव तु सारथिः ॥
 एवं कृत्वा तु देवेशः सर्वदेवमयं रथम् ॥ ७ ॥ सोतिष्ठत्स्थानुभूतो हि स हस्रं परिवत्सरान् ॥ यदा त्रीणि समेतानि अंतरिक्षचराणि च ॥ ८ ॥ त्रिपुरा
 णि त्रिशल्येन तदा तानि बिभेद सः ॥ शरः प्रचोदितस्तत्र रुद्रेण त्रिपुरं प्रति ॥ ९ ॥ भ्रष्टते जास्त्रियोजा ता बलं तेषां व्यशीर्यत ॥ उत्पाताश्च पुरे तस्मिन् प्रादुर्भूता स
 हस्रशः ॥ १० ॥ त्रिपुरस्य विनाशाय कालरूपो भवत्तदा ॥ अट्टहासं प्रमुंचंति रूपाः काष्ठमयास्तथा ॥ ११ ॥ निमेषोन्मेषणं चैव कुर्वति चित्रकर्मणा ॥
 स्वप्ने पश्यंति चात्मानं रक्तांबरविभूषितम् ॥ १२ ॥ स्वप्ने पश्यंति ते चैवं विपरीतानि यानि तु ॥ एतान् पश्यति उत्पातांस्तत्र स्थाने तु ये जनाः ॥ १३ ॥ तेषां बलं

१ अन्याकृष्टांतरास्तास्तु अत्रत्वागतमानसाः इति पाठः ।

चबुद्धिश्चहरक्रोधेननाशितम् ॥ संवर्तकोनामवायुर्युगांतप्रतिमोमहान् ॥ १४ ॥ समीरितोनलश्रेष्ठउत्तमांगेषुबाधते ॥ ज्वलंतिपादपास्तत्रपतंतिशिखरा
 णिच ॥ १५ ॥ सर्वतद्व्याकुलीभूतंहाहाकारमचेतनम् ॥ भग्नोद्यानानिसर्वाणिक्षिप्रंतुप्रज्वलंतिच ॥ १६ ॥ तेनैवदीपितंसर्वज्वलतेविशिखैःशिखैः ॥
 दुमाआरामगंडानिगृहाणिविविधानिच ॥ १७ ॥ दशदिक्षुप्रवृत्तोयंसमिद्धोहव्यवाहनः ॥ ततःशिलाःप्रमुंचंतिदिशोदशविभागशः ॥ १८ ॥ शिखा
 सहस्रैरत्युग्रैःप्रज्वलंतिहुताशनैः ॥ सर्वकिंशुकसंप्रख्यंज्वलितंदृश्यतेपुरम् ॥ १९ ॥ गृहाद्गृहांतरेनैवगतुंधूमैश्चशक्यते ॥ हरकोपानलादग्धंक्रंदमानंसुदुः
 खितम् ॥ २० ॥ प्रदीप्तंसर्वतोदिक्षुदह्यतेत्रिपुरंपुरम् ॥ प्रासादशिखराग्राणिविशिर्यतिसहस्रशः ॥ २१ ॥ नानारत्नविचित्राणिविमानान्यप्यनेकधा ॥ गृहा
 णिचैवरम्याणिदह्यंतेदीप्तिवह्निना ॥ २२ ॥ बाधंतेद्रुमखंडेषुजनस्थानेतथैवच ॥ देवागारेषुसर्वेषुप्रज्वलंतेज्वलंत्यपि ॥ २३ ॥ सीदंतिचानलस्पृष्टाः
 क्रंदंतिविविधैस्वरैः ॥ गिरिकूटनिभास्तत्रदृश्यंतंगारराशयः ॥ २४ ॥ स्तुवंतिदेवदेवेशंपरित्रायस्वमांप्रभो ॥ अन्योन्यंचपरिष्वज्यहुताशनप्रपीडिताः ॥ २५ ॥
 दह्यंतेदानवास्तत्रशतशोथसहस्रशः ॥ हंसकारंडवाकीर्णानलिनिसहपंकजा ॥ २६ ॥ दह्यंतेनलदग्धानिपुरोद्यानानिदीर्घिकाः ॥ अम्लानैःपंकजै
 श्छन्नाविस्तीर्णायोजनैःशतैः ॥ २७ ॥ गिरिकूटनिभास्तत्रप्रासादारत्नभूषिताः ॥ पतंत्यनलनिर्दग्धानिस्तोयाजलदाइव ॥ २८ ॥ सहस्रीवालवृद्धेषुगोषुपक्षिषुवा
 जिषु ॥ निर्दयोदहतेवह्निर्हरकोपेनप्रेरितः ॥ २९ ॥ सपत्नीकाश्चैवसुप्ताःसंसुप्ताबहवोजनाः ॥ पुत्रमालिङ्ग्यतेगाढंदह्यंतेत्रिपुरारिणा ॥ ३० ॥ अथतस्मिन्पु
 रेदीप्तेस्त्रियश्चाप्सरसोपमाः ॥ अग्निज्वालाहतास्तत्रपतंतिधरणीतले ॥ ३१ ॥ काचिद्बालाविशालाक्षीमुक्तावलिबिभूषिता ॥ धूमेनाकुलितासातुप्रति
 बुद्धाशिखादिता ॥ ३२ ॥ सुतंसंचित्यमानासापतिताधरणीतले ॥ काचित्सुवर्णवर्णाभानीलरत्नैर्विभूषिता ॥ ३३ ॥ धूमेनाकुलितासातुपतिताधरणी
 तले ॥ अन्यागृहीतहस्तातुसखीदहतिबालकैः ॥ ३४ ॥ अनेनदिव्यरूपान्यादृष्टामदविमोहिता ॥ शिरसाप्रांजलिकृत्वाविज्ञापयतिपावकम् ॥ ३५ ॥
 यदित्वमिच्छसेवैरंपुरुषेष्वपकारिषु ॥ स्त्रियःकिमपराध्यंतेगृहपंजरकोकिलाः ॥ ३६ ॥ पापनिर्दयनिर्लज्जकस्तेकोपस्त्रियोपरि ॥ नदाक्षिण्यंनतेलज्जान
 सत्यंशौचवर्जितः ॥ ३७ ॥ अनेकरूपवर्णाद्याउपलभ्यावदस्वह ॥ किंत्वयानश्रुतंलोकेअवध्याःसर्वयोषितः ॥ ३८ ॥ किंतुतुभ्यंगुणोद्योतेदहनरूपदं
 नंप्रति ॥ नकारुण्यंदयावापिदाक्षिण्यंवास्त्रियोपरि ॥ ३९ ॥ दयांकुर्वंतिम्लेच्छापिदहनप्रेक्ष्ययोषितः ॥ म्लेच्छानामपिकष्टोसिदुर्निवार्योह्यचेतनः ॥ ४० ॥
 एतेचैवगुणास्तुभ्यंदहनोत्सादनंप्रति ॥ आसामपिदुराचारस्त्रीणांकिंविनिपातसे ॥ ४१ ॥ दुष्टनिर्घृणनिर्लज्जहुताशमंदभाग्यक ॥ निराशस्त्वंदुराचार

बालान्दहसिनिर्दय ॥ ४२ ॥ एवंप्रलपमानास्ताजल्पमानाबहुस्वरम् ॥ अन्याः क्रोशंतिसंकुद्धाबालशोकेनमोहिताः ॥ ४३ ॥ दहतोनिर्दयोवाह्निःसंकुद्धः
 सर्वशत्रुवत् ॥ पुष्करिण्यांजलेज्वालाकूपेष्वपितथैवच ॥ ४४ ॥ अस्मान्संदह्यम्लेच्छत्वंकांगतिंप्रापयिष्यसि ॥ एवंप्रलपतांतासांवाह्निर्वचनमब्रवीत् ॥ ४५ ॥
 ॥ वैश्वानरउवाच ॥ ॥ स्ववशोनैवयुष्माकंविनाशंतुकरोम्यहम् ॥ अहमादेशकर्तव्येनाहंकर्तास्म्यनुग्रहम् ॥ ४६ ॥ अत्रक्रोधसमाविष्टोविचरामियदृच्छया ॥
 ततोबाणोमहातेजास्त्रिपुरंवीक्ष्यदीपितम् ॥ ४७ ॥ आसनस्थोब्रवीदेवमहंदेवैर्विनाशितः ॥ अल्पसारैर्दुराचारैरीश्वरस्यनिवेदितः ॥ ४८ ॥ अपरीक्ष्यह्यहं
 दग्धःशंकरेणमहात्मना ॥ नान्यःशत्रुस्तुमाहंतुंवर्जयित्वामहेश्वरम् ॥ ४९ ॥ उत्थितःशिरसाकृत्वालिंगंत्रिभुवनेश्वरम् ॥ निर्गतःसपुरद्वारात्परित्यज्यसुहृत्स्व
 यम् ॥ ५० ॥ रत्नानिसुविचित्राणिस्त्रियोनानाविधास्तथा ॥ गृहीत्वाशिरसालिंगंन्यस्तंनगरमंडले ॥ ५१ ॥ स्तुवतेदेवदेवेशंत्रैलोक्याधिपतिंशिवम् ॥ हरत्वया
 हंनिर्दग्धोयदिवध्योसिशंकर ॥ ५२ ॥ त्वत्प्रसादान्महादेवमामेलिंगंविनश्यतु ॥ अर्चितंहिमहादेवभक्त्यापरमयासदा ॥ ५३ ॥ त्वयायद्यपिवध्योहंमामेलिंगंवि
 नश्यतु ॥ प्राप्यमेतन्महादेवत्वत्पादग्रहणंमम ॥ ५४ ॥ जन्मजन्ममहादेवत्वत्पादनिरतोह्यहम् ॥ तोटकच्छंदसादेवंस्तुत्वातुपरमेश्वरम् ॥ ५५ ॥ ओंशिवशंकरसर्व
 करायनमोभवभीममहेशंशिवायनमः ॥ कुसुमायुधदेहविनाशकरत्रिपुरांतकरांधकचूर्णकर ॥ ५६ ॥ प्रमदाप्रियकामविभक्तनमोहिनमःसुरसिद्धगणैर्नामि
 तः ॥ हयवानरसिंहगजेंद्रमुखैरतिह्रस्वसुदीर्घमुखैश्चगणैः ॥ ५७ ॥ उपलब्धुमशक्यतरैरसुरैर्व्यथितोनशरीरशतैर्बहुभिः ॥ प्रणतोभगवन्बहुभक्तिमताचल
 चंद्रकलाधरदेवनमः ॥ ५८ ॥ सहपुत्रकलत्रकलापधनैःसततंजयदेहिअनुस्मरणम् ॥ व्यथितोस्मिशरीरशतैर्बहुभिर्गमिताद्यमहानरकस्यगतिः ॥ ५९ ॥
 ननिवर्ततियन्ममपापगतिःशुचिकर्मविशुद्धमपित्यजति ॥ अनुकंपतिदिग्भ्रमतिभ्रमतिभ्रमएषकुबुद्धिनिवारयति ॥ ६० ॥ यःपठेत्तोटकंदिव्यंप्रयतःशुचि
 मानसः ॥ बाणस्यैवयथारुद्रस्तस्यैववरदोभवेत् ॥ ६१ ॥ इमंस्तवंमहादिव्यंश्रुत्वादेवोमहेश्वरः ॥ प्रसन्नस्तुतदातस्यस्वयंदेवोमहेश्वरः ॥ ६२ ॥ ईश्वर
 उवाच ॥ नभेतव्यंत्वयावत्ससौवर्णोतिष्ठदानव ॥ पुत्रपौत्रसपत्नीनांभार्याभृत्यजनैःसह ॥ ६३ ॥ अद्यप्रभृतिबाणत्वमवध्यस्त्रिदशैरपि ॥ भूयस्तस्यवरोदत्तो
 देवदेवेनपांडव ॥ ६४ ॥ अक्षयश्चाव्ययोलोकेविचचारहनिर्भयः ॥ ततोनिवारयामासरुद्रःसप्तशिखंतथा ॥ ६५ ॥ तृतीयंरक्षितंतस्यशंकरेणमहात्मना ॥
 भ्रमतेगगनेनित्यंरुद्रतेजःप्रभावतः ॥ ६६ ॥ एवंतुत्रिपुरंदग्धंशंकरेणमहात्मना ॥ ज्वालामालाप्रदीप्तंतुपतितंधरणीतले ॥ ६७ ॥ एकंनिपातितंतस्यश्री
 शैलेत्रिपुरांतके ॥ द्वितीयंपातितंतत्रपर्वतेमरकटके ॥ ६८ ॥ दग्धेतुत्रिपुरेराजन्रुद्रकोटिःप्रतिष्ठिता ॥ ज्वलंतंपातितंतत्रतनेज्वालेश्वरःस्मृतः ॥ ६९ ॥

१ महेश्वर भीमनमइति पाठः । २ स्तवोति पाठः ।

ऊर्ध्वेनप्रस्थितातस्यदिव्याज्वालादिवंगता ॥ हाहाकारस्तदाजातोसदेवासुरकिंनरान् ॥ ७० ॥ तंशरंस्तंभयेद्बुद्धोमाहेश्वरपुरोत्तमे ॥ एवंब्रजेतयस्त
 स्मिन्पर्वतेमरकंटके ॥ ७१ ॥ चतुर्दशभुवनानिसुभुक्त्वापांडुनंदन ॥ वर्षकोटिसहस्रंतुत्रिंशत्कोट्यस्तथापराः ॥ ७२ ॥ ततोमहीतलंप्राप्यराजाभवति
 धार्मिकः ॥ पृथिव्यामेकच्छत्रेणभुंक्तेनास्त्यत्रसंशयः ॥ ७३ ॥ एषपुण्योमहाराजसर्वतोमरकंटकः ॥ चंद्रसूर्योपरागेषुगच्छेद्योमरकंटकम् ॥ ७४ ॥ अ
 श्वमेधादशगुणंप्रवदंतिमनीषिणः ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोतिदृष्ट्वातत्रमहेश्वरम् ॥ ७५ ॥ संनिहत्यागमिष्यंतिराहुग्रस्तोदिवाकरे ॥ तदेवनिखिलंपुण्यंपर्वतेमर
 कंटके ॥ ७६ ॥ पुंडरीकस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ तत्रज्वालेश्वरोनामपर्वतेमरकंटके ॥ ७७ ॥ तत्रस्नात्वादिवंयांतियेमृतास्तेऽपुनर्भवाः ॥ ज्वा
 लेश्वरेमहाराजयस्तुप्राणान्परित्यजेत् ॥ ७८ ॥ चंद्रसूर्योपरागेतुभक्त्यापिशृणुतत्फलम् ॥ अमरानामदेवास्तेपर्वतेमरकंटके ॥ ७९ ॥ रुद्रलोकमवा
 प्नोतियावदाभूतसंप्लवम् ॥ अमरेश्वरस्यदेवस्यपर्वतस्यतटेजले ॥ ८० ॥ कोटिशक्रषिमुख्यास्तेतपस्तप्यंतिसुव्रताः ॥ समंताद्योजनंराजन्क्षेत्रंचामरकंटक
 म् ॥ ८१ ॥ अकामोवासकामोवानर्मदायांशुभेजले ॥ स्नात्वामुच्येतपापेभ्योरुद्रलोकंसगच्छति ॥ ८२ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेपंचदशोऽध्या
 यः ॥ १५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ पृच्छंतितेमहात्मानोनारदंहिमहाजनाः ॥ युधिष्ठिरपराःसर्वेऋषयश्चतपोधनाः ॥ १ ॥ आख्याहिभगवंस्तथ्यंकावेरीसंगमे
 महत् ॥ लोकानांचहितार्थायअस्माकंचविवृद्धये ॥ २ ॥ सदापापरतायेतुनरादुष्कृतिकारिणः ॥ मुच्यंतेसर्वपापेभ्योगच्छंतिपरमंपदम् ॥ एतदिच्छामिविज्ञा
 तुंभगवन्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ शृणुध्वंसहिताःसर्वेयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ अत्रकृत्वामहायज्ञंकुबेरःसत्यविक्रमः ॥ इदंतीर्थमनुप्राप्यसाम्राज्यादधिको
 भवत् ॥ ४ ॥ सिद्धिंप्राप्तोमहाराजतन्मेनिगदतःशृणु ॥ कावेरीनर्मदांयत्रसंगतालोकविश्रुताम् ॥ ५ ॥ तत्रस्नात्वाशुचिर्भूत्वाकुबेरःसत्यविक्रमः ॥ तपस्त
 प्यतियक्षेत्रोदिव्यंवर्षशतंमहत् ॥ ६ ॥ तस्यतुष्टोमहादेवःप्रदद्याद्रमुत्तमम् ॥ भोभोयक्षमहासत्त्ववरंब्रूहियप्सितम् ॥ ब्रूहिकार्ययथेष्टंतुयद्वामनसि
 वर्तते ॥ ७ ॥ ॥ कुबेरउवाच ॥ ॥ यदितुष्टोसिदेवेशयदिदेयोवरोमम ॥ आदिकृच्चैवसर्वेषांयक्षाणामधिपोभवेत् ॥ ८ ॥ कुबेरस्यवचःश्रुत्वातुष्टोदेवोमहेश्व
 रः ॥ एवमस्तुततश्चोक्त्वातत्रैवांतरधीयत ॥ ९ ॥ सोपिलब्धवरोयक्षःशीघ्रंयक्षकुलंगतः ॥ पूजितःसर्वयक्षेद्रैरभिषिक्तस्तुपार्थिवः ॥ १० ॥ कावेरीसंगमं
 तत्रसर्वपापप्रणाशनम् ॥ येनरानाभिजानांतिवंचितास्तेनसंशयः ॥ ११ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनतत्रस्नानीतमानवः ॥ कावेरीचमहापुण्यानर्मदाचमहान
 दी ॥ १२ ॥ तत्रस्नात्वातुराजेन्द्रअर्चयैदृषभध्वजम् ॥ अश्वमेधफलंप्राप्यरुद्रलोकेमहीयते ॥ १३ ॥ अग्निप्रवेशंयःकुर्याद्यश्चकुर्यादनाशनम् ॥
 अनिवर्तिकागतिस्तस्ययथामेशंकरोब्रवीत् ॥ १४ ॥ सेव्यमानोवरस्त्रीभिर्मोदतेदिविरुद्रवत् ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिषष्टिकोट्यस्तथापरे ॥ १५ ॥

मोदते रुद्रलोकस्थो यत्रैव गच्छति ॥ पुण्यक्षयात्परिभ्रष्टो राजा भवति धार्मिकः ॥ १६ ॥ भोगवान् धर्मशीलश्च मह्यं शैवकुलोद्भवः ॥ तत्र पीत्वा जलं स
म्यक् चांद्रायणफलं लभेत् ॥ १७ ॥ स्वर्गं गच्छंति ते मर्त्या ये पिबंति जलं शुभम् ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये यत्फलं यांति मानवाः ॥ १८ ॥ कावेरीसंगमे स्नात्वा तत्फलं
तस्य जायते ॥ एवं तु तस्य राजेन्द्रकावेरीसंगममहत् ॥ पुण्यं महत्फलं तत्र सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १९ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ उत्तरे नर्मदाकूले तीर्थं योजनविस्तृतम् ॥ पत्रेश्वरेति विख्यातं सर्वपापहरं परम् ॥ १ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् देवतैः सह मोदते ॥ पं
चवर्षसहस्राणि क्रीडते कामरूपधृक् ॥ २ ॥ गर्जनं तु ततो गच्छेद्यत्र मेघ उपस्थितः ॥ इन्द्रजिन्नाम संप्राप्तं तस्य तीर्थं प्रभावतः ॥ ३ ॥ मेघरावंततो गच्छे
द्यत्र मेघाभिगर्जितम् ॥ मेघनादो गणस्तत्र वरसंपन्नतांगतः ॥ ४ ॥ ततो गच्छेत्तराजेन्द्रब्रह्मावर्तमिति स्मृतम् ॥ तत्र संनिहितो ब्रह्मानित्यमेव युधिष्ठिर ॥ ५ ॥
तत्र स्नात्वा तुराजेन्द्रब्रह्मलोके महीयते ॥ ततो गंगेश्वरे तीर्थे नियतो नियमाशनः ॥ ६ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मारुद्रलोकं स गच्छति ॥ ततो गच्छेत्तराजेन्द्रकपि
लातीर्थमुत्तमम् ॥ ७ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् गोप्रदानफलं लभेत् ॥ कांची तीर्थं ततो गच्छेद्देवर्षिगणसेवितम् ॥ ८ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् गोलोकं सम
वाप्नुयात् ॥ ततो गच्छेत्तुराजेन्द्रकुंडलेश्वरमुत्तमम् ॥ ९ ॥ तत्र संनिहितो रुद्रस्तिष्ठते उमया सह ॥ तत्र स्नात्वा तुराजेन्द्रावध्यस्त्रिदशैरपि ॥ १० ॥ पिप्पलेश्वरं
ततो गच्छेत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्र गत्वा तुराजेन्द्ररुद्रलोके महीयते ॥ ११ ॥ ततो गच्छेत्तुराजेन्द्रविमलं विमलेश्वरम् ॥ तत्र देवशिखारम्या ईश्वरेण निपा
तिता ॥ १२ ॥ तत्र प्राणान्परित्यज्य रुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ततः पुष्करिणीं गच्छेत्तत्र स्नानं समाचरेत् ॥ १३ ॥ स्नानमात्रेन रस्तत्र इन्द्रस्यार्द्धासनं लभेत् ॥
नर्मदासरितां श्रेष्ठारुद्रदेहाद्रिनिःसृता ॥ १४ ॥ तारयेत्सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ सर्वदेवातिदेवेन ईश्वरेण महात्मना ॥ १५ ॥ कथिता ऋषिसंघे
भ्यो ह्यस्माकं च विशेषतः ॥ मुनिभिः संस्तुता ह्येषानर्मदाप्रवरानदी ॥ १६ ॥ ॥ रुद्रदेहाद्रिनिष्क्रान्ता लोकानां हितकाम्यया ॥ सर्वपापहरानित्यं सर्वप्राणि
नमस्कृता ॥ १७ ॥ संस्तुता देवगंधर्वैरप्सरोग्रिभिरुपैव च ॥ नमः पुण्यजले आद्येनमः सागरगामिनि ॥ १८ ॥ नमोस्तु ते ऋषिगणैः शंकरदेहानिःसृते ॥
नमोस्तु ते धर्मवृते वराननेन नमोस्तु ते देवगणैकवांदिने ॥ १९ ॥ नमोस्तु ते सर्वपापवित्रपावने नमोस्तु ते सर्वजगत्सु पूजिते ॥ यश्चेदं पठते स्तोत्रं नित्यं शुद्धेन मान
वः ॥ २० ॥ ब्राह्मणो वेदमाप्नोति क्षत्रियो विजयी भवेत् ॥ वैश्यस्तु लभते लाभं शूद्रश्चैव शुभांगतिम् ॥ २१ ॥ अन्नार्थं लभते ह्यन्नं स्मरणा देवानित्यशः ॥
नर्मदां सेव्यते नित्यं स्वयं देवो महेश्वरः ॥ तेन पुण्यानदी ज्ञेया ब्रह्महत्यापहारिणी ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ तदा प्रभृति ब्रह्माद्या ऋषयश्च तपोधनाः ॥ सेवंते नर्मदां राजन् कामक्रोधविवर्जिताः ॥ १ ॥ तस्मिन्निपतितं दृष्ट्वा शूलं देवस्य भूतले ॥ तस्य

पुण्यं समाख्यातं शंकरेण महात्मना ॥ २ ॥ शूलभेदेति विख्यातं तीर्थं पुण्यतमं महत् ॥ तत्र स्नात्वा च ये देवंगो सहस्रफलं लभेत् ॥ ३ ॥ त्रिरात्रं कारयेद्यस्तु
तस्मिन् तीर्थेन राधिप ॥ अर्चयित्वा महादेवं पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ४ ॥ भीमेश्वरं ततो गच्छेन्नर्मदेश्वरमुत्तमम् ॥ आदित्येश्वरं महापुण्यं तथाऽऽज्यमधुना स
ह ॥ ५ ॥ मल्लिकेश्वरमभ्यर्च्य पर्याप्तं जन्मनः फलम् ॥ वरुणेश्वरं ततः पश्येन्नृराजेश्वरमुत्तमम् ॥ ६ ॥ सर्वतीर्थफलं तस्य पंचायतनदर्शनात् ॥ ततो गच्छेत्
राजेंद्रयुद्धं वैयत्रसाधितम् ॥ ७ ॥ कोटितीर्थं तु विख्यातमसुराय त्रयोधिताः ॥ यत्र ते निहताराजन् दानवा बलदर्पिताः ॥ ८ ॥ तेषां शिरांसि गृह्यंते निहतास्ते
समागताः ॥ तैस्तु संस्थापितो देवः शूलपाणिर्महेश्वरः ॥ ९ ॥ कोटिर्विनिहता तत्र तेन कोटीश्वरः स्मृतः ॥ दर्शनात् तस्य तीर्थस्य स देहः स्वर्गमावहेत् ॥ १० ॥
तदा इंद्रेण क्षुद्रत्वाद् ब्रजकीलेन यंत्रितः ॥ तदा प्रभृति लोकानां स्वर्गमत्वं निवारितम् ११ ॥ स घृतं श्रीफलं दत्त्वा दत्त्वा चांते प्रदक्षिणम् ॥ सर्वतः सह देवेन शिरसा दा
यधारयेत् ॥ सर्वकामेन संपूर्णो राजा भवति पांडव ॥ १२ ॥ मृतोरुद्रत्वमाप्नोति न चेह जायते पुनः ॥ स्वर्गं गत्वा ततो राज्ञ्यं कृत्वा गत्य ततो दिवम् ॥ १३ ॥
महादेवं तथोपास्य त्रयोदश्यां हि मानवः ॥ स्नातमात्रेण रस्तत्र सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥ १४ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रतीर्थं परमशोभनम् ॥ नराणां पापना
शाय अगस्त्येश्वरमुत्तमम् ॥ १५ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् मुच्यते ब्रह्महत्यया ॥ कार्तिकस्य तु मासस्य कृष्णपक्षचतुर्दशी ॥ १६ ॥ घृतेन स्नापयेद्देवं स
माधिस्थो जितेंद्रियः ॥ एकविंशकुलोपेतो न मुच्येद्देश्वरात्पदात् ॥ १७ ॥ धेनवो पानहं च्छत्रं तथा दद्याच्च कंबलम् ॥ भोजनं चैव विप्राणां सर्वं कोटिगुणं
भवेत् ॥ १८ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रविस्तवमनुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् सिंहासनगतिर्भवेत् ॥ १९ ॥ नर्मदादक्षिणे कूले तीर्थं शक्रस्य विश्रुतम् ॥
उपोष्य रजनीमेकां स्नानं तत्र समाचरेत् ॥ २० ॥ स्नानं कृत्वा यथान्यायमर्चयेत्तु जनार्दनम् ॥ गोसहस्रफलं तस्य विष्णुलोकं स गच्छति ॥ २१ ॥ ऋषितीर्थं
ततो गच्छेत्सर्वपापहरं नृणाम् ॥ स्नातमात्रेण रस्तत्र शिवलोके महीयते ॥ २२ ॥ नारदस्य च तत्रैव तीर्थं परमशोभनम् ॥ स्नातमात्रेण रस्तत्र गोसहस्रफलं
लभेत् ॥ २३ ॥ देवतीर्थं ततो गच्छेद्ब्रह्मणानिर्मितं पुरा ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् ब्रह्मलोके महीयते ॥ २४ ॥ अमरकंटकं ततो गच्छेदमरस्थापितं पुरा ॥
स्नातमात्रेण रस्तत्र गोसहस्रफलं लभेत् ॥ २५ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रवामनेश्वरमुत्तमम् ॥ तत्र वामनकंदह्वा मुच्यते ब्रह्महत्यया ॥ २६ ॥ ऋषितीर्थं त
तो गच्छेद्दीशानेशं पुमान्ध्रुवम् ॥ वटेश्वरं ततो गच्छेत्सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ स्नातमात्रेण रस्तत्र गोसहस्रफलं लभेत् ॥ २७ ॥ भीमेश्वरं ततो गच्छेत्सर्वव्याधिविनाशनम् ॥ स्नातमात्रेण रस्तत्र गोसहस्रफलं लभेत् ॥ २८ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रवारणेश्वरमुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् सर्वदुःखात्प्रमुच्यते ॥ २९ ॥ सोमतीर्थं ततो गच्छेत्पश्येच्चंद्रमनु

१ दीपधारकः इति पाठांतरम् । २ यानं चोपानहौ छत्रं दद्याच्च घृतकांचनमिति पाठः ।

तमम् ॥ तत्रस्नात्वातरोराजन्भक्त्यापरमयायुतः ॥ ३० ॥ तत्क्षणादिव्यदेहस्थःशिववन्मोदतेचिरम् ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिशिवलोकेमहीयते ॥ ३१ ॥
 ततोगच्छेतराजेंद्रपिंगलेश्वरमुत्तमम् ॥ अहोरात्रोपवासेनत्रिरात्रफलमाप्नुयात् ॥ ३२ ॥ तस्मिंस्तीर्थेतुराजेंद्रकपिलांयःप्रयच्छति ॥ यावन्तितस्यारोमाणितत्प्र
 सूतकुलस्यच ॥ ३३ ॥ तावद्बर्षसहस्राणिरुद्रलोकेमहीयते ॥ यस्तुप्राणपरित्यागंतत्रकुर्यान्नराधिप ॥ ३४ ॥ अक्षयंमोदतेकालंयावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ नर्मदातटमाश्रि
 त्यतिष्ठंतियेतुमानवाः ॥ ३५ ॥ तेमृताःस्वर्गमायांतितथासुकृतिनोयथा ॥ सुरभिकेश्वरंगच्छेत्रारकंकोटिकेश्वरम् ॥ ३६ ॥ गंगावतरणेतत्रदिनेपुण्यो
 नसंशयः ॥ नन्दितीर्थततोगच्छेत्स्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ ३७ ॥ तुष्यतेतंतुनंदीशःसोमलोकेमहीयते ॥ ततोद्रीपेश्वरंगच्छेद्व्यासतीर्थतपोवनम् ॥ ३८ ॥ निव
 र्तितापुरातत्रव्यासभीतामहानदी ॥ हुंकारितातुव्यासेनदक्षिणेनततोगता ॥ ३९ ॥ प्रदक्षिणंतुयःकुर्यात्तस्मिंस्तीर्थेनराधिप ॥ व्यासस्तस्यभवेत्प्रीतो
 वांछितंलभतेफलम् ॥ ४० ॥ सूत्रेणवेष्टयेद्यस्तुदीप्तदेवंसवेदिकम् ॥ क्रीडतेह्यक्षयंकालंयथारुद्रस्तथैवसः ॥ ४१ ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रएरंडीतीर्थमु
 त्तमम् ॥ संगमेतुनरःस्नात्वामुच्यतेसर्वपातकैः ॥ ४२ ॥ एरंडीत्रिषुलोकेषुविख्यातापापनाशिनी ॥ अथवाश्वयुजेमासेशुक्लपक्षस्यचाष्टमी ॥ ४३ ॥
 शुचिर्भूत्वानरःस्नात्वासोपवासपरायणः ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणंभोजयेदेकंकोटिर्भवतिभोजिता ॥ एरंडीसंगमेस्नात्वाभक्तिभावानुरंजितः ॥ ४५ ॥ शुक्तिंकां
 शिरसिस्थाप्यअवगाह्यचवैजलम् ॥ नर्मदोदकसंमिश्रंमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ॥ ४६ ॥ प्रदक्षिणंतुयःकुर्यात्तस्मिंस्तीर्थेनराधिप ॥ प्रदक्षिणीकृतातेनसप्तद्री
 पावसुंधरा ॥ ४७ ॥ ततःसुवर्णतिलकेस्नात्वादत्वाचकांचनम् ॥ कांचनेनविमानेनरुद्रलोकेमहीयते ॥ ४८ ॥ ततःस्वर्गंच्युतःकालाद्राजाभवतिवीर्यवा
 न् ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रइक्षुनद्यास्तुसंगमम् ॥ ४९ ॥ त्रैलोक्येविश्रुतंदिव्यंतत्रसंनिहितःशिवः ॥ तत्रस्नात्वातरोराजन्गाणपत्यमवाऽऽप्नुयात् ॥ ५० ॥ स्कं
 दतीर्थततोगच्छेत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ आजन्मनःकृतंपापंस्नानमात्राद्व्यपोहति ॥ ५१ ॥ आंगिरसंततोगच्छेत्स्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ गोसहस्रफलंतस्यरुद्र
 लोकेमहीयते ॥ ५२ ॥ लांगलतीर्थततोगच्छेत्सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्रगत्वातुराजेंद्रस्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ ५३ ॥ सप्तजन्मकृतैःपापैर्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥
 वटेश्वरंततोगच्छेत्सर्वतीर्थमनुत्तमम् ॥ ५४ ॥ तत्रस्नात्वातरोराजन्गोसहस्रफलंलभेत् ॥ संगमेश्वरंततोगच्छेत्सर्वपापहरंपरम् ॥ ५५ ॥ तत्रस्नात्वातरो
 राज्यंलभतेनात्रसंशयः ॥ भद्रतीर्थसमासाद्यदानंदद्यात्तुयोनरः ॥ ५६ ॥ तस्यतीर्थप्रभावेणसर्वकोटिगुणंभवेत् ॥ अथनारीभवेत्कापितत्रस्नानंसमाचरे
 त् ॥ ५७ ॥ गौरीतुल्याभवेत्सातुइंद्रयातिनसंशयः ॥ अंगारेश्वरंततोगच्छेत्स्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ ५८ ॥ स्नातमात्रोनरस्तत्ररुद्रलोकेमहीयते ॥ अंगा

रक्यांचतुर्थ्यातुस्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ ६९ ॥ अक्षयंमोदतेकालंमुरारिकृतशासनः ॥ अयोनिसंगमेस्नात्वानपश्येद्योनिमंदिरम् ॥ ६० ॥ पांडवेश्वरकंगत्वा
 स्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ अक्षयंमोदतेकालमवध्यस्तुसुरासुरैः ॥ ६१ ॥ विष्णुलोकंततोगत्वाक्रीडाभोगसमान्वितः ॥ तत्रभुक्त्वामहाभोगान्मर्त्यैराजाभि
 जायते ॥ ६२ ॥ कंबोतिकेश्वरंगच्छेत्स्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ उत्तरायणेतुसंप्राप्तेयदिच्छेत्तस्यतद्भवेत् ॥ ६३ ॥ चंद्रभागांततोगच्छेत्स्नानंतत्रसमाचरेत् ॥
 स्नातमात्रोनरस्तत्रसोमलोकेमहीयते ॥ ६४ ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रतीर्थंशक्रस्यविश्रुतम् ॥ पूजितंदेवराजेनदेवैरपिनमस्कृतम् ॥ ६५ ॥ तत्रस्नात्वानरो
 राजन्दानंदत्वाचकांचनम् ॥ अथवानीलवर्णाभंवृषभंयःसमुत्सृजेत् ॥ ६६ ॥ वृषभस्यतुरोमाणितत्प्रसूतिकुलेषुच ॥ तावद्वर्षसहस्राणिनरोहरपुरेवसे
 त् ॥ ६७ ॥ ततःस्वर्गात्परिभ्रष्टोराजाभवतिवीर्यवान् ॥ अश्वानांश्वेतवर्णानांसहस्रेषुनराधिप ॥ ६८ ॥ स्वामीभवतिमर्त्येषुतस्यतीर्थप्रभावतः ॥ ततो
 गच्छेतराजेंद्रब्रह्मावर्तमनुत्तमम् ॥ ६९ ॥ तत्रस्नात्वानरोराजंस्तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ उपोष्यरजनीमेकांपिंडंदत्वायथाविधि ॥ ७० ॥ कन्यागतेयथाऽ
 दित्येअक्षयंसंचितंभवेत् ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रकपिलातीर्थमुत्तमम् ॥ ७१ ॥ तत्रस्नात्वानरोराजन्कपिलांयःप्रयच्छति ॥ संपूर्णापृथिवीदत्वायत्फलंतद
 वाप्नुयात् ॥ ७२ ॥ नर्मदेश्वरंपरंतीर्थंनभूतंनभविष्यति ॥ तत्रस्नात्वानरोराजन्नश्वमेधफलंलभेत् ॥ ७३ ॥ तत्रसर्वगतोराजापृथिव्यामभिजायते ॥ सर्व
 लक्षणसंपूर्णःसर्वव्याधिविवर्जितः ॥ ७४ ॥ नार्मदीयोत्तरेकूलेतीर्थंपरमशोभनम् ॥ आदित्यायतनंरम्यमीश्वरेणतुभावितम् ॥ ७५ ॥ तत्रस्नात्वातुराजें
 द्रदानंदत्वाचशक्तितः ॥ तस्यतीर्थप्रभावेणदत्तंभवतिचाक्षयम् ॥ ७६ ॥ दरिद्राव्याधितायेतुयेचदुष्कृतकर्मणः ॥ मुच्यंतेसर्वपापेभ्यःसूर्यलोकंप्रयांति
 च ॥ ७७ ॥ माघमासेतुसंप्राप्तेशुक्लपक्षस्यसप्तमीम् ॥ वसेदायतनेयस्तुनिरात्मायोजितेंद्रियः ॥ ७८ ॥ नजायतेव्याधितश्चकालेंधोवधिरस्तथा ॥ सुभगो
 रूपसंपन्नःस्त्रीणांभवतिवल्लभः ॥ ७९ ॥ इदंतीर्थंमहापुण्यंमार्कण्डेयेनभाषितम् ॥ येप्रयांतिनराजेंद्रवंचितास्तेनसंशयः ॥ ८० ॥ मासेश्वरंततोगच्छेत्स्नानंतत्र
 समाचरेत् ॥ स्नातमात्रोनरस्तत्रस्वर्गलोकमवाप्नुयात् ॥ ८१ ॥ मोदतेसर्वलोकस्थोयावदिंद्राश्चतुर्दश ॥ ततःसमीपतःस्थित्वानागेश्वरंतपोवनम् ॥ ८२ ॥
 तत्रस्नात्वातुराजेंद्रशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ बहुभिर्नागकन्याभिःक्रीडतेकालमक्षयम् ॥ ८३ ॥ कुबेरभवनंगच्छेत्कुबेरोयत्रसंस्थितः ॥ कालेश्वरंपरंतीर्थं
 कुबेरोयत्रतोषितः ॥ ८४ ॥ यत्रस्नात्वातुराजेंद्रसर्वसंपदमाप्नुयात् ॥ ततःपश्चिमतोगच्छेन्मरुतालयमुत्तमम् ॥ ८५ ॥ तत्रस्नात्वातुराजेंद्रशुचिर्भू
 त्वांसमाहितः ॥ कांचनंतुततोदद्यादन्नंशक्त्यातुबुद्धिमान् ॥ ८६ ॥ पुष्पकेणविमानेनवायुलोकंसगच्छति ॥ ममतीर्थंततोगच्छेन्माघमासेयुधिष्ठि

र ॥ ८७ ॥ कृष्णपक्षेचतुर्दश्यांस्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ नक्तंभोज्यंततःकुर्यान्नगच्छेद्योनिसंकटम् ॥ ८८ ॥ अहल्यातीर्थंततोगच्छेत्स्नानंतत्रसमाचरेत् ॥
 स्नातमात्रोनरस्तत्रअप्सरोभिःप्रमोदते ॥ ८९ ॥ पारमेश्वरेतपस्तत्त्वाअहल्यामुक्तिमागमत् ॥ चैत्रमासेतुसंप्राप्तेशुकृपक्षेत्रयोदशी ॥ ९० ॥ कामदे
 वदिनेतस्मिन्नहल्यांतुप्रपूजयेत् ॥ यत्रतत्रसमुत्पन्नोनरस्तत्रप्रियोभवेत् ॥ ९१ ॥ स्त्रीवल्लभोभवेच्छ्रीमान्कामदेवइवापरः ॥ अयोध्यांतुसमासाद्यती
 र्थंशक्रस्यविश्रुतम् ॥ ९२ ॥ स्नातमात्रोनरस्तत्रगोसहस्रफलंलभेत् ॥ सोमतीर्थंततोगच्छेत्स्नानमात्रंसमाचरेत् ॥ ९३ ॥ स्नातमात्रोनरस्तत्रसर्वपा
 पैःप्रमुच्यते ॥ सोमग्रहेतुराजेंद्रपापक्षयकरंभवेत् ॥ ९४ ॥ त्रैलोक्यविश्रुतराजनसोमतीर्थमहाफलम् ॥ यस्तुचांद्रायणंकुर्यात्तस्मिंस्तीर्थेनराधिप ॥ ९५ ॥
 सर्वपापविशुद्धात्मासोमलोकंसगच्छति ॥ अग्निप्रवेशेतुजलेप्यथवापिह्यनाशने ॥ ९६ ॥ सोमतीर्थेमृतोयस्तुनासौमर्त्येभिजायते ॥ स्तंभतीर्थंततोगच्छे
 त्सनानंतत्रसमाचरेत् ॥ ९७ ॥ स्नातमात्रोनरस्तत्रसोमलोकेमहीयते ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रविष्णुतीर्थमनुत्तमम् ॥ ९८ ॥ योधनीपुरविख्यातंविष्णुतीर्थम
 नुत्तमम् ॥ असुरायोधितास्तत्रवासुदेवेनकोटिशः ॥ ९९ ॥ तत्रतीर्थसमुत्पन्नंविष्णुःप्रीतोभवेदिह ॥ अहोरात्रोपवासेनब्रह्महत्यांव्यपोहति ॥ १०० ॥ ततो
 गच्छेत्तुराजेंद्रतापसेश्वरमुत्तमम् ॥ अमोहकमितिख्यातंपितृन्यस्तत्रतर्पयेत् ॥ १०१ ॥ पौर्णमास्याममावास्यांश्राद्धंकुर्याद्यथाविधि ॥ तत्रस्नात्वा
 नरोराजनपितृपिंडंतुदापयेत् ॥ १०२ ॥ गजरूपाःशिलास्तत्रतोयमध्येप्रतिष्ठिताः ॥ तस्मिंस्तुदापयेत्पिंडंवैशाखेतुविशेषतः ॥ १०३ ॥ तृप्यंतिपितर
 स्तावद्यावत्तिष्ठतिमेदिनी ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रसिद्धेश्वरमनुत्तमम् ॥ १०४ ॥ तत्रगत्वातुराजेंद्रगणपत्यंतिकं व्रजेत् ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रलिंगोऽत्रजना
 र्दनः ॥ १०५ ॥ तत्रस्नात्वातुराजेंद्रविष्णुलोकेमहीयते ॥ नर्मदादक्षिणेकूलेतीर्थंपरमशोभनम् ॥ १०६ ॥ कामदेवःस्वयंतत्रतपस्तप्यत्यसौमहान् ॥
 दिव्यं वर्षसहस्रंतुशंकरंपर्युपासते ॥ १०७ ॥ समाधिपर्वदग्धस्तुशंकरेणमहात्मना ॥ श्वेतपर्वोपमश्चैवहुताशःशुकृपर्वणि ॥ १०८ ॥ एतेदग्धास्तुते
 सर्वकुसुमेश्वरसंस्थिताः ॥ दिव्यवर्षसहस्रेणतुष्टस्तेषांमहेश्वरः ॥ १०९ ॥ उमयासहितोरुद्रस्तेषांतुष्टोवरप्रदः ॥ विमोक्षयित्वातान्सर्वान्नर्मदातटमा
 स्थितान् ॥ ११० ॥ तस्यतीर्थप्रभावेणपुनर्देवत्वमागतः ॥ त्वत्प्रसादान्महादेवतीर्थंचभवतूत्तमम् ॥ १११ ॥ अर्धयोजनविस्तीर्णंतीर्थंदिक्षुसमंततः ॥
 तस्मिंस्तीर्थेनरःस्नात्वाउपवासपरायणः ॥ ११२ ॥ कुसुमायुधरूपेणरुद्रलोकेमहीयते ॥ वैश्वानरेयमेनैवकामदेवेनवायवे ॥ ११३ ॥ तपस्तप्त्वातु
 राजेंद्रतत्रैवचपुरागतैः ॥ अंधोनस्यसमीपेतुनातिदूरेतुतस्यवै ॥ ११४ ॥ स्नानंदानंचतत्रैवभोजनंपिंडपातनम् ॥ अग्निवेशेजलेवापिअथवापिअना

शने ॥ ११५ ॥ अनिवर्तिकागतिस्तस्यमृतस्याप्यर्द्धयोजने ॥ त्रैयंबकेणतोयेनस्नापयेन्नरपुंगवः ॥ ११६ ॥ अंधोनमूलेदत्वातुपिंडं चैव यथाविधि ॥
 पितरस्तस्यतृप्यंतियावच्चंद्रदिवाकरौ ॥ ११७ ॥ उत्तरायणे तु संप्राप्ते तत्र स्नानं करोति यः ॥ पुरुषोवापि स्निग्धापि वसेदायतने शुचिः ॥ ११८ ॥ सिद्धेश्व
 रस्य देवस्य प्रभाते पूजनान्नरः ॥ सतांगतिमवाप्नोति न तां सर्वैर्महामखैः ॥ ११९ ॥ यदाचतीर्थकालेन रूपवान् सुभगो भवेत् ॥ मर्त्यैर्भवति राजा सा वासमु
 द्रांतगोचरे ॥ १२० ॥ क्षेत्रपालं न पश्येच्च दंडपालं महाबलम् ॥ वृथा तस्य भवेद्यात्रा अदृष्ट्वा कर्णकुण्डलम् ॥ १२१ ॥ एतत्तीर्थफलं ज्ञात्वा सर्वदेवाः समागताः ॥
 मुचंति पुष्पवृष्टिस्तुवंति कुसुमेश्वरम् ॥ १२२ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ भार्गवेशं ततो गच्छेद्भक्त्या
 यत्र च विष्णुना ॥ हुंकारितास्तु देवेन दानवाः प्रलयंगताः ॥ १ ॥ तत्र स्नात्वा तुराजेन्द्र सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ शुक्लतीर्थस्य चोत्पत्तिं शृणु त्वं पांडुनंदन ॥ २ ॥
 हिमवच्छिखरे रम्येनानाधातुविचित्रिते ॥ तरुणादित्यसंकाशे तप्तकांचनसंनिभे ॥ ३ ॥ वज्रस्फटिकसोपाने चित्रपट्टशिलातले ॥ जांबूनदमये दिव्येना
 नापद्मोपशोभिते ॥ ४ ॥ तत्रासीनं महादेवं सर्वज्ञं प्रभुमव्ययम् ॥ लोकानुग्राहकं शांतगणवृंदैः समावृतम् ॥ ५ ॥ स्कंदं नंदिमहाकालैर्वीरभद्रगणादिभिः ॥
 उमया सहितं देवं मार्कंडः परिपृच्छति ॥ ६ ॥ देवदेव महादेव इन्द्रकामादिसंस्तुत ॥ संसारभवभीतो हं सुखोपायं ब्रवीहि मे ॥ ७ ॥ भगवन् भूतभ
 व्येश सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तीर्थानां परमं तीर्थं तद्वदस्व महेश्वर ॥ ८ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ शृणु विप्र महाभाग सर्वशास्त्रविशारद ॥ स्नाना
 दि कुरु गच्छ त्वं त्रैलोक्यं स वैस्समावृतः ॥ ९ ॥ मन्वत्रियाज्ञवल्क्याश्च काश्यपश्चैव अंगिराः ॥ यमापस्तंबसंवर्ताः कात्यायनबृहस्पती ॥ १० ॥
 नारदो गौतमश्चैव पृच्छंति धर्मकांक्षिणः ॥ गंगाकनखले पुण्या प्रयागं पुष्करंगया ॥ ११ ॥ कुरुक्षेत्रं तु पुण्यं च राहुग्रस्तो दिवाकरे ॥ दिवावा
 यदि वारात्रौ शुक्लतीर्थं महाफलम् ॥ १२ ॥ दर्शनात्स्पर्शनाच्चैव स्नानाद्ध्यानात्तपोर्जनात् ॥ होमाच्चैवोपवासाच्च शुक्लतीर्थफलं महत् ॥ १३ ॥
 शुक्लतीर्थं महापुण्यं नद्यांतु संव्यवस्थितम् ॥ चाणिक्योनाम राजर्षिः सिद्धितत्र समागतः ॥ १४ ॥ एतत्क्षेत्रं समुत्पन्नं योजनावृत्तिसंस्थितम् ॥ शु
 क्लतीर्थं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १५ ॥ पादपात्रेण दृष्टेन ब्रह्महत्यां व्यपोहाते ॥ अहमत्र त्रैलोक्यं श्रेष्ठं तिष्ठामि ह्युमया सह ॥ १६ ॥ वैशाखे विमले
 मासिकृष्णपक्षे चतुर्दशी ॥ कैलासाच्चापि निर्गत्य तत्र संनिहितो ह्यहम् ॥ १७ ॥ देवकिन्नरगंधर्वाः सिद्धविद्याधरास्तथा ॥ गणाश्चाप्सरसो नागाः सर्वदेवाः समा
 गताः ॥ १८ ॥ गगनस्थास्तु तिष्ठंति विमानैः सर्वकामकैः ॥ शुक्लतीर्थे तुराजेन्द्र आगता धर्मकांक्षिणः ॥ १९ ॥ रजकेन यथावस्त्रं शुक्लं भवति वारिणा ॥

आजन्मसंचितं पापं शुक्लतीर्थे व्यपोहति ॥ २० ॥ स्नानं दानं महापुण्यं मार्कण्डेयः पितृभ्यः ॥ शुक्लतीर्थात्परं तीर्थं न भूतं न भविष्यति ॥ २१ ॥ पूर्वैव यः सिकर्मा
 णिकृत्वा पापानि मानवः ॥ अहोरात्रोपवासेन शुक्लतीर्थे व्यपोहति ॥ २२ ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण यज्ञैर्दानेन वा पुनः ॥ देवदानेन यापुष्टिर्न सा क्रतुशतैरपि ॥ २३ ॥
 कार्तिकस्य च मासस्य कृष्णपक्षे च तुर्दशी ॥ घृतेन स्नापयेद्देवमुपोष्य परमेश्वरम् ॥ २४ ॥ एकविंशत्कुलोपेतो न च्यवेच्चैश्वरात्पदात् ॥ शुक्लतीर्थं परं तीर्थं मृ
 षिसिद्धनिषेवितम् ॥ २५ ॥ तत्र स्नात्वा ततो राजन् पुनर्जन्म न विद्यते ॥ स्नात्वा वै शुक्लतीर्थेऽपि अर्चयेद्दृषभध्वजम् ॥ २६ ॥ जागरं कारयेत्तत्र नृत्यगीतादि
 मंगलैः ॥ प्रभाते शुक्लतीर्थे तु स्नानं वै देवतार्चनम् ॥ २७ ॥ आचार्यं भोजयेत्पश्चाच्छिवं ततः परः शुचिः ॥ भोजनं च यथाशक्त्या वित्तशाल्यं न कारयेत् ॥ २८ ॥
 प्रदक्षिणं ततः कृत्वा शनैर्देवांतिकं व्रजेत् ॥ एवं वै कुरुते यस्तु तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २९ ॥ दिव्ययानसमारूढस्तूयमानाप्सरोगणैः ॥ शिवतुल्यबलोपेत
 स्तिष्ठत्याभूतसंप्लवम् ॥ ३० ॥ शुक्लतीर्थे तु यानादीददाति कनकं शुभम् ॥ घृतेन स्नापयेद्देवं कुमारं चाभिपूजयेत् ॥ ३१ ॥ एवं या कुरुते भक्त्या तस्याः पुण्य
 फलं शृणु ॥ मोदते देवलोकस्था यावदिन्द्राश्चतुर्दश ॥ ३२ ॥ अयने वा चतुर्दश्यां संक्रांतौ विषुवे तथा ॥ स्नात्वा तु सोपवासः स निर्जितात्मा समाहितः ॥ ३३ ॥
 दानं दद्याद्यथाशक्त्या प्रीयेतां हरिशंकरौ ॥ शुक्लतीर्थं प्रभावेण सर्वं भवति चाक्षयम् ॥ ३४ ॥ अनाथं दुर्गतं विप्रं नाथवंतं तथापि वा ॥ उद्वाहयति यस्तीर्थे तस्य
 पुण्यफलं शृणु ॥ ३५ ॥ यावत्तद्गोमसंख्यातु तत्प्रसूते कुलेषु च ॥ तावद्दर्पसहस्राणि शिवलोके महीयते ॥ ३६ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे उनविंशो
 ऽध्यायः ॥ १९ ॥ ६३ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततस्तु नरकं गच्छेत्स्नानं तत्र समाचरेत् ॥ स्नातमात्रो नरस्तत्र नरकं तत्र पश्यति ॥ १ ॥ अस्य तीर्थस्य माहा
 त्म्यं शृणु त्वं पांडुनंदन ॥ तस्मिन्स्तीर्थे तु राजेंद्रयान्यस्थीनि विनिक्षिपेत् ॥ २ ॥ विलयं यांति सर्वाणि रूपवान्जायते नरः ॥ गोतीर्थं तु ततो गच्छेद्दृष्ट्वा पापात्प्रमुच्य
 ते ॥ ३ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रकपिला तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ४ ॥ ज्येष्ठमासे तु संप्राप्ते चतुर्दश्यां विशेषतः ॥ तत्रोपो
 ष्य नरो भक्त्या कपिलां यः प्रयच्छति ॥ ५ ॥ घृतेन दीपं प्रज्वाल्य घृतेन स्नापयेच्छिवम् ॥ स घृतं श्रीफलं दत्वा कृत्वा चांते प्रदक्षिणम् ॥ ६ ॥ घंटाभरण
 संयुक्तां कपिलां यः प्रयच्छति ॥ शिवतुल्यो नरो भूत्वा न चेह जायते पुनः ॥ ७ ॥ अंगारकदिने प्राप्ते चतुर्थ्यां तु विशेषतः ॥ स्नापयित्वा शिवं भक्त्या ब्राह्मणे
 भ्यस्तु भोजनम् ॥ ८ ॥ अंगारकनवम्यां तु अमावस्यां तथैव च ॥ स्नापयेत्तत्र यत्नेन रूपवान्सुभगो भवेत् ॥ ९ ॥ घृतेन स्नापयेद्विष्णुं पूजयेद्भक्तितो
 द्विजान् ॥ पुष्पकेण विमानेन सहस्रैः परिवारितः ॥ १० ॥ शैवंपदमवाप्नोति नात्र चाभिगतं भवेत् ॥ अक्षयं मोदते कालं यथारुद्रस्तथैव च ॥ ११ ॥
 यदा तु कर्मसंयोगान्मर्त्यलोकमुपागतः ॥ राजा भवति धर्मिष्ठो रूपवान्जायते बली ॥ १२ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रऋषितीर्थमुत्तमम् ॥ तृणविंदुऋ

पिनामशापदग्धोव्यवस्थितः ॥ १३ ॥ तस्यतीर्थप्रभावेनपापमुक्तोभवद्विजः ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रगणेश्वरमनुत्तमम् ॥ १४ ॥ श्रावणेमासिसंप्रा
 तेकृष्णपक्षेचतुर्दशीम् ॥ स्नातमात्रोनरस्तत्ररुद्रलोकेमहीयते ॥ १५ ॥ पितृणांतर्पणंकृत्वामुच्यतेचक्रुणत्रयात् ॥ गणेश्वरसमीपेतुंगगावदनमु
 त्तमम् ॥ १६ ॥ अकामोवासकामोवातत्रस्नात्वातुमानवः ॥ आजन्मजनितैःपापैर्मुच्यतेनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ सर्वदापर्वदिवसेस्नानंतत्रसमाचरेत् ॥
 पितृणांतर्पणंकृत्वामुच्यतेचक्रुणत्रयात् ॥ १८ ॥ प्रयागेयत्फलंष्टंशंकरेणमहात्मना ॥ तदेवनिखिलंपुण्यंगंगाराहर्कसंगमे ॥ १९ ॥ तस्यैवंपश्चिमे
 स्थानेसमीपेनातिदूरतः ॥ दशाश्वमेधिकंनामत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ २० ॥ उपोष्यरजनीमेकांमासिभाद्रपदेतथा ॥ अमावस्यांनरःस्नात्वात्रजेद्वैयत्रशंक
 रः ॥ २१ ॥ सर्वदापर्वदिवसेस्नानंतत्रसमाचरेत् ॥ पितृणांतर्पणंकृत्वाअश्वमेधफलंलभेत् ॥ २२ ॥ दशाश्वमेधात्पश्चिमतोभृगुब्राह्मणसत्तमः ॥ दिव्यं
 वर्षसहस्रंतुईश्वरंपर्युपासत ॥ २३ ॥ वल्मीकावस्थितश्चासौदक्षिणंचनिकेतनम् ॥ आश्चर्यचमहजातमुमायाःशंकरस्यच ॥ २४ ॥ गौरीतुपृच्छतेदेवं
 कोयमत्रतुसंस्थितः॥देवोवादानवोवाथकथयस्वमहेश्वर ॥ २५ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ भृगुर्नामद्विजश्चेष्टक्रुषीणांप्रवरोमुनिः॥ध्यायतेमांसमाधिस्थोवरं
 प्रार्थयतेप्रिये ॥ २६ ॥ तत्रप्रहसितादेवीईश्वरंप्रत्यभाषत ॥ धूमावर्तशिखाजाताततोद्यापिनतुष्यसि ॥ दुराराध्योसितेनत्वंनात्रकार्याविचारिणा॥ २७ ॥
 देवउवाच ॥ ॥ नज्ञायसेमहादेविअयंक्रोधेनचेष्टितः ॥ दर्शयामियथातथ्यंप्रियंतेचकरोम्यहम् ॥ २८ ॥ स्मारितोदेवदेवेनधर्मरूपोवृषस्तदा ॥ स्मरणादेव
 देवस्यवृषःशीघ्रमुपस्थितः ॥ २९ ॥ प्राहासौमानुषीवाचमादेशोदीयतांप्रभो ॥ वल्मीकैश्छादितोविप्रएनंभूमौनिपातय ॥ ३० ॥ योगस्थस्तुततोध्यायं
 स्ततस्तेननिपातितः ॥ तत्क्षणात्क्रोधसंतप्तोहस्तमुत्क्षिप्तवान्वृषम् ॥ ३१ ॥ एवंसंभाषमाणस्तुकुत्रगच्छसिभोवृष ॥ अद्यत्वामथपाप्मानंप्रत्यक्षं
 हन्म्यहंवृष ॥ ३२ ॥ धर्षितस्तुतदाविप्रोद्व्यंतरिक्षंगतंवृषम् ॥ आकाशेप्रेक्षतेभूपएतदद्भुतमुत्तमम् ॥ ३३ ॥ ततःप्रहसितेरुद्रेऋषिरग्रेव्यवस्थितः ॥ तृतीयंलोचनं
 दृष्ट्वावैलक्ष्यात्पतितोभुवि ॥ ३४ ॥ प्रणम्यदंडवद्भूमौस्तुवतेपरमेश्वरम् ॥ प्रणिपत्यभूतनाथंभवोद्भवंत्वामहंदिव्यरूपम् ॥ भवभीतोभुवनपतेभूतंविज्ञा
 पयेकिंचित् ॥ ३५ ॥ त्वद्गुणनिकरान्वक्तुंशक्तोभवतिमानुषोनाथ ॥ वासुकिरयंहिकदाचिद्रदनसहस्रंभवेद्यस्य ॥ ३६ ॥ भक्त्यातवापिशंकरभुवनपते
 त्वत्स्तुतौतुमुखरस्य ॥ वंद्यक्षमस्वभवन्प्रसीदमेतवचरणपतितस्य ॥ ३७ ॥ सत्वंरजस्तमस्त्वंस्थित्युत्पत्तौविनाशनेदेव ॥ त्वांमुत्तवाभुवनपतेभुवनेश्वर
 नैवदैवतंकिंचित् ॥ ३८ ॥ यमनियमयज्ञदानैर्वैदाभ्यासावधारणोद्योगात् ॥ त्वद्भक्तेःसर्वमिदंनार्हतिकलासहस्रांशेन ॥ ३९ ॥ उत्कृष्टरसरसायनखड्गां

जनपादुकादिसिद्धिर्वा ॥ चिह्नानिभवत्प्रणतानां दृश्यंत इह जन्मनि प्रकटम् ॥ ४० ॥ शाक्येन नमतियद्यपि ददासि त्वंधर्ममिच्छतां देव ॥ भक्तिर्भवच्छेदकरी
मोक्षाय विनिर्मितानाथ ॥ ४१ ॥ परदारपरस्वरतं परिभवपरिदुःखशोकसंतप्तम् ॥ परवदनवीक्षणपरंपरमेश्वरमां परित्राहि ॥ ४२ ॥ अलीकाभिमानदग्धं
क्षणभंगुरविभवविलसितं देव ॥ क्रूरंकुपथाभिमुखं पतितं मां त्राहि देवेश ॥ ४३ ॥ दीनेन्द्रियगणसार्थैर्बधुजनैरेव पूरिता आशा ॥ तुच्छा तथापि शंकरकिं मूढं मां
विडंबयसि ॥ ४४ ॥ तृष्णांहरस्वशीघ्रं लक्ष्मीमां देहि हृदयवासिनीं नित्याम् ॥ छिधिमदमोहपाशानुत्तारय मां महादेव ॥ ४५ ॥ करुणाभ्युदयं नाम स्तोत्रमि
दं सिद्धिदं दिव्यम् ॥ यः पठति भक्तियुक्तस्तस्य तु तुष्येद्भूगोर्यथा हि शिवः ॥ ४६ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अहं तुष्टोऽस्मि ते विप्रवरं प्रार्थ
यस्वेप्सितम् ॥ उमया सहितो देवो वरं तस्य हि दापयेत् ॥ ४७ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ यदि तुष्टोऽसि देवेश यदि देयो यो वरो मम ॥ रुद्रवे
दी भवे देव मे तत्संपादयस्व मे ॥ ४८ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवं भवतु विप्रेन्द्र क्रोधस्थानं भविष्यति ॥ न पिता पुत्रयोश्चैव एकवाक्यं भविष्यति ॥ ४९ ॥
तदा प्रभृति ब्रह्माद्याः सर्वे देवाः सकिन्नराः ॥ उपासंतो भृगोस्तीर्थं तुष्टो यत्र महेश्वरः ॥ ५० ॥ दर्शनात्तस्य तीर्थस्य सद्यः पापात्प्रमुच्यते ॥ अवशाः स्ववशा
श्चापि म्रियंते तत्र जंतवः ॥ ५१ ॥ गुह्यातिगुह्यस्य गतिस्तेषां निःसंशया भवेत् ॥ एतत्क्षेत्रं सुविपुलं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ५२ ॥ तत्र स्नात्वा दिव्यांति ये
मृतास्तेऽपुनर्भवाः ॥ औपानहं तदा छत्रं देयमन्नं च कांचनम् ॥ ५३ ॥ भोजनं च यथा शक्त्या अक्षयंतस्य तद्भवेत् ॥ सूर्योपरागे यो दद्याद्दानं चैव यथेच्छया ॥ ५४ ॥
तीर्थस्नानं तु यद्दानमक्षयंतस्य तद्भवेत् ॥ चंद्रसूर्योपरागेषु वृषोत्सर्गमनुत्तमम् ॥ ५५ ॥ न जानंति न रामूढा विष्णुमायाविमोहिताः ॥ नर्मदायां स्थितं दिव्यं
वृषतीर्थं नराधिप ॥ ५६ ॥ भृगुतीर्थस्य माहात्म्यं यः शृणोति नरः सकृत् ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ ५७ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रगौतमेश्वर
मुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन्नुपवासपरायणः ॥ ५८ ॥ कांचनेन विमानेन ब्रह्मलोके महीयते ॥ धौतपापं ततो गच्छेद्दौतं यत्र वृषेण तु ॥ ५९ ॥ नर्मदा
यां स्थितं राजन् सर्वपातकनाशनम् ॥ तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ६० ॥ तस्मिन् तीर्थे महाराज प्राणत्यागं करोति यः ॥ चतुर्भुजस्त्रिनेत्रस्तु
रुद्रतुल्यबलो भवेत् ॥ ६१ ॥ वसेत्कल्पायुतं साग्रं रुद्रतुल्यपराक्रमः ॥ कालेन महता प्राप्तः पृथिव्या मेकराट् भवेत् ॥ ६२ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र एरंडी तीर्थं
मुत्तमम् ॥ प्रयागे यत्फलं दृष्टं मार्कण्डेयेन भाषितम् ॥ ६३ ॥ तत्फलं लभते राजन् स्नातमात्रस्तु मानवः ॥ मासि भाद्रपदे चैव शुक्लपक्षस्य चाष्टमीम् ॥ ६४ ॥
उपोष्य रजनीमेकां तत्र स्नानं समाचरेत् ॥ यमदूतैर्न बाध्येत इन्द्रलोकं स गच्छति ॥ ६५ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रसिद्धो यत्र जनार्दनः ॥ हिरण्यद्वीपविख्यातं सर्वपा
पप्रणाशनम् ॥ ६६ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् धनवान् रूपवान् भवेत् ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र तीर्थं कनखलं महत् ॥ ६७ ॥ गरुडेन तपस्तप्तं तस्मिन् स्थिते न

राधिप ॥ विख्यातं सर्वलोकेषु योगिनी तत्र तिष्ठति ॥ ६८ ॥ क्रीडते योगिभिः सार्धं शिवेन सह नृत्यति ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् रुद्रलोके महीयते ॥ ६९ ॥
 ततो गच्छेत्तराजेंद्र ईश तीर्थं मनुत्तमम् ॥ ईशस्तत्र विनिर्मुक्तो गत ऊर्ध्वं न संशयः ॥ ७० ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र सिद्धो यत्र जनार्दनः ॥ वाराहरूपमास्थाय अर्चित्यः
 परमेश्वरः ॥ ७१ ॥ वराहतीर्थे नरः स्नात्वा द्वादश्यां तु विशेषतः ॥ विष्णुलोकमवाप्नोति नरकं तु न गच्छति ॥ ७२ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र सोम तीर्थं मनुत्तम
 म् ॥ पौर्णिमास्यां विशेषेण तत्र स्नानं समाचरेत् ॥ ७३ ॥ प्रणिपत्य च ईशानं बलिस्तस्य प्रसीदति ॥ हरिश्चन्द्रपुरं दिव्यमन्तरिक्षे तु दृश्यते ॥ ७४ ॥ चक्रध्वजे
 समावृत्ते सुप्ते नागारिके तने ॥ नर्मदा तोयवेगनरुरुकच्छोपसेवितम् ॥ ७५ ॥ तस्मिन् स्थाने निवासं च विष्णुः शंकरमब्रवीत् ॥ द्वीपेश्वरे नरः स्नात्वा लभेद्बहुसुव
 र्णकम् ॥ ७६ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र रुद्रकन्यां तु संगमे ॥ स्नातमात्रो नरस्तत्र देव्याः स्थानमवाप्नुयात् ॥ ७७ ॥ देवतीर्थं ततो गच्छेत्सर्वदेवनमस्कृतम् ॥ तत्र
 स्नात्वा तुराजेंद्र दैवतैः सह मोदते ॥ ७८ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र शिखि तीर्थं मनुत्तमम् ॥ तत्र वैदीयते दानं सर्वकोटिगुणं भवेत् ॥ ७९ ॥ अपरपक्षे अमावास्यां स्ना
 नं तत्र समाचरेत् ॥ ब्राह्मणं भोजयेद्देकं कोटिर्भवति भोजिता ॥ ८० ॥ भृगु तीर्थे तुराजेंद्र तीर्थकोटिर्व्यवस्थिता ॥ अकामो वासकामो वा तत्र स्नायीत मानवः ॥ ८१
 अश्वमेधमवाप्नोति दैवतैः सह मोदते ॥ तत्र सिद्धमवाप्नोति भृगुस्तु मुनिपुंगवः ॥ अवतारः कृतस्तेन शंकरेण महात्मना ॥ ८२ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखं
 डे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र विहगेश्वरमुत्तमम् ॥ दर्शनात् तस्य राजेंद्रमुच्यते सर्वपातकैः ॥ १ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र
 नर्मदेश्वरमुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् स्वर्गलोके महीयते ॥ २ ॥ अश्वतीर्थं ततो गच्छेत्स्नानं तत्र समाचरेत् ॥ सुभगो दर्शनीयश्च भोगवान् जायते नरः ॥ ३ ॥
 पितामहं ततो गच्छेद्ब्रह्मणानिर्मितं पुरा ॥ तत्र स्नात्वा नरो भक्त्या पितृपिण्डं तु दापयेत् ॥ ४ ॥ तिलदर्भविमिश्रं तु उदकं तु प्रदापयेत् ॥ तस्य तीर्थप्रभावेण स
 र्वं भवति चाक्षयम् ॥ ५ ॥ सावित्री तीर्थमासाद्य स्तुस्नानं समाचरेत् ॥ विधूय सर्वपापानि ब्रह्मलोके महीयते ॥ ६ ॥ मनोहरं च तत्रैव तीर्थं परमशोभनम् ॥ तत्र
 स्नात्वा नरो राजन् पितृलोके महीयते ॥ ७ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र मानसं तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् रुद्रलोके महीयते ॥ ८ ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र क्रतु तीर्थं
 मनुत्तमम् ॥ विख्यातं सर्वलोकेषु सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ९ ॥ यान् यान् प्रार्थयते कामान् पशुपुत्रधनानि च ॥ प्राप्नुयात्तानि सर्वाणि तत्र स्नात्वा नराधिप ॥ १० ॥ त
 तो गच्छेत्तराजेंद्र त्रिदशद्योति विश्रुतम् ॥ तत्र ताऋषिकन्यास्तु तपस्तप्यन्ति सुव्रताः ॥ ११ ॥ भर्ता भवतु सर्वासामाश्वरः प्रभुरव्ययः ॥ प्रीतस्तेषां महादेव श्रृङ्ग
 पथरोहरः ॥ १२ ॥ विकृताननबीभत्सस्तच्च तीर्थमुपागतः ॥ तत्र कन्यामहाराजवराय परमेश्वरः ॥ १३ ॥ कन्याऋद्धिचयः सेवेत्कन्यादानं प्रयच्छति ॥
 तीर्थं तत्र महाराजदशकन्येति विश्रुतम् ॥ १४ ॥ तत्र स्नात्वा र्चयेद्देवं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्र स्वर्गविंदुरिति श्रुतम् ॥ १५ ॥ तत्र स्नात्वा

नरोराजन् दुर्गतिं च न पश्यति ॥ अप्सरे शततोगच्छेत् स्नानं तत्र समाचरेत् ॥ १६ ॥ क्रीडते नागलोकस्थोऽप्सरोभिः सह मोदते ॥ ततोगच्छेत् राजेन्द्र नरकं तीर्थमुत्तमम् ॥ १७ ॥ तत्र स्नात्वा च्छेये देवं नरकं च न गच्छति ॥ भारभूतं ततोगच्छेत् दुपवासपरायणः ॥ १८ ॥ एतत्तीर्थं समासाद्य अवतारं तु शांभवम् ॥ अर्चयित्वा विरूपाक्षं रुद्रलोके महीयते ॥ १९ ॥ तस्मिन्स्तीर्थे नरः स्नात्वा भारभूते महात्मनः ॥ यत्र तत्र मृतस्यापि ध्रुवंगाणेश्वरी गतिः ॥ २० ॥ कार्तिकस्य तु मासस्य अर्चयित्वा महेश्वरम् ॥ अश्वमेधाच्छतगुणं प्रवदंति मनीषिणः ॥ २१ ॥ दीपकानां शतं कृत्वा घृतपूर्णं तु दापयेत् ॥ विमानैः सूर्यसंकाशैर्ब्रजते यत्र शंकरः ॥ २२ ॥ वृषभं यः प्रयच्छेत् शंखकुंदं दुसानिभम् ॥ वृषयुक्तेन यानेन रुद्रलोकं स गच्छति ॥ २३ ॥ चरुमेकं तु यो दद्यात् तस्मिन्स्तीर्थे नराधिप ॥ पायसं मधुसंयुक्तं भक्ष्याणि विविधानि च ॥ २४ ॥ यथा शक्त्यनुराजेंद्र भोजयेत् सह दक्षिणम् ॥ तस्य तीर्थप्रभावेण सर्वकोटिगुणं भवेत् ॥ २५ ॥ नर्मदायाजं लंसिक्त्वा अर्चयित्वा वृषध्वजम् ॥ दुर्गतिं च न पश्यंति तस्य तीर्थप्रभावतः ॥ २६ ॥ एतत्तीर्थं समासाद्य यस्तु प्राणान्परित्यजेत् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रजते यत्र शंकरः ॥ २७ ॥ जलप्रवेशं यः कुर्यात् तस्मिन्स्तीर्थे नराधिप ॥ हंसयुक्तेन यानेन रुद्रलोकं स गच्छति ॥ २८ ॥ यावच्चंद्रश्च सूर्यश्च हिमवांश्च महोदधिः ॥ गंगाद्याः सरितो यावत्तावत्स्वर्गं महीयते ॥ २९ ॥ अनाशनं तु यः कुर्यात् तस्मिन्स्तीर्थे नराधिप ॥ गर्भवासे तु राजेंद्र न पुनर्जायते नरः ॥ ३० ॥ ततोगच्छेत् राजेंद्र अटवी तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरोराजन् इन्द्रस्यार्द्धासनं लभेत् ॥ ३१ ॥ शृंग तीर्थं ततोगच्छेत् सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्रापि स्नातमात्रस्य ध्रुवंगाणेश्वरी गतिः ॥ ३२ ॥ एरंडी नर्मदायाश्च संगमं लोकविश्रुतम् ॥ तत्र तीर्थं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ३३ ॥ उपवासपरो भूत्वा नित्यं ब्रह्मपरायणः ॥ तत्र स्नात्वा तु राजेंद्र मुच्यते ब्रह्महृत्यया ॥ ३४ ॥ ततोगच्छेत् राजेन्द्र नर्मदोदधिसंगमम् ॥ जमदग्निरिति ख्यातं सिद्धो यत्र जनार्दनः ॥ ३५ ॥ यत्रेष्टा बहुभिर्यज्ञै र्द्रोदेवाधिपो भवत् ॥ तत्र स्नात्वा नरोराजन् नर्मदोदधिसंगमे ॥ ३६ ॥ त्रिगुणस्याश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ पश्चिमोदधिसायुज्यं मुक्तिद्वारविघाठनम् ॥ ३७ ॥ तत्र देवाः संगंधर्वाः ऋषयः सिद्धचारणाः ॥ आराधयंति देवेशं त्रिसंध्यं विमलेश्वरम् ॥ ३८ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मारुद्रलोके महीयते ॥ विमलेश्वरं परं तीर्थं न भूतं न भविष्यति ॥ ३९ ॥ तत्रोपवासं कृत्वा ये पश्यंति विमलेश्वरम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मारुद्रलोकं ब्रजंति ते ॥ ४० ॥ ततोगच्छेत् राजेंद्र केशिनी तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरोराजन् दुपवासपरायणः ॥ ४१ ॥ उपोष्य रजनीमेकां नित्यतो नित्यताशनः ॥ तत्र तीर्थप्रभावेण मुच्यते ब्रह्महृत्यया ॥ ४२ ॥ सर्वतीर्थाभिषेकं च यः पश्येत् सागेश्वरम् ॥ योजनाभ्यंतरेति ष्टेदावतैः संस्थितः शिवः ॥ ४३ ॥ तं दृष्ट्वा सर्वतीर्थानि दृष्टानि स्युर्न संशयः ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो यत्र रुद्रः स गच्छति ॥ ४४ ॥ नर्मदासंगमं यावद्यावच्चा मरकटकम् ॥ तत्रांतरे महाराजन् तीर्थकोट्योदकस्थिताः ॥ ४५ ॥ तीर्थात्तीर्थाटनं च

यात्राषिकोटिनिषेविता ॥ अग्निहोत्रैश्चदिव्यांशैःसर्वैर्ज्ञानपरायणैः ॥ ४६ ॥ सेवितास्तेनराजेंद्रईप्सितार्थप्रदायिकाः ॥ यश्चेदवैपठेन्नित्यंशृणुयाद्वापिभक्ति
तः ॥ ४७ ॥ तंतुतीर्थानिसर्वाणिअभिषिचंतिपांडव ॥ नर्मदाचसदाप्रीताभवेद्वैनात्रसंशयः ॥ ४८ ॥ प्रीतस्तस्यभवेदुद्रोमार्कंडेयोमहामुनिः ॥ बंध्याचल
भतेपुत्रान्दुर्भगासुभगाभवेत् ॥ ४९ ॥ कुमारीलभतेभर्तायच्चयोवाञ्छतेफलम् ॥ तदेवलभतेसर्वनात्रकार्याविचारणा ॥ ५० ॥ ब्राह्मणोवेदमाप्नोतिक्ष
त्रियोविजयीभवेत् ॥ वैश्यस्तुलभतेधान्यंशूद्रःप्राप्नोतिसद्गतिम् ॥ ५१ ॥ मूर्खस्तुलभतेविद्यात्रिसंध्यंयःपठेन्नरः ॥ नरकंचनपश्येतवियोनिंचनगच्छति
॥ ५२ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एवंचेत्यतःराजनृनर्मदातीर्थमुत्तमम् ॥ पुरागंधर्व
कन्यानांशापजंभयमुल्बणम् ॥ १ ॥ नाशितंतन्महाराजरेवाजलकणाग्निना ॥ रेवाजलकणरूपशान्मुक्तोभवतिमानवः ॥ २ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
भगवन्बहुकन्याभिःशापोलंभिकथंकुतः ॥ कस्यापत्यानितास्तासांनामकिंकीदृशंवयः ॥ ३ ॥ कथंरेवाजलरूपशार्द्रिपाकाच्छापसंभवात् ॥
विमुक्ताःकुत्रताःसस्तुःसर्वमेकथयप्रभो ॥ ४ ॥ नर्मदातीर्थमाहात्म्यंचमत्कारकरंभवेत् ॥ श्रवणादपिपापानांमलनाशनमुच्यते ॥ ५ ॥ नर्मदानर्मदाश
ब्दोयेनकेनचिदुच्यते ॥ तस्यस्याच्छाश्वतीमुक्तिर्यावदाचंद्रतारकम् ॥ ६ ॥ व्याहृतंभवतापूर्वरेवामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ तथापिचरितंसाधोयदेतत्तन्निगद्य
ताम् ॥ ७ ॥ अथचोत्तमवार्तायासेवितव्यामनीषिभिः ॥ अतःपृच्छामिविप्रेन्द्ररेवामाहात्म्यमुत्तमम् ॥ इतिहासंवदविभोकन्यानांचरितोज्ज्वलम् ॥ ८ ॥
॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ श्रूयतांराजशार्दूलधर्मगर्भापराकथा ॥ यथारणिर्वह्निगर्भाधर्मस्तुब्रह्मसूरिव ॥ ९ ॥ गंधर्वःशुकसंगीतिस्तस्यकन्याप्र
मोहिनी ॥ सुशीलस्यसुशीलाचसुस्वरास्वरवेदिनः ॥ १० ॥ सुताराचंद्रकांतस्यचंद्रिकासुप्रभस्यच ॥ इमानिवरनामानितासामप्सरसानृप ॥ ११ ॥
कुमार्यःपंचसर्वास्तावयसासुभगाःपुनः ॥ भाषंतेचमिथस्तास्तुभगिन्यइवसर्वदा ॥ १२ ॥ चंद्रादिर्वाविनिष्क्रांताश्चंद्रिकाइवसोज्ज्वलाः ॥ चंद्राननाः
सुकेश्यश्चचंद्रकांताइवोज्ज्वलाः ॥ १३ ॥ देवेष्वेताविलासिन्यःकौमुद्यःकैरवेष्विव ॥ लावण्यपिंडसंभूतादिव्यरूपामनोहराः ॥ १४ ॥ उद्भिन्नकु
चपद्मिन्यःकेतक्यइवमाधवे ॥ उत्पन्नयौवनैःकांतावल्लीवनवपल्लवैः ॥ १५ ॥ हेमगौराश्चहेमाभाहेमाभरणभूषिताः ॥ हेमचंपकमालिन्योहेमछ
विमुवाससः ॥ १६ ॥ स्वरग्रामावलीहासुविविधामूर्च्छनासुच ॥ तालवाद्यविनोदेषुवेणुवीणाप्रवादने ॥ १७ ॥ मृदंगनादसंभिन्नलास्यम
ध्यलयेषुच ॥ चित्रादिषुविनोदेषुकलासुचविशारदाः ॥ १८ ॥ एवंभूताश्चताःकन्यासुमुहुःक्रीडनैर्वरैः ॥ पितृभिर्लालिताःसर्वाश्चेरुश्चधनदालये ॥ १९ ॥
कौतुकादेकदापंचमिलित्वामासिमाधवे ॥ कन्यामंदारपुष्पाणिविचिन्वंत्योवनाद्गनम् ॥ २० ॥ गौरींसमाराधयितुंस्वरांगनाःकदाचिदच्छोदसरोवरंय

युः ॥ हेमांबुजानिप्रवराणिताःपुनस्तस्मादुपादायवरोत्पलैःसह ॥ २१ ॥ वैदूर्यशुद्धस्फुटिकप्रकुट्टिमेस्नात्वातुघट्टेपरिधायचांबरम् ॥ मौनेनचस्थंडिल
 पिंडिकामर्यासुवर्णमुक्ताभरणाविनिर्मसुः ॥ २२ ॥ समर्चितांचंदनगंधकुंकुमैरभ्यर्च्यगौरींवरपंकजादिभिः ॥ नानोपहारैःशुभभक्तिभावितालास्यप्रयो
 गैर्नृतुःकुमारिकाः ॥ २३ ॥ गांधर्वमाश्रित्यपरंस्वरंततो गेयंस्वभावध्वनिभिःसमूर्छनम् ॥ एणीदृशस्ताःप्रजगुःकलाक्षरंतरप्रवृद्धंगतिभिश्चसुस्वरम् ॥ २४ ॥
 तस्मिन्सुभावेरसवर्षहर्षकन्यास्वलंनिर्भरचित्तवृत्तिषु ॥ अच्छोदतीर्थेप्रवरेतदागतःस्नातुंमुनेर्वेदनिधेःसुतोग्रजः ॥ २५ ॥ रूपेणनिःसीमतरोवराननः
 प्रफुल्लपद्मायतलोचनोयुवा ॥ विस्तीर्णवक्षाःसुभुजोतिसुंदरःश्यामच्छविःकामइवापरोहिसः ॥ २६ ॥ सब्रह्मचारीसुशिखोहिशोभतेदंडेनयुक्तोधनुषेवमन्म
 थः ॥ एणाजिनप्रावरणःसमुद्रधृग् हेमाभमौंजीकटिमेखलःपरः ॥ २७ ॥ तंदृष्ट्वाब्राह्मणंवालास्तास्तत्रसरसस्तटे ॥ जहृषुःकौतुकाविष्टाअयंनोभवि
 तातिथिः ॥ २८ ॥ संत्यक्तगीतनृत्यस्तास्तस्यालोकनलालसाः ॥ हरिण्योलुब्धकेनैवविद्धाःकामेनसायकैः ॥ २९ ॥ पश्यपश्येतिजल्पंत्योमुग्धाः
 पंचससंभ्रमम् ॥ तस्मिन्विप्रवरेयूनिकामदेवभ्रमंययुः ॥ ३० ॥ पुनःपुनस्तमभ्यर्च्यनयनैःपंकजैरिव ॥ पश्चाद्विचारमारब्धमप्सरोभिःपरस्परम् ॥ ३१ ॥
 यद्ययंकामदेवोहिरतिहीनःकथंभवेत् ॥ अथावाह्यश्विनौदेवौतावुभौयुगचारिणौ ॥ ३२ ॥ गंधर्वःकिन्नरोवाथसिद्धोवाकामरूपधृक् ॥ ऋषिपुत्रोथवा
 कश्चित्कश्चिद्रामनुजोत्तमः ॥ ३३ ॥ अस्तिवाकश्चिदेवायंधात्रासृष्टोहिनःकृते ॥ यथाभाग्यवतामर्थेनिधानंपूर्वकर्मभिः ॥ ३४ ॥ तथास्माकंकुमारी
 णांगौर्यानीतोवरोत्तमः ॥ करुणाजलकल्लोललब्धाद्भीकृतचित्तया ॥ ३५ ॥ मयावृतस्त्वयाचायंत्वयावृतस्तथानया ॥ एवंपंचसुकन्यासुवदंतीषुनृपोत्त
 म ॥ ३६ ॥ श्रुत्वातद्वचनंतत्रकृतमाध्याह्निकक्रियः ॥ चिंतयामासमेधावीकिंकृत्वासुकृतंभवेत् ॥ ३७ ॥ गाधिसंभवपराशरादयःकंडुदेवलमुखाश्चयोद्विजाः ॥
 तेपियोगिबलिनोविमोहिताःललयातदबलाभिरद्भुतम् ॥ ३८ ॥ योषितांनयनतीक्ष्णसायकैर्भूलतासुदृढचापनिर्गतैः ॥ धन्विनामकरकेतुनाहतःकस्यनोप
 ततिवामनोमृगः ॥ ३९ ॥ तावदेवनयधीर्विराजतेतावदेवजनताभयंभवेत् ॥ तावदेवधृतचित्तताभृशंतावदेवगणनाकुलस्यच ॥ ४० ॥ तावदेवतपसःप्रगल्भ
 तातावदेवशमसेवनंनृणाम् ॥ यावदेवललनेक्षणासवैर्माद्यतेद्भुतमदैर्नपूरुषः ॥ ४१ ॥ मोहयंतिमदयंतिरागिणंयोषितःस्वललितैर्मनोहरैः ॥ मोदयंतिमदयंति
 मामिमाधर्मरक्षणपरंहिस्वैर्गुणैः ॥ ४२ ॥ मांसरक्तमलमूत्रनिर्मितेयोषितांवपुषिनिर्गुणेशुचौ ॥ कामिनस्तुपरिकल्प्यचारुतामाविशंतिसुविमूढचेतसः ॥ ४३ ॥

१ मुमामिति पाठः । २ अथायमश्विनोदेव इति पाठः । ३ आलोच्य हृदयेसोपि विघ्नमेताद्विचिंतिम् ॥ ब्रह्मवी शगिरिशादयः सुरा येपिसिद्धमुनयः पुरातनाः इति पाठांतरम् ।

दारुणाहिपरिकीर्तितांगनासाधुभिर्विमलबुद्धिभिर्बुधैः ॥ यावदेवनसमीपगाइमास्तावदेवहिगृहं व्रजाम्यहम् ॥ ४४ ॥ समीपंतस्ययावन्नआगच्छंतिवरस्त्रियः ॥
 वैष्णवेनप्रभावेणतावदंतर्दधेद्विजः ॥ ४५ ॥ तस्ययोगबलाद्भूपगतस्यादर्शनंतदा ॥ दृष्ट्वातदद्भुतं कर्मवैष्णवब्रह्मचारिणः ॥ ४६ ॥ वित्रस्तनयना
 बालाकुरंग्यइवकातराः ॥ संक्रांतनयनाः शून्याददृशुस्तादिशोदश ॥ ४७ ॥ ॥ कन्याऋचुः ॥ ॥ इंद्रजालंस्फुटंवेत्तिमायांजानातिवापुनः ॥
 दृष्टोप्यदृष्टरूपोभूदित्यूचुस्ताः परस्परम् ॥ ४८ ॥ व्याप्तंचहृदयंतासांतदैवविरहाग्निना ॥ ज्वलदावानलेनैवसुस्निग्धंसर्वकाननम् ॥ ४९ ॥
 त्यजेद्रजालिकांविद्यांकांतदर्शयसत्वरम् ॥ आत्मानंनहितेयुक्तंप्राग्ग्रासेमक्षिकोपमम् ॥ ५० ॥ हाकष्टंदर्शितः कस्माद्धात्रात्वंघटितः कुतः ॥ ज्ञातंम
 हानुसंतापहेतुर्नःस्वंविनिर्मितः ॥ ५१ ॥ कच्चित्तेनिर्दयंचेतः कच्चिदस्मासुनोमतिः ॥ कच्चित्कूरोसिहेकांतकच्चिन्मुष्णासिनोमनः ॥ ५२ ॥ कच्चिन्नप्र
 त्ययोस्मासुकच्चिदस्मान्परीक्षसे ॥ कच्चिनिर्ममताशीलः कच्चिन्मायाविशारदः ॥ ५३ ॥ कच्चिच्चित्तेप्रवेष्टुंचवेत्सिविज्ञानलाघवम् ॥ कच्चिन्निष्क्रम
 णोपायंनजानासिकुतःपुनः ॥ ५४ ॥ कच्चिद्विनापराधंतुकिमस्मासुप्रकुप्यसे ॥ कच्चिद्दुःखंनजानासिपरेषांविप्रलंभनम् ॥ ५५ ॥ त्वद्दर्शनंविनानघाहृद
 येश्वरसांप्रतम् ॥ नजीवामोथजीवामः पुनस्त्वद्दर्शनाशया ॥ ५६ ॥ वयंचनीयतांतत्रशीघ्रंयत्रगतोभवान् ॥ त्वद्दर्शनहरोधाताव्यधान्मोदांकुरच्छिदाम् ॥
 ॥ ५७ ॥ सर्वथादर्शनंदेहिकारुण्यंभजसर्वथा ॥ पर्यंतंनप्रपश्यंतिकस्यचित्सुजनाजनाः ॥ ५८ ॥ इत्थंविलप्यताः कन्याः प्रतीक्ष्यचबहुक्षणम् ॥ पितुर्भ
 याद्गृहंगंतुंशीघ्रमारेभिरेततः ॥ ५९ ॥ तत्प्रेमनिगडैर्वद्धाभृशंविरहविकृवाः ॥ कथंचिद्वैर्यमालंब्यताः स्वंस्वंगृहमागताः ॥ ६० ॥ आगत्यपतिताः सर्वामा
 तूणांतुसमीपतः ॥ किमेतन्मातृभिः पृष्टाः कुतः कालात्ययोभवत् ॥ ६१ ॥ क्रीडंत्यः किन्नरीभिस्तुसार्द्धसंगतकंयदा ॥ संस्थितास्तेननज्ञातोदिव
 सौच्छोदसरोवरे ॥ ६२ ॥ पथिश्रांतावयंमातः संतापस्तेननस्तनौ ॥ मोहेनमहतावक्तुंनकेनाप्युत्सहामहे ॥ ६३ ॥ इत्युक्त्वालुठितास्तत्रमणिभूमौकुमारि
 काः ॥ आकारंगोपयंत्यस्तामुग्धाजल्पन्तिमातृभिः ॥ ६४ ॥ काचिन्नर्तयतिक्रीडामयूरंनमुदातदा ॥ नपाठयतितंकीरंपंजरेन्याकुतूहलात् ॥ ६५ ॥
 लालयेन्नकुलंनान्यानोच्छापयतिसारिकाम् ॥ अपराताविसंमुग्धानैवखेलतिसारसैः ॥ ६६ ॥ भेजिरेनविनोदंतारेमिरेनैवमंदिरे ॥ ऊचिरेबांधवैर्नालं
 वीणावाद्यंनचक्रिरे ॥ ६७ ॥ कल्पद्रुमप्रसूनंयत्सर्वतच्चानलोपमम् ॥ मंदारकुसुमामोदिनपुष्पधुरंमधु ॥ ६८ ॥ योगीन्यइवताः कन्यानासाग्रन्यस्तलोच
 नाः ॥ अलक्ष्यध्यानसंतानाः पुरुषोत्तममानसाः ॥ ६९ ॥ चंद्रकांतमणिच्छन्नेस्त्रवद्धारिणिकंदरे ॥ क्षणंवातायनोस्थित्वाजलयंत्रगृहेक्षणम् ॥ ७० ॥
 रचयंतिक्षणंशय्यांदीर्घिकांभोजिनीदलैः ॥ वीज्यमानाः सखीभिस्ताः शीतलैर्नालिनीदलैः ॥ ७१ ॥ इत्थंयुगसमारात्रिमनयंस्तावरस्त्रियः ॥ कथंचिद्धारणं

कृत्वाविह्वलाःसज्वराइव ॥ ७२ ॥ प्रातर्व्योममणिदृष्ट्वामन्यमानाःस्वजीवितम् ॥ विज्ञाप्यमातरंस्वांस्वांगौरिपूजयितुंगताः ॥ ७३ ॥ स्नात्वातेनविधाने
 नपुष्पैर्धूपैस्तथापुनः ॥ विधायपूजनंदेव्यागायंत्यस्तत्रताःस्थिताः ॥ ७४ ॥ एतस्मिन्नंतरेविप्रःस्नातुंसोपिसमागतः ॥ पितुराश्रमतस्तस्मादच्छोदेत्रस
 रोवरे ॥ ७५ ॥ मित्रंदृष्ट्वैवरात्र्यंतपद्मिन्यइवकन्यकाः ॥ तत्कुलनयनाजातास्तंदृष्ट्वाब्रह्मचारिणम् ॥ ७६ ॥ गत्वातत्रैवताःकन्यासमीपंब्रह्मचारिणः ॥
 सव्यापसव्यबंधेनभुजपाशंचचकिरे ॥ ७७ ॥ गतोसिप्रियपूर्वेद्युर्गतुमद्यनलभ्यते ॥ वृतस्त्वंनूनमस्माभिर्नात्रतेस्तिविचारणा ॥ ७८ ॥ इत्युक्तोब्राह्म
 णःप्राहप्रहसन्बाहुपाशगः ॥ युष्माभिरुच्यतेभद्रमनुकूलंप्रियंवचः ॥ ७९ ॥ प्रथमाश्रमनिष्ठस्यकिंतुनश्येतमेव्रतम् ॥ विद्याभ्यसनशीलस्यनाभूत्पा
 रंगुरोःकुले ॥ ८० ॥ आश्रमेयत्रयोधर्मोरक्षणीयःसुपंडितैः ॥ विवाहोयमतोमन्येनधर्मइतिकन्यकाः ॥ ८१ ॥ आकर्ण्यविप्रवाक्यानिविप्रमूचुर्वरस्त्रियः ॥
 सकलध्वनिसोत्कंठचोकोकिलाइवमाधवे ॥ ८२ ॥ धर्मादर्थोऽर्थतःकामःकामात्सुखफलोदयः ॥ इत्येवंनिश्चयज्ञास्तेवर्णयंतिविपश्चितः ॥ ८३ ॥ सकामो
 धर्मबाहुल्यात्पुरतस्तेसमुत्थितः ॥ सेव्यतांविविधैर्भोगैःस्वच्छाभूमिरियंतः ॥ ८४ ॥ श्रुत्वातद्वचनंतासांप्राहगंभीरयागिरा ॥ तथ्यंवोवचनांकिंतुममा
 प्यावश्यकंव्रतम् ॥ ८५ ॥ प्राप्यानुज्ञांगुरोःकुर्वेविवाहकर्मनान्यथा ॥ इत्युक्ताःपुनरुचुस्ताःरुद्रुटंमूढोसिसुंदर ॥ ८६ ॥ सिद्धौषधंब्रह्माधियारसायनं
 सिद्धिर्निधिःसाधुकुलावरांगनाः ॥ मंत्रस्तथासिद्धरसश्चधर्मतोमुनेनिषेव्याःसुधियासमागताः ॥ ८७ ॥ कार्यनुदैवाद्यदिसिद्धिमागतंतस्मिन्नुपेक्षांनचयां
 तिनीतिगाः ॥ यस्मादुपेक्षानपुनःफलप्रदातस्मान्नदीर्घीकरणंप्रशस्यते ॥ ८८ ॥ विषादप्यमृतंग्राह्यममेध्यादापिकांचनम् ॥ नीचादप्युत्तमांविद्यांस्त्रीर
 त्रंदुष्कुलादपि ॥ ८९ ॥ सांद्रानुरागाःकुलजन्मनिर्मलाःस्नेहार्द्रचित्तासुगिरःस्वयंवराः ॥ कन्याःसुरूपाःखलुचारुयौवनाधन्यालभंतेऽत्रनरास्तुनेतरे ॥ ९० ॥
 क्ववयंसुरसुंदर्यःकभवांस्तापसोबटुः ॥ दुर्घटस्यविधानेनमन्येधातैवपंडितः ॥ ९१ ॥ तस्मादस्मानिदानींतुस्वीकुर्यात्तमंगलंभवान् ॥ गांधर्वेणविवा
 हेनअन्यथानोपजीवनम् ॥ ९२ ॥ श्रुत्वावाक्यंततःप्राहब्राह्मणोधर्मवित्तमः ॥ भोमृगाक्ष्यःकथंत्याज्योधर्मोधर्मधनैर्नरैः ॥ ९३ ॥ धर्मश्चार्थश्चकामश्च
 मोक्षश्चैतच्चतुष्टयम् ॥ यथोक्तंफलदंज्ञेयंविपरीतंतुनिष्फलम् ॥ ९४ ॥ नाकालेहंव्रतीकुर्यामतोदारपरिग्रहम् ॥ नक्रियाफलमाप्नोतिक्रियाकालं
 नवेत्तियः ॥ ९५ ॥ यतोधर्मविचारेस्मिन्प्रसक्तंमममानसम् ॥ तस्माच्छृणुतहेकन्यानसमीहेस्वयंवरम् ॥ ९६ ॥ एवंज्ञात्वाशयंतस्यसमीक्ष्यैव
 परस्परम् ॥ करात्करंविमुच्यथाजग्राहांधिप्रमोहिनी ॥ ९७ ॥ भुजौजगृहतुस्तस्यसुशीलासुस्वरातथा ॥ आलिलिंगसुताराचवक्त्रंचुंबतिचं
 द्रिका ॥ ९८ ॥ तथापिनिर्विकारोसौप्रलयानलसन्निभः ॥ शंशापब्रह्मचारीताःक्रोधेनात्यंतमूर्छितः ॥ ९९ ॥ पिशाच्यइवमालग्रातत्पिशाच्योभ

विष्यथ॥ एवं तेनाशुशप्तास्तास्तंत्यक्त्वापुरतःस्थिताः॥ १००॥ किमेतच्चेष्टितं पापं ह्यनागसिविचेष्टया॥ प्रियंकृतोऽप्रियंकृत्वाधिकृत्वाधर्मकृतांतकम् १०१॥
 अनुरक्तेषु भक्तेषु मित्रेषु द्रोहकारिणः॥ पुंसो लोकोभयोः सोख्यं नाशमेतीति नः श्रुतम् ॥ १०२॥ तस्मात्त्वमपि नः शापात्पिशाचो भवसत्वरम् ॥ इत्युक्त्वा
 पिचतावालानिःश्वसंत्यः क्रुधाकुलाः॥ १०३॥ तदेवान्योन्यसंरंभात्तस्मिन्सरसि पार्थिव ॥ ताः कन्या ब्रह्मचारीच सर्वे पैशाच्यमागताः॥ १०४॥ सपिशाचः
 पिशाच्यस्ताः क्रंदमानाः सुदारुणम् ॥ क्षपयंति विपाकांस्तान् पूर्वोपात्तस्य कर्मणः॥ १०५॥ स्वकाले प्रभवत्येव पूर्वोपात्तं शुभाशुभम् ॥ स्वच्छायामिव दुर्वारं
 देवानामपि पार्थिव॥ १०६॥ क्रंदंति पितरस्तासां मातरस्तत्र तत्र च॥ भ्रातरश्चैव बालानां दैवं हि दुरतिक्रमम्॥ १०७॥ अत ऊर्ध्वं पिशाचास्ते आहारार्थं सुदुःखिताः॥
 इतस्ततश्च धावंतो वसंतिसरसस्तटे॥ १०८॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे द्वाविंशोऽध्यायः॥ २२॥ ॐ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं बहुतिथे काले लोमशो
 मुनिसत्तमः॥ आगतश्च महाभागस्तत्र यादृच्छिको मुनिः॥ १॥ तं दृष्ट्वा ब्राह्मणं सर्वे पिशाचाः क्षुत्समाकुलाः॥ धावंतो ह्यचतुर्कामास्ते मिलित्वा यूथवर्तिनः॥ २॥
 दह्यमानास्तु तीव्रेण तेजसालोमशस्य तु॥ असमर्थाः पुरःस्था तुंते सर्वे दूरतः स्थिताः॥ ३॥ तत्र पूर्वकर्मबलात्पिशाचः सह वै द्विजः॥ समीक्ष्य लोमशं राजन्सा
 ष्ठांगं प्रणिपत्य च॥ ४॥ उवाच सूनृतां वाचं बद्धा शिरसि चांजलिम्॥ महाभाग्योदये विप्रसाधूनां संगतिर्भवेत्॥ ५॥ गंगादिपुण्यतीर्थेषु यो नरः स्नातिसर्व
 था॥ यः करोतिसतां संगंतयोः सत्संगमो वरः॥ ६॥ गुरूणां संगमो विप्रदृष्टा दृष्टफलो भुवि॥ स्वर्गदो रोगहारी च किं तमो पहरो मतः॥ ७॥ इत्युक्त्वा क
 थयामास पूर्ववृत्तांतमद्भुतम्॥ इमां गंधर्वकन्यास्तामुने सोहं द्विजात्मजः॥ ८॥ सर्वे पिशाचरूपेण मिथः शापविमोहिताः॥ दीनाननास्सु तिष्ठामस्तवाग्रे सु
 निसत्तम॥ ९॥ त्वद्दर्शनेन बालानां निस्तारो नो भविष्यति॥ सूर्योदये तमस्तोमः किं नु लीयेत पुष्करे॥ १०॥ श्रुत्वैतल्लोमशो वाक्यं कृपाद्रीकृतमान
 सः॥ प्रत्युवाच महातेजा दुःखितं तं मुनेः सुतम्॥ ११॥ मत्प्रसादाच्च सर्वेषां स्मृतिः संपदि जायताम्॥ धर्मै च वर्ततां येन मिथः शापो लयं व्रजेत्॥ १२॥
 पिशाच उवाच॥ महर्षे कथ्यतां धर्मो मुच्ये मयेन किल्विषात्॥ नायं कालो विलंबस्य शापाग्निर्दरुणो यतः॥ १३॥॥ लोमश उवाच॥॥ मया सार्द्धं प्रकुर्वतुरे
 वास्नानं विधानतः॥ शापान् मोक्षयति वरेवानान्यथानिष्कृतिर्भवेत्॥ १४॥ शृणुष्वावहितो विप्रपापनाशो ध्रुवं नृणाम्॥ रेवास्नानेन जायेत इति मे निश्चि
 तमिति॥ १५॥ सप्तजन्मकृतं पापं वर्तमानं च पातकम्॥ रेवास्नानं दहेत्सर्वतूलराशिमिवानलः॥ १६॥ प्रायश्चित्तं न पश्यंति यस्मिन् पापे पिशाचकः॥
 तत्सर्वं नर्मदातो ये स्नानमात्रेण नश्यति॥ १७॥ ज्ञानकृन्नर्मदास्नानमतो मोक्षफला हि सा॥ हिमवत्पुण्यतीर्थानि सर्वपापहराणि वै॥ १८॥ इंद्रलोक
 प्रदं हीदं निर्मितं ब्रह्मवादिभिः॥ सर्वकामफलं रेवामोक्षदापरिकीर्तिता॥ १९॥ पापघ्नी पापहारिणी सर्वकामफलप्रदा॥ विष्णुलोकद आप्लावो नार्मदः पाप

नाशनः ॥ २० ॥ यामुनःसूर्यलोकायभवेदाप्तावउत्तमः ॥ सारस्वतोवविध्वंसीब्रह्मलोकफलप्रदः ॥ २१ ॥ विशालफलदाप्रोक्ताविशालाहिपिशाच
 क ॥ पापेधनदवाग्निस्तुगर्भहेतुक्रियापहः ॥ २२ ॥ विष्णुलोकायमोक्षायनार्मदःपरिकीर्तितः ॥ सरयूगंडकीसिंधुश्चंद्रभागाचकौशिकी ॥ २३ ॥ ता
 पीगोदावरीभीमापयोष्णीकृष्णवेणिका ॥ कावेरीतुंगभद्राचअन्याश्चापिसमुद्रगाः ॥ २४ ॥ तासुरेवापराप्रोक्ताविष्णुलोकप्रदायिनी ॥ रेवातुप्राप्यतेपु
 ण्यैःपूर्वजन्मकृतैर्द्विज ॥ अपुनर्भवदंतत्रमज्जनंमुनिपुत्रक ॥ २५ ॥ गायंतिदेवाःसततंदिविष्टारेवाकदादृष्टिगताहिनोभवेत् ॥ स्नातानरायत्रनगर्भवेदनां
 पश्यंतितिष्ठंतचविष्णुसन्निधौ ॥ २६ ॥ मज्जंतियेप्रत्यहमत्रमानवारेवासुतोयेबहुपापकंचुकाः ॥ मज्जंतितेनोनिरयेषुधर्मतःस्वर्गेतुतेचारुचरंतिदेव
 वत् ॥ २७ ॥ तीव्रैर्व्रतैर्दानतपोभिरध्वरैःसार्धविधात्रातुलयाधृतापुरा ॥ रेवापिशाचाशुतयोर्द्वयोरभूद्रेवावरातत्रचमोक्षसाधिका ॥ २८ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यलोमशस्यपिशाचकाः ॥ तेनसार्द्धययुःशीघ्रंरेवामज्जनहेतवे ॥ २९ ॥ ततोदैवात्समुत्पन्नोरेवारोधसिमा
 रुतः ॥ तेषांप्रवाहरूपृष्ठानांगात्रजलकणप्रदः ॥ ३० ॥ रेवाजलकणरूपर्शात्पैशाच्यात्तेविमोचिताः ॥ तत्क्षणादिव्यवपुषःप्रशशंसुश्चनर्म
 दाम् ॥ ३१ ॥ ततोलोमशवाक्येनताश्चगंधर्वकन्यकाः ॥ परिणीताःसुखंतेनविप्रेणनर्मदातटे ॥ ३२ ॥ उवाससुचिरंकालंस्नानपानावगाहनैः ॥ अ
 र्चित्वानर्मदामत्रविष्णुलोकंगताश्चते ॥ ३३ ॥ एवंतेकथितोराजन्नर्मदागुणसंश्रयः ॥ इतिहासोमहापुण्यःश्रवणात्पापनाशनः ॥ ३४ ॥ इति श्रीपाद्मे
 महापुराणेस्वर्गखंडेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अथान्यानितुतीर्थानिवासिष्ठोक्तानिमेवद ॥ श्रुत्वायानिचपापानिविलयंयां
 तिनारद ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ शृणुष्वत्रहितीर्थानिवासिष्ठोक्तानिपार्थिव॥ दक्षिणंसिंधुमासाद्यब्रह्मचारीजितेंद्रियः ॥ २ ॥ अग्निष्टोममवाप्नोतिविमानं
 चाधिरोहति ॥ चर्मण्वतींसमासाद्यनियतोनियताशनः ॥ ३ ॥ रंतिदेवाभ्यनुज्ञातोअग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ ततोगच्छेतधर्मज्ञहिमवत्सुतमर्बुदम् ॥ ४ ॥
 पृथिव्यायत्रवैछिद्रंपूर्वमासीद्युधिष्ठिर ॥ तत्राश्रमोवसिष्ठस्यत्रिषुलोकेषुविश्रुतः ॥ ५ ॥ तत्रोष्यरजनीमेकांगोसहस्रफलंलभेत् ॥ पिंगातीर्थमुपस्पृ
 श्यब्रह्मचारीनराधिपः ॥ ६ ॥ कपिलानांनरव्याघ्रशतस्यफलमाप्नुयात् ॥ ततोगच्छेतधर्मज्ञप्रभासंलोकविश्रुतम् ॥ ७ ॥ यत्रसन्निहितो नित्यंस्वयमे
 बहुताशनः ॥ देवतानांमुखवीरअनलोनिलसाराथिः ॥ ८ ॥ तस्मिंस्तीर्थवरेस्नात्वाशुचिःप्रयतमानसः ॥ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यांफलंप्राप्नोतिमान
 वः ॥ ९ ॥ ततोगत्वासरस्वत्याःसागरस्यचसंगमम् ॥ गोसहस्रफलंप्राप्यस्वर्गलोकेमहीयते ॥ १० ॥ दीप्यमानोऽग्निवन्नित्यंप्रभयाभरतर्षभ ॥ तीर्थैस

लिलराजस्यस्नात्वाप्रयतमानसः ॥ ११ ॥ त्रिरात्रमुषितस्तत्रतर्पयेत्पितृदेवताः ॥ विराजतियथासोमोवाजिमेधंचविंदति ॥ १२ ॥ वरदानंततोगच्छेत्ती
र्थभरतसत्तम ॥ विष्णोर्दुर्वाससायत्रवरोदत्तयुधिष्ठिर ॥ १३ ॥ वरदानेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ ततोद्धारवतींगच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ १४ ॥
पिंडारकेनरःस्नात्वालभेद्बहुसुवर्णकम् ॥ १५ ॥ तस्मिंस्तीर्थेमहाराजपद्मलक्षणलक्षिताः ॥ अद्यापिमुद्रादृश्यंतेतदद्भुतमरिंदम ॥ १६ ॥ त्रिशूलां
कानिपद्मानिदृश्यंतेकुरुनंदन ॥ महादेवस्यसांनिध्यंतत्रैवभरतर्षभ ॥ १७ ॥ सागरस्यचसिंधोश्चसंगमंप्राप्यभारत ॥ तीर्थेसलिलराजस्यस्नात्वाप्रयत
मानसः ॥ १८ ॥ तर्पयित्वापितृन्देवानृषींश्चभरतर्षभ ॥ प्राप्नोतिवारुणंलोकंदीप्यमानःस्वतेजसा ॥ १९ ॥ शंकुकर्णेश्वरंदेवमर्चयित्वायुधिष्ठिर ॥
अश्वमेधंदशगुणंप्रवदंतिमनीषिणः ॥ २० ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्यगच्छेत्भरतर्षभ ॥ तीर्थंकुरुवरश्रेष्ठत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ २१ ॥ तिमीतिनाम्नावि
ख्यातंसर्वपापप्रमोचनम् ॥ यत्रशक्रादयोदेवाउपासंतेमहेश्वरम् ॥ २२ ॥ तत्रस्नात्वाचर्चयित्वाचरुद्रंदेवगणैर्वृतम् ॥ जन्मप्रभृतिपापानिकृतानिनुदतेन
रः ॥ २३ ॥ तिमिरत्रनरश्रेष्ठसर्वदेवैरभिष्टुतः ॥ तत्रस्नात्वा नरश्रेष्ठहयमेधमवाप्नुयात् ॥ २४ ॥ जित्वातत्रमहाप्राज्ञविष्णुनादितिनंदनम् ॥ पुराशौचंकृ
तराजन्हत्वाद्वैतकंटकान् ॥ २५ ॥ ततोगच्छेत्तधर्मज्ञवसुधारामभिष्टुताम् ॥ गमनादेवतस्यांहिहयमेधमवाप्नुयात् ॥ २६ ॥ स्नात्वाकुरुवरश्रेष्ठप्र
यतात्मातुमानवः ॥ तर्पयित्वापितृन्देवान्विष्णुलोकेमहीयते ॥ २७ ॥ तीर्थंचापिपरंतत्रवसूनांभरतर्षभ ॥ तत्रस्नात्वाचर्चयित्वाचवसूनांसंमतोभवेत् ॥ २८ ॥
सिंधुतममितिख्यातंसर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्रस्नात्वा नरश्रेष्ठलभेद्बहुसुवर्णकम् ॥ २९ ॥ ब्रह्मतुंगंसमासाद्यशुचिःप्रयतमानसः ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोति
सुकृतीविरजानरः ॥ ३० ॥ कुमारिकाणांशक्रस्यतीर्थेसिद्धनिषेवितम् ॥ तत्रस्नात्वा नरश्रेष्ठशक्रलोकमवाप्नुयात् ॥ ३१ ॥ रेणुकायाश्चतत्रैवतीर्थदे
वनिषेवितम् ॥ स्नात्वातत्रभवेद्विप्रोविमलश्चंद्रमाइव ॥ ३२ ॥ अथपंचनदंगत्वानियतो नियताशनः ॥ पंचयज्ञानवाप्नोतिक्रमशोयेतुर्कीर्तिताः ॥ ३३ ॥
ततोगच्छेत्तधर्मज्ञभीमायाःस्थानमुत्तमम् ॥ तत्रस्नात्वा नयोन्यांवैनरोभरतसत्तम ॥ ३४ ॥ देव्याःपुत्रोभवेद्वाजन्तत्रकुंडलविग्रहः ॥ गवांशतसहस्रस्यफ
लंचैवाप्नुयान्महत् ॥ ३५ ॥ गिरिकुंजंसमासाद्यत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ पितामहंनमस्कृत्यगोसहस्रफलंलभेत् ॥ ३६ ॥ ततोगच्छेत्तधर्मज्ञविमलंतीर्थमु
त्तमम् ॥ अद्यापियत्रदृश्यंतेमत्स्याःसौवर्णराजताः ॥ ३७ ॥ तत्रस्नात्वा नरश्रेष्ठवाजपेयमवाप्नुयात् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मागच्छेत्परमिकांगतिम् ॥ ३८ ॥
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ वितस्तांचसमासाद्यसंतर्प्यपितृदेवताः ॥ नरःफलमवाप्नोतिवाजपेयस्य
भारत ॥ १ ॥ काश्मीरेष्वेवनागस्यभवनंतक्षकस्यच ॥ वितस्ताख्यमितिख्यातंसर्वपापप्रमोचनम् ॥ २ ॥ तत्रस्नात्वा नरोनूनंवाजपेयमवाप्नुयात् ॥

सर्वपापविशुद्धात्मागच्छेतपरमांगतिम् ॥ ३ ॥ ततो गच्छेतमलदं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ पश्चिमायां तु संध्यायामुपस्पृश्य यथाविधि ॥ ४ ॥
 चरुं सप्तार्चिषे राजन् यथाशक्ति निवेदयेत् ॥ पितॄणामक्षयं दानं प्रवदंति मनीषिणः ॥ ५ ॥ गवां शतसहस्रेण राजसूयशतेन च ॥ अश्वमेधसहस्रेण श्रेयान्सप्ता
 र्चिषश्चरुः ॥ ६ ॥ ततो निवृत्तो राजेन्द्र रुद्रास्पदमथाविशेत् ॥ अभिगम्य महादेवमश्वमेधफलं लभेत् ॥ ७ ॥ मणिमंतं समासाद्य ब्रह्मचारी समाहितः ॥
 एकरात्रोषितो राजन्नग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ८ ॥ अथ गच्छेत् राजेन्द्र देविकां लोकविश्रुताम् ॥ प्रसूतिर्यत्र विप्राणां श्रूयते भरतर्षभ ॥ ९ ॥ त्रिशूलपाणेः स्थानं यत्रिषु लो
 केषु विश्रुतम् ॥ देविकायां नरः स्नात्वा अभ्यर्च्य च महेश्वरम् ॥ १० ॥ यथाशक्ति नरस्तत्र निवेद्य भरतर्षभ ॥ सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य लभते फलम् ॥
 ११ ॥ कामाख्यं तत्र रुद्रस्य तीर्थं देवर्षिसंमतम् ॥ तत्र स्नात्वा नरः क्षिप्रं सिद्धिमाप्नोति भारत ॥ १२ ॥ यजनं याजनं गत्वा तथैव ब्रह्मवालकम् ॥
 पुष्पन्यास उपस्पृश्य न शोचे न्मरणं ततः ॥ १३ ॥ अर्द्धयोजनविस्तारं पंचयोजनमायताम् ॥ एतावद्देविकामाहुः पुण्यां देवर्षिसंमताम् ॥ १४ ॥ ततो गच्छेत्
 धर्मज्ञ दीर्घसत्रं यथाक्रमम् ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ १५ ॥ दीर्घसत्रमुपासंते दीक्षितानियतव्रताः ॥ गमनादेव राजेन्द्र दीर्घसत्रमरिंदम ॥ १६ ॥
 राजसूयाश्वमेधाभ्यां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ततो विनाशनं गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ १७ ॥ गच्छंत्यं तर्हि तायत्र मेरुपृष्ठे सरस्वती ॥ चमसे च शिवोद्भे
 दे नागोद्भेदे च दृश्यते ॥ १८ ॥ स्नात्वा तु चमसोद्भेदे अग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ शिवोद्भेदे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ॥ १९ ॥ नागोद्भेदे नरः स्नात्वा नागलो
 कमवाप्नुयात् ॥ शशयानं च राजेन्द्र तीर्थमासाद्य दुर्लभम् ॥ २० ॥ शशरूपप्रतिच्छन्ना पुष्करायत्र भारत ॥ सरस्वत्यां महाभाग अनुसंवत्सरं हिते ॥ २१ ॥
 स्नायंते भरत श्रेष्ठ वृत्ता वै कार्त्तिकीं सदा ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रद्योतते शिववत्सदा ॥ २२ ॥ गोसहस्रफलं चैव प्राप्नुयाद्भरतर्षभ ॥ कुमारकोटिमासाद्य नियतः
 कुरुनंदन ॥ २३ ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ॥ गवामयुतमाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ २४ ॥ ततो गच्छेत् धर्मज्ञ रुद्रकोटिं समाहिताः ॥ पुरायत्र
 महाराजऋषिकोटिः समाहिता ॥ २५ ॥ वर्षेण च समाविष्टा देवदर्शनकांक्षया ॥ अहं पूर्वमहं पूर्वं द्रक्ष्यामि वृषभध्वजम् ॥ २६ ॥ एवं संप्रस्थित राजन् ऋषयः
 किल भारत ॥ ततो योगीश्वरेणापियोगमास्थाय भूपते ॥ २७ ॥ तेषां मन्युप्रशांत्यर्थं मृषीणां भावितात्मनाम् ॥ सृष्टा तु कोटिरुद्राणामृषीणामग्रतः
 स्थिता ॥ २८ ॥ मया पूर्वहरो दृष्टोऽतिते मे निरेषु थक् ॥ तेषां तुष्टो महादेवऋषीणामुग्रतेजसाम् ॥ २९ ॥ भक्त्या परमया राजन् वरं तेषां प्रदत्तवान् ॥
 अद्य प्रभृति युष्माकं धर्मवृद्धिर्भविष्यति ॥ ३० ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्र रुद्रकोट्यां नरः शुचिः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ३१ ॥ ततो
 गच्छेत् राजेन्द्र संगमं लोकविश्रुतम् ॥ सरस्वत्यां महापुण्यमुपासीत जनार्दनम् ॥ ३२ ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाऋषयः सिद्धचारणाः ॥ अभिगच्छंति राजेन्द्र चैत्रशुक्ल

चतुर्दशीम् ॥ ३३ ॥ तत्रस्नात्वा नरव्याघ्रविदेहदुसुवर्णकम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा शिवलोकं च गच्छति ॥ ३४ ॥ ऋषीणां यत्र सत्राणिसमाप्तानि नराधिप ॥ तत्रावसानमासाद्य गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ३५ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखण्डे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ६४ ॥ नारद उवाच ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रकुरुक्षेत्रमभिष्टुतम् ॥ पापेभ्यो विप्रमुच्यंते तद्गताः सर्वजंतवः ॥ १ ॥ कुरुक्षेत्रं गमिष्यामि कुरुक्षेत्रे वसाम्यहम् ॥ य एवं सततं ब्रूयात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ तत्र मासं वसेद्दीर्घः सरस्वत्यां नराधिप ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवा यत्र ब्रह्मर्षिचारणाः ॥ ३ ॥ गंधर्वाप्सरसो यक्षाः पन्नगाश्च महीपते ॥ ब्रह्मक्षेत्रं महापुण्यमभिगच्छंति भारत ॥ ४ ॥ मनसाप्यभिकामस्य कुरुक्षेत्रे युधिष्ठिर ॥ पापानि विप्रणश्यंति ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ ५ ॥ गत्वा हि श्रद्धया युक्तः कुरुक्षेत्रं कुरुद्रह ॥ वाजपेयाश्वमेध्याभ्यां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ६ ॥ ततो मत्तर्णकं राजन् द्वारपालं महाबलम् ॥ यं वै समभिवाद्यैव गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ७ ॥ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञविष्णोः स्थानमनुत्तमम् ॥ सततं नाम राजेंद्र यत्र सन्निहितो हरिः ॥ ८ ॥ तत्र स्नात्वा च दृष्ट्वा च त्रिलोकप्रभवं हरिम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ॥ ९ ॥ ततः पारिप्लवं गच्छेत्तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोति मानवः ॥ १० ॥ पृथिव्यां तीर्थमासाद्य गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ततः शाल्विकिनीं गत्वा तीर्थं सेवी नराधिप ॥ ११ ॥ दशाश्वमेधिके स्नात्वा तदेवलभते फलम् ॥ सर्पनीविं समासाद्य नागानां तीर्थमुत्तमम् ॥ १२ ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति नागलोकं च गच्छति ॥ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञद्वारपालमतर्णकम् ॥ १३ ॥ तत्रोष्य रजनीमेकां गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ततः पंचनदं गत्वानियतो नियताशनः ॥ १४ ॥ कोटितीर्थमुपस्पृश्य हयमेधफलं लभेत् ॥ अश्विनीतीर्थमागम्य रूपवानभिजायते ॥ १५ ॥ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञवाराहं तीर्थमुत्तमम् ॥ विष्णुवाराहरूपेण पुराय त्रस्थितो भवत् ॥ १६ ॥ तत्र स्थित्वा नरव्याघ्र अग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ततो जयिन्यां राजेंद्र सोमतीर्थं समाविशेत् ॥ १७ ॥ स्नात्वा फलमवाप्नोति राजसूयस्य मानवः ॥ एकहंसे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ॥ १८ ॥ कृतशौचं समासाद्य तीर्थं सेवी कुरुद्रह ॥ पुंडरीकमवाप्नोति कृतशौचो भवेच्च सः ॥ १९ ॥ ततो मुंजावटं नाम महादेवस्य धीमतः ॥ तत्रोष्य रजनीमेकां गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥ २० ॥ तत्रैव च महाराज जयां लोकपरिश्रुताम् ॥ स्नात्वा भिगम्य राजेंद्र सर्वकाममवाप्नुयात् ॥ २१ ॥ कुरुक्षेत्रस्य तद्वारं विश्रुतं भरतर्षभ ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य तीर्थं सेवी समावृतः ॥ २२ ॥ संस्मृते पुष्कराणां तु स्नात्वा चर्यं पितृदेवताः ॥ जामदग्न्ये नरामेण आहूते वै महात्मना ॥ २३ ॥ कृतकृत्यो भवेद्वाजन्नश्वमेधं च विंदति ॥ ततो रामद्वंद्वं गच्छेत्तीर्थं सेवी नराधिप ॥ २४ ॥ यत्र रामेण राजेंद्र तरसा दीप्ततेजसा ॥ क्षत्रमुत्सार्य वीर्येण हृदा पंच

१ राजसूयाश्वमेधाभ्यां । इति वा पाठः । २ सर्पिन्दीम् वा पा० । ३ एकत्वंसे एकदिवसे पाठान्तरद्वयमत्र दृश्यते ।

निषेविताः ॥ पूरयित्वानरव्याग्ररुधिरेणेतिनःश्रुतम् ॥ २५ ॥ पितरस्तर्पिताःसर्वे तथैवप्रपितामहाः ॥ ततस्तेपितरःप्रीताःराममूचुर्महीपते ॥ २६ ॥
 रामराममहाभागप्रीताःस्मृतवभार्गव ॥ अनयापितृभक्त्याचविक्रमेणचतेनघ ॥ २७ ॥ वरंवृणीष्वभद्रंतेकिमिच्छसिमहामते ॥ एवमुक्तःसराजेंद्ररामःप्रवद
 तांवरः ॥ २८ ॥ अब्रवीत्प्रांजलिर्वाक्यंपितृन्सगगनेस्थितान् ॥ भवंतोयदिमेप्रीतायद्यनुग्राह्यतामयि ॥ २९ ॥ पितृप्रसादादिच्छेयंतपसाप्यायनंपुनः ॥
 यच्चरोषाभिभूतेनक्षत्रमुत्सादितंमया ॥ ३० ॥ ततश्चपापान्मुच्येयंयुष्माकंतेजसाह्वहम् ॥ हृदाश्चतीर्थभूतामेभवेयुर्भुविविश्रुताः ॥ ३१ ॥ एतच्छ्रुत्वा
 शुभंवाक्यंरामस्यपितरस्तदा ॥ प्रत्यूचुःपरमप्रीतारामंतोषसमन्विताः ॥ ३२ ॥ तपस्तेवर्द्धतांभूयःपितृभक्त्याविशेषतः ॥ यच्चरोषाभिभूतेनक्षत्रमुत्सा
 दितंत्वया ॥ ३३ ॥ ततश्चपापान्मुक्तस्त्वंनिहतास्तेस्वकर्मणा ॥ हृदाश्चतवतीर्थत्वंगमिष्यंतिनसंशयः ॥ ३४ ॥ ह्रदेष्वेतेषुयःस्नात्वापितृन्संतर्पयिष्य
 ति ॥ पितरस्तस्यवैप्रीतादास्यंतिभुविदुर्लभम् ॥ ३५ ॥ ईप्सितंमनसःकामंस्वर्गलोकंसशाश्वतम् ॥ एवंदत्त्वावरंराजनरामस्यपितरस्तदा ॥ आमंन्यभार्ग
 वंप्रीतास्तत्रैवांतर्दधुस्ततः ॥ ३६ ॥ एवंरामहृदाःपुण्याभार्गवस्यमहात्मनः ॥ स्नात्वाह्रदेषुरामस्यब्रह्मचारीशुभव्रतः ॥ ३७ ॥ राममभ्यर्च्यराजेंद्रल
 भेद्बहुसुवर्णकम् ॥ वंशमूलंसमासाद्यतीर्थसेवीकुरुद्रह ॥ ३८ ॥ स्ववंशमुद्धरेद्राजनस्नात्वावैवंशमूलके ॥ कायशोधनमासाद्यतीर्थभरतसत्त
 म ॥ ३९ ॥ शरीरशुद्धिमाप्नोतिस्नातस्तस्मिन्नसंशयः ॥ शुद्धदेहस्तुसंयातिशुभाँल्लोकाननुत्तमान् ॥ ४० ॥ ततो गच्छेतराजेंद्रतीर्थत्रैलोक्यदुर्लभम् ॥
 लोकायात्रोद्धृताःपूर्वविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ ४१ ॥ लोकोद्धारंसमासाद्यतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ स्नात्वातीर्थवरेराजनलोकानुद्धरतेस्वकान् ॥ ४२ ॥
 श्रीतीर्थचसमासाद्यविंदतेश्रियमुत्तमाम् ॥ कपिलातीर्थमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ ४३ ॥ तत्रस्नात्वाचर्चयित्वाचदेवानिहपितृन्स्तथा ॥ कपिलानां
 सहस्रस्यफलंविंदतिमानवः ॥ ४४ ॥ सूर्यतीर्थसमासाद्यस्नात्वानियतमानसः ॥ अर्चयित्वापितृन्देवानुपवासपरायणः ॥ ४५ ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति
 सूर्यलोकंचगच्छति ॥ गवांभवनमासाद्यतीर्थसेवीयथाक्रमम् ॥ ४६ ॥ तत्राभिषेकंकुर्वाणोगोसहस्रफलंलभेत् ॥ गंगातीर्थसमासाद्यतीर्थसेवीनराधि
 प ॥ ४७ ॥ केव्यांस्तीर्थेनरःस्नात्वालभतेवीर्यमुत्तमम् ॥ ततो गच्छेतराजेंद्रद्वारपालंलवर्णकम् ॥ ४८ ॥ तस्यतीर्थेसरस्वत्यांयथेन्द्रस्यमहात्मनः ॥
 तत्रस्नात्वानरोराजन्नग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ ४९ ॥ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञब्रह्मावर्तेनराधिप ॥ ब्रह्मावर्तेनरःस्नात्वाब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ ५० ॥ ततो गच्छे
 तधर्मज्ञसुतीर्थकमनुत्तमम् ॥ यत्रसन्निहितानित्यंपितरोदैवतैःसह ॥ ५१ ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतपितृदेवार्चनेरतः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिपितृलोकं

१ कन्या । कोट्या । कोत्या । कोन्या । इति च पाठचतुष्टयम् ।

प० पु०
॥ २२ ॥

चगच्छति ॥ ५२ ॥ ततोऽन्यतीर्थधर्मज्ञसमासाद्ययथाक्रमम् ॥ काशीश्वरस्यतीर्थेषु स्नात्वा भरतसत्तम ॥ ५३ ॥ सर्वव्याधिविनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके महीयते ॥
मातृतीर्थं च तत्रैव यत्र स्नातस्य पार्थिव ॥ ५४ ॥ प्रजाविवर्द्धते राजन् स्वर्गं तिस्रसं वाप्नुयात् ॥ ततः शीतवनं गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ ५५ ॥ तीर्थं
तत्र महाराज महद्वन्यत्र दुर्लभम् ॥ पुनाति दर्शनादेव दंडेनैकं नराधिप ॥ ५६ ॥ केशानावप्यवैतस्मिन् पूतो भवति भारत ॥ तत्र तीर्थवरं चान्यत् स्नातलो
कार्तिहंस्मृतम् ॥ ५७ ॥ तत्र विप्रानरव्याघ्रविद्वांसस्तत्र तत्पराः ॥ गतिं गच्छन्ति परमां स्नात्वा भरतसत्तम ॥ ५८ ॥ स्वर्णलोमापनयने तीर्थे भरतसत्तम ॥
प्राणायामैर्निर्हरन्ति स्वलोमानि द्विजोत्तमाः ॥ ५९ ॥ पूतात्मानश्च राजेन्द्र प्रयाति परमां गतिम् ॥ दशाश्वमेधिके चैव तस्मिन् स्तीर्थे महीयते ॥ ६० ॥ तत्र स्ना
त्वानरव्याघ्रगच्छन्ति परमां गतिम् ॥ ततो गच्छेत्त राजेन्द्र मानुषं लोकविश्रुतम् ॥ ६१ ॥ तत्र कृष्णामृगाराजन् व्याधेन शरपीडिताः ॥ विगाह्य तस्मिन् सर
सिमानुषत्वमुपागताः ॥ ६२ ॥ तस्मिन् स्तीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्मचारी समाहितः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ ६३ ॥ मानुषस्य तु पूर्वेण क्रोशमात्रं मही
यते ॥ आपगानामविख्यातानदीसिद्धिनिषेविता ॥ ६४ ॥ इयामाकभोजनं तत्र यः प्रयच्छति मानवः ॥ देवान् पितॄन्समुद्दिश्य तस्य धर्मफलं महत् ॥ ६५ ॥
एकस्मिन् भोजिते विप्रेकोटिर्भवति भोजिता ॥ तत्र स्नात्वा रचयित्वा च देवतानि पितॄन्स्तथा ॥ ६६ ॥ उषित्वारजनीमेकामग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ततो गच्छे
तधर्मज्ञब्रह्मणः स्थानमुत्तमम् ॥ ६७ ॥ ब्रह्मानुस्वरमित्येवं प्रकाशं भुवि भारत ॥ तत्र सप्तर्षि कुण्डेषु स्नातस्य भरतर्षभ ॥ ६८ ॥ केदारे चैव राजेन्द्र कपिलस्य
महात्मनः ॥ ब्रह्माणमभिगम्याथ शुचिः प्रयतमानसः ॥ ६९ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ॥ कपिष्ठलस्य केदारं समासाद्य सुदुर्लभम् ॥ ७० ॥
अंतर्धानमवाप्नोति तपसा दग्धकिल्विषः ॥ ततो गच्छेत्त राजेन्द्र सर्वकं लोकविश्रुतम् ॥ ७१ ॥ कृष्णपक्षे चतुर्दश्यामभिगम्य वृषध्वज ॥ लभते सर्वकामान्
हि स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ तिस्रः कोट्यश्च तीर्थानां प्रवरं कुरु नंदन ॥ ७२ ॥ रुद्रकोटी तथा कूपे ह्येतेषु च समंतकः ॥ इलास्पदं च तत्रैव तीर्थं भर
तसत्तम ॥ ७३ ॥ तत्र स्नात्वा रचयित्वा च देवतानि पितॄन्पि ॥ न दुर्गतिमवाप्नोति वाजपेयं च विंदाति ॥ ७४ ॥ किंदाने च नरः स्नात्वा किंजपे च मही
यते ॥ अप्रमेयमवाप्नोति दानं यज्ञं तथैव च ॥ कलश्यां वायुं पृथुं श्च दधानो जितेन्द्रियः ॥ ७५ ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ सरक
स्य तु पूर्वेण नारदस्य महात्मनः ॥ ७६ ॥ कुरु श्रेष्ठ शुभं तीर्थं रामजन्मेति विश्रुतम् ॥ तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा प्राणांश्चोत्सृज्य भारत ॥ ७७ ॥ नारदे
नाभ्यनुज्ञातो लोकानां प्राप्नोति दुर्लभान् ॥ शुक्लपक्षे दशम्यां तु पुंडरीकं समाविशेत् ॥ ७८ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् पुंडरीकफलं लभेत् ॥ ततः

पा० १ ततोऽन्यवयवम् ।

स्व० ख० तृ०
अ० २६

॥ २२ ॥

स्त्रिविष्टपंगच्छेत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ ७९ ॥ तत्रवैतरणीपुण्यानदीपापप्रमोचनी ॥ तत्रस्नात्वाचयित्वाचशूलपाणिंवृषध्वजम् ॥ ८० ॥
 सर्वपापविशुद्धात्मागच्छेतपरमांगतिम् ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रफलकीवनमुत्तमम् ॥ ८१ ॥ तत्रदेवाःसदाराजन्फलकीवनमाश्रिताः ॥ तपश्चरंतिवि
 पुलंबहुवर्षसहस्रकम् ॥ ८२ ॥ दृष्ट्वातेनरःस्नात्वातर्पयित्वाचदेवताः ॥ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यांफलंविंदातिमानवः ॥ ८३ ॥ तीर्थेचसर्वदे
 वानांस्नात्वाभरतसत्तम ॥ गोसहस्रस्यराजेंद्रफलमाप्नोतिमानवः ॥ ८४ ॥ पाणिख्यातेनरःस्नात्वातर्पयित्वाचदेवताः ॥ अवाप्नुतेराजसूयमृ
 षिलोकंचगच्छति ॥ ८५ ॥ ततोगच्छेतधर्मज्ञमिश्रकलोकविश्रुतम् ॥ तत्रतीर्थानिराजेंद्रमिश्रितानिमहात्मना ॥ ८६ ॥ व्यासेननृपशार्दूलद्रिजार्थमिति
 नःश्रुतम् ॥ सर्वतीर्थेषुसस्नातिमिश्रकेस्नातियोनरः ॥ ८७ ॥ ततोव्यासवनंगच्छेत्रियतो नियताशनः ॥ मनोजवेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ ८८ ॥ गत्वा
 मधुवर्नीचापिदेव्याः स्थानंनरः शुचिः ॥ तत्रस्नात्वाचयेद्देवान्पितृंश्चनियतःशुचिः ॥ ८९ ॥ सदेव्यासमनुज्ञातोगोसहस्रफलंलभेत् ॥ कौशिक्याःसंगमे
 यस्तुदृष्ट्याश्चभारत ॥ ९० ॥ स्नातोवैनियताहारःसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ततोव्यासस्थलीनामयत्रव्यासेनधीमता ॥ ९१ ॥ पुत्रशोकाभितप्तेनदे
 हत्यागायनिश्चयः ॥ कृतोदेवैश्चराजेंद्रपुनरुत्थापितस्तथा ॥ ९२ ॥ अभिगम्यस्थलीतस्यगोसहस्रफलंलभेत् ॥ ऋणांतंकूपमासाद्यतिलप्रस्थंप्रदा
 यच ॥ ९३ ॥ गच्छेतपरमांसिद्धिमृणैर्मुक्तो नरेश्वर ॥ वेदीतीर्थेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ ९४ ॥ अहश्चसुदिनश्चैचद्वेतीर्थेनृपदुर्लभे ॥ तयोः
 स्नात्वा नरःश्रेष्ठसूर्यलोकमवाप्नुयात् ॥ ९५ ॥ मृगधूमंततोगच्छेत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ तत्ररुद्रपदेस्नात्वासमभ्यर्च्यचमानवः ॥ ९६ ॥ शूलपाणिं
 महात्मानमश्वमेधफलंलभेत् ॥ कोटितीर्थेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ ९७ ॥ अथवामनकंगत्वात्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ तत्रविष्णुपदेस्नात्वास
 मभ्यर्च्यचवामनम् ॥ ९८ ॥ सर्वपापविशुद्धात्माविष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥ कुलंपुनेनरःस्नात्वापुनातिस्वकुलंनरः ॥ ९९ ॥ पवनस्यहृदंगत्वामरुतांती
 र्थमुत्तमम् ॥ तत्रस्नात्वा नरव्याघ्रवायुलोकेमहीयते ॥ १०० ॥ अमराणांहृदेस्नात्वासमभ्यर्च्यामराधिपम् ॥ अमराणांप्रभावेणस्वर्गलोकेमहीयते ॥ १०१ ॥
 शालिहोत्रस्यराजेंद्रशालिसूर्येयथाविधि ॥ स्नात्वा नरवरश्रेष्ठगोसहस्रफलंलभेत् ॥ १०२ ॥ श्रीकुंजंचसरस्वत्यांतीर्थंभरतसत्तम ॥ तत्रस्नात्वा नररोरा
 जत्राग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ १०३ ॥ ततो नैमिषिकुंजंचसमासाद्यसुदुर्लभम् ॥ ऋषयःकिलराजेंद्रनैमिषेयास्तपोधनाः ॥ १०४ ॥ तीर्थयात्रांपुरस्कृत्यकुरुक्षेत्रे
 गताःपुरा ॥ ततःकुंजःसरस्वत्यांकृतोभरतसत्तम ॥ १०५ ॥ ऋषीणामवकाशःस्याद्यथातुष्टिकरोमहान् ॥ तस्मिन्कुंजेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ १०६ ॥
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेषड्विंशोऽध्याय ॥ २६ ॥ ७९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ ततोगच्छेतधर्मज्ञकन्यातीर्थमनुत्तमम् ॥ कन्यातीर्थेनरःस्नात्वाअ

अग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ १ ॥ ततो गच्छेन्नरव्याघ्रब्रह्मणः स्थानमुत्तमम् ॥ तत्र वर्णावरः स्नात्वा ब्राह्मण्यं लभते नरः ॥ २ ॥ ब्राह्मणस्तु विशुद्धात्मा गच्छेत्
परमां गतिम् ॥ ततो गच्छेन्नरव्याघ्रसोमतीर्थमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् सोमलोकमवाप्नुयात् ॥ सप्तसारस्वतं तीर्थं ततो गच्छेन्नराधिप ॥ ४ ॥
यत्र मं कणकः सिद्धो ब्रह्मर्षिर्लोकविश्रुतः ॥ पुरा मं कणको राजन् कुशाग्रेणेति विश्रुतम् ॥ ५ ॥ क्षतः किल करे राजन् तस्य शाकरसोऽभवत् ॥ सर्वैः शाकरसंह
द्वाहर्षा विष्टो महातपाः ॥ ६ ॥ न नर्तकिल विप्रर्षिर्विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ ततस्तस्मिन् प्रनृत्तैर्वै स्थावरं जंगमं च यत् ॥ ७ ॥ प्रनृत्तमुभयं वीरतेजसा तस्य
मोहितम् ॥ ब्रह्मादिभिस्ततो देवैर्ऋषिभिश्च तपोधनैः ॥ ८ ॥ विज्ञतो वै ऋषेरथैर्महादेवो नराधिप ॥ नायं नृत्येद्यथा देव तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥ ९ ॥ ततो दे
वो मुनिं दृष्ट्वा हर्षा विष्टेन चेतसा ॥ नृत्यं तमब्रवीच्चैनं स्थिराणां हितकाम्यया ॥ १० ॥ अहो महर्षे धर्मज्ञा किमर्थं नृत्यते भवान् ॥ हर्षस्थानं किमर्थं वातवाद्यमु
निपुंगव ॥ ११ ॥ ॥ ऋषिरुवाच ॥ ॥ तपस्विनो धर्मपथस्थितस्य द्विजसत्तम ॥ किं न पश्यसि मे ब्रह्मन् क्षताच्छाकरसंस्मृतम् ॥ १२ ॥ यं दृष्ट्वा संप्रनृत्तो हं हर्षेण
महता वृतः ॥ तं प्रहस्या ब्रवीद्देव ऋषिरागेण मोहितम् ॥ १३ ॥ अहं तु विस्मयं विप्रं न गच्छामीह पश्य माम् ॥ एवमुक्त्वा नरश्रेष्ठ महादेवेन वै तदा ॥ १४ ॥
अंगुल्यग्रेण राजेन्द्र स्वांगुष्ठस्ताडितो न च ॥ तस्य भस्मक्षता द्राजन् निःसृतं हिमसंनिभम् ॥ १५ ॥ तं दृष्ट्वा ब्रीडितो राजन् स मुनिः पादयोर्गतः ॥ नान्यं देवादहं
मन्येरुद्रात् परतरं महत् ॥ १६ ॥ सुरासुरस्य जगतो गतिस्त्वमसि शूलधृक् ॥ त्वया सृष्टमिदं विश्वं त्रैलोक्यं स चराचरम् ॥ १७ ॥ त्वामेव भगवन् सर्वे प्रविशं
तियुगक्षये ॥ देवैरपि न शक्यस्त्वं परिज्ञातुं कुतो मया ॥ १८ ॥ त्वयि सर्वैः शङ्क्यं ते सुराः शक्रादयो न च ॥ सर्वस्त्वमसि लोकानां कर्ता कारयितान्वहम् ॥ १९ ॥
त्वत्प्रसादात् सुराः सर्वे मोदंतीहा कुतो भयाः ॥ एवं स्तुत्वामहादेवं स ऋषिः प्रणतो ब्रवीत् ॥ २० ॥ त्वत्प्रसादान्महादेव तपो मे न क्षरेत वै ॥ ततो देवः प्रहृष्टा
त्मा ब्रह्मर्षिं मिदमब्रवीत् ॥ २१ ॥ तपस्ते वर्द्धतां विप्रमत्प्रसादात्सहस्रधा ॥ आश्रमे चेहवत्स्यामित्वया सार्द्धं महामुने ॥ २२ ॥ सप्तसारस्वते स्नात्वा अ
र्चयेष्यंति ये तु माम् ॥ न तेषां दुर्लभं किंचिदिह लोके परत्र वा ॥ २३ ॥ गच्छेत्सारस्वतं चापि लोकं नास्त्यत्र संशयः ॥ एवमुक्त्वा महादेवस्तत्रैवांतरधी
यत् ॥ २४ ॥ ततस्त्वौशनसं गच्छेत् त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवा ऋषयश्च तपोधनाः ॥ २५ ॥ कार्तिकेयश्च भगवांस्त्रिसंध्यं किल भारत ॥
सान्निध्यमकरोत्तत्र भार्गवप्रियकाम्यया ॥ २६ ॥ कपालमोचनं तीर्थं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २७ ॥ अग्नितीर्थं
ततो गच्छेत् स्नात्वा च भरतर्षभ ॥ अग्निलोकमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ २८ ॥ विश्वामित्रस्य तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नात्वा महाराज ब्राह्मण्य

मभिजायते ॥ २९ ॥ ब्रह्मयोर्निसमासाद्यशुचिः प्रयतमानसः ॥ तत्रस्नात्वा नरव्याघ्रब्रह्मलोकं प्रपद्यते ॥ ३० ॥ पुनात्यासप्तमं चैव कुलं नास्त्यत्र संशयः ॥
ततो गच्छेतरा जेन्द्रतीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ३१ ॥ पृथूदकमिति ख्यातं कार्तिकेयस्यैव नृप ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ॥ ३२ ॥ अज्ञानात्
ज्ञानतो वापि स्त्रिया वा पुरुषेण वा ॥ यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुषबुद्धिना ॥ ३३ ॥ तत्सर्वं नश्यते तत्र स्नातमात्रस्य भारत ॥ अश्वमेधफलं चापि लभ
ते स्वर्गमेव च ॥ ३४ ॥ पुण्यमाहुः कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रात्सरस्वतीम् ॥ सरस्वत्याश्च तीर्थानि तीर्थेभ्यश्च पृथूदकम् ॥ ३५ ॥ उत्तमे सर्वतीर्थानां यस्त्यजेदात्म
नस्तनुम् ॥ पृथूदके जप्यपरो नैव संसरणं लभेत् ॥ ३६ ॥ गीतं सनत्कुमारेण व्यासेन च महात्मना ॥ वेदे च नियतं राजन्नभिगच्छेत् पृथूदकम् ॥ ३७ ॥ पृ
थूदकात् पुण्यतमं नान्यतीर्थं नरोत्तम ॥ एतन्मेध्यं पवित्रं च पावनं च न संशयः ॥ ३८ ॥ तत्र स्नात्वा दिवं याति अपि पापकृतो जनाः ॥ पृथूदके नरश्रेष्ठमाहुरे
वं मनीषिणः ॥ ३९ ॥ मधुसूतं च तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजनगो सहस्रफलं लभेत् ॥ ४० ॥ ततो गच्छेन्नरश्रेष्ठ तीर्थं देव्यायथाक्रमम् ॥
सरस्वत्यारुणायाश्च संगमं लोकविश्रुतम् ॥ ४१ ॥ त्रिरात्रो पोषितः स्नात्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं चैव समश्नुते ॥ ४२ ॥ पुनात्या
सप्तमं चैव कुलं नास्त्यत्र संशयः ॥ अवकीर्णं च तत्रैव तीर्थं कुरुकुलोद्ग्रह ॥ ४३ ॥ विप्राणामनुकंपार्थदंभिणानिर्मितं पुरा ॥ व्रतोपनयनाभ्यां चाप्युपवासेन
वा द्विजः ॥ ४४ ॥ क्रियामंत्रैश्च संयुक्तो ब्राह्मणः स्यान्न संशयः ॥ क्रियामंत्रविहीनोऽपि तत्र स्नात्वा नरर्षभ ॥ ४५ ॥ चीर्णव्रतो भवेद्विप्रो दृष्टमेतत्पुरातनम् ॥
समुद्राश्चापि चत्वारः समानीताश्च दंभिणा ॥ ४६ ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रनदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ फलानि गोसहस्राणां चतुर्णां विदते च सः ॥ ४७ ॥
ततो गच्छेतरा जेन्द्रतीर्थं शतसहस्रकम् ॥ साहस्रकं च तत्रैव द्वे तीर्थे लोकविश्रुते ॥ ४८ ॥ उभयोर्हि नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ॥ दानं वाप्युपवासो
वासहस्रगुणितो भवेत् ॥ ४९ ॥ ततो गच्छेतरा जेन्द्रेणुका तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ॥ ५० ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा अग्निष्टो
मफलं लभेत् ॥ विमोचन उपस्पृश्य जितमन्युर्जितेन्द्रियः ॥ ५१ ॥ प्रतिग्रहकृतैः पापैः सर्वैः संपरिमुच्यते ॥ ततः पंचवटं गत्वा ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ ५२ ॥
पुण्येन महता युक्तः स्वर्गलोके महीयते ॥ यत्र योगीश्वरः स्थाणुः स्वयमेव वृषध्वजः ॥ ५३ ॥ तमर्चयित्वा देवेशं गमना देवसिध्यति ॥ तैजसं वारुणं तीर्थं
दीप्यते स्वेन तेजसा ॥ ५४ ॥ यत्र ब्रह्मादिभिर्देवैर्ऋषिभिश्च तपोधनैः ॥ सैनापत्ये च देवानामभिषिक्तोऽगुहस्तदा ॥ ५५ ॥ तैजसस्य तु पूर्वेण कुरुती
र्थं कुरुद्ग्रह ॥ कुरुतीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ ५६ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मारुद्रलोकं प्रपद्यते ॥ स्वर्गद्वारं ततो गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ ५७ ॥

१ मधुसूतम् । मधुसूतम् । मधुसूतम् । इति च पाठांतराणि ।

प०पु०
॥ २४ ॥

अग्निष्टोममवाप्नोतिब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ ततो गच्छेदनरकं तीर्थं सेवीनराधिप ॥ ५८ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् न दुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ तत्र ब्रह्मा स्वयं नित्यं
देवैस्सह महीयते ॥ ५९ ॥ अध्यास्ते पुरुषव्याघ्रनारायणपरागमैः ॥ सान्निध्यं चैव राजेन्द्र रुद्रवेद्यां कुरुद्रह ॥ ६० ॥ अभिगम्य तु तां देवीं न दुर्गतिमवाप्नुयात् ॥
तत्रैव च महाराज विश्वेश्वरमुमापतिम् ॥ ६१ ॥ अभिगम्य महादेवं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ नारायणं चाभिगम्य पद्मनाभमरिंदम ॥ ६२ ॥ शोभमानो महा
राज विष्णुलोकं प्रपद्यते ॥ तीर्थेषु सर्वदेवानां स्नातमात्रो नराधिप ॥ ६३ ॥ सर्वदुःखपरित्यक्तो द्योतते शिववत्सदा ॥ ततस्त्वस्थिपुरंगच्छेत् तीर्थं सेवीन
राधिप ॥ ६४ ॥ पावनं तीर्थं मासाद्य तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति भारत ॥ ६५ ॥ गंगाह्वदश्च तत्रैव कूपश्च भरतर्षभ ॥ तिस्रः को
ट्यस्तु तीर्थानां तस्मिन् कूपे महीयते ॥ ६६ ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन् ब्रह्मलोके प्रपद्यते ॥ आपगायां नरः स्नात्वा अर्चयित्वा महेश्वरम् ॥ ६७ ॥ गतिं पराम
वाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ततः स्थाणुवटंगच्छेत् त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ ६८ ॥ तत्र स्नात्वा स्थितो रात्रिं रुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ बदरीणां वनंगच्छेद् ब्रह्मसिष्ठस्या
श्रमंततः ॥ ६९ ॥ बदरीं भक्ष्यते यत्र त्रिरात्रो पोषितो नरः ॥ सम्यग् द्वादश वर्षाणि बदरीं भक्ष्येत्तु यः ॥ ७० ॥ त्रिरात्रो पोषितश्चैव भवेत्तु ल्यो नराधिप ॥ इंद्रमार्गं स
मासाद्य तीर्थं सेवीनराधिप ॥ ७१ ॥ अहोरात्रोपवासेन स्वर्गलोके महीयते ॥ एकरात्रं समासाद्य एकरात्रो पोषितो नरः ॥ ७२ ॥ नियतः सत्यवादी च ब्रह्मलोके मही
यते ॥ तथा गच्छेच्च राजेन्द्र तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ७३ ॥ आदित्यस्याश्रमो यत्र तेजो राशेर्महात्मनः ॥ तस्मिन् स्तीर्थे नरः स्नात्वा पूजयित्वा विभावसुम् ॥ ७४ ॥
आदित्यलोकं व्रजति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ सोमतीर्थे नरः स्नात्वा तीर्थं सेवी कुरुद्रह ॥ ७५ ॥ सोमलोकमवाप्नोति नरो नास्त्यत्र संशयः ॥ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञदधी
चस्य नराधिपः ॥ ७६ ॥ तीर्थं पुण्यतमं राजन् पावनं लोकविश्रुतम् ॥ यत्र सारस्वतो यातः सिद्धिं स तपसो निधिः ॥ ७७ ॥ तस्मिन् स्तीर्थे नरः स्नात्वा वाजपेय
फलं लभेत् ॥ सारस्वतीं मतिं चैव लभते नात्र संशयः ॥ ७८ ॥ ततः कन्याश्रमंगत्वा नियतो ब्रह्मचर्यया ॥ त्रिरात्रमुषितो राजन्नुपवासपरायणः ॥ ७९ ॥ ल
भेत् कन्याशतं दिव्यं ब्रह्मलोकं च गच्छति ॥ ततो गच्छेत्तर्धमज्ञतीर्थं संनिहितीमपि ॥ ८० ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवा ऋषयश्च तपोधनाः ॥ मासि मासि समेष्यंति पुण्ये
नमह तान्विताः ॥ ८१ ॥ सन्निहित्यामुपस्पृश्य राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ अश्वमेधशतं तेन इष्टं भवति शाश्वतम् ॥ ८२ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि अंतरिक्षच
राणि च ॥ उदपानाश्च विप्राश्च पुण्यान्यायतनानि च ॥ ८३ ॥ निःसंशयममावास्यां समेष्यंति नराधिप ॥ मासि मासि नरव्याघ्रसन्निहित्यां जनेश्वर ॥ ८४ ॥
तीर्थसन्नयनादेव सन्निहितीभ्युवि विश्रुता ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च स्वर्गलोके महीयते ॥ ८५ ॥ अमावास्यां तथा चैव राहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ यः श्राद्धं कुरुते मर्त्यं

१ यत्र सारस्वतो जातः सिद्धिराद् इति पाठः ।

स्व०ख०तृ०
अ० २७

॥ २४ ॥

स्तस्यपुण्यफलंशृणु ॥ ८६ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यसम्यगिष्टस्ययत्फलम् ॥ स्नातएवतदाप्नोतिश्राद्धंकृत्वाचमानवः ॥ ८७ ॥ यत्किंचिदुष्कृतंकर्मसि
 यावापुरुषस्यवा ॥ स्नातमात्रस्यतत्सर्वेनश्यतेनात्रसंशयः ॥ ८८ ॥ पद्मवर्णेनयानेनब्रह्मलोकंसगच्छति ॥ अभिवाद्यततोनाम्नाद्वारपालंमैचक्रुकम् ॥ ८९
 गंगाह्रदश्चतत्रैवतीर्थंभरतसत्तम ॥ तत्रस्नायीतधर्मज्ञब्रह्मचारीसमाहितः ॥ ९० ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंविंदतिमानवः ॥ पृथिव्यांनैमिषंपुण्यमंतरि
 क्षेचपुष्करम् ॥ ९१ ॥ त्रयाणामपिलोकानांकुरुक्षेत्रंविशिष्यते ॥ पांशवोपिकुरुक्षेत्रेवायुनातिसमीरिताः ॥ ९२ ॥ अपिदुष्कृतकर्मणंनयंतिपरमांगतिम् ॥
 दक्षिणेनसरस्वत्यामुत्तरेणसरस्वतीम् ॥ ९३ ॥ येवसंतिकुरुक्षेत्रेतेवसंतित्रिविष्टपे ॥ कुरुक्षेत्रंगमिष्यामिकुरुक्षेत्रेवसाम्यहम् ॥ ९४ ॥ अप्येकांवाचमुत्सृज्य
 स्वर्गलोकेमहीयते ॥ ब्रह्मवेद्यांकुरुक्षेत्रंपुण्यंब्रह्मर्षिसेवितम् ॥ ९५ ॥ तस्मिन्वसंतियेराजन्नतेशोच्याःकथंचन ॥ तरंडकारंडकयोर्यदंतरंरामहृदानांचमच
 क्रुकस्यच ॥ एतत्कुरुक्षेत्रसमतंपंचकंपितामहस्योत्तरवेदिरुच्यते ॥ ९६ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेसप्तविंशतिमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॐ ॥ नारदउ
 वाच ॥ ॥ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञधर्मतीर्थपुरातनम् ॥ यत्रधर्मोमहाभागस्तत्तवानुत्तमतपः ॥ १ ॥ तेनतीर्थकृतंपुण्यंस्वेननाम्नाचचिह्नितम् ॥ तत्रस्नात्वानरो
 राजन्धर्मशीलःसमाहितः ॥ २ ॥ आसप्तमंकुलंचैवपुनीतेनात्रसंशयः ॥ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञकलापवनमुत्तमम् ॥ ३ ॥ कृच्छ्रेणमहतागत्वातत्रस्नात्वासमाहि
 तः ॥ अग्निष्टोममवाप्नोतिविष्णुलोकंचगच्छति ॥ ४ ॥ सौगंधिकंवनंराजंस्ततो गच्छेत्तमानवः ॥ यत्रब्रह्मादयोदेवाऋषयश्चतपोधनाः ॥ ५ ॥ सिद्धचारणगं
 धर्वाःकिन्नराःसमहोरगाः ॥ तद्वनंप्रविशन्नेवसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ६ ॥ ततोहिसासरिच्छ्रेष्ठानदीनामुत्तमानदी ॥ प्लक्षादेवीस्मृताराजन्महापुण्यासरस्वती
 ॥ ७ ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतवल्मीकान्निःसृतेजले ॥ अर्चयित्वापितृन्देवानश्चमेधफलंलभेत् ॥ ८ ॥ ईशानाध्युषितंनामतत्रतीर्थसुदुर्लभम् ॥ षड्गुणंय
 त्रिपातेषुवल्मीकादितिनिश्चयः ॥ ९ ॥ कपिलानांसहस्रंचवाजिमेधंचविंदति ॥ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रदृष्टमेतत्पुरातनैः ॥ १० ॥ सुगंधांशतकुंभांचपं
 चयज्ञंचभारत ॥ अभिगम्यनरश्रेष्ठस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ११ ॥ त्रिशूलपात्रंतत्रैवतीर्थमासाद्यदुर्लभम् ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतपितृदेवार्चनेरतः ॥ १२ ॥
 गाणपत्यंचलभतेदेहंत्यक्त्वानसंशयः ॥ ततोराजगृहंगच्छेद्देव्याःस्थानंसुदुर्लभम् ॥ १३ ॥ शाकंभरीतिविख्यातात्रिषुलोकेषुविश्रुता ॥ दिव्यंवर्षसहस्रं
 चशाकेनकिलभारत ॥ १४ ॥ आहारंसाकृतवतीमासिमासिनराधिप ॥ ऋषयोभ्यागतास्तत्रदेव्याभक्तास्तपोधनाः ॥ १५ ॥ आतिथ्यंचकृतंतेषांशा
 केनकिलभारत ॥ ततःशाकंभरीत्येवंनामतस्याःप्रतिष्ठितम् ॥ १६ ॥ शाकंभरींसमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ त्रिरात्रमुषितःशाकंभक्षयेन्नियतःशुचिः ॥ १७ ॥

शाकाहारस्ययत्सम्यग्वर्षैर्द्वादशभिःफलम् ॥ तत्फलं तस्य भवति देव्याच्छंदेन भारत ॥ १८ ॥ ततो गच्छेत्सुवर्णाख्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ यत्र कृष्णः प्रसा-
 दार्थं रुद्रमाराधयत्पुरा ॥ १९ ॥ वरांश्च सुबहूँल्लेभे देवैरपि सदुल्लभान् ॥ उक्तं च त्रिपुरघ्नेन परितुष्टेन भारत ॥ २० ॥ अपि चात्मा प्रियतरो लोके कृष्ण भवि-
 ष्यसि ॥ त्वन्मुखं च जगत्कृत्स्नं भविष्यति न संशयः ॥ २१ ॥ तत्राभिगम्य राजेन्द्र पूजयित्वा वृषध्वजम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति गाणपत्यं च विंदाति ॥ २२ ॥ धू-
 मावतीं ततो गच्छेन्निरात्रमुषितो नरः ॥ मनसा प्रार्थितां कामाँल्लभते नात्र संशयः ॥ २३ ॥ देव्यास्तु दक्षिणार्धेन रथावतौ नराधिप ॥ तत्रागत्य तु धर्मज्ञ श्रद्धा-
 धानो जितेंद्रियः ॥ २४ ॥ महादेव प्रसादेन गच्छेत्परमां गतिम् ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य गच्छेत् भरतर्षभ ॥ २५ ॥ धरां नाम महाप्राज्ञ सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥
 तत्र स्नात्वा नरो व्याघ्रनशोचति नराधिप ॥ २६ ॥ ततो गच्छेन्नरो व्याघ्रनमस्कृत्य महागिरिम् ॥ स्वर्गद्वारेण तत्तुल्यं गंगाद्वारं न संशयः ॥ २७ ॥ तत्राभिषे-
 कं कुर्वीत कोटितीर्थे समाहितः ॥ लभते पुण्डरीकं तु कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ २८ ॥ उप्यैकां रजनीं तत्र गोसहस्रफलं लभेत् ॥ सप्तगंगेत्रिगंगे च शक्रावतौ च तर्प-
 येत् ॥ २९ ॥ देवान्पितॄंश्च विधिवत्पुण्यलोके महीयते ॥ ततः कनखले स्नात्वा त्रिरात्रोषितो नरः ॥ ३० ॥ अश्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ कपि-
 लावटं तु गच्छेत्तीर्थं सेवी नराधिप ॥ ३१ ॥ उप्यैकां रजनीं तत्र गोसहस्रफलं लभेत् ॥ नागराजस्य राजेन्द्र कपिलस्य महात्मनः ॥ ३२ ॥ तीर्थं कुरुवर श्रेष्ठ-
 सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत नागतीर्थे नराधिप ॥ कपिलानां सहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ३३ ॥ ततो ललितकां गच्छेच्छंतनोस्तीर्थमुत्तमम् ॥
 तत्र स्नात्वा नरो राजन्न दुर्गं तिमवाप्नुयात् ॥ ३४ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे ऽष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ७ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ ततो गच्छेत्
 राजेन्द्र कालिंदीतीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन्न दुर्गं तिमवाप्नुयात् ॥ १ ॥ पुष्करे तु कुरुक्षेत्रे ब्रह्मावतौ पृथूदके ॥ अविमुक्ते सुवर्णाख्ये यत्फलं लभते
 नरः ॥ २ ॥ तत्फलं समवाप्नोति यमुनायां नरोत्तम ॥ स्वर्गभोगेति रागो वै येषां मनसि वर्तते ॥ ३ ॥ यमुनायां विशेषेण स्नानदानेन सत्तम ॥ आयुरारो-
 ग्यसंपत्तौ रूपयौवनतागुणे ॥ ४ ॥ येषां मनोरथस्तैस्तु न त्याज्यं यमुनाजलम् ॥ ये विभ्यति नरकादेर्दो रद्रव्ये त्रसंति च ॥ ५ ॥ सर्वथा तैः प्रयत्नेन तत्र कार्यं निमज्ज-
 नम् ॥ दारिद्र्यपापदौर्भाग्यपंकप्रक्षालनाय वै ॥ ६ ॥ ऋते वै यामुनं तोयं न चान्योस्ति युधिष्ठिर ॥ श्रद्धाहीनानि कर्माणि मतान्यर्धफलानि वै ॥ फलं
 ददाति संपूर्णं यामुनं स्नानमात्रतः ॥ ७ ॥ अकामो वा सकामो वा यामुने सलिले नृप ॥ इहामुत्र च दुःखानि मज्जना न्नैव पश्यति ॥ ८ ॥ पक्षद्वये यथा चंद्रः क्षीयते वर्द्धते
 तथा ॥ पातकं नश्यते तत्र स्नानात्पुण्यं विवर्द्धते ॥ ९ ॥ यथा बधौ सुखमाथांति रत्नानि विविधानि च ॥ आयुर्वित्तं कलत्राणि संपदः संभवन्ति च ॥ १० ॥ कामधेनु र्य-

थाकामंचितामणिर्विंचितितम् ॥ ददातियमुनास्नानंतद्वत्सर्वमनोरथम् ॥ ११ ॥ कृतेतपःपरंज्ञानंत्रेतायांयजनंतथा ॥ द्वापरेचकलौदानंकार्लिदीसर्वदा
 शुभा ॥ १२ ॥ सर्वेषांसर्ववर्णानामाश्रमाणांचभूपते ॥ यामुनेमज्जनंधर्मधाराभिःखलुवर्षति ॥ १३ ॥ अस्मिन्वैभारतेवर्षैकर्मभूमौविशेषतः ॥ कार्लिद्यस्ना
 यिनानृणांनिष्फलंजन्मकीर्तितम् ॥ १४ ॥ नैश्वर्यगगनेयद्वच्चाद्वेऽमायांतुमंडले ॥ तद्वन्नभातिसत्कर्मयमुनामज्जनंविना ॥ १५ ॥ ब्रतैर्दानैस्तपोभिश्च
 नतथाप्रीयतेहरिः ॥ तत्रमज्जनमात्रेणयथाप्रीणातिकेशवः ॥ १६ ॥ नसमंविद्यतेकिंचित्तेजःसौरेणतेजसा ॥ तद्वन्नयमुनास्नानंसमानाःक्रतुजाःक्रियाः ॥ १७ ॥
 प्रीतयेवासुदेवस्यसर्वपापापनुत्तये ॥ कार्लिद्यामज्जनंकुर्यात्स्वर्गलाभायमानवाः ॥ १८ ॥ किंरक्षितेनदेहेनसुपुष्टेनबलीयसा ॥ अध्रुवेणसुदेहेनयमु
 नामज्जनंविना ॥ १९ ॥ अस्थिस्तंभंस्नायुबंधंमांसक्षतजलेपनम् ॥ चर्मावनद्धदुर्गंधंपूर्णमूत्रपुरीषयोः ॥ २० ॥ जराशोकविपद्रचाप्तरोगमंदिरमातुरम् ॥
 रागमूलमनित्यंचसर्वदोषसमाश्रयम् ॥ २१ ॥ परोपकारपापार्तिपरद्रोहपरेषिकम् ॥ लोलुपंपिशुनंक्रूरंकृतग्रंक्षणिकंतथा ॥ २२ ॥ निष्ठुरंदुर्धरंदु
 ष्टंदोषत्रयविदूषितम् ॥ अशुचितापिदुर्गंधितापत्रयविमोहितम् ॥ २३ ॥ निसर्गतोऽधर्मरतंतृष्णाशतसमाकुलम् ॥ कामक्रोधमहालोभनरकद्वारसंस्थि
 तम् ॥ २४ ॥ कृमिवर्चस्तुभस्मादिपरिणामगुणावहम् ॥ इदृक्शरीरंव्यर्थंहियमुनामज्जनंविना ॥ २५ ॥ बुद्धदाइवतोयेषुप्रत्यंडाइवपक्षिषु ॥ जायंते
 मरणायैवयमुनास्नानवर्जिताः ॥ २६ ॥ अवैष्णवोहतोविप्रोहतंश्राद्धमपिंडकम् ॥ अब्रह्मण्यंहतंक्षत्रमनाचारहतंकुलम् ॥ २७ ॥ सदंभश्चहतोधर्मःक्रो
 धेनैवहतंतपः ॥ अदृढंचहतंज्ञानंप्रमादेनहतंश्रुतम् ॥ २८ ॥ परभक्त्याहतानारीब्रह्मचारीस्त्रियांहतः ॥ अदीप्तेग्नौहतोहोमोहताभक्तिःसमायिका ॥ २९ ॥
 उपजीव्याहताकन्यास्वार्थेपाकक्रियाहता ॥ शूद्रभक्षोहतोयोगःकृपणस्यहतंधनम् ॥ ३० ॥ अनभ्यासहताविद्याहतोबोधोविरोधकृत् ॥ जीवितार्थंहतंतीर्थं
 जीवनार्थंहतंव्रतम् ॥ ३१ ॥ असत्याचहतावाणीतथापैशुन्यवादिनी ॥ षड्कर्णगोहतोमंत्रोव्यग्रचित्तोहतोजपः ॥ ३२ ॥ हतमश्रोत्रियेदानंहतोलोकश्च
 नास्तिकः ॥ अश्रद्धयाहतंसर्वयत्कृतंपारलौकिकम् ॥ ३३ ॥ इहलोकेहतोनृणांदरिद्राणांयथानृप ॥ मनुष्याणांहतंजन्मकार्लिदीमज्जनंविना ॥ ३४ ॥
 उपपातकसर्वाणिपातकानिमहांतिच ॥ भस्मीभवंतिसर्वाणियमुनामज्जनानृप ॥ ३५ ॥ वेपंतेसर्वपापानियमुनायांगतेनरे ॥ नाशकेसर्वपापानां
 यदिस्नास्यंतिवारिणि ॥ ३६ ॥ पावकाइवदीप्यंतेयमुनायांनरोत्तमाः ॥ विमुक्ताःसर्वपापेभ्योमेवेभ्यइवचंद्रमाः ॥ ३७ ॥ आर्द्रशुष्कलघुस्थू
 लंवाङ्मनःकर्मभिःकृतम् ॥ तत्रस्नानंदहेत्पापंपावकःसमिधोयथा ॥ ३८ ॥ प्रामादिकंचयत्पापंज्ञानाज्ञानकृतंचयत् ॥ स्नानमात्रेणनश्येतयमुनायां

नृपोत्तम ॥ ३९ ॥ निष्पापास्त्रिदिव्यांतिपापिष्ठायांतिशुद्धताम् ॥ संदेहोनात्रकर्तव्यःस्नानेवैयमुनाजले ॥ ४० ॥ सर्वेधिकारिणोह्यत्रवि
ष्णुभक्तौतथानृप ॥ सर्वेषांसर्वदादेवीयमुनापापनाशिका ॥ ४१ ॥ एषएवपरोमंत्रएतच्चपरमंतपः ॥ प्रायश्चित्तंपरंचैवयमुनास्नानमुत्तमम् ॥ ४२ ॥
नृणांजन्मांतराभ्यासात्कालिंदीमज्जनेमतिः ॥ अध्यात्मज्ञानकौशल्यंजन्माभ्यासाद्यथानृप ॥ ४३ ॥ संसारकर्ममालेपप्रक्षालनविशारदम् ॥ पावनं
पावनानांचयमुनास्नानमुत्तमम् ॥ ४४ ॥ स्नातास्तत्रचयेराजन्सर्वकामफलप्रदे ॥ शुभांश्चभुंजतेभोगांश्चंद्रसूर्यग्रहोपमान् ॥ ४५ ॥ यमुनामोक्षदाप्रो
क्तामथुरासंगतायदि ॥ मथुरायांचकालिंदीपुण्याधिकविवर्द्धिनी ॥ ४६ ॥ अन्यत्रयमुनापुण्यामहापातकहारिणी ॥ विष्णुभक्तिप्रदादेवीमथुरासंगताभ
वेत् ॥ ४७ ॥ भक्तिभावेनसंयुक्ताकालिंद्यायदिमज्जयेत् ॥ कल्पकोटिसहस्राणिवसतेसन्निधौहरेः ॥ ४८ ॥ मुक्तिप्रयांतिमनुजाःनूनंसांख्येनव
र्जिताः ॥ पितरस्तस्यतृप्यंतितृप्ताःकल्पशतैर्दिवि ॥ ४९ ॥ येषिबंतिनराराजन्यमुनासलिलंशुभम् ॥ पंचगव्यसहस्रैस्तुसेवितैःकिंप्रयोजनम् ॥ ५० ॥
कोटितीर्थसहस्रैस्तुसेवितैःकिंप्रयोजनम् ॥ तत्रदानंचहोमश्चसर्वकोटिगुणंभवेत् ॥ ५१ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेऊनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥
॥ ६४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ अत्रतेवर्णयिष्यामिइतिहासंपुरातनम् ॥ पुराकृतयुगेराजन्निषधेनगरेवरे ॥ १ ॥ आसीद्वैश्यःकुबेराभोनामतोहे
मकुंडलः ॥ कुलीनःसत्क्रियोदेवद्विजपावकपूजकः ॥ २ ॥ कृषिवाणिज्यकर्त्तासौविविधक्रयविक्रयी ॥ गोघोटकमहिष्यादिपशुपोषणतत्प
रः ॥ ३ ॥ पयोदधीनितक्काणिगोमयानितृणानिच ॥ काष्ठानिफलमूलानिलवणाद्रादिपिप्पली ॥ ४ ॥ धान्यानिशाकतैलानिवस्त्राणिविविधा
निच ॥ धातूनिक्षुविकारांश्चविक्रीणीतेससर्वदा ॥ ५ ॥ इत्थंनानाविधैर्वैश्यउपायैरपरैस्तथा ॥ उपार्जयामाससदाअष्टौहाटककोटयः ॥ ६ ॥ एवंमहा
धनःसोथहाकर्णपलितोभवत् ॥ पश्चाद्विचार्यसंसारक्षणिकत्वंस्वचेतसि ॥ ७ ॥ तद्धनस्यषडंशेनधर्मकार्यंचकारसः ॥ विष्णोरायतनंचक्रेगृहंचक्रे
शिवस्यच ॥ ८ ॥ तडागंस्नानयामासविपुलंसागरोपमम् ॥ वाप्यश्चपुष्करिण्यश्चबहुधातेनकारिताः ॥ ९ ॥ वटाश्चत्थाग्रकंकोजंबूनिबादिका
ननम् ॥ स्वसत्त्वेनतदाचक्रेतथापुष्पवनंशुभम् ॥ १० ॥ उदयास्तमनंयावदन्नपानंचकारसः ॥ पुराद्वहिश्चतुर्दिक्षुप्रपांचक्रेतिशोभनाम् ॥ ११ ॥
पुराणेषुप्रसिद्धानियानिदानानिभूपते ॥ ददौतानिसधर्मात्मानित्यंदानपरस्तदा ॥ १२ ॥ यावज्जीवकृतेपापेप्रायश्चित्तमथाकरोत् ॥ देवपूजापरो
नित्यंनित्यंचातिथिपूजकः ॥ १३ ॥ तस्येत्यंवर्त्तमानस्यसंजातौद्रौसुतौनृप ॥ तौसुप्रसिद्धनामानौश्रीकुंडलविकुंडलौ ॥ १४ ॥ तयोर्मूर्ध्निगृहंत्यक्त्वा

१ आरोपितं स्वसत्त्वेनेति पाठः ।

जगामतपसेवनम् ॥ तत्राराध्यपरंदेवंगोविंदंवरदंप्रभुम् ॥ १५ ॥ तपःक्लिष्टशरीरोसौवासुदेवमनाःसदा ॥ प्राप्तःसवैष्णवलोकंयत्रगत्वानशोचति ॥ १६ ॥
अथतस्यसुतौराजन्महामानसमन्वितौ ॥ तरुणौरूपसंपन्नौधनगर्वेणगर्वितौ ॥ १७ ॥ दुःशीलौव्यसनासक्तौधर्मकर्माद्यदर्शकौ ॥ नवाक्यंचागतौमातु
वृद्धानांवचनंतथा ॥ १८ ॥ कुमार्गगौदुरात्मानौपितृमित्रनिषेधकौ ॥ अधर्मनिरतौदुष्टौपरदाराभिगामिनौ ॥ १९ ॥ गीतवादित्रनिरतौवीणवेणुवि
नोदिनौ ॥ वारस्त्रीशतसंयुक्तौगायंतौचेरतुस्तदा ॥ २० ॥ चाटुकारजनैर्युक्तौबिंबोष्ठीषुविशारदौ ॥ सुवेषौचारुवसनौचारुचंदनरूपितौ ॥ २१ ॥
तथासुगंधिमालाढ्यौकस्तूरीलक्ष्मलक्षितौ ॥ नानालंकारशोभाढ्यौमौक्तिकाहारहारिणौ ॥ २२ ॥ गजवाजिरथौधेनक्रीडंतौतावितस्तदा ॥ मधुपान
समायुक्तौपरस्त्रीरतिमोहितौ ॥ २३ ॥ नाशयंतौपितृद्रव्यंसहस्रंददतुःशतम् ॥ तस्थतुःस्वगृहेरम्येनित्यंभोगपरायणौ ॥ २४ ॥ इत्थंतुतद्धनंताभ्यां
विनियुक्तमसद्वचयैः ॥ वारस्त्रीविटशैलूषमल्लचारणवंदिषु ॥ २५ ॥ अपात्रेतद्धनंदत्तंक्षिप्तंबीजमिवोषरे ॥ नसत्पात्रेचतदत्तंनब्राह्मणमुखेदुतम् ॥ २६ ॥
नार्चितोभूतभृद्विष्णुःसर्वपापप्रणाशनः ॥ उभयोरेवतद्द्रव्यमचिरेणक्षयंययौ ॥ २७ ॥ ततस्तौदुःखमापन्नौकार्पण्यंपरमंगतौ ॥ शोचमानौतुमुह्यंतौक्षु
त्पीडादुःखपीडितौ ॥ २८ ॥ तयोस्तुतिष्ठतौर्गेहेनास्तियद्भुज्यतेतदा ॥ स्वजनैर्बाधैस्सर्वैःसेवकैरुपजीविभिः ॥ २९ ॥ द्रव्याभावेपरित्यक्तौचित्य
मानौततःपुरे ॥ पश्चाच्चौर्यसमारब्धंताभ्यांचनगरेनृप ॥ ३० ॥ राजतोलोकतोभीतौस्वपुराग्निःसृतौतदा ॥ चक्रतुर्वनवासंतौसर्वेषामुपपीडितौ ॥ ३१ ॥
जघ्नतुःसततंमूढौशितैर्बाणैर्विषार्पितैः ॥ नानापक्षिवराहांश्चहरिणात्रोहितांस्तथा ॥ ३२ ॥ शशकाञ्छल्लकान्गोधान्श्वापदांश्चेतरान्बहून् ॥ महा
बलौभिल्लसंगावाखेटकभुजौसदा ॥ ३३ ॥ एवंमांसमयाहारौपापाहारौपरंतप ॥ कदाचिद्भूधरंप्राप्तोह्येकोन्यश्चवनंगतः ॥ ३४ ॥ शार्दूलेनहतोज्येष्ठः
कनिष्ठःसर्पदंशितः ॥ एकस्मिन्निदिवसेराजन्पापिष्ठौनिधनंगतौ ॥ ३५ ॥ यमदूतैस्ततोबद्धापापैर्नीतौयमालयम् ॥ गत्वाभिजगदुःसर्वेतेदूताःपापि
नावुभौ ॥ ३६ ॥ धर्मराजनरावेतावानीतौतवशासनात् ॥ आज्ञादिहिस्वभृत्येषुप्रसीदकरवामकिम् ॥ ३७ ॥ आलोच्यचित्रगुप्तेनतदादूताञ्जगौ
यमः ॥ एकस्तुनीयतांवीरनिरयंतीव्रवेदनम् ॥ ३८ ॥ अपरःस्थाप्यतांस्वर्गेयत्रभोगाह्यनुत्तमाः ॥ कृतांताज्ञांततःश्रुत्वादूतैश्चक्षिप्रकारिभिः ॥ ३९ ॥
निक्षिप्तोरौरवेघोरेयोज्येष्ठोहिनराधिप ॥ तेषांदूतवरःकश्चिदुवाचमधुरंवचः ॥ ४० ॥ विकुंडलमयासार्द्धमेहिस्वर्गददामिते ॥ भुंक्ष्वभोगान्सुदिव्यांस्त्व
मर्जितान्स्वेनकर्मणा ॥ ४१ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ४१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ ततोहृष्टमनाःसोथदूतंप्रच्छतं
पथि ॥ संदेहं हृदि कृत्वा तु विस्मयं परमंगतः ॥ विचारयन् हृदि स्वर्गः कस्य हेतोः फलं मम ॥ १ ॥ ॥ विकुंडल उवाच ॥ ॥ हे दूतवर पृच्छामि संशयं त्वा

महं परम् ॥ आवांजातौकुलेतुल्येतुल्यंकर्मतथाकृतम् ॥ २ ॥ दुर्मृत्युरपितुल्योभूत्तुल्योदृष्टोयमस्तथा ॥ कथं सनरकेक्षितस्तुल्यकर्माममाग्रजः ॥ ३ ॥
ममाभवत्कथं नाकमिति मे छिधि सशयम् ॥ देवदूतन पश्यामिममस्वर्गस्य कारणम् ॥ ४ ॥ ॥ देवदूत उवाच ॥ ॥ मातापिता सुतो जायास्वसा भ्राता वि
कुण्डल ॥ जन्महेतोरियं संज्ञा जंतोः कर्म्मोपभुक्तये ॥ ५ ॥ एकस्मिन्पादपेयद्रच्छकुनानां समागमः ॥ यद्यत्समीहितं कर्म कुरुते पूर्वभावितः ॥ ६ ॥
तस्य तस्य फलं भुंक्ते कर्म्मणः पुरुषः सदा ॥ सत्यं वदामि ते प्रीत्या नरैः कर्म्म शुभा शुभम् ॥ ७ ॥ स्वकृतं भुज्यते वैश्यकाले काले पुनः पुनः ॥ एकः करोति कर्मा
णि एकस्तत्फलमश्नुते ॥ ८ ॥ अन्योन लिप्यते वैश्यकर्मणान्यस्य कुत्रचित् ॥ अपतन्नरके पापैस्तव भ्राता सुदारुणैः ॥ त्वंच धर्मेण धर्मज्ञस्वर्गं प्राप्नोषि शाश्वतम् ॥ ९ ॥
॥ विकुण्डल उवाच ॥ आबाल्यान्मम पापेषु न पुण्येषु रतं मनः ॥ अस्मिन्मनिहेतुतदुष्कृतं हि कृतं मया ॥ १० ॥ देवदूतन जानामि सुकृतं कर्म चात्मनः ॥
यदि जानासि मत्पुण्यं तन्मे त्वंकृपया वद ॥ ११ ॥ ॥ देवदूत उवाच ॥ ॥ शृणु वैश्य प्रवक्ष्यामि यत्त्वया पुण्यमर्जितम् ॥ जानामि तदहं सर्वं त्वं वेत्सि सु
निश्चितम् ॥ १२ ॥ हरि मित्र सुतो विप्रः सुमित्रो वेदपारगः ॥ आसीत्तस्याश्रमः पुण्यो यमुनादक्षिणे तटे ॥ १३ ॥ तेन सख्यं वने तस्मिन्स्तव जातं विशांवर ॥
तत्संगेन त्वया स्नातं माघमासद्वयं तथा ॥ १४ ॥ कालिंदी पुण्यपानी ये सर्वपापहरे वरे ॥ तत्तीर्थं लोकविख्यातेनाम्ना पापप्रणाशने ॥ १५ ॥ एकेन सर्वपापे
भ्यो विमुक्तस्त्वं विशांपते ॥ द्वितीयमाघ पुण्येन प्राप्तः स्वर्गस्त्वयानघ ॥ १६ ॥ त्वंतत्पुण्यप्रभावेन मोदस्व सततं दिवि ॥ नरकेषु तव भ्राता महतीं पापयात
नाम् ॥ १७ ॥ छिद्यमानो सिपत्रैश्च भिद्यमानस्तु मुद्गरैः ॥ चूर्ण्यमानः शिलापृष्ठे तप्तांगारेषु भर्जितः ॥ १८ ॥ इति दूतवचः श्रुत्वा भ्रातृदुःखेन दुः
खितः ॥ पुलकांकितसर्वांगो दीनो सौविनयान्वितः ॥ १९ ॥ उवाच तं देवदूतं मधुरं निपुणं वचः ॥ मैत्री सप्तपदी साधो सतां भवति सत्फला ॥ २० ॥ मित्रभा
वं विचिंत्य त्वं मासु पाकर्तुमर्हसि ॥ ततो हि श्रोतुमिच्छामि सर्वज्ञस्त्वं मतो मम ॥ २१ ॥ यमलोकं न पश्यंति कर्मण केन मानवाः ॥ गच्छंति निरयं येन तन्मे त्वंकृपया
वद ॥ २२ ॥ ॥ देवदूत उवाच ॥ ॥ सम्यक् पृष्टं त्वया वैश्य नष्टपापोसि सांप्रतम् ॥ विशुद्धे हृदये पुंसां बुद्धिः श्रेयसि जायते ॥ २३ ॥ यद्यप्यवसरो नास्ति म
म सेवा परस्थवै ॥ तथापि च तव स्नेहात्प्रवक्ष्यामि यथामति ॥ २४ ॥ कर्मणामनसा वाचा सर्वा वस्थासु सर्वदा ॥ परपीडां न कुर्वति न ते यांति यमालयम् ॥ २५ ॥
न वेदैर्न च दानैश्च न तपोभिर्न चाध्वरैः ॥ कथंचित्स्वर्गं तिं यांति पुरुषाः प्राणिर्हि सकाः ॥ २६ ॥ अहिंसा परमोधर्मो ह्यहिंसैव परंतपः ॥ अहिंसा परमं दानमित्या
हुर्मुनयः सदा ॥ २७ ॥ मशकान् सरीसृपान्दंशान्यूकाद्यान्मानवांस्तथा ॥ आत्मौपम्येन पश्यंति मानवा ये दयालवः ॥ २८ ॥ तप्तांगारमयस्कीलं मादं प्रेत
तरंगिणीम् ॥ दुर्गतिं नैव गच्छंति कृतांतस्य च ते नराः ॥ २९ ॥ भूतानि ये त्रहिसंति जलस्थलचराणि च ॥ जीवनार्थं च ते यांति कालसूत्रं च दुर्गतिम् ॥ ३० ॥

श्वमांसभोजनास्तत्रपूयशोणितपायिनः ॥ मज्जंतश्चवसापंकेदष्टाः कीटैरधोमुखैः ॥ ३१ ॥ परस्परंचखादंतो ध्वांतेचान्योन्यघातिनः ॥ वसंतिकल्पा
 नेकांस्तेरुदंतोदारुणंरवम् ॥ ३२ ॥ कृमियोनिशतंगत्वास्थावराः स्युश्चिरंतुते ॥ ततोगच्छंतिते कूरास्तिर्यग्योनिशतेषुच ॥ ३३ ॥ पश्चाद्भवन्तिजातांधाः
 काणाः कुब्जाश्चपंगवः ॥ दरिद्राश्चांगहीनाश्चमानुषाः प्राणिर्हिसकाः ॥ ३४ ॥ तस्माद्वैश्यपरत्रेहकर्मणामनसागिरा ॥ लोकद्वयसुखप्रेप्सुर्धर्मज्ञोनतदाचरेत् ॥ ३५ ॥
 लोकद्वयेनविदंतिसुखानिप्राणिर्हिसकाः ॥ येनहिसतिभूतानिनतेविभ्यतिकुत्रचित् ॥ ३६ ॥ प्रविशंतियथानद्यः समुद्रमृजुवक्रगाः ॥ सर्वेधर्माअर्हिसायांप्र
 विशंतितथादृढम् ॥ ३७ ॥ सस्नातःसर्वतीर्थेषुसर्वयज्ञेषुदीक्षितः ॥ अभयंयेनभूतेभ्योदत्तमत्रविशांवर ॥ ३८ ॥ येनियोगांश्चशास्त्रोक्तान्धर्माधर्मविमि
 श्रितान् ॥ पालयंतीहयेवैश्यनतेयांतियमालयम् ॥ ३९ ॥ ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवानप्रस्थोयतिस्तथा ॥ स्वधर्मनिरताःसर्वेनाकपृष्ठेवसंतिते ॥ ४० ॥
 यथोक्तचारिणःसर्वेवर्णाश्रमसमन्विताः ॥ नराजितेंद्रियायांतिब्रह्मलोकंतुशाश्वतम् ॥ ४१ ॥ इष्टापूर्तरतायेचपंचयज्ञरताश्चये ॥ दयान्विताश्चयेनित्यंने
 क्षंतितेयमालयम् ॥ ४२ ॥ इन्द्रियार्थनिवृत्तायेसमर्थावेदवादिनः ॥ अग्निपूजारतानित्यंतेविप्राःस्वर्गगामिनः ॥ ४३ ॥ अदीनवदनाःशूराःशत्रुभिःपरिवे
 षिताः ॥ आहवेषुविपन्नायेतेषांमार्गोदिवाकरः ॥ ४४ ॥ अनाथस्त्रीद्विजार्थेचशरणागतपालने ॥ प्राणांस्त्यजंतियेवैश्यनच्यवंतिदिवस्तुते ॥ ४५ ॥
 पंग्वंधवालवृद्धांश्चरोग्यनाथदरिद्रितान् ॥ येषुष्णंतिसदावैश्यतेमोदंतिसदादिवि ॥ ४६ ॥ गांढृपापंकनिर्मग्नारोगमग्नद्विजंतथा ॥ उद्धरंतिनरायेचते
 षालोकोश्वमोधिनाम् ॥ ४७ ॥ गोम्रासंयेप्रयच्छंतियेशुश्रूषंतिगाःसदा ॥ येनारोहंतिगोपृष्ठेतेस्वलोकैर्निवासिमः ॥ ४८ ॥ गर्तमात्रंतुयेचक्रुर्यत्रगौर
 तृषाभवेत् ॥ यमलोकमदृष्ट्वैवतेयांतिस्वर्गंतिनराः ॥ ४९ ॥ अग्निपूजादेवपूजागुरुपूजारताश्चये ॥ द्विजपूजारतानित्यंतेविप्राःस्वर्गगामिनः ॥ ५० ॥
 वापीकूपतडागादौधर्मस्यांतोनविद्यते ॥ पिबंतिस्वेच्छयायत्रजलस्थलचरास्तदा ॥ ५१ ॥ नित्यंदानपरःसोत्रकथ्यतेविबुधैरपि ॥ यथायथाचपा
 नीयंपिबंतिप्राणिनोभृशम् ॥ ५२ ॥ तथातथाऽक्षयःस्वर्गोधर्मबुद्ध्याविशांवर ॥ प्राणिनांजीवनंवारिप्राणावारिणिसंस्थिताः ॥ ५३ ॥ नित्यस्नानेन
 पूयंतेयेपिपातकिनोनराः ॥ प्रातस्नानंहरद्वैश्यबाह्याभ्यंतरजंमलम् ॥ ५४ ॥ प्रातःस्नानेननिष्पापोनरोननिरयंत्रजेत् ॥ स्नानंविनातुयोभुंक्तेमलाशीस
 सदानरः ॥ ५५ ॥ अस्नायीयोनरस्तस्यविमुखापितृदेवताः ॥ स्नानहीनोनरःपापःस्नानहीनोनरोशुचिः ॥ ५६ ॥ अस्नायीनरकंभुंक्तेपुंस्कीटा
 दिषुजायते ॥ येषुनःस्रोतसिस्नानमाचरंतीहपर्वणि ॥ ५७ ॥ तेनैवनरकंयांतिनजायंतेकुयोनिषु ॥ दुःस्वप्नादुष्टचिंताश्चवंध्याभवंतिसर्वदा ॥ ५८ ॥

प्रातःस्नानेन शुद्धानां पुरुषाणां विशांवर ॥ तिलांश्च तिलपात्रांश्च तिलप्रस्थं यथाविधि ॥ ५९ ॥ दत्त्वा प्रेतपतेर्भूमौ न ब्रजंति नराः क्वचित् ॥ पृथिवीं कांचनं
 गांच दत्त्वा दानानि षोडश ॥ ६० ॥ गत्वानविनिवर्तते स्वर्गलोकाद्विकुण्डल ॥ पुण्यासुतिथिषु प्राज्ञो व्यतीपाते च संक्रमे ॥ ६१ ॥ स्नात्वा दत्त्वा च यत्किंचिन्नैवम
 ज्जतिदुर्गतौ ॥ नैवाक्रामंति दातारो दारुणं रौरवं पथम् ॥ इह लोकेन जायंते कुले धनविवर्जिते ॥ ६२ ॥ सत्यवादी स दामौनी प्रियवादी च यो नरः ॥ अक्रोधनः समाचारो
 नातिवाद्यनसूयकः ॥ ६३ ॥ सदा दाक्षिण्यसंपन्नः सदा भूतदयान्वितः ॥ गोप्ता च परमर्माणां वक्ता परगुणस्य च ॥ ६४ ॥ परस्वं तृणमात्रं च मनसापि न यो
 हरेत् ॥ न पश्यंति विशांश्चेष्टयेते नरकयातनाम् ॥ ६५ ॥ परापवादी पाखंडः पापेभ्योऽपि मतोधिकः ॥ पच्यते नरके तावद्यावदाभूतसंप्लवम् ॥ ६६ ॥ वक्ता पर
 षवाक्यानां मंतव्यो नरकागतः ॥ संदेहो न विशांश्चेष्ट पुनर्याति च दुर्गतिम् ॥ ६७ ॥ न तीर्थैर्न तपोभिश्च कृतं न स्यास्ति निष्कृतिः ॥ सह ते यातनां घोरां स नरो नरके
 चिरम् ॥ ६८ ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि तेषु मज्जति यो नरः ॥ जितेन्द्रियो जिताहारो न स यातियमालयम् ॥ ६९ ॥ न तीर्थे पातकं कुर्यान्न च तीर्थोपजीवनम् ॥ तीर्थे
 प्रतिग्रहस्त्याज्यस्त्याज्यो धर्मस्य विक्रयः ॥ ७० ॥ दुर्जरं पातकं तीर्थे दुर्जरं च प्रतिग्रहः ॥ तीर्थे च दुर्जरं सर्वमेतत्किन्नरकं व्रजेत् ॥ ७१ ॥ सकृद्गंगां भसिस्नातः पूतो
 गांगेयवारिणा ॥ न नरो नरकं याति अपि पातकराशिकृत् ॥ ७२ ॥ व्रतदानतपोयज्ञाः पवित्राणीतराणि च ॥ गंगां विद्महि भिक्षुस्त्यनसमा इति नः श्रुतम् ॥ ७३ ॥
 अन्यतीर्थसमां गंगां यो ब्रवीति नराधमः ॥ स याति नरकं वैश्यदारुणं रौरवं महत् ॥ ७४ ॥ धर्मद्रव्यं पापी जीवैकुण्ठचरणच्युतम् ॥ धृतं मूर्ध्नि महेशेन यद्वांगममलं
 जलम् ॥ ७५ ॥ तद्ब्रह्मैव न संदेहो निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥ तेन किं समतां गच्छेदपि ब्रह्मांडगोचरे ॥ ७६ ॥ गंगां गंगेति यो ब्रूयाद्यो जनानां शतैरपि ॥
 नरो नरकं याति किं तथा सदृशं भवेत् ॥ नान्येन दह्यते सद्यः क्रियानरकदायिनी ॥ ७७ ॥ गंगां भसिप्रयत्नेन स्नातव्यं तेन मानवैः ॥ प्रतिगृह्णन्निवृत्तो यः
 प्रतिग्रहक्षमोऽपि सन् ॥ स द्विजोद्योतते वैश्यतारारूपश्चिरंदिवि ॥ ७८ ॥ गामुद्धरंति येषां कादूये रक्षंति च रोगिणः ॥ प्रियं ते गोगृहे ये च तेषां न भसि
 तारकाः ॥ यमलोकं न पश्यंति प्राणायामपरायणाः ॥ ७९ ॥ अपि दुष्कृतकर्माणस्तैरेव हतकिल्बिषाः ॥ दिवसे दिवसे वैश्यप्राणायामास्तु षोडश ॥
 अपि ब्रह्महणंसाक्षात्पुनंत्यहरहः कृताः ॥ ८० ॥ तपांसि यानि तप्यंते व्रतानि नियमाश्च ये ॥ गोसहस्रप्रदानं च प्राणायामस्तु तत्समः ॥ ८१ ॥
 अंबिदुंयः कुशाग्रेण मासे मासे नरः पिबेत् ॥ संवत्सरशतं साग्रं प्राणायामस्तु तत्समः ॥ ८२ ॥ पातकं तु महद्यच्च तथा क्षुद्रोपपातकम् ॥ प्राणायामैः
 क्षणात्सर्वभस्मसात्कुरुते नरः ॥ ८३ ॥ मातृवत्परदारान्ये मन्यंते वै नरोत्तमाः ॥ न ते याति नरश्चेष्ट कदाचिद्यमयातनाम् ॥ ८४ ॥ मनसापि परेषां
 यः कलत्राणि न सेवते ॥ सहलोकद्वयेनास्ति तेन वैश्यधराधृता ॥ ८५ ॥ तस्माद्धर्मान्वितैस्त्याज्यं परदारोपसेवनम् ॥ नयंति परदारास्तु नरकाने

कविंशतिम् ॥ ८६ ॥ लोभोनजायतेयेषांपरदारेषुमानसे ॥ तेयांतिदेवलोकंतुनयमंवैश्यसत्तम ॥ ८७ ॥ शश्वत्क्रोधनिदानेषुयःक्रोधेननजीयते ॥
 जितस्वर्गःसमतव्यःपुरुषोऽक्रोधनोभुवि ॥ ८८ ॥ मातरंपितरंपुत्रआराधयतिदेववत् ॥ अप्राप्तेवार्द्धकेकालेनयातिचयमालयम् ॥ ८९ ॥ पितुश्चा
 धिकभावेनयेर्चयंतिगुरुनराः ॥ भवंत्यतिथयोलोकेब्रह्मणस्तेविशांवर ॥ ९० ॥ इहचैवास्त्रियोधन्याःशीलस्यपरिरक्षणात् ॥ शीलभंगेचनारीणांयम
 लोकःसुदारुणः ॥ ९१ ॥ शीलंरक्ष्यंसदास्त्रीभिर्दुष्टसंगविवर्जनात् ॥ शीलेनहिपरःस्वर्गःस्त्रीणांवैश्यनसंशयः ॥ ९२ ॥ शूद्रस्यपाकयज्ञेननिषिद्धाचरणे
 नच ॥ दुर्गतिर्विहितावैश्यतस्यसानारकीगतिः ॥ ९३ ॥ विचारयंतियेशास्त्रवेदाभ्यासरताश्चये ॥ पुराणंसंहितांयेचश्रावयंतिपठंतिच ॥ ९४ ॥ व्याकुर्वंति
 स्मृतिर्येचयेधर्मप्रतिबोधकाः ॥ वेदांतेषुनिषण्णायेतैरियंजगतीधृता ॥ ९५ ॥ तत्तदभ्यासमाहात्म्यैःसर्वैतेहतकिल्बिषाः ॥ गच्छंतिब्रह्मणोलोकंयत्रमोहो
 नविद्यते ॥ ९६ ॥ ज्ञानमज्ञाययोदद्याद्वेदशास्त्रसमुद्भवम् ॥ अपिवेदास्तमर्चंतिभवबंधविदारणम् ॥ ९७ ॥ श्रूयतामद्भुतंह्येतद्रहस्यंवैश्यसत्तम ॥ संमतं
 धर्मराजस्यसर्वलोकामृतप्रदम् ॥ ९८ ॥ नयमंयमलोकंचनभूतान्धोरदर्शनान् ॥ पश्यंतिवैष्णवान्नूनंसत्यंसत्यंमयोदितम् ॥ ९९ ॥ प्राहास्मान्यमुना
 भ्रातासदैवहिपुनःपुनः ॥ भवद्भिर्वैष्णवास्त्याज्यानतेस्युर्ममगोचराः ॥ १०० ॥ स्मरंतियेसकृद्धृताःप्रसंगेनापिकेशवम् ॥ तेविध्वस्ताखिलाघौघायांति
 विष्णोःपरंपदम् ॥ १०१ ॥ दुराचारोदुष्कृतोपिसदाचाररतोपियः ॥ भवद्भिःसदात्याज्योविष्णुंचभजतेनरः ॥ १०२ ॥ वैष्णवोयद्गृहेभुंक्तेयेषांवैष्णवसं
 गतिः॥तोपिवःपरिवार्याःस्युस्तत्संगहतकिल्बिषाः॥ १०३ ॥ इत्थंवैश्यानुशास्त्यस्मान्देवोदंडधरःसदा ॥ अतोनावैष्णवायांतिराजधानींयमस्यतु ॥ १०४ ॥
 विष्णुभक्तिंविनानृणांपापिष्ठानांविशांवर ॥ उपायोनास्तिनास्त्यन्यःसंतर्तुनरकांबुधिम् ॥ १०५ ॥ श्वपाकमपिनेक्षेतलोकेष्वैश्यवैष्णवम् ॥ वैष्णवोवर्ण
 बाह्योपिपुनातिभुवनत्रयम् ॥ १०६ ॥ एतावतालमघनिर्हरणायपुंसांसंकीर्तनंभगवतो गुणकर्मनाम्नाम् ॥ विक्रुश्यपुत्रमघवान्यदजामिलोपिनारायणेति
 म्रियमाणइयायमुक्तिम् ॥ १०७ ॥ नरकेतुचिरंमग्नाःपूर्वैयेचकुलद्वये ॥ तदैवयांतितेस्वर्गयदार्चंतिमुदाहरिम् ॥ १०८ ॥ विष्णुभक्तस्ययेदासावैष्णवा
 न्भुजश्चये ॥ तेतुक्रतुभुजांवैश्यगतिंयांतिनिराकुलाः ॥ १०९ ॥ प्रार्थयेद्वैष्णवस्यान्नंप्रयत्नेनविचक्षणः ॥ सर्वपापविशुद्धयर्थतदभावेजलंपिबेत् ॥ ११० ॥
 गोविंदेतिजपन्मंत्रंकुत्रचिन्म्रियतेयदि ॥ सनरोनयमंपश्येत्तंचनेक्षामहेवयम् ॥ १११ ॥ सांगंसमुद्रंसध्यानंसत्रहृषिःछंददैवतम् ॥ दीक्षयाविधिवन्मंत्रंजपेद्वै
 द्रादशाक्षरम् ॥ ११२ ॥ अष्टाक्षरंचमंत्रेशंयेजपंतिनरोत्तमाः ॥ तान्दृष्ट्वाब्रह्महाशुद्धयेद्भ्राजतेविष्णुवत्स्वयम् ॥ ११३ ॥ शंखिनश्चक्रिणोभूत्वाब्रह्माभ्यंतर

गामिनः ॥ वसन्तिवैष्णवेलोकेविष्णुरूपेणतेनराः ॥ ११४ ॥ हृदिसूर्येजलेवाथप्रतिमास्थंडिलेपिच ॥ समभ्यर्च्यहरिंयांतिनरास्तद्वैष्णवंपदम् ॥ ११५ ॥
 अथवासर्वदापूज्योवासुदेवोमुमुक्षुभिः ॥ शालग्रामेमणौचक्रेवप्रकीटविनिर्मिते ॥ ११६ ॥ अधिष्ठानंहितद्विष्णोःसर्वपापप्रणाशनम् ॥ सर्वपुण्यप्रदंवैश्य
 सर्वेषामपिमुक्तिदम् ॥ ११७ ॥ यःपूजयेद्धरिंचक्रेशालग्रामशिलोद्भवे ॥ राजसूयसहस्रेणतेनेष्टंप्रतिवासरे ॥ ११८ ॥ सदामनंतिवेदांताब्रह्मनिर्वाणमच्यु
 तम् ॥ तत्प्रसादोभवेन्नृणांशालग्रामशिलार्चनात् ॥ ११९ ॥ महाकाष्ठस्थितोवह्निर्मखस्थानेप्रकाशते ॥ यथातथाहरिर्व्यापीशालग्रामेप्रकाशते ॥ १२० ॥
 अपिपापसमाचाराःकर्मण्यनधिकारिणः ॥ शालग्रामार्चकवैश्यनैवयांतियमालयम् ॥ १२१ ॥ नतथारमतेलक्ष्म्यांनतथास्वपुरेहरिः ॥ शालग्राम
 शिलाचक्रेयथासरमतेसदा ॥ १२२ ॥ अग्निहोत्रंकृतंतेनदत्तापृथ्वीससागरा ॥ येनार्चितोहरिश्चक्रेशालग्रामशिलोद्भवे ॥ १२३ ॥ शिलाद्वादशभो
 वैश्यशालग्रामशिलोद्भवाः ॥ विधिवत्पूजितायेनतस्यपुण्यंवदामिते ॥ १२४ ॥ कोटिद्वादशलिंगैस्तुपूजितैःस्वर्णपंकजैः ॥ यत्स्याद्वादशकालेषु
 दिनेनैकेनतद्भवेत् ॥ १२५ ॥ यःपुनःपूजयेद्धत्तयाशालग्रामशिलाशतम् ॥ उषित्वासहरेल्लोकेचक्रवर्त्तिर्हिजायते ॥ १२६ ॥ कामैःक्रोधैःप्रलोभैश्चव्याप्तो
 यत्रनराधमः ॥ सोपियातिहरेल्लोकंशालग्रामशिलार्चनात् ॥ १२७ ॥ यःपूजयेच्चगोविंदंशालग्रामेमुदानरः ॥ आभूतसंप्रवयावन्नसप्रच्यवतेदिवः ॥ १२८ ॥
 विनातीर्थैर्विनादानैर्विनायज्ञैर्विनामतिम् ॥ मुक्तिंयांतिनरावैश्यशालग्रामशिलार्चनात् ॥ १२९ ॥ नरकंगर्भवासंचतिर्यक्त्वंकृमियोनिताम् ॥ नया
 तिवैश्यपापोपिशालग्रामशिलार्चकः ॥ १३० ॥ दीक्षाविधानमंत्रज्ञोयश्चक्रेबलिमाहरेत् ॥ गंगागोदावरीरेवानद्योमुक्तिप्रदाश्चयाः ॥ १३१ ॥ निवसन्ति
 हिताःसर्वाःशालग्रामशिलाजले ॥ नैवेद्यैर्विविधैःपुष्पैर्धूपदीपैर्विलेपनैः ॥ १३२ ॥ गीतवादित्रस्तोत्राद्यैःशालग्रामशिलार्चनम् ॥ कुरुतेमानवोयस्तुकलौ
 भक्तिपरायणः ॥ १३३ ॥ कल्पकोटिसहस्राणिरमतेसन्निधौहरेः ॥ लिंगैस्तुकोटिभिर्दृष्टैर्यत्फलंपूजितैस्तुतैः ॥ १३४ ॥ शालग्रामशिलायास्तुहोकेनाह्वा
 हितत्फलम् ॥ सकृदभ्यर्चितेलिंगेशालग्रामशिलोद्भवे ॥ १३५ ॥ मुक्तिंप्रयांतिमनुजानूनंसांख्येनवर्जिताः ॥ शालग्रामशिलारूपीयत्रतिष्ठतिकेश
 वः ॥ १३६ ॥ तत्रदेवाःसुरायक्षाभुवनानिचतुर्दश ॥ शालग्रामशिलायांतुयःश्राद्धंकुरुतेनरः ॥ १३७ ॥ पितरस्तस्यतिष्ठंतितृप्ताःकल्पशतंदिवि ॥
 येपिबंतिनरानित्यंशालग्रामशिलाजलम् ॥ १३८ ॥ पंचगव्यसहस्रैस्तुसेवितैःकिंप्रयोजनम् ॥ कोटितीर्थसहस्रैस्तुसेवितैःकिंप्रयोजनम् ॥ १३९ ॥ तोयं
 यदिपिबेत्पुण्यंशालग्रामशिलांगजम् ॥ शालग्रामशिलायत्रतत्तीर्थंयोजनत्रयम् ॥ १४० ॥ तत्रदानंचहोमंचसर्वकोटिगुणंभवेत् ॥ शालग्रामशिलातोयं
 यःपिबेद्विदुनासमम् ॥ १४१ ॥ मातृस्तन्यंपुनर्नैवसपिबेद्विष्णुभाङ्गनरः ॥ शालग्रामसमीपेतुक्रोशमात्रंसमंततः ॥ १४२ ॥ कीटकोपिमृतोयातिवैकुण्ठंभ

वनं परम् ॥ शालग्रामशिलाचक्रं यो दद्याद्दानमुत्तमम् ॥ १४३ ॥ भूचक्रं तेन दत्तं स्यात्स शैलवनकाननम् ॥ शालग्रामशिलाया यो मूल्यमुत्पादयेन्नरः ॥ १४४ ॥
 विक्रेता चानुमंतायः परीक्षासु च मोदते ॥ ते सर्वे नरकं यांति यावदाभूतसंख्यम् ॥ १४५ ॥ ततः संवर्जयेद्द्वैश्यचक्रस्य क्रयविक्रयम् ॥ बहुनोक्तेन किं वैश्यकर्त
 व्यं पापभीरुणा ॥ १४६ ॥ स्मरणं वा सुदेवस्य सर्वपापहरं हरेः ॥ तपस्तत्त्वानरो घोरमरण्ये नियतेन्द्रियः ॥ १४७ ॥ यत्फलं समवाप्नोति तन्न त्वागरुड
 ध्वजम् ॥ कृत्वापि बहुशः पापं नरो मोहसमन्वितः ॥ १४८ ॥ नयाति नरकं गत्वा सर्वपापहरं हरिम् ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ॥ १४९ ॥
 तानि सर्वाण्यवाप्नोति विष्णोर्नामानुकीर्तनात् ॥ देवं शार्ङ्गधरं विष्णुं ये प्रपन्नाः परायणाः ॥ १५० ॥ न तेषां यमसालोक्यं न ते स्युर्नरकौकसः ॥ वैष्णवः पुरुषो
 वैश्यश्च निन्दां करोति यः ॥ १५१ ॥ न विदेद्द्वैष्णवं लोकं स याति नरकं महत् ॥ उपोष्यैकादशीमेकां प्रसंगेनापि मानवः ॥ १५२ ॥ नयाति यातनां यामीमिति
 लोमशतः श्रुतम् ॥ नेदृशं पावनं किंचिन्निष्ठुलोकेषु विद्यते ॥ १५३ ॥ उभयं पद्मनाभस्य दिनं पातकनाशनम् ॥ तावत्पापानि देहे स्मिन्वसंतीह विशां
 र ॥ १५४ ॥ यावन्नोपवसेज्जंतुः पद्मनाभं दिनं शुभम् ॥ अश्वमेधसहस्राणि राजसूयशतानि च ॥ १५५ ॥ एकादश्युपवासस्य कलानां हतिषोडशीम् ॥ ए
 कादशेन्द्रियैः पापं यत्कृतं वैश्यमानवैः ॥ १५६ ॥ एकादश्युपवासेन तत्सर्वं विलयं व्रजेत् ॥ एकादशीसमं किंचित्पुण्यं लोकेन विद्यते ॥ १५७ ॥ व्या
 जेनापि कृतायैस्तु वशं याति न भास्करेः ॥ स्वर्गमोक्षप्रदा ह्येषा शरीरारोग्यदायिनी ॥ १५८ ॥ सुकलत्रप्रदा ह्येषा जीवत्पुत्रप्रदायिनी ॥ नगंगानगया वैश्य
 नकाशीनच पुष्करम् ॥ १५९ ॥ न चापि वैष्णवं क्षेत्रं तुल्यं हरिदिनेन तु ॥ यमुनाचन्द्रभागान तुल्या हरिदिनेन तु ॥ १६० ॥ अनायासेन येनात्र प्रा
 प्यते वैष्णवं पदम् ॥ रात्रौ जागरणं कृत्वा समुपोष्य हरेर्दिने ॥ १६१ ॥ दशवैपैतृके पक्षे मातृके दशपूर्वजाः ॥ प्रियाया दशये वैश्यतानुद्धरति निश्चितम् ॥
 ॥ १६२ ॥ द्वंद्वसंगपरित्यक्तानां गारुडकैतनाः ॥ स्रग्विणः पीतवसनाः प्रयांति हरि मंदिरम् ॥ १६३ ॥ बालत्वे यौवने वापि वार्द्धके वा विशांवर ॥ उपो
 ष्यैकादशीं नूनं नैति पापोति दुर्गतिम् ॥ १६४ ॥ उपोष्ये ह त्रिरात्राणि कृत्वा वा तीर्थं मज्जनम् ॥ दत्त्वा हेमतिलाङ्गाश्च स्वर्गं यांतीह मानवाः ॥ १६५ ॥
 तीर्थे स्नांति न ये वैश्यन दत्तं कांचनं च यैः ॥ नैव तप्तं तपः किंचित्ते स्युः सर्वत्र दुःखिताः ॥ १६६ ॥ संक्षिप्य कथितं धर्मं नरकस्य निरूपणम् ॥ अद्रोहः स
 र्वभूतेषु वाङ्मनःकायकर्मभिः ॥ १६७ ॥ इंद्रियाणां निरोधश्च दानं च हरिसेवनम् ॥ वर्णाश्रमक्रियाणां च पालनं विधितः सदा ॥ १६८ ॥ स्वर्गार्थी सर्वदा वै
 श्यतपो दानं न कीर्तयेत् ॥ यथाशक्ति तथा दद्याद्दात्मनो हितकाम्यया ॥ १६९ ॥ उपानद्रस्त्रमन्त्रानि पत्रं मूलं फलं जलम् ॥ अवध्यं दिवसं कार्यं दरिद्रेणा
 पि वैश्यक ॥ १७० ॥ इह लोके परे चैव न दत्तं नोपतिष्ठते ॥ दातारो नैव पश्यंति तांतां वैयमयातनाम् ॥ १७१ ॥ दीर्घायुषो धनाढ्याश्च भवंतीह पुनः पुनः ॥

किमत्रबहुनोक्तेनयांत्यधर्मेणदुर्गतिम् ॥ १७२ ॥ आरोहतिदिवंधर्मेनराःसर्वत्रसर्वदा ॥ १७३ ॥ तेनबालत्वमारभ्यकर्तव्यधर्मसंग्रहः ॥ इतिते
 कथितंसर्वकिमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ १७४ ॥ ॥ विकुंडलउवाच ॥ ॥ श्रुत्वात्वद्वचनंसौम्यप्रसन्नचित्तमेवमे ॥ गंगोदंपापहंसद्यःपापहारिसतां
 वचः ॥ १७५ ॥ उपकर्तुंप्रियंवक्तुंगुणोनैसर्गिकःसताम् ॥ शीतांशुःक्रियतेकेनशीतलोमृतमंडलः ॥ १७६ ॥ देवदूतततोब्रूहिकारुण्यान्ममपृच्छतः ॥ न
 रकान्निष्कृतिःसद्योभ्रातुर्मैयायतेकथम् ॥ १७७ ॥ इति तस्यवचःश्रुत्वादेवदूतोजगादह ॥ ध्यानंहृद्वाक्षणं ध्यात्वा तन्मैत्रीरज्जुबंधनः ॥ १७८ ॥ यत्तेवैश्याष्टमे
 पुण्यंत्वयाजन्मनिसांचितम् ॥ तद्भात्रेदीयतांसर्वस्वर्गतस्ययदीच्छसि ॥ १७९ ॥ ॥ विकुंडलउवाच ॥ ॥ किंतत्पुण्यंकथंजातांकिंजन्मचपुरातनम् ॥
 तत्सर्वकथ्यतांदूतततोदास्यामिसत्वरम् ॥ १८० ॥ ॥ देवदूतउवाच ॥ ॥ शृणुवैश्यप्रवक्ष्यामितत्पुण्यंचसहेतुकम् ॥ पुरामधुवनेपुण्येऋषिरासच्चिशाकुनिः ॥
 ॥ १८१ ॥ तपोध्ययनसंपन्नस्तेजसांब्रह्मणासमः ॥ जज्ञिरेतस्यरेवत्यांनवपुत्राग्रहाइव ॥ १८२ ॥ ध्रुवःशीलोबुधस्तारोज्योतिष्मानुतपंचमः ॥ अग्निहोत्ररताह्येतेगृ
 हधर्मेषुरेमिरे ॥ १८३ ॥ निर्मोहोजितकामश्चध्यानकोशोगुणाधिकः ॥ एतेगृहविरक्ताश्चचत्वारोद्विजसूनवः ॥ १८४ ॥ चतुर्थाश्रममापन्नाःसर्वकामविनिरूपहाः ॥
 ग्रामैकवासिनःसर्वेनिःसंगानिष्परिग्रहाः ॥ १८५ ॥ निराशानिष्प्रयत्नाश्चसमलोष्टाश्मकांचनाः ॥ येनकेनचिदाच्छन्नायेनकेनचिदाशिताः ॥ १८६ ॥ सायंग्रहास्त
 थानित्यंविष्णुध्यानपरायणाः ॥ जितनिद्राजिताहारावातशीतसहिष्णवः ॥ १८७ ॥ पश्यंतोविष्णुरूपेणजगत्सर्वचराचरम् ॥ चरंतिलीलयापृथ्वीतेन्यो
 न्यमौनमास्थिताः ॥ १८८ ॥ नकुर्वतिक्रियांकांचिदर्थमात्रंहियोगिनः ॥ दृष्टज्ञानाअसंदेहाश्चिद्विकारविशारदाः ॥ १८९ ॥ एवमेतवविप्रस्यपूर्वमष्टम
 जन्मनि ॥ तिष्ठतोमध्यदेशेषुपुत्रदारकुटुंबिनः ॥ १९० ॥ गेहंतावकमाजग्मुर्मध्याह्नेक्षुत्पिपासिताः ॥ वैश्वदेवांतरेकालेत्वयादृष्टागृहांगणे ॥ १९१ ॥ स
 गद्गदंसाश्रुनेत्रंसहर्षचससंभ्रमम् ॥ दंडवत्प्रणिपातेनबहुमानपुरःसरम् ॥ १९२ ॥ प्रणम्यचरणौमूर्ध्नाकृत्वापाणियुगाञ्जलिम् ॥ तदाभिनन्दिताःसर्वेतया
 सूनृतयागिरा ॥ १९३ ॥ अद्यमेसफलंजन्मजीवितंसफलंतथा ॥ अद्यविष्णुःप्रसन्नोमेसनाथोद्यास्मिपावनः ॥ १९४ ॥ धन्योस्म्यद्यगृहंधन्यंधन्याअद्यकु
 टुंबिनः ॥ ममाद्यपितरोधन्याधन्यागावःश्रुतंधनम् ॥ १९५ ॥ यद्दृष्टौभवतांपादौतापत्रयहरौमया ॥ भवतांदर्शनंयस्माद्धन्यस्यैवहरेरिव ॥ १९६ ॥ एवंसं
 पूज्यकृत्वातुपादप्रक्षालनंतथा ॥ धृतंमूर्ध्निविशांश्रेष्ठश्रद्धयापरयातदा ॥ १९७ ॥ यत्रपादोदकवैश्यश्रद्धयाशिरसाधृतम् ॥ गंधपुष्पाक्षतैर्धूपैर्दीपैर्भावि
 पुरःसरम् ॥ १९८ ॥ संपूज्यसुंदरात्रेनभोजितायतयस्तथा ॥ तृप्ताःपरमहंसास्तेविश्रांतामंदिरेनिशि ॥ १९९ ॥ ध्यायंतश्चपरंब्रह्मयज्ज्योतिज्योतिषांमतम् ॥
 तेषामातिथ्यजंपुण्यंजातंयत्तेविशांवर ॥ २०० ॥ नतद्वक्त्रसहस्रेणवक्तुंशक्नोम्यहंखलु ॥ भूतानांप्राणिनःश्रेष्ठाःप्राणिनांमतिजीविनः ॥ २०१ ॥ मति

मत्सुसुराःश्रेष्ठानरेषुब्रह्मजातयः ॥ ब्राह्मणेषुचविद्वांसोविद्वत्सुकृतबुद्धयः ॥ २०२ ॥ कृतबुद्धिषुकर्तारःकर्तृषुब्रह्मवेदिनः ॥ अतएवसुपूज्यास्तेतस्मा
 च्छ्रेष्ठाजगत्रये ॥ २०३ ॥ तत्संगतिर्विंशांश्रेष्ठमहापातकनाशिनी ॥ विश्रांतागृहिणोगेहेसंतुष्टाब्रह्मवेदिनः ॥ २०४ ॥ आजन्मसंचितंपापंनाशयंतीक्षणेनवै ॥
 संचितंयद्ब्रह्मस्थस्यपापमामरणातिकम् ॥ २०५ ॥ विनिर्दहतितत्सर्वमेकरात्रोषितोयतिः ॥ स्वभ्रात्रेदेहितत्पुण्यंनरकाद्येनमुच्यते ॥ २०६ ॥ इतिदूतवचःश्रु
 त्वाददौपुण्यंससत्वरम् ॥ हृष्टेनचेतसाभ्रातानिरयात्सोपिनिर्गतः ॥ २०७ ॥ देवैस्तुपुष्पवर्षेणपूजितौचदिवंगतौ ॥ ताभ्यांसंपूजितःसम्यग्गतोदूतोयथा
 गतः ॥ २०८ ॥ अखिलभुवनबोधेदेवदूतस्यवाक्यं निगमवचनतुल्यं वैश्यपुत्रोनिश्चम्य ॥ स्वकृतसुकृतदानाद्भ्रातरंतरारयित्वा सुरपतिवरलोकंतेनसार्द्धं
 जगाम ॥ २०९ ॥ इतिहासमिमंराजन्यःपठेच्छृणुयादपि ॥ सगोसहस्रदानस्यविशोकोलभतेफलम् ॥ २१० ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेएकत्रिंशो
 ऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ ततो गच्छेतराजेंद्रसुगंधंलोकविश्रुतम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्माब्रह्मलोकेमहीयते ॥ १ ॥ रुद्रावर्तंततो गच्छेत्तीर्थसेवी
 नराधिप ॥ तत्रस्नात्वा नरो राजन्स्वर्गलोकेमहीयते ॥ २ ॥ गंगायाश्चनरश्रेष्ठसरस्वत्याश्चसंगमे ॥ स्नातोश्चमेधमाप्नोतिस्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ३ ॥ तत्र
 कर्णह्रदेस्नात्वा देवमभ्यर्च्य शंकरम् ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिस्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ४ ॥ ततःकुब्जाग्रकं गच्छेत्तीर्थसेवीयथाक्रमम् ॥ गोसहस्रमवाप्नोति
 स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ५ ॥ अरुंधतीवटंगच्छेत्तीर्थसेवीनराधिप ॥ सामुद्रकमुपस्पृश्य त्रिरात्रोषितो नरः ॥ ६ ॥ गोसहस्रफलं विद्यात्स्वर्गलोकं च ग
 च्छति ॥ ब्रह्मावर्तंततो गच्छेद्ब्रह्मचारी समाहितः ॥ ७ ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिस्वर्गलोकं च गच्छति ॥ यमुनाप्रभवं गच्छेत्समुपस्पृश्य यामुनम् ॥ ८ ॥ अश्व
 मेधफलं लब्ध्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ दर्वीसंक्रमणं प्राप्य तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ९ ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिस्वर्गलोकं च गच्छति ॥ सिंधोश्च प्रभवं गत्वासि
 ङ्गंधर्वसेवितम् ॥ १० ॥ तत्रोष्य रजनीः पंचदद्याद्बहुसुवर्णकम् ॥ अथ देवीं समासाद्य नरः परमदुर्गमाम् ॥ ११ ॥ अश्वमेधमवाप्नोति गच्छेच्चौशनसीं
 गतिम् ॥ ऋषिकुल्यां समासाद्य वसिष्ठं चैव भारत ॥ १२ ॥ वसिष्ठं समतिक्रम्य सर्वैर्णाद्रिजातयः ॥ ऋषिकुल्यां नरः स्नात्वा ऋषिलोकं प्रपद्यते ॥ १३ ॥
 यदि तत्र वसेन्मांसं शाकाहारो नराधिप ॥ भृगुतुंगं समासाद्य वाजिमेधफलं लभेत् ॥ १४ ॥ गत्वा वीरं प्रमोक्षं च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ कार्तिकमाघयोश्चैव तीर्थ
 मांसाद्य दुर्लभम् ॥ १५ ॥ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोति पुण्यकृत् ॥ ततः संध्यां समासाद्य विद्यातीर्थमनुत्तमम् ॥ १६ ॥ उपस्पृशेत्सविद्यानां सर्वासां
 पारगो भवेत् ॥ महाश्रमेव सेद्वा त्रिसर्वपापप्रमोचने ॥ १७ ॥ एककालं निराहारो लोकान्सं वसते शुभान् ॥ षष्ठकालोपवासेन मासमुष्य महालये ॥ १८ ॥

तीर्णस्तारयतेजंतून् दशपूर्वाद्दशापरान् ॥ दृष्ट्वा माहेश्वरं पुण्यं परं सुरनमस्कृतम् ॥ १९ ॥ कृतार्थः सर्वकृत्येषु न शोचेन्मरणं क्वचित् ॥ सर्वपापविशुद्धा
 त्मा विद्याद्वहुसुवर्णकम् ॥ २० ॥ अथ वेतसिकां गच्छेत्पितामहनिषेविताम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति गतिं च परमां व्रजेत् ॥ २१ ॥ अथ सुंदरिकां तीर्थं प्राप्य सि
 द्धानिषेविताम् ॥ रूपस्य भागी भवति दृष्टमेतत्पुरातनैः ॥ २२ ॥ ततो ब्राह्मणिकां गत्वा ब्रह्मचारी समाहितः ॥ पद्मवर्णेन यानेन ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ॥ २३ ॥
 ततश्च नैमिषं गच्छेत्पुण्यं द्विजनिषेवितम् ॥ तत्र नित्यं निवसति ब्रह्मादेव गणैः सह ॥ २४ ॥ नैमिषं प्रार्थयानस्य पापस्यार्द्धं प्रणश्यति ॥ प्रविष्टमानस्तु नरः
 सर्वपापात्प्रमुच्यते ॥ २५ ॥ तत्र मासं वसेद्दीर्घं नैमिषे तीर्थं तत्परः ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि नैमिषे तानि भारत ॥ २६ ॥ अभिषेकं तत्र कृत्वा नियतो निय
 ताशनः ॥ राजसूयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ २७ ॥ पुनात्या सप्तमं चैव कुलं भरतसत्तम ॥ यस्त्यजेन्नैमिषे प्राणानुपवासपरायणः ॥ २८ ॥
 समो देत्स्वर्गलोकस्थ एव माहुर्मनीषिणः ॥ नित्यं मेध्यं च पुण्यं च नैमिषं नृपसत्तम ॥ २९ ॥ गंगोद्भेदं समासाद्य त्रिरात्रो पोषितो नरः ॥ वाजपे
 यमवाप्नोति ब्रह्मभूतो भवेत्सदा ॥ ३० ॥ सरस्वतीं समासाद्य तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ सारस्वतेषु लोकेषु मोदते नात्र संशयः ॥ ३१ ॥ ततश्च बाहुदां गच्छे
 तीर्थं सेवी नराधिप ॥ तत्रोष्य रजनीमेकां स्वर्गलोके महीयते ॥ ३२ ॥ देवसत्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ततश्च रजनीं गच्छेत्पुण्यां पुण्यजनैर्वृताम् ॥ ३३ ॥
 पितृदेवार्चनरतो वाजपेयमवाप्नुयात् ॥ विमलाशोकमासाद्य विराजति यथा शशी ॥ ३४ ॥ तत्रोष्य रजनीमेकां स्वर्गलोके महीयते ॥ गोप्रतारं ततो गच्छे
 त्सरयूतीर्थमुत्तमम् ॥ ३५ ॥ यत्र रामो गतः स्वर्गं स भृत्यबलवाहनः ॥ गेहं त्यक्त्वा पुराराजं स्तस्य तीर्थं स्यते जसा ॥ ३६ ॥ रामस्य च प्रसादेन व्यवसा
 याच्च भारत ॥ तस्मिन्स्तीर्थे नरः स्नात्वा गोप्रतारे नराधिप ॥ ३७ ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ रामतीर्थे नरः स्नात्वा गोमत्यां कुरुनंदन ॥ ३८ ॥
 अश्वमेधमवाप्नोति पुनाति स्वकुलं नरः ॥ शतसाहस्रकं तत्र तीर्थं भरतसत्तम ॥ ३९ ॥ तत्रोपस्पृशन् कृत्वा नियतो नियनाशनः ॥ गोसहस्रफलं पुण्यमा
 प्नोति भरतर्षभ ॥ ४० ॥ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञ ऊर्ध्वस्थानमनुत्तमम् ॥ कोटितीर्थे नरः स्नात्वा अर्चयित्वा गुहं नृप ॥ ४१ ॥ गोसहस्रफलं विद्यात्तेजस्वी चापि
 जायते ॥ ततो वाराणसीं गत्वा पूजयित्वा वृषध्वजम् ॥ ४२ ॥ कपिलानां ह्रदे स्नात्वा राजसूयफलं लभेत् ॥ मार्कण्डेयस्य राजेन्द्र तीर्थमासाद्य दुर्लभम् ॥ ४३ ॥
 गोमतीं गंगयोश्चैव संगमेलोकविश्रुते ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥ ४४ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ वाराणस्याश्च माहात्म्यं संक्षेपात्कथितं त्वया ॥ विस्तरेण मुने ब्रूहि तदा प्रीणाति मे मनः ॥ १ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अत्रे
 तिहासं वक्ष्यामि वाराणस्यागुणाश्रयम् ॥ यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यते ब्रह्म हत्यया ॥ २ ॥ मेरुशृंगे पुरा देवमीशानं त्रिपुरद्विषम् ॥ देवासनगता देवी महादे

वमपृच्छत ॥ ३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ देवदेवमहादेवभक्तानामार्तिनाशन ॥ कथंत्वांपुरुषोदेवमचिरादेवपश्यति ॥ ४ ॥ सांख्ययोगस्तथाध्यानं
 कर्मयोगोथवैदिकः ॥ आयासबहुलालोकेयानिचान्यानिशंकर ॥ ५ ॥ येनविश्रांतचित्तानांयोगिनांकर्मिणामापे ॥ दृश्योहिभगवान्सूक्ष्मःसर्वेषामथ
 देहिनाम् ॥ ६ ॥ एतद्ब्रह्मतमंज्ञानंगूढंशक्रादिसेवितम् ॥ हितायसर्वभूतानांब्रह्मिकामग्निनाशनम् ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ अवाच्यमत्रविज्ञा
 नंज्ञानमज्ञैर्बहिष्कृतम् ॥ वक्ष्येतवयथातत्त्वंयदुक्तंपरमर्षिभिः ॥ ८ ॥ परंगुह्यतमंक्षेत्रंममवाराणसीपुरी ॥ सर्वेषामेवभूतानांसंसारार्णवतारिणी ॥ ९ ॥
 तत्रभक्त्यामहादेविमदीयंव्रतमास्थिताः ॥ निवसंतिमहात्मानःपरंनियममास्थिताः ॥ १० ॥ उत्तमंसर्वतीर्थानांस्थानानामुत्तमंचयत् ॥ ज्ञानानां
 मुत्तमंज्ञानमविमुक्तंपरंमम ॥ ११ ॥ स्थानान्तरपवित्राणितीर्थान्यायतनानिच ॥ इमंज्ञानसंस्थितान्येवदिव्यभूमिगतानिच ॥ १२ ॥ भूलोकेनैवसं
 लग्नमंतरिक्षेममालयम् ॥ अमुक्तास्तत्रपश्यंतिमुक्ताःपश्यंतिचेतसा ॥ १३ ॥ इमंज्ञानमेतद्विख्यातमविमुक्तमितिश्रुतम् ॥ कालोभूत्वाजगदिदंसंहराम्य
 त्रसुंदरि ॥ १४ ॥ देवीदंसर्वगुह्यानांस्थानंप्रियतरंमम ॥ मद्भक्तास्तत्रगच्छंतिमामेवप्रविशंतिच ॥ १५ ॥ दत्तंजप्तंहुतंचेष्टंतपस्तप्तंकृतंचयत् ॥ ध्यानमध्ययनं
 ज्ञानंसर्वतत्राक्षयंभवेत् ॥ १६ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषुयत्पापंपूर्वसंचितम् ॥ अविमुक्तंप्रविष्टस्यतत्सर्वंव्रजतिक्षयम् ॥ १७ ॥ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्रा
 श्ववर्णसंकराः ॥ स्त्रियोम्लेच्छाश्चयेचान्येसंकीर्णाःपापयोनयः ॥ १८ ॥ कीटाःपिपीलिकाश्चैवयेचान्येमृगपक्षिणः ॥ कालेननिधनंप्राप्ताअविमुक्तेवरा
 नने ॥ १९ ॥ चंद्रार्द्धमौलयरुयक्षामहावृषभवाहनाः ॥ शिवेममपुरेदेविजायंतेतत्रमानवाः ॥ २० ॥ नाविमुक्तेमृतःकश्चिन्नरकंयातिकिल्बिषी ॥ ईश्वरानु
 गृहीताहिसर्वैयांतिपरांगतिम् ॥ २१ ॥ मोक्षंसुदुर्लभंमत्वासंसारंचातिभीषणम् ॥ अश्मनाचरणौभंक्त्वावाराणस्यांवसेन्नरः ॥ २२ ॥ दुर्लभातप
 साचापिमृतस्यपरमेश्वरि ॥ यत्रतत्रविपन्नस्यगतिःसंसारमोक्षणी ॥ २३ ॥ प्रसादाज्जायतेसम्यक्ममशैलेंद्रनंदिनि ॥ अप्रवृद्धानपश्यंतिममभायाविमो
 हिताः ॥ २४ ॥ विष्णुत्रयेतसांमध्येतेवसंतिपुनःपुनः ॥ हन्यमानोपियोविद्वानवसेद्विघ्नशतैरपि ॥ २५ ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रगत्वानशोचति ॥
 जन्ममृत्युजरामुक्तंपरंयांतिशिवालयम् ॥ २६ ॥ अपुनर्मरणानांहिसागतिर्मोक्षकांक्षिणाम् ॥ यांप्राप्यकृतकृत्यःस्यादितिमन्यंतिपंडिताः ॥ २७ ॥
 नदानैर्नतपोभिश्चनयज्ञैर्नापिविद्यया ॥ प्राप्यतेगतिरुत्कृष्टायाविमुक्तेतुलभ्यते ॥ २८ ॥ नानावर्णाविवर्णाश्चचांडालाद्याजुगुप्सिताः ॥ किल्बिषैः
 पूर्णदेहाश्चविशिष्टैःपातकैस्तथा ॥ २९ ॥ भेषजंपरमंतेषामविमुक्तंविदुर्बुधाः ॥ अविमुक्तंपरंज्ञानमविमुक्तंपरंपदम् ॥ ३० ॥ अविमुक्तंपरंतत्त्वमवि
 मुक्तंपरंशिवम् ॥ कृत्वावैनैष्टिकीदीक्षामविमुक्तेवसंतिये ॥ ३१ ॥ तेषांतत्परमंज्ञानंददाम्यंतेपरंपदम् ॥ प्रयागंनैमिषारण्यंश्रीशैलोथमहाव

लम् ॥ ३२ ॥ केदारंभद्रकर्णतुगयापुष्करमेवच ॥ कुरुक्षेत्रंभद्रकोटिर्नर्मदाप्रातकेश्वरी ॥ ३३ ॥ शालग्रामंचकुब्जाग्रंकोकामुखमनुत्तमम् ॥
 प्रभासंविजयेशानंगोर्णभद्रकर्णकम् ॥ ३४ ॥ एतानिपुण्यस्थानानित्रैलोक्येविश्रुतानिह ॥ नयास्यंतिपरंतत्त्वंवाराणस्यांयथामृताः ॥ ३५ ॥
 वाराणस्यांविशेषेणगंगात्रिपथगामिनी ॥ प्रविष्टानाशयेत्पापंजन्मांतरशतैःकृतम् ॥ ३६ ॥ अन्यत्रसुलभांगंश्राद्धदानंतपोजपः ॥ व्रतानिस
 र्वमेवैतद्वाराणस्यांसुदुर्लभम् ॥ ३७ ॥ जपेच्चजुहुयान्नित्यंददात्यर्चयतेमरान् ॥ वायुभक्षश्चसततंवाराणस्यांस्थितोनरः ॥ ३८ ॥ यदिपापोय
 दिशठोयदिवाधार्मिकोनरः ॥ वाराणसींसमासाद्यपुनातिसकलंकुलम् ॥ ३९ ॥ वाराणस्यांयेर्चयंतिमहादेवंस्तुवंतिवै ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तास्ते
 विज्ञेयागणेश्वराः ॥ ४० ॥ अन्यत्रयोगज्ञानाभ्यांसंन्यासादथवान्यतः ॥ प्राप्यतेतत्परंस्थानंसहस्रेणैवजन्मनाम् ॥ ४१ ॥ येभक्तादेवदेवे
 शिवाराणस्यांवसंतिवै ॥ तेविदंतिपरंमोक्षमेकेनैवतुजन्मना ॥ ४२ ॥ यत्रयोगस्तथाज्ञानंमुक्तिरेकेनजन्मना ॥ अविमुक्तंतदासाधनान्य
 दिच्छेत्तपोवनम् ॥ ४३ ॥ यतोमयाऽविमुक्तंतदविमुक्तंततःस्मृतम् ॥ तदेवगुह्यंगुह्यानामेतद्विज्ञानमुच्यते ॥ ४४ ॥ ज्ञानाज्ञानाभिनिष्ठानांपरमानंदमि
 च्छताम् ॥ यागतिर्विदितासुभ्रूःसाविमुक्तेमृतस्यतु ॥ ४५ ॥ यानिचैवाविमुक्तस्यदेहेदृष्टानिकृत्स्नशः ॥ पुरीवाराणसीतेभ्यःस्थानेभ्योप्यधिकाशु
 भा ॥ ४६ ॥ यत्रसाक्षान्महादेवोदेहांतेस्वयमीश्वरः ॥ व्याचष्टेतारकंब्रह्मतत्रैवह्यविमुक्तये ॥ ४७ ॥ यत्तत्परतरंतत्त्वमविमुक्तमितिश्रुतम् ॥ एकेनजन्मनादे
 विवाराणस्यांतदाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ भ्रूमध्येनाभिमध्येचहृदयेचैवमूर्धनि ॥ यथाविमुक्तमादित्येवाराणस्यांव्यवस्थितम् ॥ ४९ ॥ वरणायास्तथाचास्यामध्ये
 वाराणसीपुरी ॥ तत्रैवसंस्थितंतत्त्वंनित्यमेवंविमुक्तकम् ॥ ५० ॥ वाराणस्याःपरंस्थानंनभूतंनभविष्यति ॥ यत्रनारायणोदेवोमहादेवोदिवीश्वरः ॥ ५१ ॥
 तत्रदेवाःसगंधर्वाःसयक्षोरगराक्षसाः ॥ उपासतेयंसततंदेवदेवःपितामहः ॥ ५२ ॥ महापातकिनोदेवियेतेभ्यःपापकृत्तमाः ॥ वाराणसींसमासाद्यतेयां
 तिपरमांगतिम् ॥ ५३ ॥ तस्मान्मुमुक्षुर्नियतोवसेद्रैमरणांतकम् ॥ वाराणस्यांमहादेवाज्ज्ञानंलब्ध्वाविमुच्यते ॥ ५४ ॥ किंतुविघ्नाभविष्यंतिपापोपह
 तचेतसः ॥ ततो नैवाचरेत्पापंकायेनमनसागिरा ॥ ५५ ॥ एतद्ब्रह्मस्यदेवानांपुराणानांचसुव्रते ॥ अविमुक्ताश्रयंज्ञानंनकश्चिद्वेत्तितत्त्वतः ॥ ५६ ॥
 नारदउवाच ॥ ॥ देवतानामृषीणांचशृण्वतांपरमोष्ठिनाम् ॥ देवदेवेनकथितंसर्वपापविनाशनम् ॥ ५७ ॥ यथानारायणःश्रेष्ठोदेवानांपुरुषोत्तमः ॥ य
 थेश्वराणांगिरिशःस्थानानामेतदुत्तमम् ॥ ५८ ॥ यैःसमाराधितोरुद्रःपूर्वस्मिन्नेकजन्मनि ॥ तेविदंतिपरंक्षेत्रमविमुक्तंशिवालयम् ॥ ५९ ॥ कलिकल्मष
 संभूताएषामुपहृतामतिः ॥ नतेषांवेदितुंशक्यंस्थानंतत्परमोष्ठिनः ॥ ६० ॥ येस्मरंतिसदाकालंवदंतिचपुरीमिमाम् ॥ तेषांविनश्यतिक्षिप्रमिहासुत्रच

पातकम् ॥ ६१ ॥ यानिचेहप्रकुर्वतिपातकानिकृतालयाः ॥ नाशयेत्तानिसर्वाणिदेवःकालतनुःशिवः ॥ ६२ ॥ आगच्छेत्तदिदंस्थानंसेवितंमोक्षकांक्षिभिः ॥
 मृतानांचपुनर्जन्मनभूयोभवसागरे ॥ ६३ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनवाराणस्यांवसेन्नरः ॥ योगीवाप्यथवायोगीपापीवापुण्यकृत्तमः ॥ ६४ ॥ नलोकवचनात्पित्रो
 र्नचैवगुरुवादतः ॥ मतिर्नक्रमणीयास्यादविमुक्तगतिंप्रति ॥ ६५ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणस्वर्गखंडेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 तत्रेदंविमलंलिंगमोकारंनामशोभनम् ॥ यस्यस्मरणमात्रेणमुच्यतेसर्वपातकैः ॥ १ ॥ एतत्परतरंज्ञानंपंचायतनमुत्तमम् ॥ सेवितंमुनिभिर्नित्यंवारा
 णस्यांविमोक्षणम् ॥ २ ॥ तत्रसाक्षान्महादेवःपंचायतनविग्रहः ॥ रमतेभगवान्रुद्रोजंतूनामपवर्गदः ॥ ३ ॥ एतत्पाशुपतंज्ञानंपंचायतनमुच्यते ॥ तदे
 तद्विमलंलिंगमोकारंसमुपस्थितम् ॥ ४ ॥ शान्त्यतीतातथाशांतिर्विद्याचैवापरावरा ॥ प्रतिष्ठाचनिवृत्तिश्चपंचात्मलिंगमैश्वरम् ॥ ५ ॥ पंचानामपिलिंगानांब्र
 ह्मादीनांसमाश्रयम् ॥ ॐकारबोधकंलिंगंपंचायतनमुच्यते ॥ ६ ॥ संस्मरेदीश्वरंलिंगंपंचायतनमव्ययम् ॥ देहांतेपरमंज्योतिरानंदंविशतेबुधः ॥ ७ ॥ तत्रदे
 वर्षयःपूर्वसिद्धाब्रह्मर्षयस्तथा ॥ उपास्यदेवमीशानमापुरंतःपरंपदम् ॥ ८ ॥ मत्स्योदर्यास्तटेपुण्येस्थानंगुह्यतमंशुभम् ॥ गोचर्ममात्रंराजेन्द्रंॐकारे
 श्वरमुत्तमम् ॥ ९ ॥ कृत्तिवासेश्वरंलिंगमध्यमेश्वरमुत्तमम् ॥ विश्वेश्वरंतथोकारंकंदर्पेश्वरमेवच ॥ १० ॥ एतानिगुह्यलिंगानिवाराणस्यांयुधिष्ठिर ॥
 नकश्चिदिहजानातिविनाशंभोरनुग्रहात् ॥ ११ ॥ कृत्तिवासेश्वरस्यैवमाहात्म्यंशृणुपार्थिव ॥ तस्मिन्स्थानेपुरादैत्योहस्तीभूत्वाशिवांतिकम् ॥ १२ ॥
 ब्राह्मणान्हंतुमायातोयत्रनित्यमुपासते ॥ तेषालिंगान्महादेवःप्रादुरासीत्रिलोचनः ॥ १३ ॥ रक्षणार्थमहादेवोभक्तानांभक्तवत्सलः ॥ हत्वागजाकृतिंदै
 त्यंशूलेनावज्ञयाहरः ॥ १४ ॥ वासस्तस्याकरोत्कृत्तिकृत्तिवासेश्वरस्ततः ॥ तत्रसिद्धिंपरांप्राप्तामुनयोहियुधिष्ठिर ॥ १५ ॥ तेनैवचशरीरेणप्राप्तास्तत्पर
 मंपदम् ॥ विद्याविद्येश्वरारुद्राःशिवायेचप्रकीर्तिताः ॥ १६ ॥ कृत्तिवासेश्वरंलिंगंनित्यमाश्रित्यसंस्थिताः ॥ ज्ञात्वाकलियुगंधोरमधर्मबहुलंजनाः ॥ १७ ॥
 कृत्तिवासंनमुचंतिकृतार्थास्तेनसंशयः ॥ जन्मांतरसहस्रेणमोक्षोयत्राप्यतेनवा ॥ १८ ॥ एकेनजन्मनामोक्षःकृत्तिवासेत्रलभ्यते ॥ आलयंसर्वसिद्धानामेत
 त्स्थानंवदंतिहि ॥ १९ ॥ गोपितंदेवदेवेनमहादेवेनशंभुना ॥ युगेयुगेह्यत्रदांताब्राह्मणवेदपारगाः ॥ २० ॥ उपासंतेमहात्मानंजपंतिशतरुद्रियम् ॥
 स्तुवंतिसततंदेवंत्र्यंबकंकृत्तिवाससम् ॥ ध्यायंतिहृदयेदेवंस्थाणुंसर्वातरंशिवम् ॥ २१ ॥ गायंतिसिद्धाःकिलगीतकानिवाराणसीयेनिवसंतिविप्राः ॥
 तेषामथैकेनभवोद्विमुक्तिर्यैकृत्तिवासंशरणंप्रपन्नाः ॥ २२ ॥ संप्राप्यलोकेजगतामभीष्टंसुदुर्लभंविप्रकुलेषुजन्म ॥ ध्यानेसमाधायजपंतिरुद्रंध्यायंतिचित्ते

यतयोमहेशम् ॥२३॥ आराधयंतिप्रभुमीशितारं वाराणसीमध्यगतामुनीन्द्राः ॥ यजंतियज्ञैरभिसंधिहीनाःस्तुवंतिरुद्रं प्रणमंतिशंभुम् ॥२४॥ नमोभवायाम
लयोगधाम्नेस्थापुं प्रपद्येगिरिशं पुराणम् ॥ स्मरामिरुद्रं हृदये निविष्टं जनेमहादेवमनेकरूपम् ॥२५॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥३४॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ अथान्यत्तत्र वैलिंगं कपर्दीश्वरमुत्तमम् ॥ स्नात्वा तत्र विधानेन तर्पयित्वा पितृभूष ॥१॥ मुच्यते सर्वपापभ्यो मुक्तिं भुक्तिं च विंदति ॥ पिशा
चमोचनं नाम तीर्थमन्यत्ततः स्थितम् ॥ २ ॥ तत्राश्चर्यमयो देवो मुक्तिदः सर्वदोषहं ॥ कश्चिद्वैत्यो जगामेदं शार्दूलो घोररूपधृक् ॥३॥ मृगीमेकां भक्षयितुं कर्पदीश्वर
मुत्तमम् ॥ तत्र साभीत हृदया कृत्वा कृत्वा प्रदक्षिणम् ॥४॥ धावमाना सुसंभ्रांता व्याघ्रस्य वशमागता ॥ तां विदार्थयन् खैस्तीक्ष्णैः शार्दूलः समहावलः ॥५॥ जगाम
चान्यं विजनं देशं दृष्ट्वा मुनीश्वरान् ॥ मृतमात्रा च सा बाला कपर्दीशाग्रतो मृगी ॥ ६ ॥ अदृश्यत महाज्वाला व्योम्नि सूर्यसमप्रभा ॥ त्रिनेत्रा नीलकंठा च शशां
कांकितमूर्द्धजा ॥ ७ ॥ वृषाधिरूढा पुरुषैस्तादृशैरेव संवृता ॥ पुष्पवृष्टिं विमुंचति खेचरास्तत्समंततः ॥८॥ गणेश्वरीस्वयं भूत्वान दृष्ट्वा तत्क्षणात्ततः ॥ दृष्ट्वा
तदाश्चर्यवरं प्रशशंसुः सुरादयः ॥ ९ ॥ तन्महेशस्य वैलिंगं कपर्दीश्वरमुत्तमम् ॥ स्मृत्यैवा शेषपापौघात् क्षिप्रमस्य विमुंचति ॥ १० ॥ कामक्रोधादयो दोषा
वाराणसीनिवासिनाम् ॥ विघ्नाः सर्वे विनश्यंतिकपर्दीश्वरपूजनात् ॥ ११ ॥ तस्मात्सदैव द्रष्टव्यं कपर्दीश्वरमुत्तमम् ॥ पूजितव्यं प्रयत्नेन स्तोतव्यं वैदिकैस्त
वैः ॥ १२ ॥ ध्यायतां चात्र नियतं योगिनां शांतचेतसाम् ॥ जायते योगसिद्धिः स्यात्षण्मासेन न संशयः ॥ १३ ॥ ब्रह्महत्यादयः पापा विनश्यंत्यस्य पूज
नात् ॥ पिशाचमोचने कुण्डे स्नातः स्यात्प्रशमो यतः ॥ १४ ॥ तस्मिन्क्षेत्रे पुरा विप्रस्तपस्वी संशितव्रतः ॥ शंकुकर्ण इति ख्यातः पूजयामास शंकरम् ॥१५॥
जजापरुद्रमनिशं प्रणवं ब्रह्मरूपिणम् ॥ पुष्पधूपादिभिस्तोत्रैः नमस्कारैः प्रदक्षिणैः ॥ १६ ॥ उपासीता त्रयो गात्मा कृत्वा दीक्षां तु नैष्ठिकीम् ॥ कदाचिदाग
तं प्रेतं पश्यति स्म क्षुधान्वितम् ॥ १७ ॥ अस्थिचर्मपि न द्वांगं निश्वसंतं मुहुर्मुहुः ॥ तं दृष्ट्वा समुनिश्रेष्ठः कृपया परयायुतः ॥ १८ ॥ प्रोवाच को भवान् कस्मा
देशादेशमिमं श्रितः ॥ तस्मै पिशाचः क्षुधया पीड्यमानो ब्रवीद्वचः ॥ १९ ॥ पूर्वजन्मन्यहं विप्रो धनधान्यसमन्वितः ॥ पुत्रपौत्रादिभिर्युक्तः कुटुंबभरणोत्सु
कः ॥ २० ॥ न पूजिता महादेवा गावोप्यतिथयस्तथा ॥ न कदाचित्कृतं पुण्यमल्पं वानल्पमेव च ॥ २१ ॥ एकदा भगवान् देवो वृषभेश्वरवाहनः ॥ विश्वे
श्वरो वाराणस्यां दृष्टः स्पृष्टो नमस्कृतः ॥ २२ ॥ तदाचिरेण कालेन पंचत्वमहमागतः ॥ न दृष्टं तन्महाघोरं यस्य सदं मुने ॥ २३ ॥ पिपासया धुना क्रांतो
न जानामि हिताहितम् ॥ यदिकंचित्समुद्धर्तुमुपायं पश्यसि प्रभो ॥ २४ ॥ कुरुष्व तं नमस्तुभ्यं त्वामहं शरणगतः ॥ इत्युक्तः शंकुकर्णोऽथ पिशाचमिदम्

१ उपासितत्रयोर्यामानिति पाठः ।

ब्रवीत् ॥ २५ ॥ तादृशो न हिलोके स्मिन् विद्यते पुण्यकृत्तमः ॥ यत्त्वया भगवान्पूर्वदृष्टो विश्वेश्वरः शिवः ॥ २६ ॥ संस्पृष्टो वां दितो भूयः कोन्यस्त्वत्सदृशो
 भुवि ॥ तेन कर्मविपाकेन देशमेतं समागतः ॥ २७ ॥ स्नानं कुरुष्व शीघ्रं त्वमस्मिन् कुण्डे समाहितः ॥ येनेमां कुत्सितां यो निक्षिप्रमेव प्रहास्यसि ॥ २८ ॥
 स एव मुक्तो मुनिना पिशाचो दयालुना देववरं त्रिनेत्रम् ॥ स्मृत्वा कपर्दीं श्वरमीशितारं चक्रे समाधाय मनो वगाहम् ॥ २९ ॥ तदा वगाढो मुनिसन्निधाने ममारदि
 व्याभरणोपपन्नः ॥ अदृश्यतार्कप्रतिमो विमानेशशांकचिह्नीकृतचारुमौलिः ॥ ३० ॥ विभाति रुद्रैः सहितो दिविष्टैः समाभृतो योगिभिरप्रमेयैः ॥ सवाल
 खिल्यादिभिरेष देवो यथोदये भानुरशेषदेवः ॥ ३१ ॥ स्तुवंति सिद्धादिविदेवसंघानृत्यंति दिव्याप्सरसो भिरामाः ॥ मुञ्चंति वृष्टिं कुसुमांबुमिश्रांगंधर्वा विद्याधर
 किन्नराद्याः ॥ ३२ ॥ संस्तूयमानोऽथ मुनीन्द्रसंघैरवाप्य बोधं भगवत्प्रसादात् ॥ समाविशन्मण्डलमेतदग्र्यं त्रयीमयं यत्र विभाति रुद्रः ॥ ३३ ॥ दृष्ट्वा विमुक्तं सपि
 शाचभूतं मुनिः प्रहृष्टो मनसामहेशम् ॥ विचिंत्य रुद्रं कविमेकमग्निं प्रणम्य तुष्टाव कपर्दिनं तम् ॥ ३४ ॥ ॥ शंकुकर्ण उवाच ॥ ॥ कपर्दिनं त्वां परतः परस्ताद्गो
 तारमेकं पुरुषं पुराणम् ॥ ब्रजामियोगेश्वरमीप्सितारमादित्यमग्निं कपिलाधिरूढम् ॥ ३५ ॥ त्वां ब्रह्मसारं हृदिसंनिविष्टं हिरण्यमयं योगिनमादिमं तम् ॥ ब्रजा
 मिरुद्रं शरणं दिविष्टं महामुनिं ब्रह्ममयं पवित्रम् ॥ ३६ ॥ सहस्रपादाक्षिशिरोभियुक्तं सहस्ररूपं तमसः परस्तात् ॥ तं ब्रह्मपारं प्रणमामि शंभुं हिरण्यगर्भाधिपतिं
 त्रिनेत्रम् ॥ ३७ ॥ यत्र प्रसूतिर्जगतो विनाशो येनावृतं सर्वमिदं शिवेन ॥ तं ब्रह्मपारं भगवंतमीशं प्रणम्य नित्यं शरणं प्रपद्ये ॥ ३८ ॥ अलिङ्गमालोकविहीनरू
 पं स्वयं प्रभुं चित्पतिमेकरूपम् ॥ तं ब्रह्मपारं परमेश्वरं त्वां नमस्कृष्ये नयतोऽन्यदस्ति ॥ ३९ ॥ यं योगिनस्त्यक्तसबीजयोगालब्ध्वासमाधिपरमात्मभूताः ॥
 पश्यंति देवं प्रणतोऽस्मि नित्यं तं ब्रह्मपारं परमस्वरूपम् ॥ ४० ॥ नयत्र नामादिविशेषकृत्तिर्न सदृशेतिष्ठतियत्स्वरूपम् ॥ तं ब्रह्मपारं प्रणतोऽस्मि नित्यं स्वयं भु
 वंत्वां शरणं प्रपद्ये ॥ ४१ ॥ यद्वेदेवादाभिरताविदेहं स ब्रह्मविज्ञानमभेदमेकम् ॥ पश्यंत्यनेकं भवतः स्वरूपं तं ब्रह्मपारं प्रणतोऽस्मि नित्यम् ॥ ४२ ॥ यतः प्रधा
 नं पुरुषः पुराणो विभर्ति तेजः प्रणमंति देवाः ॥ नमामि तं ज्योतिषिसन्निविष्टं कालंबृहंतं भवतः स्वरूपम् ॥ ४३ ॥ ब्रजामि नित्यं शरणं गुह्यं स्थानं प्रपद्ये गिरि
 शं पुराणम् ॥ शिवं प्रपद्ये हरिं मिदुमौलिपिनाकिनं त्वां शरणं ब्रजामि ॥ ४४ ॥ स्तुत्वैवं शंकुकर्णोऽपि भगवंतं कपर्दिनम् ॥ पपात दंडवद्भूमौ प्रोच्चरन् प्रणवं परम् ॥
 ॥ ४५ ॥ तत्क्षणात्परमं लिङ्गं प्रादुर्भूतं शिवात्मकम् ॥ ज्ञानमानंदमत्यंतं कोटिज्वालाग्निसन्निभम् ॥ ४६ ॥ शंकुकर्णोऽथ मुक्तात्मा तदात्मा सर्वगोमलः ॥ निलि
 ल्ये विमले लिङ्गे तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ४७ ॥ एतद्ब्रह्मस्य माख्यातं माहात्म्यं ते कपर्दिनः ॥ न कश्चिद्वेत्ति तमसा विद्वानप्यत्र मुह्यति ॥ ४८ ॥ यइमां
 शृणुयान्नित्यं कथां पापप्रणाशिनीम् ॥ त्यक्तपापविशुद्धात्मारुद्रसामीप्यमाप्नुयात् ॥ ४९ ॥ पठेच्च स ततं शुद्धो ब्रह्मपारं महास्तवम् ॥ प्रातर्मध्याह्नस

प० पु०
॥ ३४ ॥

मयेसयोगंप्राप्नुयात्परम् ॥ ५० ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेवाराणसीमाहात्म्येपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ७३ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ वाराणस्यांम
हाराजमध्यमेशंपरात्परम् ॥ तस्मिन्स्थानेमहादेवोदेव्यासहमहेश्वरः ॥ १ ॥ रमतेभगवान्नित्यंरुद्रैश्चपरिवारितः ॥ तत्रपूर्वहृषीकेशोविश्वात्मादेव
कीसुतः ॥ २ ॥ उवासवत्सरंकृष्णःसदापाशुपतैर्युतः ॥ भस्मोद्धूलितसर्वांगोरुद्राध्ययनतत्परः ॥ ३ ॥ आराधयन्नहरिःशंभुकृत्वापाशुपतंत्रतम् ॥ त
स्यतेवहवःशिष्याःब्रह्मचर्यपरायणाः ॥ ४ ॥ लब्ध्वातद्रदनाज्ज्ञानंदष्टवंतोमहेश्वरम् ॥ तस्यदेवोमहादेवःप्रत्यक्षंनीललोहितः ॥ ५ ॥ ददौकृष्णस्यभगवा
न्रवरदोवरमुत्तमम् ॥ येर्चयंतिचगोविंदंमद्भक्ताविधिपूर्वकम् ॥ ६ ॥ तेषांतदैश्वरंज्ञानमुत्पत्स्यतिजगन्मयम् ॥ नमस्योऽर्चयितव्यश्चध्यातव्योमत्परैर्जनैः ॥ ७ ॥
भविष्यंतिनसंदेहोमत्प्रसादाद्विजातयः ॥ येत्रद्रक्ष्यंतिदेवेशंस्नात्वादेवंपिनाकिनम् ॥ ८ ॥ ब्रह्महत्यादिकंपापंतेषामाशुविनश्यति ॥ प्राणांस्त्यक्ष्यं
तियेर्मर्त्याःपापकर्मरता अपि ॥ ९ ॥ तेयांतितत्परंस्थानंनत्रकार्याविचारणा ॥ धन्यास्तुखलुतेविज्ञामंदाकिन्यांकृतोदकाः ॥ १० ॥ अर्चयित्वामहा
देवंमध्यमेश्वरमीश्वरम् ॥ ज्ञानंदानंतपःश्राद्धं पिंडनिर्वपणंत्विह ॥ ११ ॥ एकैकशःकृतंकर्मपुनात्यासप्तमंकुलम् ॥ सन्निहत्यामुपस्पृश्यराहुग्रस्ते
दिवाकरे ॥ १२ ॥ यत्फलंलभतेमर्त्यस्तस्माद्दशगुणंत्विह ॥ एवमुक्तंमहाराजमाहात्म्यंमध्यमेश्वरे ॥ यःशृणोतिपरंभक्त्यासयातिपरमंपदम् ॥ १३ ॥
इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेवाराणसीमाहात्म्येषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ७४ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ अन्यानिचमहाराजतीर्थानिपावनानितु ॥ वाराण
स्यांस्थितानीहसंशृणुष्वयुधिष्ठिर ॥ १ ॥ प्रयागादधिकंतीर्थप्रयागंपरमंशुभम् ॥ विश्वरूपंतथातीर्थंतांलतीर्थमनुत्तमम् ॥ २ ॥ आकाशाख्यंमहाती
र्थंतीर्थंचैवार्षभंपरम् ॥ सुनीलंचमहातीर्थंगौरीतीर्थमनुत्तमम् ॥ ३ ॥ प्राजापत्यंतथातीर्थंस्वर्गद्वारंतथैवच ॥ जंबुकेश्वरमित्युक्तंधर्माख्यंतीर्थमुत्तमम् ॥ ४ ॥
गयातीर्थंपरंतीर्थंतीर्थंचैवमहानदी ॥ नारायणंपरंतीर्थंवायुतीर्थमनुत्तमम् ॥ ५ ॥ ज्ञानतीर्थंपरंगुह्यंवाराहंतीर्थमुत्तमम् ॥ यमतीर्थंयथापुण्यंतीर्थंसमूर्ति
कंशुभम् ॥ ६ ॥ अग्नितीर्थंमहाराजकलशेश्वरमुत्तमम् ॥ नागतीर्थंसोमतीर्थंसूर्यतीर्थंतथैवच ॥ ७ ॥ पर्वताख्यंमहागुह्यंमणिकर्ण्यमनुत्तमम् ॥
घटोत्कचंतीर्थंवरंश्रीतीर्थंचपितामहम् ॥ ८ ॥ गंगातीर्थंतुदेवेशंययातेस्तीर्थमुत्तमम् ॥ कापिलंचैवसोमेशंब्रह्मतीर्थमनुत्तमम् ॥ ९ ॥ तत्रलिङ्गंपु
राणीयंस्थातुंब्रह्मायथागतः ॥ तदानींस्थापयामासविष्णुस्तल्लिङ्गमैश्वरम् ॥ १० ॥ तत्रस्नात्वासमागम्यब्रह्माप्रोवाचतंहरिम् ॥ मयानीतमिदंलिङ्गंक
स्मात्स्थापितवानसि ॥ ११ ॥ तमाहविष्णुस्त्वत्तोपिरुद्रेभक्तिर्दृढामम ॥ तस्मात्प्रतिष्ठितंलिङ्गंनान्नातवभविष्यति ॥ १२ ॥ भूतेश्वरंतथातीर्थंतीर्थं

१ पुण्यं विद्याधरेश्वरम् ।

स्व०खं०तृ०
अ० ३७

॥ ३४ ॥

धर्मसमुद्भवम् ॥ गंधर्वतीर्थसुशुभंवाह्येयंतीर्थमुत्तमम् ॥ १३ ॥ दौर्वासिकं व्योमतीर्थचंद्रतीर्थयुधिष्ठिर ॥ चिंतांगदेश्वरंतीर्थपुण्यंविद्याधरेश्वरम् ॥ १४ ॥
 केदारतीर्थमुग्राख्यंकालंजरमनुत्तमम् ॥ सारस्वतंप्रभासंचरुद्रकर्णहृदंशुभम् ॥ १५ ॥ कोकिलाख्यंमहातीर्थतीर्थचैवमहालयम् ॥ हिरण्यगर्भगोप्रे
 क्षंतीर्थचैवमनुत्तमम् ॥ १६ ॥ उपशांतंशिवंचैवव्यात्रेश्वरमनुत्तमम् ॥ त्रिलोचनंमहातीर्थलोकार्कचोत्तराह्वयम् ॥ १७ ॥ कपालमोचनंतीर्थब्रह्महत्या
 विनाशनम् ॥ शुक्रेश्वरंमहापुण्यमानंदपुरमुत्तमम् ॥ १८ ॥ एवमादीनितीर्थानि वाराणस्यांस्थितानि वै ॥ नशक्यंविस्तराद्रक्तुंकल्पकोटिशतैरपि १९ ॥
 इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेवाराणसीमाहात्म्येसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ वाराणस्याश्वमाहात्म्यंतस्यांतीर्थानिचप्रभो ॥
 कथितानिसमासेनतीर्थान्यन्यानिशृणु ॥ १ ॥ ततोगयांसमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिगमनादेवभारत ॥ २ ॥ यत्राक्षय्यवटोना
 मत्रिषुलोकेषुविश्रुतः ॥ पितृणांतत्रैवदत्तमक्षयंभवतिप्रभो ॥ ३ ॥ महानद्यामुपस्पृश्यतर्पयेत्पितृदेवताः ॥ अक्षयान्प्राप्नुयाल्लोकान्कुलंचैवसमुद्ध
 रेत् ॥ ४ ॥ ततोब्रह्मसरोगच्छेद्ब्रह्मारण्योपसेवितम् ॥ पुंडरीकमवाप्नोतिप्रभातमिवशर्वरी ॥ ५ ॥ सरसिब्रह्मणातत्रयूपश्रेष्ठःसमुच्छ्रितः ॥ यूपंप्रद
 क्षिणंकृत्वावाजपेयफलंलभेत् ॥ ६ ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रधेनुकंलोकविश्रुतम् ॥ एकरात्रोषितोराजन्प्रयच्छेत्तिलधेनुकाम् ॥ ७ ॥ सर्वपापविशुद्धा
 त्मासोमलोकं व्रजेद्भुवम् ॥ तत्रचिह्नंमहाराजअद्यापिहिनसंशयः ॥ ८ ॥ कपिलासहवत्सावैपर्वतेविचरत्युतः ॥ सवत्सायाःपदान्यस्यादृश्यंतेद्यापि
 भारत ॥ ९ ॥ तेषूपस्पृश्यराजेंद्रपदेषुनृपसत्तम ॥ यत्किंचिदशुभंपापंतत्प्रणश्यतिभारत ॥ १० ॥ ततोऽध्वर्युगच्छेत्स्थानंदेवस्यशूलिनः ॥
 रुनायात्तुभस्मनातत्रसंगम्यवृषभध्वजम् ॥ ११ ॥ ब्राह्मणेनभवेच्चीर्णव्रतंद्वादशवार्षिकम् ॥ इतरेषांतुवर्णानांसर्वपापंप्रणश्यति ॥ १२ ॥ गच्छेत्ततउ
 द्यंतंपर्वतंगीतनादितम् ॥ सावित्रंतुपदंतत्रदृश्यतेभरतर्षभ ॥ १३ ॥ तत्रसंध्यामुपासीतब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ उपास्ताहिभवेत्संध्यातेनद्वादशवार्षि
 की ॥ १४ ॥ योनिद्वारंचतत्रैवविश्रुतंभरतर्षभ ॥ तत्राभिगम्यमुच्येतपुरुषोयोनिसंकटात् ॥ १५ ॥ शुक्लकृष्णावुभौपक्षौगयायांयोवसेन्नरः ॥ पुना
 त्यासप्तमंराजन्कुलंनास्त्यत्रसंशयः ॥ १६ ॥ एष्टव्याबहवःपुत्रायद्यप्येकोगयांव्रजेत् ॥ यजेतवाश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सृजेत् ॥ १७ ॥ ततः
 फल्गुंव्रजेद्राजंस्तीर्थसेवीनराधिप ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिसिद्धिचपरमांव्रजेत् ॥ १८ ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रधर्मपृष्ठंसमाहितः ॥ यत्रधर्मोमहाराजनि
 त्यमास्तेयुधिष्ठिर ॥ १९ ॥ धर्मतत्राभिसंगम्यवाजिमेधफलंलभेत् ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रब्रह्मणस्तीर्थमुत्तमम् ॥ २० ॥ तत्राभिगम्यब्रह्मण

मर्चयेन्नियतव्रतः ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंप्राप्नोतिभारत ॥ २१ ॥ ततोराजगृहं गच्छेत्तीर्थसेवीनराधिप ॥ उपस्पृश्यतस्तत्रकक्षीवानिव
मोदते ॥ २२ ॥ यक्षिण्यानैत्यकंतत्रप्रागग्निपुरुषः शुचिः ॥ यक्षिण्यास्तुप्रसादेनमुच्यतेब्रह्महत्याया ॥ २३ ॥ मणिनागंततोगच्छेद्दोसहस्रफलंलभेत् ॥
नैत्यकंभुंजतेयस्तुमणिनागस्यमानवः ॥ २४ ॥ दष्टस्याशीविषेणास्यनविषंक्रमतेनृप ॥ तत्रोष्यरजनीमेकांसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ २५ ॥ ततोगच्छेत्
ब्रह्मर्षेणैतमस्यवनंनृप ॥ अहल्यायाह्रदेस्नात्वाव्रजेतपरमांगतिम् ॥ २६ ॥ अभिगम्यश्रियंराजन्विदतोश्रियमुत्तमाम् ॥ तत्रोदपानोधर्मज्ञत्रिषुलोकेषु
विश्रुतः ॥ २७ ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतवाजिमेधमवाप्नुयात् ॥ जनकस्यतुराजर्षेःकूपस्त्रिदशपूजितः ॥ २८ ॥ तत्राभिषेकंकृत्वाचविष्णुलोकमवाप्नुयात् ॥
ततोविनाशनंगच्छेत्सर्वपापप्रमोचनम् ॥ २९ ॥ वाजिमेधमवाप्नोतिसोमलोकंचगच्छति ॥ गंडर्कीचसमासाद्यसर्वतीर्थजलोद्भवाम् ॥ ३० ॥ वाजपेयमवा
प्नोतिसूर्यलोकंचगच्छति ॥ ततोध्रुवस्यधर्मज्ञसमाविश्यतपोवनम् ॥ ३१ ॥ गुह्यकेषुमहाभागमोदतेनात्रसंशयः ॥ कर्मदांतुसमासाद्यनदींसिद्धनिषेविता
म् ॥ ३२ ॥ पुंडरीकमवाप्नोतिसोमलोकंचगच्छति ॥ ततोविशालामासाद्यनदीत्रैलोक्यविश्रुताम् ॥ ३३ ॥ अग्निष्टोममवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति ॥
अथमाहेश्वरींधारांसमासाद्यनराधिप ॥ ३४ ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ दिवौकसांपुष्करिणींसमासाद्यनरःशुचिः ॥ ३५ ॥ नदुर्गतिमवा
प्नोतिवाजपेयंचविंदति ॥ अथमाहेशपदंगच्छेद्ब्रह्मचारीसमाहितः ॥ ३६ ॥ माहेश्वरपदेस्नात्वावाजिमेधफलंलभेत् ॥ तत्रकोटिस्तुतीर्थानांविश्रुताभरत
र्षभ ॥ ३७ ॥ कूर्मरूपेणराजेन्द्रअसुरेणदुरात्मना ॥ द्वियमाणाहृताराजन्विष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ ३८ ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीततीर्थकोट्यांनराधिप ॥ पुं
रीकमवाप्नोतिविष्णुलोकंचगच्छति ॥ ३९ ॥ ततोगच्छेन्नरश्रेष्ठस्थानंनारायणस्यच ॥ सदासन्निहितोयत्रहरिर्वसतिभारत ॥ ४० ॥ यत्रब्रह्मादयोदेवा
ऋषयश्चतपोधनाः ॥ आदित्यावसवोरुद्राजनार्दनमुपासते ॥ ४१ ॥ शालग्रामइतिख्यातोविष्णोरद्भुतकर्मणः ॥ अभिगम्यत्रिलोकेशंवरदंविष्णुमच्यु
तम् ॥ ४२ ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिविष्णुलोकंचगच्छति ॥ तत्रोदपानोधर्मज्ञसर्वपापप्रमोचनः ॥ ४३ ॥ समुद्रास्तत्रचत्वारःकूपेसन्निहिताःसदा ॥ तत्रोपस्पृ
श्यराजेन्द्रनदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥ अभिगम्यमहादेवंवरदंविष्णुमव्ययम् ॥ विराजतेयथासोमऋणैर्मुक्तोयुधिष्ठिर ॥ ४५ ॥ जातिस्मरउपस्पृ
श्यशुचिःप्रयतमानसः ॥ जातिस्मरत्वंप्राप्नोतिस्नात्वातत्रनसंशयः ॥ ४६ ॥ वटेश्वरपुरंगत्वाअर्चयित्वाचकेशवम् ॥ ईप्सिताँल्लभतेलोकानुपवासान्नसं
शयः ॥ ४७ ॥ ततस्तुवामनंगत्वासर्वपापप्रणाशनम् ॥ अभिवाद्यहरिंदेवंनदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ ४८ ॥ भरतस्याश्रमंगत्वासर्वपापप्रमोचनम् ॥ कौशि
कीतत्रसेवेतमहापातकनाशिनीम् ॥ ४९ ॥ राजसूयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ ततोगच्छेत्तधर्मज्ञचंपकारण्यमुत्तमम् ॥ ५० ॥ तत्रोष्यरजनीमेकां

गोसहस्रफलंलभेत् ॥ अथगोविंदमासाद्यतीर्थपरमसम्मतम् ॥ ५१ ॥ उपोष्यरजनीमेकामग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ तत्रविश्वेश्वरंहृद्वादेव्यासहमहाद्युति
 म् ॥ ५२ ॥ मित्रावरुणयोर्लोकान्प्राप्नुयाद्भरतर्षभ ॥ त्रिरात्रोपोषितस्तत्रअग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ ५३ ॥ कन्यावसथमासाद्यनियतोनियताशनः ॥ मनोः
 प्रजापतेर्लोकानामोतिभरतर्षभ ॥ ५४ ॥ कन्यायांयेप्रयच्छंतिदानमण्वपिभारत ॥ तदक्षयमितिप्राहुर्ऋषयःसंशितव्रताः ॥ ५५ ॥ निष्ठावासंसमासाद्यत्रि
 षुलोकेषुविश्रुतम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिविष्णुलोकंचगच्छति ॥ ५६ ॥ येतुदानंप्रयच्छंतिनिष्ठायाःसंगमेनराः ॥ तेयांतिनरशार्दूलब्रह्मलोकमनामय
 म् ॥ ५७ ॥ तत्राश्रमोवसिष्ठस्यत्रिषुलोकेषुविश्रुतः ॥ तत्राभिषेकंकुर्वाणोवाजपेयमवाप्नुयात् ॥ ५८ ॥ देवकूटंसमासाद्यदेवर्षिगणसेवितम् ॥ अश्वमेध
 मवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ ५९ ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रकौशिकस्यमुनेर्हृदम् ॥ यत्रसिद्धिंपरांप्रापविश्वामित्रोथकौशिकः ॥ ६० ॥ तत्रमासंवसेद्धीरःकौ
 शिक्यांभरतर्षभ ॥ अश्वमेधस्ययत्पुण्यंतन्मासेनाधिगच्छति ६१ ॥ सर्वतीर्थवरंचैवयोवसेतमहाह्वदम् ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिविद्याद्बहुसुवर्णकम् ॥ ६२ ॥
 कुमारमभिगम्याथवीराश्रमनिवासिनम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिशक्रलोकंसगच्छति ॥ ६३ ॥ नंदिन्यांचसमासाद्यकूपंत्रिदशसेवितम् ॥ नरमेधस्ययत्पुण्यं
 तत्प्राप्नोतिकुरूद्रह ॥ ६४ ॥ कालिकासंगमेस्नात्वाकौशिक्यारुणयोर्यतः ॥ त्रिरात्रोपोषितोविद्वान्सर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ६५ ॥ उर्वशीतीर्थमासाद्यतथा
 सोमाश्रमंबुधः ॥ कुंभकर्णाश्रमेस्नात्वापूज्यतेभुविमानवः ॥ ६६ ॥ तथाकोकामुखेस्नात्वाब्रह्मचारीसमाहितः ॥ जातिस्मरत्वंप्राप्नोतिदृष्टमेतत्पु
 रातनैः ॥ ६७ ॥ सकृन्नदींसमासाद्यकृतार्थोभवतिद्विजः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मास्वर्गलोकंचगच्छति ॥ ६८ ॥ ऋषभद्वीपमासाद्यसेव्यक्रौंचनिषूदनम् ॥
 सरस्वत्यामुपस्पृश्यविमानस्थोविराजते ॥ ६९ ॥ औद्यानकंमहाराजतीर्थमुनिनिषेवितम् ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ७० ॥ ब्रह्मतीर्थसमा
 साद्यपुण्यंब्रह्मर्षिसेवितम् ॥ वाजपेयमवाप्नोतिनरोनास्त्यत्रसंशयः ॥ ७१ ॥ ततश्चंपांसमासाद्यभागीरथ्यांकृतोदकः ॥ दंडार्पणंसमासाद्यगोसहस्र
 फलंलभेत् ॥ ७२ ॥ लाविठिकांततोगच्छेत्पुण्यांपुण्यनिषेविताम् ॥ वाजपेयमवाप्नोतिविमानस्थश्चपूज्यते ॥ ७३ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहा
 पुराणेस्वर्गखंडेगयादितीर्थमाहात्म्यकथनंनामअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ७४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ अथसंध्यांसमासाद्यसविद्यांतीर्थमुत्तमम् ॥
 उपस्पृश्यनरोविद्वान्भवेन्नास्त्यत्रसंशयः ॥ १ ॥ रामस्यचप्रसादेनतीर्थराजंकृतंपुरा ॥ तल्लौहित्यंसमासाद्यविद्याद्बहुसुवर्णकम् ॥ २ ॥ करतो
 यांसमासाद्यत्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिशक्रलोकंचगच्छति ॥ ३ ॥ गंगायास्त्वथराजेंद्रसागरस्यचसंगमे ॥ अश्वमेधंदशगुणं
 प्रवदंतिमनीषिणः ॥ ४ ॥ गंगायास्तुपरंद्वीपंप्राप्ययःस्नातिभारत ॥ त्रिरात्रोपोषितोराजन्सर्वकाममवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ ततोवैतरणीगत्वानदीं

पापप्रमोचनीम् ॥ विरजंतीर्थमासाद्यविराजतियथाशशी ॥ ६ ॥ प्रभावेचकुलंपूत्वासर्वपापंव्यपोहति ॥ गोसहस्रफलंलब्ध्वापुनातिस्वकुलंनरः ॥ ७ ॥
शोणस्यज्योतिरथ्याश्चसंगमेनिवसच्छुचिः ॥ तर्पयित्वापितृन्देवानग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ ८ ॥ शोणस्यनर्मदायाश्चप्रभवेकुरुपुंगव ॥ वंशगुल्ममुपस्पृ
श्यवाजिमेधफलंलभेत् ॥ ९ ॥ ऋषभंतीर्थमासाद्यकोशलायांनराधिप॥वाजिमेधमवाप्नोतित्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ १० ॥ कोशलायांसमासाद्यकालती
र्थमुपस्पृशेत् ॥ वृषभैकादशगुणंलभतेनात्रसंशयः ॥ ११ ॥ पुष्पवत्यामुपस्पृश्यत्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ गोसहस्रफलंविद्यात्कुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ १२ ॥
ततोबदारिकातीर्थेस्नात्वाप्रयतमानसः ॥ दीर्घायुष्यमवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति ॥ १३ ॥ ततोमहेंद्रमासाद्यजामदश्यानिषेवितम् ॥ रामतीर्थे
नरःस्नात्वावाजिमेधफलंलभेत् ॥ १४ ॥ मतंगस्यतुकेदारंतत्रैवभरतर्षभ ॥ तत्रस्नात्वानरोराजन्गोसहस्रफलंलभेत् ॥ १५ ॥ श्रीपर्वतंसमासाद्यन
दीतिरिमुपस्पृशेत् ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिपरांसिद्धिंचगच्छति ॥ १६ ॥ श्रीपर्वतेमहादेवोदेव्यासहमहाद्युतिः ॥ न्यवसत्परमप्रीतोब्रह्माचत्रिदशैर्वृतः ॥ १७ ॥
तत्रदेवह्रदेस्नात्वाशुचिःप्रयतमानसः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिपरांसिद्धिंचगच्छति ॥ १८ ॥ ऋषभंपर्वतंगत्वाभांडेषुसुरपूजितम् ॥ वाजपेयमवाप्नोति
नाकपृष्ठेचमोदते ॥ १९ ॥ ततोगच्छेतकावेरिवृतामृत्सरसांगणैः ॥ तत्रस्नात्वानरोराजन्गोसहस्रफलंलभेत् ॥ २० ॥ तत्रतीर्थेसमुद्रस्यकन्यातीर्थमु
पस्पृशेत् ॥ तत्रोपस्पृश्यराजेन्द्रसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ २१ ॥ अथगोकर्णमासाद्यत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ समुद्रमध्येराजेन्द्रसर्वलोकनमस्कृतम् ॥ २२ ॥
यत्रब्रह्मादयोदेवामुनयश्चतपोधनाः ॥ भूतयक्षाःपिशाचाश्चकिन्नराःसमहोरगाः ॥ २३ ॥ सिद्धचारणगंधर्वामानुषाःपन्नगास्तथा ॥ सरितःसागराःशै
लाउपासंतेउमापतिम् ॥ २४ ॥ तत्रेशानंसमभ्यर्च्यत्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ दशाश्वमेधमाप्नोतिगाणपत्यंचविंदति ॥ २५ ॥ उपोष्यद्वादशरात्रंकृ
तार्थोजायतेनरः ॥ तस्मिन्नेवतुगायत्र्याःस्थानंत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ २६ ॥ त्रिरात्रमुषितस्तत्रगोसहस्रफलंलभेत् ॥ निदर्शनंचप्रत्यक्षंब्राह्मणानांनरा
धिप ॥ २७ ॥ गायत्रीपठतेयस्तुयोनिं संकरजोद्विजः ॥ गाथावागीतिकावाणीतस्यसंपद्यतेनृप ॥ २८ ॥ अब्राह्मणस्यपठतःसावित्रीतूपनश्याति ॥ संवर्त
स्यतुविप्रैर्वापीमासाद्यदुर्लभाम् ॥ २९ ॥ रूपस्यभागीभवतिसुभगश्चाभिजायते ॥ ततोवेणांसमासाद्यतर्पयेत्पितृदेवताः ॥ ३० ॥ मयूरहंससंयुक्तंवि
मानंलभतेनरः ॥ ततोगोदावरींप्राप्यनित्यसिद्धनिषेविताम् ॥ ३१ ॥ गवामयमवाप्नोतिवायुलोकंचगच्छति ॥ वेणायाःसंगमेस्नात्वावाजपेयफलंलभे
त् ॥ ३२ ॥ वरदासंगमंस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ ब्रह्मस्थूणांसमासाद्यत्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ ३३ ॥ गोसहस्रफलंविद्यात्स्वर्गलोकंचगच्छति ॥

कुब्जावनंसमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ ३४ ॥ त्रिरात्रोपोषितःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ ततोदेवह्रदेस्नात्वाकृष्णवेणाजलोद्भवे ॥ ३५ ॥ ज्योति
 मात्रह्रदेचैवतथाकन्याश्रमेनृप ॥ यत्रक्रतुशतैरिष्टादेवराजोदिवंगतः ॥ ३६ ॥ अग्निष्टोमशतंविद्याद्गमनादेवतत्रतु ॥ सर्वदेवह्रदेस्नात्वागोसहस्रफलंलभे
 त् ॥ ३७ ॥ जातिमात्रह्रदेस्नात्वाभवेजातिस्मरोनरः ॥ ततोवापीमहापुण्यांपयोष्णींसरितांवरा ॥ ३८ ॥ पितृदेवार्चनरतोगोसहस्रफलंलभेत् ॥
 दंडकारण्यमासाद्यमहाराजउपस्पृशेत् ॥ ३९ ॥ शरभंगाश्रमंगत्वाशुकस्यचमहात्मनः ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिपुनातिस्वकुलंनरः ॥ ४० ॥ ततःसूर्या
 रकंगच्छेज्जमदग्निनिषेवितम् ॥ रामतीर्थनरःस्नात्वाविद्याद्बहुसुवर्णकम् ॥ ४१ ॥ सप्तगोदावरींस्नात्वानियतो नियताशनः ॥ महापुण्यमवाप्नोतिदे
 वलोकंचगच्छति ॥ ४२ ॥ ततोदेवपथंगच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ देवसत्रस्ययत्पुण्यंतदवाप्नोतिमानवः ॥ ४३ ॥ तुंगकारण्यमासाद्यब्रह्मचारीजितेंद्रि
 यः ॥ वेदानध्यापयत्तत्रमुनीन्सारस्वतःपुरा ॥ ४४ ॥ तत्रवेदान्प्रणष्टांस्तुमुनेरांगिरसःसुतः ॥ उपविष्टोमहर्षीणामुत्तरीयेषुभारत ॥ ४५ ॥ ॐकारे
 णयथान्यायंसम्यगुच्चारितेनह ॥ येनयत्पूर्वमभ्यस्तंतस्यतत्समुपस्थितम् ॥ ४६ ॥ ऋषयस्तत्रदेवाश्चवरुणोग्निःप्रजापतिः ॥ हरिर्नारायणोदेवोमहादे
 वस्तथैवच ॥ ४७ ॥ पितामहश्चभगवान्देवैस्सहमहाद्युतिः ॥ भृगुंनियोजयामासयाजनार्थमहाद्युतिम् ॥ ४८ ॥ ततःसचक्रेभगवानृषीणांविधिवत्तदा ॥
 सर्वेषांपुनराधानंदेवदृष्टेनकर्मणा ॥ ४९ ॥ आज्यभागेनवैतत्रतर्पितास्तुयथाविधि ॥ देवास्त्रिभुवनंयाताऋषयश्चयथासुखम् ॥ ५० ॥ तदरण्यंप्रविष्टस्यतुं
 गकंराजसत्तम ॥ पापंविनश्यतेसद्यःस्त्रियावैपुरुषस्यवा ॥ ५१ ॥ तत्रमासंवसेद्धीरोनियतो नियताशनः ॥ ब्रह्मलोकंव्रजेद्राजन्पुनीतेचकुलंपुनः ॥ ५२ ॥
 मेधावनंसमासाद्यपितृदेवांश्चतर्पयेत् ॥ अग्निष्टोममवाप्नोतिस्मृतिमेधांचविंदति ॥ ५३ ॥ तत्रकालंजरंगत्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ आत्मानंसाधयेत्तत्रागि
 रौकालंजरनृप ॥ ५४ ॥ स्वर्गलोकेमहीयेतनरोनास्त्यत्रसंशयः ॥ ततोगिरिवरश्रेष्ठेचित्रकूटेविशांपते ॥ ५५ ॥ मंदाकिनींसमासाद्यनदींपापविमोचनीम् ॥
 अत्राभिषेकंकुर्वाणःपितृदेवार्चनेरतः ॥ ५६ ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिगतिंचपरमां व्रजेत् ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रगुहस्थानमनुत्तमम् ॥ ५७ ॥ यत्रदेवो
 महासेनो नित्यंसन्निहितोनृप ॥ पुमांस्तत्रनरःश्रेष्ठगमनादेवसिध्यति ॥ ५८ ॥ कोटितीर्थेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्ययशः
 स्थानंव्रजेन्नरः ॥ ५९ ॥ अभिगम्यमहादेवंविराजतियथाशशी ॥ तत्रकूपोमहाराजविश्रुतोभरतर्षभ ॥ ६० ॥ समुद्रायत्रचत्वारोनिवसंतियुधि
 ष्ठिर ॥ तत्रोपस्पृश्यराजेंद्रकृत्वाचापिप्रदक्षिणम् ॥ ६१ ॥ नियतात्मानरःपूतोगच्छेत्परमांगतिम् ॥ ततोगच्छेत्कुरुश्रेष्ठशृंगवेरपुरमहत् ॥ ६२ ॥

यत्रतीर्णोमहाप्राज्ञो रामोदाशरथिःपुरा ॥ गंगायांतुनरःस्नात्वाब्रह्मचारीजितेंद्रियः ॥ ६३ ॥ विधूतपाप्माभवतिवाजपेयंचविंदति ॥ ततोमुंजवटं
 गच्छेत्स्थानं देवस्यर्धामतः ॥ ६४ ॥ अभिगम्यमहादेवमभ्यर्च्यचनराधिप ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्यगाणपत्यमवाप्नुयात् ॥ ६५ ॥ ततोगच्छेतराजें
 द्रप्रयागमृषिसंस्तुतम् ॥ यत्रब्रह्मादयोदेवादिशश्चसदिगीश्वराः ॥ ६६ ॥ लोकपालाश्चसिद्धाश्चनिरताःपितरस्तथा ॥ सनत्कुमारप्रमुखास्तथैवच
 महर्षयः ॥ ६७ ॥ तथानागाःसुपर्णाश्चसिद्धाःशुक्रधरास्तथा ॥ सरितःसागराश्चैवगंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ ६८ ॥ हरिश्चभगवानास्तेप्रजापति
 पुरस्कृतः ॥ तत्रत्रीण्यपिकुंडानितयोर्मध्येनजाह्नवी ॥ ६९ ॥ प्रयागात्समतिक्रांतासर्वतीर्थपुरस्कृता ॥ तपनस्यसुतातत्रत्रिषुलोकेषुवि
 श्रुता ॥ ७० ॥ यमुनागंगयासार्द्धसंगतालोकभाविनी ॥ गंगायमुनयोर्मध्येपृथिव्याजघनंस्मृतम् ॥ ७१ ॥ प्रयागंजघनस्यांतमुपस्थमृषयोविदुः ॥ प्रया
 गंसुप्रतिष्ठानंकंबलाश्चतरांबुभौ ॥ ७२ ॥ तीर्थभोगवतीचैववेदीप्रोक्ताप्रजापतेः ॥ तत्रवेदाश्चयज्ञाश्चमूर्तिमंतोयुधिष्ठिर ॥ ७३ ॥ प्रजापतिमुपासंतऋषय
 श्चमहानद्याः ॥ यजंतेक्रतुभिर्देवांस्तथाचक्रधरानृप ॥ ७४ ॥ ततःपुण्यतमंनस्तित्रिषुलोकेषुभारत ॥ प्रयागंसर्वतीर्थेभ्यःप्रभावेणाधिकंप्रभो ॥ ७५ ॥ अ
 वणात्तस्यतीर्थस्यनामसंकीर्तनादपि ॥ मूर्धकानमनाद्रापिसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ७६ ॥ तत्राभिषेकंयःकुर्यात्संगमेसंशितव्रतः ॥ पुण्यंमुमहदामोतिराजसू
 याश्चमेधयोः ॥ ७७ ॥ एषायजनभूमिर्हिदेवानामपितत्कथा ॥ दत्तंतत्रस्वल्पमपिमहद्भवतिभारत ॥ ७८ ॥ नदेवचनात्तातनलोकवचनादपि ॥ मतिरु
 त्क्रमणीयातेप्रयागमरणंप्रति ॥ ७९ ॥ दशतीर्थसहस्राणिषष्टिकोट्यस्तथापराः ॥ येषांसान्निध्यमत्रैवकीर्तितंकुरुनंदन ॥ ८० ॥ चतुर्विद्येचयत्पुण्यंसत्य
 वादिषुचैवयत् ॥ स्नातएवतदाप्रोतिगंगायामुनसंगमे ॥ ८१ ॥ ततोभोगवतीनामवासुकेस्तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्राभिषेकंयःकुर्यात्सोऽवमेधमवाप्नुयात् ॥ ८२ ॥
 तत्रहंसप्रपतनंतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ दशाश्वमेधिकंचैवगंगायांकुरुनंदन ॥ ८३ ॥ कुरुक्षेत्रसमागंगायत्रतत्रावगाहिता ॥ विशेषोवैकनखलेप्रयागंपरमं
 महत् ॥ ८४ ॥ यद्यकार्यशतंकृत्वाकृतंगंगवसेवनम् ॥ सर्वतत्तस्यगंगापोदहत्यग्निरिवेधनम् ॥ ८५ ॥ सर्वदहतगंगापस्तूलराशिमिवानलः ॥ सर्वकृत
 युगेपुण्यंत्रेतायांपुष्करंस्मृतम् ॥ ८६ ॥ द्वापरेतुकुरुक्षेत्रंगंगालियुगेस्मृता ॥ पुष्करेतुतपस्तप्येद्वानंदद्यान्महालये ॥ ८७ ॥ मलयेत्वग्निमारोहेद्भृगुतुं
 गेत्वनाशनम् ॥ पुष्करेतुकुरुक्षेत्रंगंगामध्यगेषुच ॥ ८८ ॥ सद्यस्तारयतेजंतुःसप्तसप्तावरांस्तथा ॥ पुनातिकीर्तितापापंहृद्वापुण्यंप्रयच्छति ॥ ८९ ॥ अ
 वगाढाचपीत्वाचपुनात्यासप्तमंकुलम् ॥ यावदस्थिमनुष्यस्यगंगायाःस्पृशतेजलम् ॥ ९० ॥ तावत्सपुरुषोराजन्स्वर्गलोकेमहीयते ॥ यथापुण्यानिती

र्थानिपुण्यान्यायतनानिच ॥ ९१ ॥ उपास्यपुण्यंलब्धाचभवतिपरलोकभाक् ॥ नगंगासदृशंतीर्थंनदेवःकेशवात्परः ॥ ९२ ॥ ब्राह्मणेभ्यःपरंनास्तिएव
 माहपितामहः ॥ यत्रगंगामहाराजसदेशस्तत्रयोजनम् ॥ ९३ ॥ सिद्धक्षेत्रंचविज्ञेयंगंगातीरसमाश्रितम् ॥ इदंसत्यंद्विजातीनांसाधूनांमानसेषुच ॥ ९४ ॥
 मुक्तिंचैवजपेत्कर्णेशिष्टस्यानुगतस्यच ॥ इदंधर्म्यमिदंमेध्यमिदंस्वर्ग्यमिदंसुखम् ॥ ९५ ॥ इदंपुण्यतमंरम्यंपावनंधर्ममुत्तमम् ॥ महीशैर्षिमिदंगुह्यंसर्वपाप
 प्रमोचनम् ॥ ९६ ॥ अधीत्यद्विजमध्येचनिर्मलत्वमवाप्नुयात् ॥ श्रीमत्स्वर्ग्यमहापुण्यंसप्तशमनंशिवम् ॥ ९७ ॥ मेधाजननमर्ग्यंवैतीर्थवंशानुकीर्तनम् ॥
 अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोधनमाप्नुयात् ॥ ९८ ॥ महीविजयतेराजवैश्योधनमवाप्नुयात् ॥ शूद्रोयातीप्सितान्कामान्ब्राह्मणःपारगःपठन् ॥ ९९ ॥ यश्चे
 दंशृणुयान्नित्यंतीर्थपुण्यंसदाशुचि ॥ जातिस्मरत्वमाप्नोतिनाकपृष्ठेचमोदते ॥ १०० ॥ गम्यान्यपिचतीर्थानिकीर्तितान्यगमान्यपि ॥ मनसाप्यभिगच्छेतस
 र्वतीर्थमनीषया ॥ १०१ ॥ एतानिवसुभिःसाध्यैरादित्यैर्मरुदशिवभिः ॥ ऋषिभिर्देवकल्पैश्चकृतानिसुकृतैषिभिः ॥ १०२ ॥ एवंचमपिकौरव्यविधिनानेन
 सुव्रत ॥ व्रजतीर्थानिनियतःपुण्यंपुण्येनवर्द्धते ॥ १०३ ॥ भौवितैःकरणैःपूर्वमास्तिक्याद्युतिदर्शनात् ॥ प्राप्यंतेतानितीर्थानिसद्भिःशिष्टानुदर्शि
 भिः ॥ १०४ ॥ नाकृतोनाकृतात्माचनाशुचिर्नचतस्करः ॥ स्नातितीर्थेषुकौरव्यनचवक्रमतिर्नरः ॥ १०५ ॥ त्वयातुसम्यग्वृत्तेननित्यंधर्मार्थदर्शिना ॥
 पितरस्तर्पितास्तातसर्वेचप्रपितामहाः ॥ पितामहपुरोगाश्चदेवाःसर्षिगणास्तथा ॥ १०६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ त्वंचधर्मेणधर्मज्ञनित्यमेवाभितोषिताः ॥ दि
 लीपकीर्तिमहतींप्राप्स्यसेभुविशाश्वतीम् ॥ १०७ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वाभ्यनुज्ञाप्यवसिष्ठोभगवानृषिः ॥ प्रीतःप्रीतेनमनसातत्रैवांतरधीयत ॥ १०८ ॥
 दिलीपःकुरुशार्दूलशास्त्रतत्त्वार्थदर्शनात् ॥ वसिष्ठवचनाच्चैवपृथिवीमनुचक्रमे ॥ १०९ ॥ एवमेषामहाभागप्रतिष्ठानेप्रतिष्ठिता ॥ तीर्थयात्रामहापुण्यास
 र्वपापप्रमोचनी ॥ ११० ॥ अनेनविधिनायस्तुपृथिवीपर्यटिष्यति ॥ अश्वमेधशतंसाग्रंफलंप्रेत्यैषभोक्ष्यते ॥ १११ ॥ ततश्चाष्टगुणंपार्थप्राप्स्यसे
 धर्ममुत्तमम् ॥ दिलीपःपार्थनृपतिर्यथापूर्वमवाप्तवान् ॥ ११२ ॥ नेताचत्वमृषीन्यस्मात्तस्मात्तेष्टगुणंफलम् ॥ रक्षोगणविकीर्णानिती
 र्थान्येतानिभारत ॥ ११३ ॥ नगतिर्विद्यतेन्यस्यत्वामृतेकुरुनंदन ॥ इदंदेवर्षिचरितंसर्वतीर्थानुसंश्रितम् ॥ ११४ ॥ यःपठेत्कल्यमुत्थायसर्वपापैःप्र
 मुच्यते ॥ ऋषिमुख्याःसदायत्रवाल्मीकिस्त्वथकश्यपः ॥ ११५ ॥ आत्रेयस्त्वथकौण्डिन्योविश्वामित्रोथगौतमः ॥ असितोदेवलश्चैवमार्कण्डेयोथगाल
 वः ॥ ११६ ॥ भरद्वाजस्यशिष्यश्चमुनिरुद्दालकस्तथा ॥ शौनकःसहपुत्रेणव्यासश्चतपतांवरः ॥ ११७ ॥ दुर्वासाश्चमुनिश्चेष्टोजावालिश्चमहातपाः ॥

एतेऋषिवराः सर्वे त्वत्प्रतीक्ष्यास्तपोधनाः ॥ ११८ ॥ एभिः सह महाभाग तीर्थान्येतान्यनुव्रज ॥ प्राप्स्यसे महतीं कीर्तिं यथाराजामहाभिषः ॥ ११९ ॥
 यथाययाति धर्मात्मा यथाराजा पुरुरवाः ॥ तथा त्वंकुरु शार्दूलस्वेन धर्मेण शोभसे ॥ १२० ॥ यथा भगीरथो राजायथारामश्च विश्रुतः ॥ यथा वैवृत्रहास
 वान्सपत्नानदहतपुरा ॥ १२१ ॥ त्रैलोक्यं पालयामास देवराट् विगतज्वरः ॥ तथा शत्रुक्षयं कृत्वा त्वं प्रजाः पालयिष्यसि ॥ १२२ ॥ स्वधर्मेणार्जितासु
 वीं प्राप्य राजीवलोचन ॥ ख्यातिं यास्यसि वीर्येण कार्त्तवीर्यार्जुनो यथा ॥ १२३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमाभाष्य राजानं नारदो भगवानृषिः ॥ अनु
 ज्ञाप्य महाराजं तत्रैवांतरधीयत ॥ १२४ ॥ युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा ऋषिभिः सह सुव्रतः ॥ जगामाखिल तीर्थानि सादरः पृथिवीपतिः ॥ १२५ ॥ मयोक्तामृ
 षयः सर्वे तीर्थयात्राश्रयां कथाम् ॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि सुक्तः सर्वपातकैः ॥ १२६ ॥ मयोक्तमखिलं तत्त्वं किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ ऋषीणां पुण्यकीर्तीनां
 नावक्तव्यं ममास्ति वै ॥ १२७ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे नानाविधतीर्थकथनं नाम नवत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमुक्ता
 नि तीर्थानि विष्णुदेहानि सुव्रताः ॥ एषामन्यतमासंगान्मुक्तो भवति मानवः ॥ १ ॥ तीर्थानुश्रवणं धन्यं धन्यं तीर्थनिषेवणम् ॥ पापराशिनिपाताय ना
 न्योपायः कलौ युगे ॥ २ ॥ वासंकुर्यामहं तीर्थे तीर्थस्पर्शमहं तथा ॥ एवं यो नुदिनं ब्रूते स याति परमं महत् ॥ ३ ॥ पापानि तस्य नश्यंति तीर्थात्पदमात्रतः ॥
 तीर्थानि खलु धन्यानि धन्यसेव्यानि सुव्रताः ॥ ४ ॥ तीर्थानां सेवना देवसेवितो भवति प्रभुः ॥ नारायणो जगत्कर्तानास्ति तीर्थात्परंपदम् ॥ ५ ॥ ब्राह्मण
 स्तुलसीचैव अश्वत्थस्तीर्थसंचयः ॥ विष्णुश्च परमेशानः सेव्य एव सदानृभिः ॥ ६ ॥ ब्राह्मणानां विशेषेण सेवनं मुनिपुंगवाः ॥ सर्वतीर्थावगाहादेरधिकं वि
 दुरग्रजाः ॥ ७ ॥ तस्माद्विजपदं साक्षात्सर्वतीर्थमयं शुभम् ॥ भजेतानुदिनं विद्वांस्तत्र तीर्थाधिकं भवेत् ॥ ८ ॥ अश्वत्थस्य तुलस्याश्च गवांकुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥
 सर्वतीर्थफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते ॥ ९ ॥ तस्माद्दुष्कृतकर्माणि नाशयेत्तीर्थसेवनात् ॥ अन्यथानरकं याति कर्मभोगाद्धिशम्यति ॥ १० ॥ पापिनां
 नरकेवासः सुकृती स्वर्गमश्नुते ॥ तस्मात्पुण्यं निषेवेत तीर्थं खलु विचक्षणः ॥ ११ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ श्रुतानि किल तीर्थानि समाहात्म्यानि सुव्र
 त ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि प्रयागस्य विशेषकम् ॥ १२ ॥ प्रयागं तु पुरा प्रोक्तं संक्षेपात्सूतयत्त्वया ॥ विशेषाच्छ्रोतुमिच्छामः सूतनः कथ्यतामिति ॥ १३ ॥
 ॥ सूत उवाच ॥ ॥ साधुपृष्टं महाभागाः प्रयागं प्रति सुव्रताः ॥ हंता हंतं त्रपक्ष्यामि प्रयागस्योपवर्णनम् ॥ १४ ॥ मार्कण्डेयेन कथितं यत्पुरा पांडुसूत
 वे ॥ भारते तु यदावृत्ते प्राप्तराज्ये पृथासुते ॥ १५ ॥ एतस्मिन्नंतरे राजा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृशोकेन संतप्तः चिंतयंस्तु पुनः पुनः ॥ १६ ॥ आसी
 दुर्योधनो राजा एकादशचमूपतिः ॥ अस्मान्संतप्य बहुशः सर्वे ते निधनं गताः ॥ १७ ॥ वासुदेवं समाश्रित्य पंचशेषास्तु पांडवाः ॥ कथं द्रोणं च भीष्मं च क

र्णैवैवमहाबलम् ॥ १८ ॥ दुर्योधनं च राजानं भ्रातृपुत्रसमन्वितम् ॥ राजानो निहताः सर्वे ये चान्ये शूरमानिनः ॥ १९ ॥ विनाराज्येन कर्तव्यं किं भोगैर्जी-
 वितेन वा ॥ धिक्कृष्टमिति संचिंत्य राजा विह्वलतांगतः ॥ २० ॥ निश्चेष्टोऽथ निरुत्साहः किंचित्तिष्ठत्यधोमुखः ॥ लब्धसंज्ञो यदाराजा चिंतयानः पुनः पुनः ॥ २१ ॥
 कंचरे विधिना योगं नियमं तीर्थमेव वा ॥ येनाहं शीघ्रमा मुच्ये महापातकं किल्बिषात् ॥ २२ ॥ यत्र स्नात्वा नरो याति विष्णुलोकमनुत्तमम् ॥ कथं पृच्छा-
 मि वै कृष्ण येनेदं कारितं महत् ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्रं कथं पृच्छेयस्य पुत्रशतं हतम् ॥ व्यासं कथमहं पृच्छेयस्य गोत्रक्षयः कृतः ॥ २४ ॥ एवं वै कृष्यमापन्नो ध-
 र्मे पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ रुदंतः पांडवाः सर्वे भ्रातृशोकपरिप्लुताः ॥ २५ ॥ ये च तत्र महात्मानः समेताः पांडवाश्चिताः ॥ कुंती च द्रौपदी चैव ये च तत्र समागताः ॥ २६ ॥
 भूमौ निपतिताः सर्वे रोदमानाः समंततः ॥ वाराणस्यां तु मार्कंडेस्तेन ज्ञातो युधिष्ठिरः ॥ २७ ॥ यथा विष्णुवमापन्नो रोदमानः सुदुःखितः ॥ अचिरेणैव काले-
 न मार्कंडेस्तु महातपाः ॥ २८ ॥ हस्तिनापुरं प्राप्नो राजद्वारे सतिष्ठति ॥ द्वारपालोऽपि तं दृष्ट्वा राज्ञः कथितवान्द्रुतम् ॥ २९ ॥ त्वां द्रष्टुकामो मार्कंडे द्रा-
 रेतिष्ठत्यसौ मुनिः ॥ त्वरितो धर्मपुत्रस्तु द्वारमेत्याह तत्परः ॥ ३० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ स्वागतं ते महाप्राज्ञ स्वागतं ते महासुने ॥ अद्य मे सफ-
 लं जन्म अद्य मे पावितं कुलम् ॥ ३१ ॥ अद्य मे पितरस्तृप्तास्त्वयि दृष्टे महामुने ॥ सिंहासन उपस्थाप्य पादशौचार्चनादिभिः ॥ ३२ ॥ युधिष्ठिरो महात्मा वै-
 पूजयामास तं मुनिम् ॥ ततस्तमूचे मार्कंडेः पूजितो हं त्वया विभो ॥ ३३ ॥ आख्याहित्वरितो राजन् किमर्थं त्वरितं त्वया ॥ केन वा विष्णुवीभूतः कथयस्व म-
 माग्रतः ॥ ३४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अस्माकं चैव यद्वृत्तराज्यस्यार्थं महामुने ॥ एतत्सर्वं विदित्वा तु भगवानिह चागतः ॥ ३५ ॥ ॥ मार्कंडे-
 य उवाच ॥ ॥ शृणुराजन् महाबाहो यत्र धर्मो व्यवस्थितः ॥ नैव दृष्टं रणे पापं युध्यमानस्य धीमतः ॥ ३६ ॥ किंपुरा राजधर्मेण क्षत्रियस्य विशेषतः ॥
 तदेवं हृदये कृत्वा तस्मात्पापं न चिंतयेत् ॥ ३७ ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा प्रणम्य शिरसामुनिम् ॥ पृच्छामित्वा मुनिं श्रेष्ठं सदा त्रैकाल्यदर्शनम् ॥ कथयस्व समासे-
 न मुच्ये हं येन किल्बिषात् ॥ ३८ ॥ ॥ मार्कंडे उवाच ॥ ॥ शृणुराजन् महाभाग यन्मां पृच्छसि भारत ॥ एवं सांख्यं च योगं च तीर्थं चैव युधिष्ठिर ॥ ३९ ॥ किंपुनर्ब्रा-
 ह्मणैः पुण्यैः कीर्तितं वै पुरा विभो ॥ प्रयाग गमनं श्रेष्ठं नराणां पुण्यकर्मणाम् ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ युधिष्ठिर उ-
 वाच ॥ ॥ भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि पुरा कल्पे यथा स्थितम् ॥ कथं प्रयाग गमनं नराणां तत्र कीदृशम् ॥ १ ॥ मृतानां का गतिस्तत्र स्नातानां चैव किं फलम् ॥ ये वसंति प्र-
 यागे तु ब्रूहि तेषां च किं फलम् ॥ एतन्मे सर्वं आख्याहि परं कौतूहलं हि मे ॥ २ ॥ ॥ मार्कंडे उवाच ॥ ॥ कथयिष्यामि ते वत्स नार्थेष्टं यच्च यत्फलम् ॥ पुरा ऋषीणां

१ किंपुनः इति पाठः । २ निरंतरमिति पाठः । ३ प्रयागस्य च यत्फलमिति पाठः ।

विप्राणां कथ्यमानं मया श्रुतम् ॥ ३ ॥ आप्रयागात्प्रतिष्ठानाद्धर्मकीवासुकीहृदात् ॥ कंबलाश्वतरौ नागौ नागाश्च बहुमूलिकाः ॥ ४ ॥ एतत्प्रजापतिं क्षेत्रं त्रिषु लोकेषु
 विश्रुतम् ॥ अत्र स्नात्वा दिवं यांति ये मृतास्ते पुनर्भवाः ॥ ५ ॥ तत्र ब्रह्मादयो देवारक्षां कुर्वन्ति संगताः ॥ अन्ये च बहवस्तीर्थाः सर्वपापप्रणाशनाः ॥ ६ ॥ न श
 क्याः कथितं राजन् बहुवर्षशतैरपि ॥ संक्षेपेण प्रवक्ष्यामि प्रयागस्य च कीर्तनम् ॥ ७ ॥ षष्टिर्धनुः सहस्राणि परिरक्षन्ति जाह्नवीम् ॥ यमुनां रक्षति सदा सविता
 सप्तवाहनः ॥ ८ ॥ प्रयागं तु विशेषेण स्वयं रक्षति वासवः ॥ मंडलं रक्षति हरिर्देवैः सह सुसंमतम् ॥ ९ ॥ तं वटं रक्षते नित्यं शूलपाणिर्महेश्वरः ॥ स्थानं रक्षति वैदे
 वः सर्वपापहरं शुभम् ॥ १० ॥ अधर्मेण वृत्तो लोके नैव गच्छति तत्पदम् ॥ स्वल्पमल्पतरं पापं यदा तस्य नराधिप ॥ ११ ॥ प्रयागस्मरमाणस्य सर्वमायाति
 संक्षयम् ॥ दर्शनात्तस्य तीर्थस्य नाम संकीर्तनादपि ॥ १२ ॥ मृत्तिकालभनाद्वापिनरः पापाद्विमुच्यते ॥ पंचकुंडानिराजं द्रयेषां मध्ये तु जाह्नवी ॥ १३ ॥
 प्रयागे तु प्रविष्टस्य पापं क्षरति तत्क्षणात् ॥ योजनानां सहस्रेषु गंगां स्मरति यो नरः ॥ १४ ॥ अपि दुष्कृतकर्मासौ लभते परमां गतिम् ॥ कीर्तनान्मुच्यते पापैर्दृष्ट्वा
 भद्राणि पश्यति ॥ १५ ॥ अवगाह्य च पीत्वा च पुनात्या सप्तमंकुलम् ॥ सत्यवादी जितक्रोधो अहिंसां परमास्थितः ॥ १६ ॥ धर्मानुसारी तत्त्वज्ञो ब्राह्मणहिते
 रतः ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये स्नातो मुच्येत किल्बिषात् ॥ १७ ॥ मनसा चिंतितान्कामान् सम्यक् प्राप्नोति पुष्कलान् ॥ ततो गत्वा प्रयागं तु सर्वदेवाभि
 रक्षितम् ॥ १८ ॥ ब्रह्मचारी वसेन्मासं पितृदेवांश्च तर्पयेत् ॥ ईप्सितां लभते कामान् यत्र तत्राभिजायते ॥ १९ ॥ तपनस्य सुता देवी त्रिषु लोकेषु विश्रुता ॥ समा
 गता महाभागाय मुनाय त्रिभिर्गंगा ॥ २० ॥ तत्र सन्निहितो नित्यं साक्षाद्देवो महेश्वरः ॥ दुष्प्रापमानुषैः पुण्यं प्रयागं तु युधिष्ठिर ॥ २१ ॥ देवदानवगंधर्वाऋषयः सिद्ध
 चारणाः ॥ तत्रोपस्पृश्य राजेंद्रस्वर्गलोके महीयते ॥ २२ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 शृणु राजन् प्रयागस्य माहात्म्यं पुनरेव तु ॥ यंगत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ १ ॥ आर्तानां च दरिद्राणां निश्चितव्यवसायिनाम् ॥ स्थानं मुक्त्वा प्रयागं तु
 नाक्षयं तु कदाचन ॥ २ ॥ गंगायमुनमासाद्य यस्तु प्राणान् परित्यजेत् ॥ दीप्तकांचनवर्णाभे विमाने सूर्यवर्चसि ॥ ३ ॥ गंधर्वाप्सरसां मध्ये स्वर्गं मोदति मान
 वः ॥ ईप्सितां लभते कामान् वदन्ति ऋषिपुंगवाः ॥ ४ ॥ सर्वरत्नमयैर्दिव्यैर्नानाध्वजसमाकुलैः ॥ वरांगना समाकीर्णैर्मोदते शुभलक्षणैः ॥ ५ ॥ गीतवादित्र
 निर्वोषैः प्रसुप्तः प्रतिबुध्यते ॥ यावन्नस्मरते जन्मतावत्स्वर्गं महीयते ॥ ६ ॥ तत्र स्वर्गात्परिभ्रष्टः क्षीणकर्मादिव श्रुतः ॥ हिरण्यरत्नसंपूर्णैः समृद्धे जायते
 कुले ॥ ७ ॥ तदेव स्मरते तीर्थस्मरणात्तत्र गच्छति ॥ देशस्थो यदि वारण्ये विदेशे यदि वा गृहे ॥ ८ ॥ प्रयागं स्मरमात्रोऽपि यस्तु प्राणान् परित्यजेत् ॥ सब्रह्मलो
 कमाप्नोति वदन्ति ऋषिपुंगवाः ॥ ९ ॥ सर्वकामफलावृत्ता महीयत्र हिरण्यमयी ॥ ऋषयो मुनयः सिद्धाय त्रलोके प्रगच्छति ॥ १० ॥ स्त्रीसहस्राकुले रम्ये मंदा

किन्यास्तटेशुभे ॥ मोदतेऋषिभिः सार्द्धं स्वकृतेनेहकर्मणा ॥ ११ ॥ सिद्धचारणगंधर्वैः पूज्यते दिवि देवतेः ॥ ततः स्वर्गात्परिभ्रष्टो जंबुद्वीपपतिर्भवे
 त् ॥ १२ ॥ ततः शुभानिकर्माणि चित्तयानः पुनः पुनः ॥ गुणवान् वित्तसंपन्नो भवतीह न संशयः ॥ १३ ॥ कर्मणामनसा वाचा सत्यधर्मप्रतिष्ठितः ॥ गंगायमु
 नयोर्मध्ये यस्तु दानं प्रयच्छति ॥ १४ ॥ सुवर्णमणिमुक्तां वा यदि धान्यं प्रतिग्रहम् ॥ स्वकार्येऽपि तृकार्ये वा देवताभ्यर्चनेऽपि वा ॥ १५ ॥ निष्फलं तस्य तत्तीर्थयाव
 त्फलमश्नुते ॥ एवं तीर्थेन गृहीयात् पुण्येष्वायतनेषु च ॥ १६ ॥ निमित्तेषु च सर्वेषु अप्रमत्तो द्विजो भवेत् ॥ कपिलां पाटलावर्णां प्रयागेयः प्रयच्छति ॥ १७ ॥
 स्वर्णशृंगीरौ प्यखुरांचैलकंठी पयस्विनीम् ॥ प्रयागेश्रोत्रियं साधुं ग्राहयित्वा यथाविधि ॥ १८ ॥ शुक्लांबरधरं शांतधर्मज्ञं वेदपारगम् ॥ सागौस्तस्मै च दातव्या
 गंगायमुनसंगमे ॥ १९ ॥ वासांसि च महार्हाणि रत्नानि विविधानि च ॥ यावद्गोमाणितस्यागोऽसंति गात्रेषु सत्तम ॥ २० ॥ तावद्दर्शसहस्राणि स्वर्गलोके मही
 यते ॥ यत्रासौ लभते जन्म सागौस्तत्राभिजायते ॥ २१ ॥ न च पश्यत्यसौ घोरं नरकं तेन कर्मणा ॥ उत्तरान्सकुरुन्प्राप्य मोदते कालमक्षयम् ॥ २२ ॥
 गवांशतसहस्रेभ्यो दद्यादेकां पयस्विनीम् ॥ पुत्रान्दारांस्तथाभृत्यान्गौरैकाप्रतितारयेत् ॥ २३ ॥ तस्मात्सर्वेषु दानेषु गोदानं तु विशिष्यते ॥
 दुर्गमे विषमे घोरमे महापातकसंभवे ॥ गौरे वरक्षां कुरुते तस्माद्देया द्विजातये ॥ २४ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ यथा प्रयागस्य मुने माहात्म्यं कथितं त्वया ॥ तथा तथा प्रमुच्येह सर्वपापैर्न संशयः ॥ १ ॥ भगवन् केन विधिना गंतव्यं धर्मनिश्चयैः ॥
 प्रयागे यो विधिः प्रोक्तः तं मे ब्रूहि महामुने ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ कथयिष्यामि ते वत्स तीर्थयात्राविधिक्रमम् ॥ योगच्छेत् कुरु श्रेष्ठ प्रयागं
 देवसंयुतम् ॥ ३ ॥ बलीवर्दसमारूढः शृणु तस्यापि यत्फलम् ॥ वसते नरके घोरं गवांक्रोधे सुदारुणे ॥ ४ ॥ सलिलं च न गृह्णाति पितरस्तस्य देहिनः ॥
 यस्तु पुत्रांस्तथा बालान् स्नापयेत्पाययेत्तथा ॥ ५ ॥ यथात्मनस्तथा सर्वान् दानं विप्रेषु दापयेत् ॥ ऐश्वर्यलोभान् मोहाद्वा गच्छेद्यानेन योनरः ॥ ६ ॥
 निष्फलं तस्य तत्तीर्थं तस्माद्दानं परित्यजेत् ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये यस्तु कन्यां प्रयच्छति ॥ ७ ॥ आर्षेण तु विधानेन यथाविभवसंभवम् ॥ न पश्य
 तियमं घोरं नरकं तेन कर्मणा ॥ ८ ॥ उत्तरान्सकुरुन्गत्वामोदते कालमक्षयम् ॥ पुत्रांस्तु दारांश्च लभते धार्मिकान्नयसंयुतान् ॥ ९ ॥ तत्र दानं प्रदातव्यं
 यथाविभवसंभवम् ॥ तेन तीर्थफलेनैव वर्द्धते नात्र संशयः ॥ १० ॥ स्वर्गेतिष्ठति राजेन्द्र यावदाभूतसंप्लवम् ॥ वटमूलं समाश्रित्य यस्तु प्राणान् परित्यजे
 त् ॥ ११ ॥ सर्वलोकानतिक्रम्य रुद्रलोकं च गच्छति ॥ तत्र ते द्वादशादित्यास्तपन्ते रुद्रमाश्रिताः ॥ १२ ॥ निर्दहन्ति जगत्सर्वं वटमूलं न दह्यते ॥
 नष्टचंद्रार्कपवनं यदा चैकार्णवं जगत् ॥ १३ ॥ स्वपितृत्रैव वै विष्णुर्जायमानः पुनः पुनः ॥ देवदानवगंधर्वऋषयः सिद्धचारणाः ॥ १४ ॥ सदासेवं

तितत्तीर्थगंगायमुनसंगमे ॥ तत्रगच्छंतिराजेंद्रप्रयागेसंयुतंचयत् ॥ १५ ॥ तत्रब्रह्मादयोदेवादिशश्वैवदिगीश्वराः ॥ लोकपालाश्चसाध्याश्चपि
 तरोलोकसंमताः ॥ १६ ॥ सनत्कुमारप्रमुखास्तथैवपरमर्षयः ॥ अंगिरप्रमुखाश्चैवतथाब्रह्मर्षयःपरे ॥ १७ ॥ तथानागाश्चसिद्धाश्चसुपर्णाःखेचरा
 श्वये ॥ सरितःसागराःशैलानागाविद्याधरास्तथा ॥ १८ ॥ हरिश्चभगवानास्तेप्रजापतिपुरस्कृतः ॥ गंगायमुनयोर्मध्येपृथिव्याजघनंस्मृ
 तम् ॥ १९ ॥ प्रयागंराजशार्दूलत्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ ततःपुण्यतमंनास्तित्रिषुलोकेषुभारत ॥ २० ॥ श्रवणात्तस्यतीर्थस्यनामसंकीर्तनादपि ॥
 मृत्तिकालंभनाद्वापिनरःपापात्प्रमुच्यते ॥ २१ ॥ तत्राभिषेकंयःकुर्यात्संगमेसंशितव्रतः ॥ तुल्यंफलमवाप्नोतिराजसूयाश्वमेधयोः ॥ २२ ॥ नवेदव
 चनात्तातनलोकवचनादपि ॥ मतिरुत्क्रमणीयातेप्रयागगमनंप्रति ॥ २३ ॥ दशतीर्थसहस्राणिषष्टिकोट्यस्तथापराः ॥ येषांसान्निध्यमत्रैवकीर्तना
 त्कुरुनंदन ॥ २४ ॥ यागतियोगयुक्तस्यसद्गुत्थस्यमनीषिणः ॥ सागतिस्त्यजतःप्राणान्गंगायमुनसंगमे ॥ २५ ॥ तेनजीवंतिलोकेस्मिन्त्रयत्र
 युधिष्ठिर ॥ येप्रयागंनसंप्राप्तास्त्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ २६ ॥ एवंदृष्ट्वातुतत्तीर्थप्रयागंपरमंपदम् ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःशशांकइवराहुणा ॥ २७ ॥ कंव
 लाश्वतरौनागौयमुनादक्षिणेतटे ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचमुच्यतेसर्वपातकैः ॥ २८ ॥ तत्रगत्वातुतत्स्थानंमहादेवस्यधीमतः ॥ नरस्तारयतेसर्वान्
 दशतीतान्दशापरान् ॥ २९ ॥ कृत्वाभिषेकंतुनरःसोश्वमेधफलंलभेत् ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोतियावदाभूतसंप्लवम् ॥ ३० ॥ पूर्वपाश्वैतुगंगायांत्रिषुलोकेषुभारत ॥
 कूपंचैवतुसामुद्रंप्रतिष्ठानंतुविश्रुतम् ॥ ३१ ॥ ब्रह्मचारीजितक्रोधस्त्रिरात्रंयदितिष्ठति ॥ सर्वपापविशुद्धात्मासोश्वमेधफलंलभेत् ॥ ३२ ॥ उत्तरेणप्रतिष्ठानाद्वा
 गीरथ्यास्तुपूर्वतः ॥ हंसप्रपतनंनामतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ ३३ ॥ अश्वमेधफलंतस्मिन्स्नातमात्रस्यभारत ॥ यावच्चन्द्रश्चसूर्यश्चतावत्स्वर्गमहीयते ॥ ३४ ॥ उर्व
 शीपुलिनेरम्येविपुलेहंसपांडुरे ॥ सलिलैस्तर्प्येद्यस्तुपितृस्तत्रविमत्सरः ॥ ३५ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिषष्टिवर्षशतानिच ॥ सेवतेपितृभिःसार्द्धंस्वर्गलोकंनरा
 धिप ॥ ३६ ॥ पूज्यतेसततंतत्रऋषिगंधर्वकिन्नरैः ॥ ततःस्वर्गपरिभ्रष्टःक्षीणकर्म्मदिवश्रुतः ॥ ३७ ॥ उर्वशीसदृशीनांतुकन्यानांलभतेशतम् ॥ गवांशत
 सहस्राणांभोक्ताभवतिभूमिप ॥ ३८ ॥ कांचीनूपुरशब्देनसुप्तोसौप्रतिबुध्यते ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगांस्तत्तीर्थलभतेपुनः ॥ ३९ ॥ कुशासनधरोनि
 त्यनियतःसंयतेंद्रियः ॥ एककालंतुभुंजानोमासंभोगपतिर्भवेत् ॥ ४० ॥ सुवर्णालंकृतानांतुनारीणांलभतेशतम् ॥ पृथिव्यामासमुद्रायांमहाभोगपति
 र्भवेत् ॥ ४१ ॥ दशग्रामसहस्राणांभोक्ताभवतिभूमिपः ॥ धनधान्यसमायुक्तोदाताभवतिनित्यशः ॥ ४२ ॥ सभुक्त्वाविपुलान्भोगांस्तत्तीर्थस्मरते
 पुनः ॥ अथतस्मिन्वटेरम्येब्रह्मचारीजितेंद्रियः ॥ ४३ ॥ उपोष्ययोगयुक्तश्चब्रह्मज्ञानमवाप्नुयात् ॥ कोटितीर्थसमासाद्ययस्तुप्राणान्परित्यजेत् ॥ ४४ ॥

कोटिवर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ततःस्वर्गात्परिभ्रष्टःक्षीणकर्मादिवश्र्युतः ॥ ४५ ॥ सुवर्णमणिमुक्ताढ्येकुलेभवतिरूपवान् ॥ ततोभोगवतींगत्वा
 वासुकेरुत्तरेणतु ॥ ४६ ॥ दशाश्वमेधकंतत्रतीर्थैतत्रापरंभवेत् ॥ कृत्वाभिषेकंतुनरःसोश्वमेधफलंलभेत् ॥ ४७ ॥ धनाढ्योरूपवान्दक्षोदाताभवतिधा
 र्मिकः ॥ चतुर्वेदेषुयत्पुण्यंसत्यवादिषुयत्फलम् ॥ ४८ ॥ अहिंसायांतुयोधर्म्मोऽगमनादेवतद्भवेत् ॥ कुरुक्षेत्रसमांगगायत्रतत्रावगाह्यते ॥ ४९ ॥ कुरुक्षेत्रा
 दशगुणायत्रसिंघासमागता ॥ यत्रगंगामहाभागाबहुतीर्थतपोधना ॥ ५० ॥ सिद्धक्षेत्रंहितज्ज्ञेयंनत्रकार्याविचारणा ॥ क्षितौतारयतेमर्त्यान्नागांस्तारय
 तेप्यधः ॥ ५१ ॥ दिवितारयतेदेवांस्तेनसात्रिपथास्मृता ॥ यावदस्थीनिगंगायांतिष्ठंतितस्यदेहिनः ॥ ५२ ॥ तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ती
 र्थानांतुपरंतीर्थेनदीनामुत्तमानदी ॥ ५३ ॥ मोक्षदासर्वभूतानांमहापातकिनामपि ॥ सर्वत्रसुलभागंगात्रिषुस्थानेषुदुर्लभा ॥ ५४ ॥ गंगाद्वारेप्रयागेचगं
 गासागरसंगमे ॥ तत्रस्नात्वादिव्यांतियेमृतास्तेपुनर्भवाः ॥ ५५ ॥ सर्वेषांचैवभूतानांपापोपहतचेतसाम् ॥ गतिमन्वेषमाणानांनस्तिगंगासमागतिः ॥ ५६ ॥
 पवित्राणांपवित्रंयामंगलानांचमंगलम् ॥ महेश्वरशिरोभ्रष्टासर्वपापहराशुभा ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेप्रयागमाहात्म्येत्रिचत्वारिंशोऽध्या
 यः ॥ ४३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृणुराजन्प्रयागस्यमाहात्म्यंपुनरेवतु ॥ यच्छ्रुत्वासर्वपापेभ्योमुच्यतेनात्रसंशयः ॥ १ ॥ मानसंनामतत्तीर्थंगंगा
 यामुत्तरेतटे ॥ त्रिरात्रोपोषितोभूत्वासर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ २ ॥ गोभूहिरण्यदानेनयत्फलंप्राप्नुयान्नरः ॥ एतत्फलमवाप्नोतितत्तीर्थंस्मरतेपुनः ॥ ३ ॥
 अकामोवासकामोवागंगायांयोविपद्यते ॥ मृतस्तुभवतिस्वर्गेनरकंनचपश्यति ॥ ४ ॥ अप्सरोगणसंगीतैःसुप्तोसौप्रतिबुध्यते ॥ हंससारसयुक्तेनविमा
 नेनसगच्छति ॥ ५ ॥ बहुवर्षाणिराजेन्द्रषट्सहस्राणिभुंजते ॥ ततःस्वर्गात्परिभ्रष्टःक्षीणकर्मादिवश्र्युतः ॥ ६ ॥ सुवर्णमणिमुक्ताढ्येजायतेसमहाकुले ॥ षष्टि
 तीर्थसहस्राणिषष्टितीर्थशतानिच ॥ ७ ॥ माघेमासिगमिष्यंतिगंगायमुनसंगमे ॥ गवांशतसहस्रस्यसम्यग्दत्तस्ययत्फलम् ॥ ८ ॥ प्रयागेमाघमासेतुत्र्यहं
 स्नानस्यतत्फलम् ॥ गंगायमुनयोर्मध्येपंचाग्निस्तुसाधयेत् ॥ ९ ॥ अहीनांगोह्यरोगश्चपंचेन्द्रियसमन्वितः ॥ यावन्तिरोमकूपाणितस्यगात्रस्यदेहिनः ॥ १० ॥
 तावद्वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ ततःस्वर्गात्परिभ्रष्टोऽजंबूद्वीपपतिर्भवेत् ॥ ११ ॥ सभुक्त्वाविपुलान्भोगांस्तत्तीर्थंभजतेनरः ॥ जलप्रवेशंयःकुर्या
 त्संगमेलोकविश्रुते ॥ १२ ॥ राहुग्रस्तोयथासोमोविमुक्तःसर्वपातकैः ॥ सोमलोकमवाप्नोतिसोमेनसहमोदते ॥ १३ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिषष्टिवर्षशता
 निच ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोतिऋषिगंधर्वसेवितः ॥ १४ ॥ परिभ्रष्टस्तुराजेंद्रसमृद्धेजायतेकुले ॥ अधःशिरास्तुयोज्वालामूर्ध्वपादःपिवेन्नरः ॥ १५ ॥ शतं

वर्षसहस्राणिस्वर्गलोकेमहीयते ॥ परिभ्रष्टुराजेन्द्रअग्निहोत्रीभवेन्नरः ॥ १६ ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगांस्तत्तीर्थंभजतेनरः ॥ यस्तुदेहं विकर्तित्वाशकु
निभ्यःप्रयच्छति ॥ १७ ॥ विहंगैरुपभुक्तस्यशृणुतस्यापियत्फलम् ॥ शतंवर्षसहस्राणांसोमलोकेमहीयते ॥ १८ ॥ ततःस्वर्गात्परिभ्रष्टोराजाभवति
धार्मिकः ॥ गुणवान् रूपसंपन्नोविद्वानसुप्रियदेहवान् ॥ १९ ॥ भुक्त्वातुविपुलान्भोगांस्तत्तीर्थंभजतेपुनः ॥ यामुनेचोत्तरेकूलेप्रयागस्यतुदक्षिणे ॥ २० ॥
ऋणप्रमोचनं नामतीर्थं तत्परमं स्मृतम् ॥ एकरात्रोषितो भूत्वा ऋणैः सर्वैः प्रमुच्यते ॥ २१ ॥ सूर्यलोकमवाप्नोति अनृणांच सदा भवेत् ॥ २२ ॥ इति श्रीपाद्मे महा
पुराणे स्वर्गखण्डे प्रयागमाहात्म्ये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वा प्रयागस्य यत्त्वया कीर्तनं कृतम् ॥ विशुद्धमेतद्दृढयं
प्रयागस्य च कीर्तनात् ॥ अनाशकफलं ब्रूहि भगवंस्तत्र कीदृशम् ॥ १ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणुराजन् प्रयागे तु अनाशकफलं विभो ॥ प्राप्नोति पुरुषो धी
मान् श्रद्धानश्च यादृशम् ॥ २ ॥ अहीनांगो विरोगश्च पंचेन्द्रियसमन्वितः ॥ अश्वमेधफलं तस्य गच्छतस्तु पदे पदे ॥ ३ ॥ कुलानितारयेद्राजन् दशपूर्वान्
दशापरान् ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो गच्छेत्परमं पदम् ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ महाभागो सिधर्मज्ञदानं वदसि मे प्रभो ॥ अल्पेनैव प्रधानेन बहू
न्धर्मानवाप्नुयात् ॥ ५ ॥ अश्वमेधस्तु बहुभिः सुकृतैः प्राप्यते इह ॥ एतन्मे संशयं ब्रूहि परं कौतूहलं हि मे ॥ ६ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणुराजन् महा
वीर्यदुक्तं पद्मयोनिना ॥ ऋषीणां सन्निधौ पूर्वकथ्यमानं मया श्रुतम् ॥ ७ ॥ पंचयोजनविस्तीर्णं प्रयागस्य तु मंडलम् ॥ प्रविशंस्तस्य तद्भूमावश्वमेधपदे
पदे ॥ ८ ॥ व्यतीतान् पुरुषान्सप्तभविष्यांश्च चतुर्दश ॥ नरस्तारयते सर्वान्यस्तु प्राणान् परित्यजेत् ॥ ९ ॥ एवं ज्ञात्वा तुराजेन्द्र सदा श्रद्धापरो भवेत् ॥
अश्रद्धानाः पुरुषाः पापोपहतचेतसः ॥ न प्राप्नुवंति तत्स्थानं प्रयागं देवनिर्मितम् ॥ १० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ स्नेहाद्वा द्रव्यलोभाद्वा ये तु कामवशं
गताः ॥ कथं तीर्थफलं तेषां कथं पुण्यमवाप्नुयुः ॥ ११ ॥ विक्रयं सर्वभांडानां कार्याकार्यमजानतः ॥ प्रयागे का गतिस्तस्य एवं ब्रूहि महामुने ॥ १२ ॥
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणुराजन् महागुह्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ मासं वसंस्तुराजेन्द्र प्रयागे नियतौ द्वयः ॥ १३ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः यथादिष्टं स्वयं भुवा ॥
शुचिस्तु प्रयतो भूत्वाऽहिंसकः श्रद्धयान्वितः ॥ १४ ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यः स गच्छेत्परमं पदम् ॥ विश्रंभघातकानां तु प्रयागे शृणुत तत्फलम् ॥ १५ ॥ त्रिका
लमेव स्नानीत आहारं भैक्ष्यमाचरेत् ॥ त्रिभिर्मासैः प्रमुच्येत प्रयागात्तु न संशयः ॥ १६ ॥ प्रज्ञानेन तु यस्येह तीर्थयात्रादिकं भवेत् ॥ सर्वकामसमृद्धस्तु स्व
र्गलोके महीयते ॥ १७ ॥ स्थानं सलभते नित्यं धनधान्यसमाकुलम् ॥ एवं ज्ञानेन संपूर्णः सदा भवति भोगवान् ॥ १८ ॥ तारिताः पितरस्ते न नरकात् प्रापि

तामहाः॥ धर्मानुसारेतत्त्वज्ञपृच्छतस्तेपुनःपुनः ॥ त्वत्प्रियार्थसमाख्यातंगुह्यमेतत्सनातनम् ॥१९॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अद्यमेसफलंजन्मअद्यमेस
 फलंकुलम् ॥ प्रीतोस्म्यनुगृहीतोस्मिदर्शनादेवतेद्यवै ॥ त्वद्दर्शनात्तुधर्मात्मन्मुक्तोहंसर्वपातकैः ॥२०॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ दिष्ट्यातेसफलंजन्म
 दिष्ट्यातेतारितंकुलम् ॥ कीर्तनाद्दर्द्धतेपुण्यंश्रुतंपापप्रणाशनम् ॥ २१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ यमुनायांतुकिंपुण्यंकिंफलंतुमहासुने ॥ एतन्मेस
 र्वमाख्याहियथादृष्टंयथाश्रुतम् ॥ २२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ तपनस्यसुतादेवीत्रिषुलोकेषुविश्रुता ॥ समागतामहाभागायमुनायत्रनिम्नगा ॥२३॥
 येनैवनिःसृतागंगातेनैवयमुनागता ॥ योजनानांसहस्रेषुकीर्तनात्पापनाशिनी ॥ २४ ॥ तत्रस्नात्वाचपीत्वाचयमुनायांयुधिष्ठिर ॥ कीर्तनाल्लभतेपुण्यं
 दृष्ट्वाभद्राणिपश्यति ॥ २५ ॥ अवगाढाचपीत्वाचपुनात्यासप्तमंकुलम् ॥ प्राणास्त्यजतियस्तत्रसयातिपरमांगतिम् ॥ २६ ॥ अग्नितीर्थमितिख्यातं
 यमुनादक्षिणेतटे ॥ पश्चिमेधर्मराजस्यतीर्थहरवरंस्मृतम् ॥ २७ ॥ तत्रस्नात्वादिव्यांतियेमृतास्तेऽपुनर्भवाः ॥ एवंतीर्थसहस्राणियमुनादक्षिणेतटे ॥२८॥
 उत्तरेणप्रवक्ष्यामिआदित्यस्यमहात्मनः ॥ तीर्थंतुविरजंनमयत्रदेवाःसवासवाः ॥ २९ ॥ उपासतेस्मसंध्यांतुनित्यकालंयुधिष्ठिर ॥ देवाःसेवंतितत्तीर्थं
 येचान्येविदुषोजनाः ॥ ३० ॥ श्रद्धधानपरोभूत्वाकुरुतीर्थाभिषेचनम् ॥ अन्येचबहवस्तीर्थाःसर्वपापहराःशुभाः ॥ ३१ ॥ तेषुस्नात्वादिव्यांतियेमृता
 स्तेपुनर्भवाः ॥ गंगाचयमुनाचैवउभेतुल्यफलेस्मृते ॥ ३२ ॥ केवलंश्रेष्ठभावेनगंगासर्वत्रपूज्यते ॥ एवंकुरुष्वकौंतेयस्वर्गतीर्थाभिषेचनम् ॥ ३३ ॥ यावज्जी
 वकृतंपापंतत्क्षणादेवनश्यति ॥ यस्त्विदं कल्युत्थायपठतेचशृणोतिवा ॥ ३४ ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःस्वर्गलोकंचगच्छति ॥३५॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापु
 राणेस्वर्गखंडेयमुनामाहात्म्येपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ श्रुतंमेब्रह्मणाप्रोक्तंपुराणेपुण्यसम्मितम् ॥ तीर्थानां
 तुसहस्राणिशतानिनिधुतानिच ॥ १ ॥ सर्वेषुपुण्याःपवित्राश्चगतिश्चपरमास्मृता ॥ पृथिव्यांनैमिषंपुण्यमंतरिक्षेचपुष्करम् ॥ २ ॥ प्रयागमपिलोका
 नांकुरुक्षेत्रंविशिष्यते ॥ सर्वाणिसंपरित्यज्यकथमेकंप्रशंससि ॥ ३ ॥ अप्रमाणमिदंप्रोक्तमश्रद्धेयमनुत्तमम् ॥ गतिंचपरमादिव्यांभोगांश्चैवयथेप्सि
 तान् ॥ ४ ॥ किमर्थमल्पयोगेनबहुधर्मंप्रशंससि ॥ एतंमेसंशयंब्रूहियथादृष्टंयथाश्रुतम् ॥ ५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अश्रद्धेयंनवक्तव्यंप्रत्य
 क्षमपितद्भवेत् ॥ नरस्यश्रद्धधानस्यपापोपहतचेतसः ॥ ६॥ अश्रद्धधानोह्यशुचिर्दुर्मतिस्त्यक्तमंगलः ॥ एतेपातकिनःसर्वेतेनेदंभाषितंमया ॥ ७ ॥ शृणु
 प्रयागमाहात्म्यंयथादृष्टंयथाश्रुतम् ॥ प्रत्यक्षंचपरोक्षंचयथान्यत्संभविष्यति ॥ ८ ॥ यथैवान्यन्मयादृष्टंपुराराजन्यथाश्रुतम् ॥ शास्त्रंप्रमाणंकृत्वातुपूज्य
 तेयोगमात्मनः ॥ ९ ॥ क्लिश्यतेचापरस्तत्रनैवयोगमवाप्नुयात् ॥ जन्मांतरसहस्रेभ्योयोगोलभ्येतमानवैः ॥ १० ॥ यथायोगसहस्रेणयोगोलभ्येतमान

वैः ॥ यस्तु सर्वाणि रत्नानि ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति ॥ ११ ॥ तेन दानेन दत्तेन योगोलभ्येत मानवैः ॥ प्रयागे तु मृतस्येदं सर्वं भवति नान्यथा ॥ १२ ॥ प्रधा-
नहेतुं वक्ष्यामि श्रद्धात्सु च भारत ॥ यथा सर्वेषु भूतेषु सर्वत्रैव तु दृश्यते ॥ १३ ॥ ब्रह्म नैवास्ति वै किंचिद्वक्तुं त्विदमुच्यते ॥ यथा सर्वेषु भूतेषु ब्रह्म सर्वत्र पूज्यते
॥ १४ ॥ एवं सर्वेषु लोकेषु प्रयागः पूज्यते बुधैः ॥ पूज्यते तीर्थराजस्य सत्यमेतद्युधिष्ठिर ॥ १५ ॥ ब्रह्मापि स्मरते नित्यं प्रयागं तीर्थमुत्तमम् ॥ तीर्थराज-
मनुप्राप्य नैवान्यत्किंचिदिच्छति ॥ १६ ॥ कोहि देव त्वमासाद्य मानुषत्वं चिकीर्षति ॥ अनेनैवानुमानेन त्वं ज्ञास्यसि युधिष्ठिर ॥ १७ ॥ यथा पुण्यम्
पुण्यं वा तथैव कथितं मया ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ श्रुतं तद्यत्त्वया प्रोक्तं विस्मितो हं पुनः पुनः ॥ १८ ॥ कथं योगेन तत्प्राप्तिः स्वर्गलोकस्तु कर्म-
णा ॥ तदा चलभते भोगान् गांच तत्कर्मणां फलम् ॥ १९ ॥ तानि कर्माणि पृच्छामि पुनर्यैः प्राप्य ते महीम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृणु राजन् म-
हाबाहो यथोक्तं कर्मणामही ॥ २० ॥ गामग्निं ब्राह्मणं शास्त्रं कांचनं सलिलं स्त्रियः ॥ मातरं पितरं चैव यो निंदति नराधिप ॥ २१ ॥ नैतेषामूर्ध्वगम-
नमेव माह प्रजापतिः ॥ एवं योगस्य संप्राप्तिः स्थानं परमदुर्लभम् ॥ २२ ॥ गच्छंति नरकं घोरं ये नराः पापकारिणः ॥ हस्त्यश्वंगामनद्वाहं मणि-
मुक्तादिकांचनम् ॥ २३ ॥ परोक्षं हरते यस्तु पश्चाद्दानं प्रयच्छति ॥ न ते गच्छंति वै स्वर्गं दातारो यत्र भोगिनः ॥ २४ ॥ अनेन कर्मणा युक्ताः पच्यं-
ते नरके धमाः ॥ एवं योगं च धर्मं च दातारं च युधिष्ठिर ॥ २५ ॥ यथा सत्यमसत्यं वा अस्ति नास्तीति यत्फलम् ॥ निरुक्तं तु प्रवक्ष्यामि यथायं स्वयमाप्नुयात् ॥ २६ ॥
इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे प्रयागमाहात्म्ये षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणु राजन् प्रयागस्य माहात्म्यं पुनरेव तु ॥ नै-
मिषं पुष्करं चैव गोतीर्थं सिंधुसागरम् ॥ १ ॥ कुरुक्षेत्रं गंगाचैव गंगासागरमेव च ॥ एते चान्ये च बहवो ये च पुण्याः शिलोच्चयाः ॥ २ ॥ दशतीर्थं सहस्राणि त्रिंश-
त्कोट्यस्तथापरे ॥ प्रयागे संस्थितानि सत्यमेव माहुर्मनीषिणः ॥ ३ ॥ त्रीणि चाप्यग्निकुंडानि येषां मध्ये तु जाह्नवी ॥ प्रयागादभिनिष्क्रान्ता सर्वतीर्थं पुरस्कृता ॥ ४ ॥
तपनस्य सुता देवी त्रिषु लोकेषु विश्रुता ॥ गंगायमुनया सार्धं संस्थिता लोकभाविनी ॥ ५ ॥ गंगायमुनयोर्मध्ये पृथिव्या जघनं स्मृतम् ॥ प्रयागं राजशार्दूल-
कलानां हतिषोडशीम् ॥ ६ ॥ तिस्रः कोट्योर्द्धकोटी च तीर्थानां वायुरब्रवीत् ॥ दिव्यं भुव्यं तरिक्षे च तत्सर्वं जाह्नवि स्मृता ॥ ७ ॥ प्रयागं समधिष्ठानं कंबला-
श्वतराबुधौ ॥ भोगवत्यथ याचैव वेदिरेषा प्रजापतेः ॥ ८ ॥ तत्र देवाश्च यज्ञाश्च मूर्तिमंतो युधिष्ठिर ॥ पूजयंति प्रयागं ते ऋषयश्च तपोधनाः ॥ ९ ॥ यजंते क्र-
तुभिर्देवांस्तथा बहुधनानृपाः ॥ ततः पुण्यतमो नास्ति त्रिषु लोकेषु भारत ॥ १० ॥ प्रभावात्सर्वतीर्थेभ्यः प्रभवत्यधिकं विभो ॥ दशतीर्थं सहस्राणि ति-
स्रः कोट्यस्तथापरे ॥ ११ ॥ यत्र गंगामहाभागा सदृशस्तत्तपोवनम् ॥ सिद्धक्षेत्रं तु तज्ज्ञेयं गंगातीरसमाश्रितम् ॥ १२ ॥ इति सत्यं द्विजातीनां साधूना-

मात्मजस्यवा ॥ सुहृदांचजपेत्कर्णेऽशिष्यस्यानुगतस्यवा ॥ १३ ॥ इदं धन्यमिदं स्वर्ग्यमिदं सेव्यमिदं शुभम् ॥ इदं पुण्यमिदं रम्यं पावनं धर्ममुत्तमम् ॥ १४ ॥
 महर्षीणामिदं गुह्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ अधीत्य च द्विजो ध्यायन्निर्मलत्वमवाप्नुयात् ॥ १५ ॥ यश्चेदं शृणुयान्नित्यं तीर्थं पुण्यं सदा शुचिः ॥ जातिस्मरत्वं ल
 भते नाकपृष्ठे च मोदते ॥ १६ ॥ प्राप्यंते तानि तीर्थानि सद्भिः शिष्टार्थदर्शिभिः ॥ स्नाहितीर्थेषु कौरव्यनचवक्रमतिर्भव ॥ १७ ॥ त्वया तु सम्यक् पृष्टेन कथितं तु म
 या विभो ॥ पितरस्तारिताः सर्वे तारिताश्च पितामहाः ॥ १८ ॥ प्रयागस्य तु सर्वे ते कलानाहं तिषोडशीम् ॥ एवं ज्ञानं च योगं च तीर्थं चैव युधिष्ठिर ॥ १९ ॥
 बहुक्लेशेन युज्यंते ततो यांति परांगतिम् ॥ प्रयागस्मरणा ल्लोकः स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ २० ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे प्रयागमाहात्म्ये सप्तच
 त्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथा सर्वा त्वयं प्रोक्ता प्रयागस्य महामुने ॥ एवमे सर्वमाख्याहियथा च ममतारयेत् ॥ १ ॥ ॥ मार्कंडे
 य उवाच ॥ ॥ शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि प्रोक्तं सर्वमिदं जगत् ॥ ब्रह्मा विष्णुस्तथेशानो देवता प्रभुरव्ययः ॥ २ ॥ ब्रह्मा सृजति भूतानि स्थावरजंगमं च यत् ॥ तान्ये
 तानि परोलोके विष्णुः पालयति प्रजाः ॥ ३ ॥ कल्पांते तत्समग्रं हि रुद्रः संहरते जगत् ॥ न ददाति च नाध्येति न कदाचिद्विनश्यति ॥ ४ ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां
 यः पश्यति स पश्यति ॥ उत्तरेण प्रतिष्ठानादिदानीं ब्रह्म तिष्ठति ॥ ५ ॥ महेश्वरो वटे भूत्वा तिष्ठते परमेश्वरः ॥ ततो देवाः सगंधर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ ६ ॥ रक्षं
 ति परमं नित्यं पापकर्म परायणान् ॥ ये तु चान्ये च तिष्ठंति न यांति परमांगतिम् ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अप्याह मे यथा तत्त्वं यथैषां तिष्ठते श्रुतम् ॥ केन वा कार
 णेनैव तिष्ठंति लोकसंमताः ॥ ८ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ प्रयागे निवसंत्येते ब्रह्म विष्णु महेश्वराः ॥ कारणं तु प्रवक्ष्यामि शृणु तत्त्वं युधिष्ठिर ॥ ९ ॥ पंचयोज
 नविस्तीर्णं प्रयागस्य तु मंडलम् ॥ तिष्ठंति रक्षणार्थाय पापकर्मनिवारणाः ॥ १० ॥ तस्मिंस्तु स्वल्पकं पापं न रके पातयिष्यति ॥ एवं ब्रह्मा च विष्णुश्च प्रयागे
 समहेश्वरः ॥ ११ ॥ सप्तद्वीपाः समुद्राश्च पर्वताश्च महीतले ॥ तिष्ठंति ध्रियमाणाश्च यावदाभूतसंभवम् ॥ १२ ॥ ये चान्ये बहवः सर्वे तिष्ठंति च युधिष्ठिर ॥ पृथिवी
 स्थानमारभ्य निर्मितं दैवतैस्त्रिभिः ॥ १३ ॥ प्रजापतेरिदं क्षेत्रं प्रयागमिति विश्रुतम् ॥ एतत्पुण्यं पवित्रं च प्रयागं तु युधिष्ठिर ॥ १४ ॥ स्वराज्यं कुरुराजेंद्र भ्रा
 तृभिः सहितो भव ॥ १५ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे प्रयागमाहात्म्येऽष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ भ्रातृभिः सहिताः सर्वे
 पांडवा धर्मनिश्चयाः ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्वा गुरुदेवांस्तु वंदयन् ॥ १ ॥ वासुदेवोऽपि तत्रैव क्षणेनाभ्यागतस्तदा ॥ पांडवैः सहितैः सर्वैः पूज्यमानः समाध
 वः ॥ २ ॥ कृष्णेन सहितैः सर्वैः पुनरेव महात्मभिः ॥ अभिषिक्तः स्वराज्ये तु धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ३ ॥ एतस्मिन्नंतरे चैव मार्कंडेयो महात्मवान् ॥ ततः स्व

स्तीतिचोक्त्वावैक्षणादाश्रममागतः ॥ ४ ॥ युधिष्ठिरोपिधर्मात्माभ्रातृभिः सहितस्तुसः ॥ महादानंददौचाथधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ ५ ॥ यस्त्विदं कल्यणमु
 त्थाय पठते वा शृणोति वा ॥ मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ ६ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ मम वाक्यं तु कर्तव्यं तव स्नेहाद्वीम्यहम् ॥ नित्यं
 यज्ञरतो भूत्वा प्रयागे विगतज्वरः ॥ ७ ॥ प्रयागं संस्मरन्नित्यं सहास्माभिर्युधिष्ठिर ॥ स्वयं प्राप्स्यसि राजेंद्र स्वर्गलोकं तु शाश्वतम् ॥ ८ ॥ प्रयागमनु गच्छेद्वावसते
 वापियो नरः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ९ ॥ प्रतिग्रहादुपावृत्तः सन्तुष्टो नियतः शुचिः ॥ १० ॥ अहंकारनिवृत्तश्च सतीर्थफलमश्नुते ॥ अको
 पनश्च राजेंद्र सत्यवादी दृढव्रतः ॥ आत्मोपमश्च भूतेषु सतीर्थफलमश्नुते ॥ ११ ॥ ऋषिभिः कृतवः प्रोक्ता देवैश्चापि यथाक्रमम् ॥ न हि शक्यादरिद्रेण यज्ञाः
 प्राप्तुं महीपते ॥ १२ ॥ बहुपकरणो यज्ञो नानासंभारसंभ्रमः ॥ प्राप्यते विविधैरर्थैः समृद्धैर्दानैः क्वचित् ॥ १३ ॥ यो दरिद्रैरपि बुधैः शक्यः प्राप्तुं नरेश्वर ॥
 ततो यज्ञफलैः पुण्यैस्तन्निबोध जनेश्वर ॥ १४ ॥ ऋषीणां परमं गुह्यमिदं भरतसत्तम ॥ तीर्थाभिगमनं पुण्यं यज्ञैरपि विशिष्यते ॥ १५ ॥ दशकोटि सहस्राणि त्रि
 शत्कोट्यस्तथापरे ॥ माघमासे तु गंगायां गमिष्यन्ति नरर्षभ ॥ १६ ॥ स्वस्थो भव महाराज भुङ्क्त्वा राज्यमकंठकम् ॥ पुनर्द्रक्ष्यसि राजेंद्र यजमानो विशेषतः
 ॥ १७ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखण्डे प्रयागमाहात्म्यं नाम ऊनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ भवता कथितं सर्वयत्किं
 चित्पृष्टमेव च ॥ इदानीमपि पृच्छाम एकं वद महामते ॥ १ ॥ एतेषां खलु तीर्थानां सेवनाद्यत्फलं लभेत् ॥ सर्वेषां किल कृत्वैकं कर्म केन च लभ्यते ॥ २ ॥ एतन्नो
 ब्रूहि सर्वज्ञ कर्मैवं यदि वर्तते ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ कर्मयोगः किल प्रोक्तो वर्णानां द्विज पूर्वशः ॥ ३ ॥ नानाविधो महाभागस्तत्र चैकं विशिष्यते ॥ हरिभक्तिः कृताये
 नमनसा वचसा गिरा ॥ ४ ॥ जितं तेन जितं तेन जितमेव न संशयः ॥ हरिरेव समाराध्यः सर्वदेवेश्वरेश्वरः ॥ ५ ॥ हरिनाममहामंत्रैर्नश्येत्पापपिशाचकम् ॥ हरेः प्रदक्षिणं
 कृत्वा सकृदप्यमलाशयाः ॥ ६ ॥ सर्वतीर्थसमाप्तावलभं ते यन्न संशयः ॥ प्रतिमां च हरेर्दृष्ट्वा सर्वतीर्थफलं लभेत् ॥ ७ ॥ विष्णुनामपरं जप्त्वा सर्वमंत्रफलं लभेत् ॥ विष्णु
 प्रसादतुलसीमाध्यायद्विजसत्तमाः ॥ ८ ॥ प्रचंडं विकरालं तद्यमस्यास्य न पश्यति ॥ सकृत्प्रणामी कृष्णस्य मातुः स्तन्यं पिवेन्न हि ॥ ९ ॥ हरिपादे मनो येषां ते
 भ्यो नित्यं नमो नमः ॥ पुलकसः श्वपचो वापिये चान्ये म्लेच्छजातयः ॥ १० ॥ तेपि ब्रह्मा महाभाग हरिपादैकसेवकाः ॥ किंपुनर्ब्राह्मणाः पुण्याभक्ता राजर्षयस्त
 था ॥ ११ ॥ हरौ भक्तिविधायैव गर्भवासं न पश्यति ॥ हरेरग्रे स्व नैरुच्चैर्नृत्यं स्तन्नामकृन्नरः ॥ १२ ॥ पुनाति भुवनं विप्रा गंगादिसलिलं यथा ॥ दर्शनात्स्पर्शनात्त
 स्य आलापादपि भक्तिः ॥ १३ ॥ ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुच्यते नात्र संशयः ॥ हरेः प्रदक्षिणं कुर्वन्नुच्चैस्तन्नामकृन्नरः ॥ १४ ॥ करतालादिसंधानं सुस्वरं कलश

ब्दितम् ॥ ब्रह्महत्यादिकं पापं तेनैव करतालितम् ॥ १५ ॥ हरिभक्तिकथामुक्त्वा ख्यायिकां शृणुयाच्चयः ॥ तस्य संदर्शनादेव पूतो भवति मानवः ॥
 ॥ १६ ॥ किंपुनस्तस्य पापानामाशं कामुनिपुंगवाः ॥ तीर्थानां च परं तीर्थं कृष्णनाम महर्षयः ॥ १७ ॥ तीर्थी कुर्वति जगतीं गृहीतं कृष्णनामयैः ॥
 तस्मान्मुनिवराः पुण्यं नातः परतरं विदुः ॥ १८ ॥ विष्णुप्रसादनिर्माल्यं भुक्त्वा धृत्वा च मस्तके ॥ विष्णुरेव भवेन्मर्त्योऽयमशोकविनाशनः ॥ १९ ॥
 अर्चनीयो नमस्कार्यो हरिरेव न संशयः ॥ (ये महाविष्णुमव्यक्तं देवं वापि महेश्वरम् ॥ २० ॥ एकीभावेन पश्यन्ति तेषां पुनरुद्भवः ॥) तस्मादनादि
 निधनं विष्णुमात्मानमव्ययम् ॥ २१ ॥ हरिचैकं प्रपश्यन् ध्वं पूजयन् ध्वं तथैव हि ॥ ये समानं प्रपश्यन्ति हरिं वै देवतांतरम् ॥ २२ ॥ तेषां तिनरकान्घोरां
 व्रतांस्तु गणयेद्हरिः ॥ मूर्खैर्वापि पंडितैर्वापि ब्राह्मणैश्चैव प्रियम् ॥ २३ ॥ श्वपाकं वा मोचयति नारायणः स्वयं प्रभुः ॥ नारायणात्परो नास्ति पापराशि
 दवानलः ॥ २४ ॥ कृत्वापि पातकं घोरं कृष्णनाम्ना विमुच्यते ॥ स्वयं नारायणो देवः स्वनाम्नि जगतां गुरुः ॥ २५ ॥ आत्मनोभ्यधिकां शक्तिं स्थाप
 यामास सुव्रताः ॥ अत्र ये विवदन्ते वै आयासलघुदर्शनात् ॥ २६ ॥ फलानां गौरवाच्चापि तेषां तिनरकं बहु ॥ तस्माद्द्वारौ भक्तिमान्स्याद्द्वारिनाम परायणः
 ॥ २७ ॥ पूजकं पृष्ठतोरक्षेत्रां मिमंश संप्रभुः ॥ हरिनाममहावज्रं पापपर्वतदारणे ॥ २८ ॥ तस्य पादौ तु सफलोत्तमं तदर्थं गतिशालिनौ ॥ तावेव धन्या
 वारुणातौ यौ तु पूजाकरौ करौ ॥ २९ ॥ उत्तमांगमुत्तमांगं तद्द्वारौ नम्रमेव यत् ॥ साजिह्वाया हरिस्तौ तितन्मनस्तत्पदानुगम् ॥ ३० ॥ तानिलोमा
 निचोच्यंते यानि तन्नामिचोत्थितम् ॥ कुर्वन्ति तच्च नेत्रांबुयदच्युतप्रसंगतः ॥ ३१ ॥ अहो लोका अतितरां देवदोषेण वंचिताः ॥ नामोच्चारणमात्रेण मुक्तिदं
 न भजन्ति वै ॥ ३२ ॥ वंचितास्ते च कलुषाः स्त्रीणां संगप्रसंगतः ॥ प्रतिष्ठन्ति च लोमानियेषां नो कृष्णशब्दने ॥ ३३ ॥ ते मूर्खा ह्यकृतात्मानः पुत्रशोकादिविह्वलाः ॥
 रुदन्ति बहु लालापैर्न कृष्णाक्षरकीर्तने ॥ ३४ ॥ जिह्वां लब्ध्वापि लोके स्मिन् कृष्णनामजपेन्न हि ॥ लब्ध्वापि मुक्तिसोपानं हे लयैव च्यवन्ति ते ॥ ३५ ॥ तस्माद्यत्नेन वै
 विष्णुं कर्मयोगेन मानवः ॥ कर्मयोगार्च्चितो विष्णुः प्रसीदत्येव नान्यथा ॥ ३६ ॥ तीर्थोदप्यधिकं तीर्थं विष्णोर्भजनमुच्यते ॥ सर्वेषां खलु तीर्थानां स्नानपानाव
 गाहनैः ॥ ३७ ॥ यत्फलं लभते मर्त्यस्तत्फलं कृष्णसेवनात् ॥ यजन्ते कर्मयोगेन धन्या एव नरा हरिम् ॥ ३८ ॥ तस्माद्भजन् ध्वं मुनयः कृष्णं परममंगलम् ॥ ३९ ॥ इति
 श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे विष्णुभक्तिप्रशंसनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ कर्मयोगः कथं सूतयेन चाराधितो हरिः ॥ प्रसीदति महाभाग
 वदनो वदतां वर ॥ १ ॥ येनासौ भगवानीशः समाराध्यो मुमुक्षुभिः ॥ तद्ब्रह्माखिललोकानां रक्षणं धर्मसंग्रहम् ॥ २ ॥ तं कर्मयोगं वदनः सूतमूर्तिमयस्तु यः ॥ इति
 शुश्रूषवो विप्रा भवदग्रे व्यवस्थिताः ॥ ३ ॥ ॥ सूत उवाच ॥ ॥ एवमेव पुरा पृष्टो व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ ऋषिभिरग्निसंकाशैर्व्यासस्तानाहतच्छृणु ॥ ४ ॥

॥ व्यासउवाच ॥ ॥ शृणुध्वमृषयःसर्वेवक्ष्यमाणंसनातनम् ॥ कर्मयोगंब्राह्मणानामात्यंतिकफलप्रदम् ॥ ५ ॥ आम्नायसिद्धमखिलंब्राह्मणार्थप्रदर्शित
 म् ॥ ऋषीणांशृण्वतांपूर्वमनुराहप्रजापतिः ॥ ६ ॥ सर्वव्याधिहरंपुण्यमृषिसंघैर्निषेवितम् ॥ समाहितधियोयूयंशृणुध्वंगदतोमम ॥ ७ ॥ कृतोपनयनोवे
 दानधीयीतद्विजोतमः ॥ गर्भाष्टमेऽष्टमेवाब्देस्वसूत्रोक्तविधानतः ॥ ८ ॥ दंडीचमेखलीसूत्रीकृष्णाजिनधरोमुनिः ॥ भिक्षाहारोगुरुहितोवीक्ष्यमाणो
 गुरोर्मुखम् ॥ ९ ॥ कार्पासमुपवीतार्थनिर्मितंब्रह्मणापुरा ॥ ब्राह्मणानांत्रिवृत्सूत्रंकौशंवावस्त्रमेववा ॥ १० ॥ सदोपवीतीचैवस्यात्सदाबद्धशिखोद्विजः ॥
 अन्यथायत्कृतंकर्मतद्भवत्ययथाकृतम् ॥ ११ ॥ वसेदविकृतंवासःकार्पासंवाकषायकम् ॥ तदेवपरिधानीयंशुक्लंतांतवमुत्तमम् ॥ १२ ॥ उत्तरंतुसमा
 म्नातंवासःकृष्णाजिनंशुभम् ॥ अभावेगावयमपिरौरवंवाविधीयते ॥ १३ ॥ उद्धृत्यदक्षिणंबाहुंसव्यबाहौसमर्पितम् ॥ उपवीतंभवेन्नित्यंनिवीतंकंठसज्ज
 ने ॥ १४ ॥ सव्यबाहुंसमुद्धृत्यदक्षिणेतुधृतंद्विजाः ॥ प्राचीनावीतमित्युक्तंपित्र्येकर्मणियोजयेत् ॥ १५ ॥ अग्न्यागारेगवांगोष्ठेहोमेतप्येतथैवच ॥ स्वाध्या
 येभोजनेनित्यंब्राह्मणानांचसन्निधौ ॥ १६ ॥ उपासनेगुरूणांचसंध्ययोःसाधुसंगमे ॥ उपवीतीभवेन्नित्यंविधेरेषसनातनः ॥ १७ ॥ मौंजीत्रिवृत्समां
 श्लिष्टांकुर्याद्विप्रस्यमेखलाम् ॥ मुंजाभावेकुशेनाहुर्ग्रथिनैकेनवात्रिभिः ॥ १८ ॥ धारयेद्वैणवपालाशौदंडौकेशांतिकौद्विजः ॥ यज्ञार्हवृक्षजंवाथसौम्यमव्रण
 मेवच ॥ १९ ॥ सायंप्रातर्द्विजःसंध्यामुपासीतसमाहितः ॥ कामाल्लोभाद्भयान्मोहात्त्यक्तैनांपतितोभवेत् ॥ २० ॥ अग्निकार्यंततःकुर्यात्सायंप्रातः
 प्रसन्नधीः ॥ स्नात्वासंतर्पयेद्देवानृषीन्पितृगणांस्तथा ॥ २० ॥ देवताभ्यर्चनंकुर्यात्पुष्पैःपत्रैर्यवांबुभिः ॥ अभिवादनशीलःस्यान्नित्यंवृद्धे
 शुधर्मतः ॥ २२ ॥ असावहंभोनामेतिसम्यक्प्रणतिपूर्वकम् ॥ आयुरारोग्यसिद्धयर्थंतद्रादिपरिवर्जितः ॥ २३ ॥ आयुष्मान्भवसौम्ये
 तिवचोविप्रोभिवादने ॥ आकारश्चास्यनाम्नोतेवाच्यःपूर्वाक्षरपुतः ॥ २४ ॥ योनवेत्यभिवादस्यविप्रःप्रत्यभिवादनम् ॥ नाभिवाद्यःसविंदुषाय
 थाशूद्रस्तथैवसः ॥ २५ ॥ व्यत्यस्तपाणिनाकार्यपादसंग्रहणंगुरोः ॥ सव्येनसव्यःरुप्रष्टव्योदक्षिणेनतुदक्षिणः ॥ २६ ॥ लौकिकंवैदिकंवापित
 थाध्यात्मिकमेववा ॥ अवाप्यप्रयतोज्ञानंतंपूर्वमभिवादयेत् ॥ २७ ॥ नोदकंधारयेद्भैक्ष्यंपुष्पाणिसमिधस्तथा ॥ एवंविधानिचान्यानिनदेवार्थेषुक
 र्मसु ॥ २८ ॥ ब्राह्मणंकुशलंपृच्छेत्क्षत्रवंधुमनामयम् ॥ वैश्यंक्षेमंसमागम्यशूद्रमारोग्यमेवच ॥ २९ ॥ उपाध्यायःपिताज्येष्ठोभ्रातात्राताच
 भीतितः ॥ मातुलःश्वशुरश्चैवमातामहपितामहौ ॥ ३० ॥ वर्णश्रेष्ठःपितृव्यश्चपुंसोत्रगुरवःस्मृताः ॥ मातामातामहीगुर्वीपितुर्मातुश्चसोदराः ॥ ३१ ॥

श्वश्रुः पितामहीज्येष्ठाधात्रीचगुरवः स्त्रियः ॥ ज्ञेयस्तु गुरुवर्गोऽयं मातृतः पितृतो द्विजाः ॥ ३२ ॥ अनुवर्तनमेतेषां मनोवाक्कायकर्मभिः ॥ गुरुन्दृष्ट्वा
 समुत्तिष्ठेदभिवाद्य कृतांजलिः ॥ ३३ ॥ नैतैरुपविशेत्सार्द्धं विवदेन्नात्मकारणात् ॥ जीवितार्थं अपि द्वेषाद्गुरुभिर्नैव भाषणम् ॥ ३४ ॥ उद्विक्तो
 पि गुणैरन्यैर्गुरुद्वेषी पतत्यधः ॥ गुरुणामपि सर्वेषां पंच पूज्या विशेषतः ॥ ३५ ॥ तेषामाद्यास्त्रयः श्रेष्ठास्तेषां मातासु पूजिता ॥ यो भावयति यासूते येन वि
 द्योपदिश्यते ॥ ३६ ॥ ज्येष्ठो भ्राता च भर्ता च पंचैते गुरवः स्मृताः ॥ आत्मनः सर्वयत्नेन प्राणत्यागेन वा पुनः ॥ ३७ ॥ पूजनीया विशेषेण पंचैते भूतिमिच्छताः ॥
 यावत्पिता च माता च द्वावेतौ निर्विकारिणौ ॥ ३८ ॥ तावत्सर्वपरित्यज्य पुत्रः स्यात्तत्परायणः ॥ पिता माता च सुप्रीतौ स्यातां पुत्रगुणैर्यदि ॥ ३९ ॥ स पुत्रः
 सकलं धर्मप्राप्नुयात्तेन कर्मणा ॥ नास्ति मातृसमं दैवं नास्ति पितृसमो गुरुः ॥ ४० ॥ तयोः प्रत्युपकारोऽपि न कथंचन विद्यते ॥ तयोर्नित्यं प्रियं कुर्यात्कर्मणाम
 न सागिरा ॥ ४१ ॥ न ताभ्यामननुज्ञातो धर्ममन्यं समाचरेत् ॥ वर्जयित्वा मुक्तिफलं नित्यं नैमित्तिकं तथा ॥ ४२ ॥ धर्मसारः समुद्दिष्टः प्रेत्यानंतफलप्रदः ॥
 सम्यगाराध्यवक्तारं विमृष्टस्तदनुज्ञया ॥ ४३ ॥ शिष्यो विद्याफलं भुंक्ते प्रेत्य चापद्यते दिवि ॥ यो भ्रातरं पितृसमं ज्येष्ठं मूढो वमन्यते ॥ ४४ ॥ तेन दोषेण संप्रे
 त्य निरयं घोरमृच्छति ॥ पुंसां वर्त्मनिसृष्टेन पूज्यो भर्ता तु सर्वदा ॥ ४५ ॥ अपि मातरिलोके स्मिन्नुपकाराद्विगौरवम् ॥ मातुलंश्च पितृव्यांश्च श्वशुरानृ
 त्विजो गुरुन् ॥ ४६ ॥ असावहमिति ब्रूयात्प्रत्युत्थायाभिवादयेत् ॥ अवाच्यो दीक्षितो नाम्नाय वीयानपियो भवेत् ॥ ४७ ॥ भो भवत्पूर्वकं त्वेन माभिभाषेत ध
 र्मवित् ॥ अभिवाद्यश्च पूज्यश्च शिरसानम्य एव च ॥ ४८ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियाद्यैश्च श्रीकामैः सादरं सदा ॥ नाभिवाद्याश्च विप्रेण क्षत्रियाद्याः कथंचन ॥ ४९ ॥
 ज्ञानकर्मगुणोपेता यद्यप्येते बहुश्रुताः ॥ ब्राह्मणः सर्ववर्णानां स्वस्ति कुर्यादिति श्रुतिः ॥ ५० ॥ सवर्णेन सवर्णानां कार्यमेवाभिवादनम् ॥ गुरुरग्निर्द्विजातीनां
 वर्णानां ब्राह्मणो गुरुः ॥ ५१ ॥ पतिरेको गुरुः स्त्रीणां सर्वत्राभ्यागतो गुरुः ॥ विद्याकर्मवयो बंधुर्वित्तं भवति पंचमम् ॥ ५२ ॥ मान्यस्थानानि पंचाहुः पूर्वपूर्वगुरुत्त
 रात् ॥ पंचानां त्रिषु वर्णेषु भूयांसि बलवन्ति च ॥ ५३ ॥ यत्र स्युः सोऽत्र मानार्हः शूद्रोऽपि दशमी गतः ॥ पंथादेयो ब्राह्मणाय स्त्रियैराज्ञे विचक्षुषे ॥ ५४ ॥ वृद्धाय
 भारभग्नारोगिणे दुर्बलाय च ॥ भिक्षामाहृत्य शिष्टानां गृहेभ्यः प्रयतो न्वहम् ॥ ५५ ॥ निवेद्य गुरुवैश्रीयाद्वा गतस्तदनुज्ञया ॥ भवत्पूर्वचरेद्भैक्ष्यमुपवी
 ती द्विजोत्तमः ॥ ५६ ॥ भवन्मध्यंतुराजन्यो वैश्यस्तु भवदुत्तरम् ॥ मातरं वा स्वसारं वा मातुर्वा भगिनीं निजाम् ॥ ५७ ॥ भिक्षेत भिक्षां प्रथमं याचै न न विमा
 नयेत् ॥ सजातीयगृहेष्वेव सार्ववर्णिकमेव वा ॥ ५८ ॥ भैक्ष्यस्याचरणं प्रोक्तं पतितादिविवर्जितम् ॥ वेदयज्ञैरहीनानां प्रशस्तानां स्वकर्मसु ॥ ५९ ॥ ब्रह्म
 चार्याहरेद्भैक्ष्यं गृहेभ्यः प्रयतो न्वहम् ॥ गुरोः कुलेन भिक्षेत न ज्ञाति कुलबंधुषु ॥ ६० ॥ अलाभे त्वन्यगेहानां पूर्वपूर्वविवर्जयेत् ॥ सर्ववाविचरेद्भामं पूर्वोक्ताना

मसंभवे ॥ ६१ ॥ नियम्यप्रयतोवाचंदिशस्त्वनवलोकयन् ॥ समाहृत्यतुभैक्ष्यान्नयावदर्थममायया ॥ ६२ ॥ भुंजीतप्रयतो नित्यं वाग्यतो
नन्यमानसः ॥ भैक्ष्येणवर्तयेन्नित्यं नैवेकान्नोभवेद्वती ॥ ६३ ॥ भैक्ष्येणवर्त्तिनोवृत्तिरुपवाससमास्मृता ॥ पूजयेदशनं नित्यं मदाच्चैनमकुत्सयन् ॥ ६४ ॥
दृष्ट्वाहृष्येत्प्रसीदेच्चप्रतिनंदेच्चसर्वशः ॥ अनारोग्यमनायुष्यमस्वर्ग्यं चातिभोजनम् ॥ ६५ ॥ अपुण्यं लोकविद्विष्टं तस्मात्तत्परिवर्जयेत् ॥ प्राङ्मुखोन्नानि
भुंजीतसूर्याभिमुखमेववा ॥ ६६ ॥ नाद्यादुदङ्मुखो नित्यं विधिरेषसनातनः ॥ प्रक्ष्याल्यपाणिपादौ च भुंजानोद्विरुपस्पृशेत् ॥ ६७ ॥ शुद्धे देशे समा
सीनो भुक्त्वा च द्विरुपस्पृशेत् ॥ ६८ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे कर्मयोगकथनं नाम एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ७४ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ भुक्त्वा
पीत्वा च सुप्त्वा च स्नात्वा रथ्योपसर्पणे ॥ ओष्ठां वलोक्य कौरुपृष्ठावा सो विपरिधाय च ॥ १ ॥ रेतोमूत्रपुरीषाणामुत्सर्गे नैतभाषणे ॥ स्त्रीवित्वाऽध्ययनारंभे कास
श्वासागमे तथा ॥ २ ॥ चत्वरं वास्मशानं वा समाक्रम्य द्विजोत्तमः ॥ संध्योरुभयोस्तद्वदाचांतोप्याचमेत्पुनः ॥ ३ ॥ चंडालम्लेच्छसंभाषे स्त्रीशूद्रोच्छि
ष्टभाषणे ॥ उच्छिष्टं पुरुषं दृष्ट्वा भोज्यं चापि तथा विधम् ॥ ४ ॥ आचामेदश्रुपातेवालोहितस्य तथैव च ॥ भोजने संध्ययोः स्नात्वा पीत्वा मूत्रपुरीषयोः ॥ ५ ॥
आगतो वाचमेत्सुप्त्वासकृत्सकृदथान्यतः ॥ अग्नेर्गवामथालं भेस्पृष्ट्वा प्रयतमेववा ॥ ६ ॥ स्त्रीणामथात्मनः स्पर्शे नीलीं वा परिधाय च ॥ उपस्पृशेज्जलं वार्ततृ
णं वा भूमिमेव च ॥ ७ ॥ केशानां चात्मनः स्पर्शे वाससः स्खलितस्य च ॥ अनुष्णाभिरकेशाभिरदुष्टाभिश्च धर्मतः ॥ ८ ॥ शौचेप्सुः सर्वदा चामेदासीनः प्रा
गुदङ्मुखः ॥ शिरः प्रावृत्य कंठं वा मुक्तकेशशिखोपि वा ॥ ९ ॥ अकृत्वा पादयोः शौचं मार्गतोन शुचिर्भवेत् ॥ सोपानत्कोपानस्थो वा नोष्णीषी चाचमेद्बुधः
॥ १० ॥ न चैव वर्षधाराभिर्न तिष्ठन्नुद्धृतोदकैः ॥ नैकहस्तार्पितजलैर्विना सूत्रेण वा पुनः ॥ ११ ॥ न पादुकासनस्थो वा बहिर्जानुरथापि वा ॥ न जलपन्नह
सन्प्रेक्षन् शयानस्तल्प एव च ॥ १२ ॥ नाविक्षिताभिः फेनाद्यैरुपेताभिरथापि वा ॥ शूद्राशुचिकरोन्मुक्तैर्नक्षराभिस्तथैव च ॥ १३ ॥ न चैवांगुलि
भिः शब्दं न कुर्यान्नान्यमानसः ॥ न वर्णरसदुष्टाभिर्न चैव प्रदरोदकैः ॥ १४ ॥ न पाणिश्लुभिताभिर्नानवहिर्गंध एव वा ॥ हृद्भाभिः पूज्यते विप्रः कंठ्याभिः क्षत्रि
यः शुचिः ॥ १५ ॥ प्राशिताभिस्तथा वैश्यः स्त्रीशूद्रौ स्पर्शतो ततः ॥ अंगुष्ठमूलान्तरतो रेखायां ब्राह्ममुच्यते ॥ १६ ॥ अंतरांगुष्ठदेशिन्यैः पितृणां तीर्थमु
च्यते ॥ कनिष्ठामूलतः पश्चात्प्राजापत्यं प्रचक्षते ॥ १७ ॥ अंगुल्यग्रं स्मृतं दैवं तदेवार्षप्रकीर्तितम् ॥ मूलेन दैवमार्षस्यादाग्रेयं मध्यतः स्मृतम् ॥ १८ ॥
तदेव सौमिकं तीर्थमेतज्ज्ञात्वा न मुह्यति ॥ ब्राह्मेणैव तु तीर्थे न द्विजो नित्यमुपस्पृशेत् ॥ १९ ॥ होमयेद्वाथ दैवेन न तु पित्र्येण वै द्विजाः ॥ त्रिःप्राश्रियादपः पूर्वब्राह्मे

नप्रयतस्ततः ॥ २० ॥ संमृज्यांगुष्ठमूलेनमुखवैसमुपस्पृशेत् ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यांतुस्पृशेत्त्रेत्रद्वयंततः ॥ २१ ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेनस्पृशेन्नासापुटद्वयम् ॥
 कनिष्ठांगुष्ठयोगेनश्रवणेसमुस्पृशेत् ॥ २२ ॥ सर्वासामथयोगेनहृदयंतुतनवा ॥ स्पृशेद्देशिरसस्तद्वदंगुष्ठेनांसकद्वयम् ॥ २३ ॥ त्रिःप्राश्रीयाद्यदंभस्तुप्री
 तास्तेनास्यदेवताः ॥ ब्रह्माविष्णुर्महेशश्चभवंतीत्यनुशुश्रुम् ॥ २४ ॥ गंगाचयमुनाचैवप्रीयेतेपरिमार्जनात् ॥ संस्पृष्टयोर्लोचनयोःप्रीयेतेशशिभास्क
 रौ ॥ २५ ॥ नासत्यदस्रौप्रीयेतस्पृशेन्नासापुटद्वयम् ॥ कर्णयोःस्पृष्टयोस्तद्वत्प्रीयेतेचानिलानलौ ॥ २६ ॥ संस्पृष्टेहृदयेचास्यप्रीयंतेसर्वदेवताः ॥ मूर्धिसं
 स्पर्शनादेकःप्रीतःसपुरुषोभवेत् ॥ २७ ॥ नोच्छिष्टंकुर्वतेवक्त्रेविशुषोंगेलगंतियाः ॥ दंतवदंतलग्नेषुजिह्वास्पर्शेशुचिर्भवेत् ॥ २८ ॥ स्पृशंतिविदवःपादौयआचा
 मयतःपरान् ॥ भूमिपांशुसमाज्ञेयानतैरस्पृश्यताभवेत् ॥ २९ ॥ मधुपर्कंचसोमेचतांबूलस्यचभक्षणे ॥ फलमूलेचक्षुदंडेनदोषंप्राहवैमनुः ॥ ३० ॥ प्रचरंश्चा
 न्नपानेषुद्रव्यहस्तोभवेन्नरः ॥ भूमौनिक्षिप्यतद्द्रव्यमाचम्याभ्युक्षयेत्तुतत् ॥ ३१ ॥ तैजसंवैसमादाययद्युच्छिष्टोभवेद्विजः ॥ भूमौनिक्षिप्यतद्द्रव्यमाचम्या
 भ्युक्षयेत्तुतत् ॥ ३२ ॥ यद्यद्द्रव्यंसमादायभवेदुच्छेषणान्वितः ॥ अनिधायैवतद्द्रव्यंभूमौत्वशुचितामियात् ॥ ३३ ॥ वस्त्रादिषुविकल्पःस्यात्तत्संस्पृ
 श्याचमेदिह ॥ अरण्येनिर्जनेरात्रौचौरव्याघ्राकुलेपथि ॥ ३४ ॥ कृत्वामूत्रंपुरीषंवाद्रव्यहस्तोनदुष्यति ॥ निधायदक्षिणेकर्णेब्रह्मसूत्रमुदङ्मुखः ॥ ३५ ॥
 अह्निकुर्याच्छकृन्मूत्रंरात्रौचेदक्षिणामुखः ॥ अंतर्धायमहींकाष्ठैःपत्रैर्लोष्टतृणेनवा ॥ ३६ ॥ प्रावृत्यचशिरःकुर्याद्रिण्मूत्रस्यविसर्जनम् ॥ छायाकूप
 नदीगोष्ठचैत्यांभःपथिभस्मसु ॥ ३७ ॥ अग्नौचैवश्मशानेचविण्मूत्रंसमाचरेत् ॥ नगोमयेनकाष्ठेवामहावृक्षेशाद्वले ॥ ३८ ॥ नतिष्ठन्नचनिर्वासा
 नचपर्वतमंडले ॥ नजीर्णदेवायतनेवल्मीकेनकदाचन ॥ ३९ ॥ नससत्वेषुगर्तेषुनगच्छन्नसमाचरेत् ॥ तुषांगारकपालेषुराजमार्गेतथैवच ॥ ४० ॥
 नक्षेत्रेनविलेवापिनतीर्थेनचतुष्पथे ॥ नोद्यानेपांसमीपेवानोषरेनगराशये ॥ ४१ ॥ नसोपानत्पादुकोवाछत्रीवानांतरिक्षके ॥ नचैवाभिमुखःस्त्रीणांगुरुब्रा
 ह्मणयोर्गवाम् ॥ ४२ ॥ नदेवदेवालययोरपामपिकदाचन ॥ नज्योतींषिनिरीक्षन्वानवाप्रतिमुखोथवा ॥ ४३ ॥ प्रत्यादित्यंप्रत्यनलंप्रतिसोमंतथैवच ॥
 आहृत्यमृत्तिकांकूलाल्लेपगंधापकर्षणीम् ॥ ४४ ॥ कुर्यादतंद्रितःशौचंविशुद्धैरुद्धृतोदकैः ॥ नाहरेन्मृत्तिकांविप्रःपांशुलान्सकदर्दमाम् ॥ ४५ ॥ नमार्गा
 न्नोषरादेशाच्छौचशिष्टांपरस्यच ॥ नदेवायतनात्कुपाद्वाघ्नोनचजलात्तथा ॥ ४६ ॥ उपस्पृशेत्ततो नित्यंपूर्वोक्तेनविधानतः ॥ ४७ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुरा
 णेस्वर्गखंडेकर्मयोगकथनेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ एवंदंडादिभिर्युक्तःशौचाचारसमन्वितः ॥ आहृतोऽध्यापनंकु

पा० १ कृष्टे । २ थूत्कुर्वन् । ३ गुहासुच ।

र्याद्रीक्ष्यमाणोगुरोर्मुखम् ॥ १ ॥ नित्यमुद्यतपाणिः स्यात्साध्वाचारः सुसंयतः ॥ आस्यतामिति चोक्तः सन्नासीताभिमुखंगुरोः ॥ २ ॥ प्रतिश्रवणसंभाषे-
 यानोनसमाचरेत् ॥ आसीनोनचभुंजानोनतिष्ठेन्नपराङ्मुखः ॥ ३ ॥ नीचैः शय्यासनंचास्यसर्वदागुरुसन्निधौ ॥ गुरोस्तु चक्षुर्विषयेन यथेष्टासनो भवेत् ॥ ४ ॥
 नोदाहरेदस्य नाम परोक्षमपिकेवलम् ॥ नचैवास्यानुकुर्वीत गतिभाषणचेष्टितम् ॥ ५ ॥ गुरोर्यत्र परीवादो निर्दावापि प्रवर्तते ॥ कर्णौ तत्र पिधातव्यौ गंतव्यं
 वाततो न्यतः ॥ ६ ॥ दूरस्थो नार्चयेदेनं न कुद्धो नांतिके स्त्रियः ॥ नचैवास्योत्तरं ब्रूयात् स्थितो नासीत सन्निधौ ॥ ७ ॥ उदकुंभं कुशान् पुष्पं समिधो स्यादहरेत्स-
 दा ॥ मार्जनं लेपनं नित्यमंगानां वै समाचरेत् ॥ ८ ॥ नास्य निर्माल्यशयनं पादुकोपानहावपि ॥ आक्रमेदासनंचास्यच्छायादीन् वा कदाचन ॥ ९ ॥ साधये-
 दंतकाष्ठादील्लब्धंचास्मै निवेदयेत् ॥ अनापृच्छ्यन गंतव्यं भवेत्प्रियहितेरतः ॥ १० ॥ नपादौ सारयेदस्य सन्निधाने कदाचन ॥ जुंभितं हसितं चैव कंठप्राव-
 रणं तथा ॥ ११ ॥ वर्जयेत्सन्निधौ नित्यमंगस्फोटनमेव च ॥ यथाकालमधीयीत यावन्नविमना गुरुः ॥ १२ ॥ आसीनो धोगुरोः पार्श्वे सेवांच सुसमाहितः ॥
 आसने शयने याने नैव तिष्ठेत् कदाचन ॥ १३ ॥ धावंतमनुधावेत गच्छंतमनु गच्छति ॥ गोश्लोष्ठयानप्रासादे तथा धोविष्टरेषु च ॥ १४ ॥ आसी-
 तगुरुणा सार्द्धं शिलाफलकनौषु च ॥ जितेंद्रियः स्यात्स ततं वश्यात्मा क्रोधनः शुचिः ॥ १५ ॥ प्रयुंजीत सदा वाचं मधुरांहितकारिणीम् ॥ गंधमालयं रसंकल्पं
 शुक्तिप्राणिविहिंसनम् ॥ १६ ॥ अभ्यंजनांजनोन्मर्दच्छत्रधारणमेव च ॥ कामलोभं भयं निद्रां गीतवादित्रनर्तनम् ॥ १७ ॥ आतर्जनं परीवादं स्त्रीप्रेक्षालं भनं
 तथा ॥ परोपघातं पैशुन्यं प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥ १८ ॥ उदकुंभं सुमनसो गोशकृन्मृत्तिकाकुशान् ॥ आहरेद्यावदन्नानि भैक्ष्यंचाहरहश्चरेत् ॥ १९ ॥ घृतं च
 लवणं सर्ववर्ज्यं पर्युषितं च यत् ॥ अनृत्यदर्शी स ततं भवेद्दीप्तादिनिस्पृहः ॥ २० ॥ नादित्यं वै समीहेत नाचरेदंतधावनम् ॥ एकांतमशुचिस्त्रीभिः शूद्राद्यैरभि-
 भाषणम् ॥ २१ ॥ गुरुच्छिष्टं भेषजान्नं प्रयुंजीत न कामतः ॥ मलापकर्षणं स्नानं नाचरेद्दिकदाचन ॥ २२ ॥ न कुर्यान्मानसं विप्रो गुरोस्त्यागे कथंचन ॥ मोहा-
 द्रायदिवा लोभात्त्यक्त्वा तु पतितो भवेत् ॥ २३ ॥ लौकिकं वैदिकं वापि तथा ध्यात्मिकमेव वा ॥ आददीत यतो ज्ञानं तं न द्रुह्येत् कदाचन ॥ २४ ॥ गुरोरप्यवलि-
 तस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथं प्रतिपन्नस्य न मनुस्त्यागमब्रवीत् ॥ २५ ॥ गुरोर्गुरौ सन्निहिते गुरुवद्वृत्तिमाचरेत् ॥ नत्वाभिसृष्टो गुरुणा स्वान्गुरूनभिवा-
 दयेत् ॥ २६ ॥ विद्यागुरुष्वेतदेवं नित्यावृत्तिप्रयोगिषु ॥ प्रतिषेधत्सु चाधर्माद्धितं चोपदिशत्सु च ॥ २७ ॥ श्रेयःस्वगुरुवद्वृत्तिं नित्यमेव समाचरेत् ॥ गुरुपुत्रेषु

दारेषुगुरोश्चैवस्वबंधुषु ॥ २८ ॥ बालैःसंमानयेन्मान्याञ्छिष्टोवायदिकर्मणि ॥ अध्यापयन्गुरोःसूनुंगुरुवन्मानमर्हति ॥ २९ ॥ उत्सादनंचगात्राणांस्त्रा
 पनोच्छिष्टभोजनः ॥ नकुर्याद्गुरुपुत्रस्यपादयोःशौचमेवच ॥ ३० ॥ गुरुवत्प्रतिपूज्याश्चसवर्णागुरयोषितः ॥ असवर्णाश्चसंपूज्याःप्रत्युत्थानाभि
 वादनैः ॥ ३१ ॥ अभ्यंजनंस्त्रापनंचगात्रोत्सादनमेवच ॥ गुरुपत्न्यानकार्याणिकेशानांचप्रसाधनम् ॥ ३२ ॥ गुरुपत्नीतुयुवतीनाभिवाद्यातुपादयोः॥
 कुर्वीतवंदनंभूम्यामसावहमितिब्रुवन् ॥ ३३ ॥ विप्रोष्यपादग्रहणपूर्वकंचाभिवादनम् ॥ गुरुदारेषुकुर्वीतसतांधर्ममनुस्मरन् ॥ ३४ ॥ मा
 तृष्वसामातुलानीश्वशूश्चाथपितृष्वसा ॥ संपूज्यागुरुपत्नीवत्समास्तागुरुभार्यया ॥ ३५ ॥ भ्रातृभार्याश्चसंग्राह्यासवर्णाहन्यहन्यपि ॥ विप्रोष्यतृ
 पसंग्राह्याज्ञातिसंबंधियोषितः ॥ ३६ ॥ पितुर्भगिन्यामातुश्चजायस्यांचस्वसर्यपि ॥ मातृवद्वृत्तिमातिष्ठेन्माताताभ्योगरीयसी ॥ ३७ ॥
 एवमाचारसंपन्नमात्मवंतमदांभिकम् ॥ वेदमध्यापयेद्धर्मपुराणांगानिनित्यशः ॥ ३८ ॥ संवत्सरोषितेशिष्येगुरुज्ञानमनिर्दिशन् ॥ हरते
 दुष्कृतंतस्यशिष्यस्यवसतोगुरुः ॥ ३९ ॥ आचार्यपुत्रःशुश्रूषुज्ञानदोधार्मिकःशुचिः ॥ शक्तोन्नदोबुदःसाधुरध्याप्यादशधर्मतः ॥ ४० ॥
 कृतकंठस्तथाऽद्रोहीमेधावीगुरुकृन्नरः ॥ आप्तःप्रियोथविधिवत्षडध्याप्याद्विजातयः ॥ ४१ ॥ एतेषुब्राह्मणेदानमन्यत्रतुयथोचितम् ॥ आचम्यसं
 यतो नित्यमधीयीतउदङ्मुखः ॥ ४२ ॥ उपसंगृह्यतत्पादौवीक्ष्यमाणोगुरोर्मुखम् ॥ अधीष्वभोइतिब्रूयाद्विरामोऽस्त्वितिचाऽऽरमेत् ॥ ४३ ॥ प्राक्कू
 लान्पर्युपासीतपवित्रैश्चैवपावकः ॥ प्राणायामैस्त्रिभिःपूतस्ततओंकारमर्हति ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणःप्रणवंकुर्यादंतेपिविधिवद्विजाः ॥ कुर्यादध्यापनंनित्यं
 सब्रह्मांजलिपूर्वतः ॥ ४५ ॥ सर्वेषामेवभूतानांवेदश्चक्षुःसनातनः ॥ अधीयीताप्ययंनित्यंब्राह्मण्याद्धीयतेन्यथा ॥ ४६ ॥ अधीयीतऋचो नित्यंक्षीराहु
 त्यासदेवताः ॥ प्रीणातितर्पयन्कालंकामैर्हृताःसदैवताः ॥ ४७ ॥ यजूंष्यधीतेनियतंदध्नाप्रीणातिदेवताः ॥ सामान्यधीतेप्रीणातिघृताहुतिभिरन्व
 हम् ॥ ४८ ॥ अथर्वागिरसोनित्यमध्वाप्रीणार्तिदेवताः ॥ धर्मागानिपुराणानिमांसैस्तर्पयतेसुरान् ॥ ४९ ॥ प्रातश्चसायंप्रयतोनैत्यकंविधिमाश्रितः ॥
 गायत्रीसमधीयीतगत्वारण्यंसमाहितः ॥ ५० ॥ सहस्रपरमां देवींशतमध्यादंशवरां ॥ गायत्रीवैजपेन्नित्यंजपयज्ञःप्रकीर्तितः ॥ ५१ ॥ गायत्रीचैव
 वेदांश्चतुलयातोलयत्प्रभुः ॥ एकतश्चतुरोवेदागायत्रीचित्तैकतः ॥ ५२ ॥ ओंकारमादितःकृत्वाव्याहृतीस्तदनंतरम् ॥ ततोधीयीतसावित्रीमेकाग्रः

श्रद्धयान्वितः ॥ ५३ ॥ पुराकल्पेसमुत्पन्नाभूर्भुवःस्वःसनातनाः ॥ महाव्याहृतयस्तिष्ठःसर्वाशुभनिवर्हणः ॥ ५४ ॥ प्रधानं पुरुषः कालो विष्णुर्ब्र
 ह्महेश्वराः ॥ सत्त्वं रजस्तमस्तिष्ठः क्रमाद्व्याहृतयः स्मृताः ॥ ५५ ॥ अकारस्तत्परं ब्रह्मसावित्री स्यात्तदुत्तरम् ॥ एषमंत्रो मेहायोगः सारात्सार उदाह
 तः ॥ ५६ ॥ योऽर्धातिऽहन्यहन्येतां गायत्री वेदमातरम् ॥ विज्ञायार्थं ब्रह्मचारी सयाति परमां गतिम् ॥ ५७ ॥ गायत्री वेदजननी गायत्री लोकपावनी ॥
 गायत्र्यानपरं जप्यमेतद्विज्ञायमुच्यते ॥ ५८ ॥ श्रावणस्य तु मासस्य पौर्णमास्यां द्विजोत्तमाः ॥ आषाढ्यां प्रोष्ठपद्यां वा वेदोपाकरणं स्मृतम् ॥ ५९ ॥
 यत्सूर्ययाम्यगमनं मासान् विप्रोर्द्धं पंचमान् ॥ अधीयीत शुचौ देशे ब्रह्मचारी समाहितः ॥ ६० ॥ पुष्ये तु च्छंदसां कुर्याद्ब्रह्मसर्जनं द्विजः ॥ मासि शुक्लस्य वा प्रा
 ते पूर्वाह्ने प्रथमे हनि ॥ ६१ ॥ छदां सिचद्विजोभ्यस्येच्छुक्लपक्षे तु वै द्विजः ॥ वेदांगानि पुराणानि कृष्णपक्षेषु मानवः ॥ ६२ ॥ इमान्नित्यमनध्यायानधीयानो विवर्ज
 येत् ॥ अध्यापनं च कुर्वाणोऽभ्यस्यन्नपि प्रयत्नतः ॥ ६३ ॥ कर्णश्रवेऽनिले रात्रौ दिवा पांसुसमूहने ॥ विद्युत्स्तनितवर्षेषु महोत्कानां च संप्लवे ॥ ६४ ॥ अका
 लिकमनध्यायमेतेष्वहप्रजापतिः ॥ एतानभ्युदितान् विद्याद्यदा प्रादुष्कृताग्निषु ॥ ६५ ॥ तदा विद्या दनध्यायमनृतौ चाभ्रदर्शने ॥ निर्घाते भूमिचलने ज्योति
 षांचोपसर्जने ॥ ६६ ॥ एतान् कालिकान् विद्या दनध्यायानृतान् वापि ॥ प्रादुष्कृतेष्वग्निषु च विद्युत्स्तनितनिस्वने ॥ ६७ ॥ सज्योतिः स्याद नध्यायः शेषे रात्रौ यथा
 दिवा ॥ नित्यानध्याय एव स्याद्ग्रामेषु नगरेषु च ॥ ६८ ॥ धर्मनैपुण्यकामानां पूतिगंधे च नित्यशः ॥ अंतःश्वगते ग्रामे वृषलस्य लचसन्निधौ ॥ ६९ ॥
 अनध्यायोरुद्यमाने समये जलदस्य च ॥ उदके चार्धरात्रे च विष्णुमंत्रं च विसर्जयेत् ॥ ७० ॥ उच्छिष्टः श्राद्धभुक् चैव मनसापि न चिंतयेत् ॥ प्रतिगृह्यद्विजो विद्वानेको हि
 ष्टस्य वेतनम् ॥ ७१ ॥ त्र्यहं नकारयेद्ब्रह्मराज्ञो राहोश्च सूतके ॥ यावदेकान्न निष्ठा स्यात्स्नेहालोपश्च तिष्ठति ॥ ७२ ॥ विप्रस्य विदुषो देहे तावद्ब्रह्मन कीर्तयेत् ॥
 शयानः प्रौढपादश्च कृत्वा चैवावसक्ति काम् ॥ ७३ ॥ नाधीयीतामिषं जग्ध्वा शूद्रश्राद्धान्नमेव च ॥ नीहारे बाणशब्दे च संध्ययोरुभयोरपि ॥ ७४ ॥
 अमावास्या च तुर्दश्योः पौर्णमास्यं ष्मिषु च ॥ उपाकर्मणि चोत्सर्गे त्रिरात्रं क्षपणं स्मृतम् ॥ ७५ ॥ अष्टकासु अहोरात्रमृत्वंतासु च रात्रिषु ॥ मार्गशीर्षे तथा पौषे
 माघमासे तथैव च ॥ ७६ ॥ तिस्रोष्टकाः समाख्याताः कृष्णपक्षेषु सूरिभिः ॥ श्लेष्मातकस्य च्छायायां शाल्मलेर्मधुकस्य च ॥ ७७ ॥ कदाचिदपि नाध्ये
 यं कोविदारकपितृयोः ॥ समानविद्ये च मृते तथा स ब्रह्मचारिणि ॥ ७८ ॥ आचार्ये संस्थिते चापि त्रिरात्रं क्षपणं स्मृतम् ॥ छिद्राण्येतानि वि

प्राणामनध्यायाः प्रकीर्तिताः ॥ ७९ ॥ हिंसन्तिराक्षसास्तेषु तस्मादेतान् विवर्जयेत् ॥ नैत्यकेनास्त्यनध्यायः संध्योपासनमेव च ॥ ८० ॥
 उपाकर्म्मणि होमं ते होममध्ये तथैव च ॥ एकामृचमथैकं वायजुः सामानि वा पुनः ॥ ८१ ॥ नाष्टकाद्यास्वधीयीतमारुते चाभिधावति ॥ अनध्यायस्तु नांगेषु
 नेतिहासपुराणयोः ॥ ८२ ॥ न धर्मशास्त्रेष्वन्येषु सर्वाण्येतानि विवर्जयेत् ॥ एष धर्मः समासेन कीर्तितो ब्रह्मचारिणः ॥ ८३ ॥ ब्रह्मणाऽभिहितः पूर्वमृषीणां भावि
 तात्मनाम् ॥ योन्यत्र कुरुते यत्नमनधीत्यश्रुतिद्विजः ॥ ८४ ॥ स संमूढो न संभाष्यो वेदबाह्यो द्विजातिभिः ॥ न वेदपाठमात्रेण संतुष्टो वै भवे द्विजः ॥ ८५ ॥
 पाठमात्रावसानस्तु पंके गौरिव सीदति ॥ योधीत्यविधिवद्वेदं वेदार्थं न विचारयेत् ॥ ८६ ॥ स संमूढः शूद्रकल्पः पात्रतां न प्रपद्यते ॥ यदित्वात्यंतिकं
 वा संकर्तुमिच्छति वै गुरौ ॥ ८७ ॥ युक्तः परिचरेदेनमाशरीरविमोक्षणम् ॥ गत्वा वनं च विधिवज्जुहुयाज्जातवेदसम् ॥ ८८ ॥ अधीयीत तथानित्यं ब्रह्मनिष्ठः
 समाहितः ॥ सावित्रीं शतरुद्रीयं वेदां तांश्च विशेषतः ॥ अभ्यसेत्स ततं युक्तो भिक्षाशनपरायणः ॥ ८९ ॥ एतद्विधानं परमं पुराणं वेदागमे सम्यग्निहोदितं वः ॥
 पुरा महर्षिप्रवराभिपृष्टः स्वायं भुवो यन्मनुराह देवः ॥ ९० ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखण्डे कर्मयोगकथनं नाम त्रिपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ४४ ॥
 व्यास उवाच ॥ ॥ वेदं वेदौ तथा वेदान्वेदां गौं नितथा द्विजाः ॥ अधीत्य चाधिगम्यार्थं ततः स्नायाद्विजोत्तमः ॥ १ ॥ गुरवे तु धनं दत्वा स्नायीत तदनुज्ञया ॥ तीर्णं
 व्रतोथ युक्तात्मा शक्तो वा स्नातुमर्हति ॥ २ ॥ वैणवीं धारयेद्यष्टिं तर्वासस्तथोत्तरम् ॥ यज्ञोपवीतद्वितयं सोदकं च कमण्डलुम् ॥ ३ ॥ छत्रं चोष्णीषममलं पादु
 के चाप्युपानहौ ॥ रौक्मे च कुण्डले धार्यैकं तत्केशनखः शुचिः ॥ ४ ॥ अन्यत्र कांचनाद्विप्रो न रक्तां बिभृयात्स्त्रजम् ॥ शुक्लांबरधरो नित्यं सुगंधः प्रियदर्शनः ॥ ५ ॥
 न जीर्णमलवद्वासा भवेद्वै विभवे सति ॥ न रक्तमुल्बणं चान्यधृतं वा सो न कुण्डलम् ॥ ६ ॥ नोपानहौ स्त्रजं चाथ पादुके च प्रयोजयेत् ॥ उपवीतमलंकारं दर्शयन् कृ
 ष्णमाजिनम् ॥ ७ ॥ नापसव्यं परीदध्याद्रासो न विकृतं वसेत् ॥ आहरेद्विधिवद्द्वारान् सदृशानात्मनः शुभान् ॥ ८ ॥ रूपलक्षणसंयुक्तान् योनिदोषविवर्जि
 तान् ॥ अपितृगोत्रजभवामन्यमानुषगोत्रजाम् ॥ ९ ॥ आहरेद्ब्राह्मणो भार्याशीलशौचसमन्विताम् ॥ ऋतुकालाभिगामी स्याद्यावत्पुत्रो भिजायते ॥ १० ॥
 वर्जयेत्प्रतिषिद्धानि प्रयत्नेन दिनानि तु ॥ षष्ठ्यष्टमीं पञ्चदशीं द्वादशीं च चतुर्दशीम् ॥ ११ ॥ ब्रह्मचारी भवेन्नित्यं तद्रजन्मत्रयाहनि ॥ आदधीत विवाहाग्निं जुहु
 याज्जातवेदसम् ॥ १२ ॥ एतानि स्नातको नित्यं पावनानि च पावयेत् ॥ वेदोदितं स्वकं कर्म्म नित्यं कुर्यादतं द्रितः ॥ १३ ॥ अकुर्वाणः पतत्याशु

पाठो-१ चोत्सर्गे होमस्यांते । २ वेदांगांश्चतुरोप्यथ । ३ दर्भां कृष्णाजिनं तथा । ४ अमातृगोत्रजभवामसमानर्षिगोत्रजाम् ।

नरकानतिभीषणान् ॥ अभ्यसेत्प्रयतो वेदं महायज्ञान्नहापयेत् ॥ १४ ॥ कुर्याद्ब्रह्माणिकार्याणिसंध्योपासनमेव च ॥ सख्यं समाधिकैः कुर्यादुपेयादी
श्वरं सदा ॥ १५ ॥ दैवतान्यभिगच्छेत् कुर्याद्ब्राह्मण्यभिपोषणम् ॥ न धर्मस्यापयेद्विद्वान्नपापं गृहयेदपि ॥ १६ ॥ कुर्वीतात्महितं नित्यं सर्वभू
तानुकंपकः ॥ वयसः कर्मणोर्थस्य श्रुतस्याभिजनस्य च ॥ १७ ॥ देशवाग्बुद्धिसारूप्यमाचरन् विचरेत् सदा ॥ श्रुतिस्मृत्युदितं सम्यक्साधु
भिर्यश्च सेवितः ॥ १८ ॥ तमाचारं निषेवेत नेहेतान्यत्र कर्हिचित् ॥ येनास्य पितरो याता येन याताः पितामहाः ॥ १९ ॥ तेन यायात्सतां मार्गते
न गच्छन्न दुष्यति ॥ नित्यं स्वाध्यायशीलः स्यान्नित्यं यज्ञोपवीतवान् ॥ २० ॥ सत्यवादी जितक्रोधो लोभमोहविर्वर्जितः ॥ सावित्रीजापनिरतः श्रा
द्धकृन्मुच्यते गृही ॥ २१ ॥ मातापित्रोर्हिते युक्तो ब्राह्मणस्य हिते रतः ॥ दातायज्वादेव भक्तो ब्रह्मलोके महीयते ॥ २२ ॥ त्रिवर्गसेवी सततं देवानां च समर्च
नम् ॥ कुर्यादहरहर्नित्यं नमस्येत्प्रयतः सुरान् ॥ २३ ॥ विभागशीलः सततं क्षमायुक्तो दयालुकः ॥ गृहस्थस्तु समाख्यातो न गृहेण गृही भवेत् ॥ २४ ॥ क्ष
मादया च विज्ञानं सत्यं चैव दमः शमः ॥ अध्यात्मनित्यताज्ञानमेतद्ब्राह्मणलक्षणम् ॥ २५ ॥ एतस्मान्न प्रमाद्येत् विशेषेण द्विजोत्तमः ॥ यथाशक्ति चरन् धर्मं नि
दितानि विवर्जयेत् ॥ २६ ॥ विधूय मोहकलिलं लब्ध्वा योगमनुत्तमम् ॥ गृहस्थो मुच्यते बंधान्नात्र कार्या विचारणा ॥ २७ ॥ विगर्हितजयक्षेपहिंसा बंधवधात्म
नाम् ॥ अन्यमन्युसमुत्थानां दोषाणां मर्षणं क्षमा ॥ २८ ॥ स्वदुःखेष्वेव कारुण्यं परदुःखेषु सौहृदम् ॥ दयेति मुनयः प्राहुः साक्षाद्धर्मस्य साधनम् ॥ २९ ॥
चतुर्दशानां विद्यानां धारणा हि परार्थतः ॥ विज्ञानमिति तद्विद्याद्येन धर्मो विवर्धते ॥ ३० ॥ अधीत्य विधिवद्विद्यामर्थं चैवोपलभ्यते ॥ धर्मकार्याणि कुर्वीत ह्येतद्वि
ज्ञानमुच्यते ॥ ३१ ॥ सत्येन लोकं जयति सत्यं तत्परमं पदम् ॥ यथाभूता प्रमादं तु सत्यमाहुर्मनीषिणः ॥ ३२ ॥ दमः शरीरोपरतिः शमः प्रज्ञा प्रसादतः ॥ अध्यात्मम
क्षरं विद्यायत्र गत्वानशोचति ॥ ३३ ॥ यया स देवो भगवान्विद्यया विद्यते परः ॥ साक्षादेव हृषीकेशस्तज्ज्ञानमिति कीर्तितम् ॥ ३४ ॥ तन्निष्ठस्तत्परो विद्वान्नित्यम
क्रोधनः शुचिः ॥ महायज्ञपरो विप्रो लभते तदनुत्तमम् ॥ ३५ ॥ धर्मस्यायतनं यत्नाच्छरीरं परिपालयेत् ॥ न हि देहं विना विष्णुः पुरुषैर्विद्यते परः ॥ ३६ ॥ नित्यं
धर्मार्थकामेषु युज्येत नियतो द्विजः ॥ न धर्मवर्जितं काममर्थं वामनसास्मरेत् ॥ ३७ ॥ सीदन्नपि हि धर्मेण न त्वधर्मं समाचरेत् ॥ धर्मो हि भगवान् देवो गतिः सर्वेषु जं
तुषु ॥ ३८ ॥ भूतानां प्रियकारी स्यान्न परद्रोहकर्मधीः ॥ न वेद देवतानि दां कुर्यात्तैश्च न संवसेत् ॥ ३९ ॥ यस्त्विमं नियतो मर्त्यो धर्माध्यायं पठेच्छुचिः ॥

अध्यापयेच्छ्रावयेद्ब्राह्मलोकेमहीयते ॥ ४० ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ६४ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ नहिं
 स्यात्सर्वभूतानिनानृतंवावदेत्कचित् ॥ नाहितंनाप्रियंवाच्यंनस्तेनःस्यात्कदाचन ॥ १ ॥ तृणंवायदिवाशाकंमृदंवाजलमेवच ॥ परस्यापहरञ्जंतुर्नरकं
 प्रतिपद्यते ॥ २ ॥ नराज्ञःप्रतिगृह्णीयान्नशूद्रात्पतितादपि ॥ नचान्यस्मादशक्तश्चेन्निंदितान्वर्जयेद्बुधः ॥ ३ ॥ नित्यंयाचनकोनस्यात्पुनस्तनैवयाचयेत् ॥
 प्राणानपहरत्येवंयाचकस्तस्यदुर्मतेः ॥ ४ ॥ नदेवद्रव्यहारीस्याद्विशेषेणद्विजोत्तमः ॥ ब्रह्मस्वंवानापहरेदापत्स्वपिकदाचन ॥ ५ ॥ नविषंविषमित्याहु
 ब्रह्मस्वंविषमुच्यते ॥ देवस्वंचापियत्नेनसदापरिहरेत्ततः ॥ ६ ॥ पुष्पंशाकोदकंकाष्ठंतथामूलफलंतृणम् ॥ अदत्तानिचनस्तेयंमनुःप्राहप्रजापतिः ॥ ७ ॥
 गृहीतव्यानिपुष्पाणिदेवार्चनविधौद्विजः ॥ नैकस्मादेवनियतमननुज्ञायकेवलम् ॥ ८ ॥ तृणंकाष्ठंफलंपुष्पंप्रकाशंवैहरेद्बुधः ॥ धर्मार्थकेवलंप्राहुरन्य
 थापतितोभवेत् ॥ ९ ॥ तिलमुद्गयवादीनांमुष्टिर्ग्राह्यापथिस्थितैः ॥ क्षुधितैर्नान्यथाविप्राधर्मादिभिरितिस्थितिः ॥ १० ॥ नधर्मस्यापदेशेनपापंकृत्वाव्रतं
 चरेत् ॥ व्रतेनपापंव्यागुह्यकुर्वन्स्त्रीशूद्रदंभनम् ॥ ११ ॥ प्रेत्येहचेदृशोविप्रोगर्ह्यतेब्रह्मवादिभिः ॥ छद्मनाचरितंयच्चव्रतंरक्षांसिगच्छति ॥ १२ ॥
 अलिङ्गीलिङ्गिवेषेणयोवृत्तिमुपतिष्ठति ॥ सलिङ्गिनोहरेदेनस्तिर्यग्योनौचजायते ॥ १३ ॥ याचनंयोनिसंबंधंसहवासंचभाषणम् ॥ कुर्वाणःपततेनित्यंतस्मा
 द्यत्नेनवर्जयेत् ॥ १४ ॥ देवद्रोहंनकुर्वीतगुरुद्रोहंतथैवच ॥ देवद्रोहाद्गुरुद्रोहःकोटिकोटिगुणाधिकः ॥ १५ ॥ जनापवादोनास्तिक्यंतस्मात्कोटिगु
 णाधिकम् ॥ गोभिश्चदेवतैर्विप्रैःकृष्याराजोपसेवया ॥ १६ ॥ कुलान्यकुलतांयांतियानिहीनानिधर्मतः ॥ कुविचारैःक्रियालोपैर्वैदानध्ययनेनच ॥ १७ ॥
 कुलान्यकुलतांयांतिब्राह्मणाऽतिक्रमेणच ॥ अनृतात्पारदार्याच्चतथाऽभक्ष्यस्यभक्षणात् ॥ १८ ॥ अगोत्रधर्माचरणात्क्षिप्रंनश्यतिवैकुलम् ॥ अश्रोत्रियेषु
 दानाच्चवृषलेषुतथैवच ॥ १९ ॥ विहिताचारहीनेषुक्षिप्रंनश्यतिवैकुलम् ॥ अधार्मिकैर्वृतेग्रामेनव्याधिवहुलेवसेत् ॥ २० ॥ शूद्रराज्येचनवसेन्नपाखं
 डजनैर्वृते ॥ हिमवद्रिंध्ययोर्मध्यपूर्वपश्चिमयोःशुभम् ॥ २१ ॥ मुक्त्वासमुद्रयोर्देशंनान्यत्रनिवसेद्विजः ॥ कृष्णोवायत्रचरतिमृगोनित्यंस्वभावतः ॥ २२ ॥
 पुण्यावाविश्रुतानद्यस्तत्रवानिवसेद्विजः ॥ अर्द्धकोशंनदीकूलंवर्जयित्वाद्विजोत्तमः ॥ २३ ॥ नान्यत्रनिवसेत्पुण्यंनान्यजग्रामसन्निधौ ॥ नसंवसेच्चपति
 तैर्नचांडालैर्नपुल्कसैः ॥ २४ ॥ नमूर्खैर्नावलिप्तैश्चनान्यैर्जायावसायिभिः ॥ एकशय्यासनेपंक्तिर्भांडेपक्वान्निमिश्रणम् ॥ २५ ॥ यजनाध्यापनेयोनिस्त

यैवसहभोजनम् ॥ सहाध्यायस्तुदशमःसहयाजनमेवच ॥ २६ ॥ एकादशसमुद्दिष्टादोषाःसांकर्यसंस्थिताः ॥ समीपेचाप्यवस्थानात्पापसंक्रमतेनृ
 णाम् ॥ २७ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनसांकर्यपरिवर्जयेत् ॥ एकपञ्चयुपविष्टायेनस्पृशंतिपरस्परम् ॥ २८ ॥ भस्मनाकृतमय्यादानतेषांसंक्रोभवेत् ॥
 अग्निनाभस्मनाचैवसलिलेनविलेखतः ॥ २९ ॥ द्वारेणस्तंभमार्गेणषड्भिःपंक्तिर्विभिद्यते ॥ नकुर्याच्छुष्कवैराणिविवादंनचपैशुनम् ॥ ३० ॥ परक्षेत्रेगां
 चरंतींनचाचक्षीतकर्हिचित् ॥ नसंवसेत्सूचेकननकंवैमर्मणिरुपृशेत् ॥ ३१ ॥ नसूर्यपरिवेषवानेन्द्रचापंपराह्निकम् ॥ परस्मैकथयेद्विद्वान्शशिनंवाथकां
 चनम् ॥ ३२ ॥ नकुर्याद्बहुभिःसार्द्धंविरोधंबंधुभिस्तथा ॥ आत्मनःप्रतिकूलानिपरेषांसमाचरेत् ॥ ३३ ॥ तिथिपक्षस्यनब्रूयान्नक्षत्राणिननिर्दि
 शेत् ॥ नोदक्यामभिभाषेतनाशुचिंवाद्विजोत्तमः ॥ ३४ ॥ नदेवगुरुविप्राणांदीयमानंतुवारयेत् ॥ नचात्मानंप्रशंसेद्वापरनिंदांचवर्जयेत् ॥ ३५ ॥
 वेदनिंदांदेवनिंदांप्रयत्नेनविवर्जयेत् ॥ यस्तुदेवानृषींश्चैववेदान्वानिंदतेद्विजः ॥ ३६ ॥ नतस्यनिष्कृतिर्दृष्टाशास्त्रेष्विहमुनीश्वराः ॥ निंदयेद्वागुरुंदेववेदं
 वासोपबृंहणम् ॥ ३७ ॥ कल्पकोटिशतंसाग्रंरौरेवपच्यतेनरः ॥ तूष्णीमासीतनिंदायांनब्रूयात्किंचिदुत्तरम् ॥ ३८ ॥ कर्णौपिधायगंतव्यंनचैनमवलोकयेत् ॥
 वर्जयेद्द्वैरहस्यानिपरेषांगर्हणंबुधः ॥ ३९ ॥ विवादंस्वजनैःसार्द्धंनकुर्याद्वैकदाचन ॥ नपापंपापिनांब्रूयादपापंवाद्विजोत्तमः ॥ ४० ॥ सत्येनतुल्योदो
 षःस्यादसत्यादोषवान्भवेत् ॥ नृणांमिथ्याभिज्ञस्तानांपतंत्यश्रूणिरोदनात् ॥ ४१ ॥ तानिपुत्रान्पशून्ग्रंतितेषांमिथ्याभिज्ञंसिनाम् ॥ ब्रह्महत्यासु
 रापानेस्तेयेगुर्वगनागमे ॥ ४२ ॥ दृष्टवैशोधनंवृद्धैर्नास्तिमिथ्याभिज्ञंसने ॥ नेक्षेतोद्यंतमादित्यंशशिनंवाऽनिमित्ततः ॥ ४३ ॥ नास्तंयांतंनवारि
 स्थंनोर्पस्पृष्टंनमध्यगम् ॥ तिरोहितंसमीक्षेतनादर्शयनुगामिनम् ॥ ४४ ॥ ननग्रांस्त्रियमीक्षेतपुरुषंवाकदाचन ॥ नचमूत्रंपुरीषंवानचसंसृष्टमैथु
 नम् ॥ ४५ ॥ नाशुचिःसूर्यसोमादीन्ग्रहानालोकयेद्बुधः ॥ नाभिभाषेतचपरमुच्छिष्टोवावगुण्ठितः ॥ ४६ ॥ नपश्येत्प्रेतसंस्पर्शनक्रुद्धस्यगुरोर्मु
 खम् ॥ नतैलोदकयोश्छायांनपंक्तिभोजनेसति ॥ ४७ ॥ नमुक्तबंधनंपश्येन्नोन्मत्तंगजमेववा ॥ नाश्रीयाद्धार्ययासार्द्धेनैनामीक्षेतचाश्रतीम् ॥ ४८ ॥
 क्षुवर्तीजृंभमाणांवानासनस्थांयथासुखम् ॥ नोदकेचात्मनोरूपंशुभंवाशुभमेववा ॥ ४९ ॥ नलंघयेच्चमतिमान्नाधितिष्ठेत्कदाचन ॥ नशूद्राय
 मतिंदद्यात्कृसरंपायसंदधि ॥ ५० ॥ नोच्छिष्टंवामधुघृतंनचकृष्णाजिनंहविः ॥ नचैवास्मैव्रतंब्रूयान्नचधर्मवदेद्बुधः ॥ ५१ ॥ नचक्रोधवशंगच्छेद्द्वेषरागंच

पाठां०-१ सांकर्यं क्रमते । २ सद्भिः पंक्तिर्विभिद्यते । ३ शरान्तिकं, शराग्निकम् वा । ४ मेघस्पृष्टं, नसंस्पृष्टम् । ५ न पश्येद्ब्रह्मचर्यमसंस्पर्शम् । ६ नपत्नीं भोजने सति ।

वर्जयेत् ॥ लोभं दंभं तथा शाठ्यं ह्यसूयां ज्ञानकुत्सनम् ॥ ५२ ॥ ईर्ष्यामदं तथा शोकं मोहं च परिवर्जयेत् ॥ न कुर्यात्कस्यचित्पीडां सुतं शिष्यं तु ताडयेत् ॥ ५३ ॥
 न हीनानुपसेवेत न च तृष्णामतिः क्वचित् ॥ नात्मानं चावमन्येत दैन्यं यत्नेन वर्जयेत् ॥ ५४ ॥ न विशिष्टमसत्कुर्यान्नात्मानं वासनाद्बुधः ॥ न नखेन लिखेद्ब्रू-
 मिगां च संवेशयन्नहि ॥ ५५ ॥ न नदीषु न दीर्घ्यात्पर्वतेषु च पर्वतान् ॥ आवासे भोजने वापि न त्यजेत्सहयायिनम् ॥ ५६ ॥ नावगाहेदपो न गोवह्निनांतिव्रजेत्
 था ॥ शिरोभ्यंगावशिष्टेन तैलेनाङ्गं न लेपयेत् ॥ ५७ ॥ न सर्पशस्त्रैः क्रीडेत्स्वानि खानि न संस्पृशेत् ॥ रोमाणि च रहस्यानि नाशिष्टेन सह व्रजेत् ॥ ५८ ॥
 न पाणिपादवाङ्मनेत्रचापल्यं समुपाश्रयेत् ॥ न शिश्रोदरचापल्यं न च श्रवणयोः क्वचित् ॥ ५९ ॥ न चाङ्गनखवाद्यं वै कुर्यान्नाङ्गलिनापि वेत् ॥ नाभिहन्त्याज्ज-
 लं पद्भ्यां पाणिना वा कदाचन ॥ ६० ॥ न शातयेदपिष्टिकाभिर्मूलानि च फलानि च ॥ न म्लेच्छभाषणं शिक्षेन्नाकर्षेच्च पदासनम् ॥ ६१ ॥ न खभेदनमास्फो-
 टं छेदनं वा विलेखनम् ॥ कुर्याद्विमर्दनं धीमान्नाकस्मादेव निष्फलम् ॥ ६२ ॥ नोत्संगे भक्षयेद्भक्ष्यं वृथा चेष्टान् च चरेत् ॥ न नृत्ये दथवा गायेत्रवादि-
 त्राणि वा दयेत् ॥ ६३ ॥ न संहताभ्यां पाणिभ्यां कंठूयेदात्मनः शिरः ॥ न लौकिकैस्तवैर्देवांस्तोषयेद्वाक्पतेरपि ॥ ६४ ॥ नाक्षैः क्रीडेन्न धावेत नाप्सु विष्णु-
 त्रमाचरेत् ॥ नोच्छिष्टः संविशेन्नित्यं न नग्नः स्नानमाचरेत् ॥ ६५ ॥ न गच्छंस्तु पठेद्वापि न चैव स्वशिरः स्पृशेत् ॥ न दंतैर्न खरोमाणि च्छिद्यत्सुप्तं न बोधये-
 त् ॥ ६६ ॥ नावालातपमासे वेत्प्रेतधूमं विवर्जयेत् ॥ नैव स्वप्याच्छून्यगेहे स्वयं नोपानहौहरेत् ॥ ६७ ॥ नाकारणाद्वा निष्ठीवेन्न बाहुभ्यां न दींतेरेत् ॥
 न पादक्षालनं कुर्यात्पादेनैव कदाचन ॥ ६८ ॥ नाग्नौ प्रतापयेत्पादौ न कांस्ये धावयेद्बुधः ॥ नाभिप्रसारयेद्देवं ब्राह्मणान् गामथापि वा ॥ ६९ ॥ वाय्वग्निनृप-
 विप्रान्वासूर्यवाशशिनं प्रति ॥ अशुद्धः शयनं पानं स्वाध्यायं स्नानं भोजनम् ॥ ७० ॥ बहिर्निष्क्रमणं चैव न कुर्वीत कदाचन ॥ स्वप्नमध्ययनं स्नानमुद्रतं भोजनं
 गतिम् ॥ ७१ ॥ उभयोः संध्ययोर्नित्यं मध्याह्ने चैव वर्जयेत् ॥ न स्पृशेत्पाणिनोच्छिष्टो विप्रो गोब्राह्मणानलान् ॥ ७२ ॥ न चालनं पदावापि न देवप्रतिमां स्पृ-
 शेत् ॥ नाशुद्धोऽग्निपरिचरेन्न देवान् कीर्तयेदृषीन् ॥ ७३ ॥ नावगाहेदगाधां बुधावयेन्नाऽनिमित्ततः ॥ न वामहस्तेनोद्धृत्यपि वेद्वक्रेण वा जलम् ॥ ७४ ॥ नोत्तरे-
 दनुपस्पृश्य नाप्सुरेतः समुत्सृजेत् ॥ अमेध्यालिप्तमर्हं वा लोहितं वा विषाणि वा ॥ ७५ ॥ व्यतिक्रामेन्न स्रवंतीनाप्सु मैथुनमाचरेत् ॥ चैत्यवृक्षं न वै छिद्यान्ना-
 प्सुष्ठीवनमाचरेत् ॥ ७६ ॥ नास्थिभस्म कपालानि न केशान्न च कंटकान् ॥ तुषाङ्गार करिष्वानाधितिष्ठेत्कदाचन ॥ ७७ ॥ न चाग्निं लंघयेद्दीमान्नो

पदध्यादधःकचित् ॥ नचैनं पादतः कुर्याच्छूर्पेण न धमेदुधः ॥ ७८ ॥ नवृक्षमवरोहेत न वेक्षेता शुचिः कचित् ॥ अग्नौ न च क्षिपेदग्निनाद्भिः प्रशमये
 तथा ॥ ७९ ॥ सुहृन्मरणमात्रं वा स्वयं न श्रावयेत् परान् ॥ अपण्यं कूटपण्यं वा विक्रयेन प्रयोजयेत् ॥ ८० ॥ न वृद्धिं मुखं निःश्वासैर्ज्वाल
 येन्नाशुचिर्बुधः ॥ पुण्यस्थानोदकस्थाने सीमांतं वा हयेन्न तु ॥ ८१ ॥ न भिक्षात्पूर्वसमयमभ्युपेतं कदाचन ॥ परस्परं पशून्व्याघ्रान्पक्षिणो न च योधये
 त् ॥ ८२ ॥ परबाधानकुर्वीत जलवातातपादिभिः ॥ कारयित्वा सुकर्माणि गुरुन्पश्चान्न वंचयेत् ॥ ८३ ॥ सायं प्रातर्गृहद्वारान् रक्षार्थं परिघट्टयेत् ॥ बहि
 र्माल्यं सुगंधिवाभार्यया सह भोजनम् ॥ ८४ ॥ विगृह्य वादं कृत्वा वा प्रवेशं च विवर्जयेत् ॥ नखादन्ब्राह्मणस्तिष्ठेन्न जलपेद्राहसेदुधः ॥ ८५ ॥ स्वमग्निं चैव ह
 स्तेनस्पृशेन्नाप्सु चिरं वसेत् ॥ नर्षक्षेणोपधमेन्न शूर्पेण च पाणिना ॥ ८६ ॥ मुखेनाग्निं समिधीत मुखादग्निं रजायत ॥ परस्त्रियं न भाषेत नायाज्यं याजयेद्बु
 धः ॥ ८७ ॥ नैकश्चरेत्सदा विप्रः समुदायं च विवर्जयेत् ॥ न देवाय तनं गच्छेत् कदाचिद्वाऽप्रदक्षिणम् ॥ ८८ ॥ न पीडयेद्वावस्त्राणि न देवाय तने स्वपेत् ॥ नैको
 ध्वानं प्रपद्येत नाधार्मिकजनैः सह ॥ ८९ ॥ न व्याधिदूषितैर्वापि न शूद्रैः पतितेन वा ॥ नोपानद्दर्जितो वाथ जलादिरहितस्तथा ॥ ९० ॥ न वर्त्मनि चितिं वा
 ममतिक्रामेत्कचिद्विजः ॥ न निंदेद्योगिनः सिद्धान् व्रतिनो वा भर्तास्तथा ॥ ९१ ॥ देवताय तनं प्राज्ञा देवानां चैव सत्रिणाम् ॥ नाक्रामेत्कामतश्छायां
 ब्राह्मणानां च गोरपि ॥ ९२ ॥ स्वांतु नाक्रामयेच्छायां पतिताद्यैर्न रोगिभिः ॥ नांगारभस्मकेशादिष्वधितिष्ठेत्कदाचन ॥ ९३ ॥ वर्जयेन्मार्जनी
 रेणुं स्नानवस्त्रघटोदकम् ॥ न भक्षयेद्भक्ष्याणि नापेयं च पिबेद्विजः ॥ ९४ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ७३ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ नाद्याच्छूद्रस्य विप्रोन्नमो हाद्वायदिकामतः ॥ स शूद्रयोर्निव्रजति यस्तु भुंक्ते त्वनापदि ॥ १ ॥ षण्मासान् यो द्विजो भुंक्ते शूद्र
 स्यान्न विगर्हितम् ॥ जीवन्नेव भवेच्छूद्रो मृतःश्वाचाभिजायते ॥ २ ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांशूद्रस्य च मुनीश्वराः ॥ यस्यान्नेनोदरस्थेन मृतस्तद्योनिमाप्नु
 यात् ॥ ३ ॥ राजानं वतं कान्नं च षडन्नं च वर्जयेत् ॥ ४ ॥ चक्रोपजीविरजकतस्करध्वजिनां तथा ॥
 गांधर्वलोहकारान्नं मृतकान्नं विवर्जयेत् ॥ ५ ॥ कुलालचित्रकारान्नं वार्धुषेः पतितस्य च ॥ पौनर्भवच्छत्रिकयोरभिज्ञातस्य चैव हि ॥ ६ ॥
 सुवर्णकारशैलूषव्याधवं ध्यातुरस्य च ॥ चिकित्सकस्य चैवान्नं पुंश्चल्यादंडकस्य च ॥ ७ ॥ स्तेननास्तिकयोरन्नं देवतानिदकस्य च ॥ सोमविक्र

पा० १ नारीभिः समये तथा । २ वाहरेन्न तु । ३ परवादं न कुर्वीत इति तु सम्यगेव । ४ न व्यंजनेनोपधमेन्न वस्त्रेण च पाणिना । ५ पा० न द्वात्रिंशं नर्तकान्नं च चांडालचर्मकरिणाम् ।

यिणश्चान्नं श्वपाकस्य विशेषतः ॥ ८ ॥ भाग्यार्जितस्य चैवान्नं यस्य चोपपत्तिर्गृहे ॥ उत्सृष्टस्य कदर्यस्य तथैवोच्छिष्टभोजिनः ॥ ९ ॥ पापी
 योन्नंच संघान्नं शस्त्राजीवस्य चैव हि ॥ भीतस्य रुदितस्यान्नमवकुष्टं परिक्षतम् ॥ १० ॥ ब्रह्माद्विषः पापरुचेः श्राद्धान्नं मृतकस्य च ॥ वृथापाकस्य चै
 वान्नं शावान्नं चातुरस्य च ॥ ११ ॥ अप्रजानां तु नारीणां कृतघ्नस्य तथैव च ॥ कारुकान्नं विशेषेण शस्त्रविक्रयिणस्तथा ॥ १२ ॥ शौडान्नं घांटिकान्नं च
 भिषजामन्नमेव च ॥ विद्वत्प्रजननस्यान्नं परिवेत्रन्नमेव च ॥ १३ ॥ पुनर्भुवो विशेषेण तथैव दिधिषूपतेः ॥ अवज्ञातं चावधूतं सरोषविस्मयान्वितम् ॥ १४ ॥
 गुरोरपि न भोक्तव्यमन्नं संस्कारवर्जितम् ॥ दुष्कृतं हि मनुष्यस्य सर्वमन्नेव्यवस्थितम् ॥ १५ ॥ यो यस्य आन्नं समश्नातिसतस्याश्नातिकिल्बिषम् ॥ अर्द्धकाकुलं
 मित्रं च गोपालो वाहनापितौ ॥ १६ ॥ एते शूद्रेषु भोज्यान्नायश्चात्मानं निवेदयेत् ॥ कुशीलवः कुंभकश्च क्षेत्रकर्मक एव च ॥ १७ ॥ एते शूद्रेषु भोज्यान्नादृष्ट्वा
 स्वल्पगुणं बुधैः ॥ पायसं स्नेहपक्वं च गोरसश्चैव सक्तवः ॥ १८ ॥ पिण्याकं चैव तैलं च शूद्राद्वा ह्यं द्विजातिभिः ॥ वृताकं नालिकाशाकं कुसुं भस्मकं तथा ॥
 १९ ॥ पलांडुं लशुनं शुक्तं निर्यासं चैव वर्जयेत् ॥ छत्राकं विड्वराहं च स्विन्नं पीयूषमेव च ॥ २० ॥ विलयं विमुखं चैव कोरं काणिविवर्जयेत् ॥ गृज्जनं
 किंशुकं चैव कूष्माण्डं च तथैव च ॥ २१ ॥ उदुंबरमलाबुं च जग्ध्वा पतति वै द्विजः ॥ तथा कृसरसं यावौ पायसापूपमेव च ॥ २२ ॥ अनुपाकृतमांसं च देवा
 न्नानि हवींषि च ॥ यवागूं मातुलिगं च मत्स्यानप्यनुपाकृतान् ॥ २३ ॥ नीपंकपित्थं प्लुक्षं च प्रयत्नेन विवर्जयेत् ॥ पिण्याकं चोद्धृतस्नेहं देवधान्यं तथैव च ॥ २४ ॥
 रात्रौ च तिलसंबंधं प्रयत्नेन दधित्यजेत् ॥ नाश्नीयात्पयसातक्रं नाभक्ष्यानुपयोजयेत् ॥ २५ ॥ कूर्मिदुष्टं भावदुष्टं मृत्संसर्गं च वर्जयेत् ॥ कृमिकीटावपन्नं च सु
 हृत्क्लेदं च नित्यशः ॥ २६ ॥ श्वाघ्रातं च पुनः सिद्धं च ङालावेक्षितं तथा ॥ उदक्यया च पतितैर्गवासं घ्रातमेव च ॥ २७ ॥ असंगतं पय्युषितं पर्यस्ता
 न्नं च नित्यशः ॥ काककुक्कुटसंस्पृष्टं कृमिभिश्चैव संगतम् ॥ २८ ॥ मनुष्यैरप्यवघ्रातं कुष्ठिनारुपृष्टमेव च ॥ नरजस्वल्यादत्तं न पुंश्चल्यासं रोगया ॥ २९ ॥
 मलवद्वाससावापि परवासोऽथ वर्जयेत् ॥ विवत्सायाश्च गोक्षीरं मेषस्यानिर्दशस्य च ॥ ३० ॥ आविकं संधिनीक्षीरमपेयं मनुरब्रवीत् ॥ बलाकं हंसदात्यूहं क
 लविकं शुक्रं तथा ॥ ३१ ॥ कुरुरं च चकोरं च जालपादं च कोकिलम् ॥ वायसान्खजरीटांश्च श्येनं गृध्रं तथैव च ॥ ३२ ॥ उलूकं च क्रवाकं च भासं पारावतं
 तथा ॥ कपोतं टिट्ठिभं चैव ग्रामकुक्कुटमेव च ॥ ३३ ॥ सिंहं व्याघ्रं च मार्जारं श्वानं सूकरमेव च ॥ शृगालं मर्कटं चैव गर्दभं न च भक्षयेत् ॥ ३४ ॥ न भक्षयेत्सर्प

पा०-१ कुसुं भाद्रमंतकं । २ कवकानि । ३ सक्षारान्नं योजयेत् । ४ क्रियादुष्टं भावदुष्टं मृत्संसर्गवर्तियत् । ५ स्वाघ्रातं । ६ सर्वमृगान् ।

मृगाञ्छिखिनोन्यान्वनेचरान् ॥ जलेचरान्स्थलचरान्प्राणिनश्चेतिधारणा ॥ ३५ ॥ गोधाकूर्मःशशःखड्गःसल्लकश्चेतिसत्तमाः ॥ भक्ष्यान्पंचनखात्रि
त्यंमनुराहप्रजापतिः ॥ ३६ ॥ मत्स्यान्सल्लकान्भुंजीतमांसंरौरवमेवच ॥ निवेद्यदेवताभ्यस्तुब्राह्मणेभ्यश्चनान्यथा ॥ ३७ ॥ मयूरंतिक्तिरंचैवकपोतंचक
पिंजलम् ॥ वार्धीणसंबकंभक्ष्यंमीनंहंसंपराजितम् ॥ ३८ ॥ शफरीसिंहतुंडंचतथापाठीनरोहितौ ॥ मत्स्याश्चैतेसमुद्दिष्टाभक्षणीयाद्विजोत्तमाः ॥ ३९ ॥
प्रोक्षितंभक्षयेदेषांमांसंचद्विजकाम्यया ॥ यथाविधिप्रयुक्तंचप्राणानामपिचात्यये ॥ ४० ॥ भक्षयेन्नैवमांसानिशेषभोजनलिप्यते ॥ औषधार्थमशक्तो
वान्नियोगाद्यज्ञकारणात् ॥ ४१ ॥ आमंत्रितश्चयःश्राद्धेदेवैवामांसमुत्सृजेत् ॥ यावंतिपशुरोमाणितावन्नरकमृच्छति ॥ ४२ ॥ अदेयंवाप्यपेयंवातथै
वारुपृश्यमेववा ॥ द्विजातीनामनालोक्यनित्यंमद्यमितिस्थितिः ॥ ४३ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनमद्यंनित्यंविवर्जयेत् ॥ पीत्वापततिकर्मभ्यस्त्वसंभाष्यो
भवेद्विजः ॥ ४४ ॥ भक्षयित्वाप्यभक्ष्याणिपीत्वाऽपेयान्यपिद्विजः ॥ नाधिकारीभवेत्तावद्यावत्तन्नजहात्यधः ॥ ४५ ॥ तस्मात्परिहरेन्नित्यमभक्ष्याणिप्रयत्नतः ॥
अपेयानिचविप्रोवैतथाचेद्यातिरौरवम् ॥ ४६ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेभक्ष्याभक्ष्यनियमोनामषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ व्यासउ
वाच ॥ अथातःसंप्रवक्ष्यामिदानधर्ममनुत्तमम् ॥ ब्रह्मणाभिहितंपूर्वमृषीणांब्रह्मवादिनाम् ॥ १ ॥ अर्थानामुचितंपात्रेश्रद्धयाप्रतिपादनम् ॥ दानमितिभिनिर्दि
ष्टंभुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ २ ॥ योददातिविशिष्टेभ्यःश्रद्धयापरयायुतः ॥ तद्वैदत्तमहंसन्येषंकस्यापिरक्षति ॥ ३ ॥ नित्यंनैमित्तिकंकाम्यंत्रिविधं
दानमुच्यते ॥ चतुर्थविमलंप्रोक्तंसर्वदानोत्तमोत्तमम् ॥ ४ ॥ अहन्यहनिर्यात्किंचिदीयतेनुपकारिणे ॥ अनुद्दिश्यफलंतस्माद्ब्राह्मणायतुनित्यकम् ॥ ५ ॥
यत्तुपापोपशांत्यर्थंदीयतेविदुषांकरे ॥ नैमित्तिकंतदुद्दिष्टदानंसद्भिरनुत्तमम् ॥ ६ ॥ अपत्यविजयैश्वर्यसुखार्थंयत्प्रदीयते ॥ दानंतत्काम्यमाख्यातमृ
षिभिर्धर्मंचितकैः ॥ ७ ॥ यदीश्वरस्यप्रीत्यर्थंब्रह्मवित्सुप्रदीयते ॥ चेतसाधर्मयुक्तेनदानंतद्विमलंशिवम् ॥ ८ ॥ दानधर्मनिषेवेतपात्रमासाद्यशक्ति
तः ॥ उपास्यतेतुतत्पात्रंयत्तारयतिसर्वतः ॥ ९ ॥ कुटुंबभुक्तिवसनादेयंयदतिरिच्यते ॥ अन्यथादीयतेयद्वैनतदानंफलप्रदम् ॥ १० ॥ श्रोत्रियायकुली
नायविनीतायतपस्विने ॥ व्रतस्थायदरिद्रायप्रदेयंभक्तिपूर्वकम् ॥ ११ ॥ यस्तुदद्यान्महींभक्त्याब्राह्मणायाहिताग्रये ॥ सयातिपरमंस्थानंयत्रगत्वानशो
चति ॥ १२ ॥ इक्षुभिः संयुतांभूमियवगोधूमशालिनीम् ॥ ददातिवेदविदुषेयःसभूयोनजायते ॥ १३ ॥ गोचर्ममात्रामपिवायोभूमिसंप्रयच्छति ॥ ब्राह्म

णायदरिद्रायसर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १४ ॥ भूमिदानात्परंदानं विद्यते नेह किंचन ॥ अन्नदानं तेन तुल्यं विद्यादानं ततोधिकम् ॥ १५ ॥ यो ब्राह्मणाय शांताय
 शुचये धर्मशीलिने ॥ ददाति विद्यां विधिना ब्रह्मलोके महीयते ॥ १६ ॥ दद्यादहरहः स्वर्णं श्रद्धया ब्रह्मचारिणे ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो ब्रह्मणः स्थानमाप्नुयात् ॥
 ॥ १७ ॥ गृहस्थायान्नदानेन फलमाप्नोति मानवः ॥ अन्नमेवास्य दातव्यं दत्त्वाप्नोति परांगतिम् ॥ १८ ॥ वैशाख्यां पूर्णमास्यां तु ब्राह्मणान्सप्तपंचवा ॥ उपो
 ष्य विधिना शांतः शुचिः प्रयतमानसः ॥ १९ ॥ पूजयित्वा तिलैः कृष्णैर्मधुना च विशेषतः ॥ प्रीयतां धर्मराजे तियदामनसि वर्तते ॥ २० ॥ यावज्जीवं तु यत्पा
 पंतत्क्षणादेव नश्यति ॥ कृष्णाजिने तिलान्कृत्वा हिरण्यं मधुसर्पिषी ॥ २१ ॥ ददाति यस्तु विप्राय सर्वतरति दुष्कृतम् ॥ घृतान्नमुदकुंभं च वैशाख्यां तु विशे
 षतः ॥ २२ ॥ निर्दिश्य धर्मराजाय विप्रेभ्यो मुच्यते भयात् ॥ सुवर्णतिलयुक्तैस्तु ब्राह्मणान्सप्तपंचवा ॥ २३ ॥ तर्पयेदुदपात्रैस्तु ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ मा
 यमासेत मिश्रे तु द्वादश्यां समुपोषितः ॥ २४ ॥ शुक्लांबरधरः कृष्णैस्ति लैर्दुत्वाहुताशनम् ॥ प्रदद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्तु तिलानेव समाहितः ॥ २५ ॥ जन्मप्रभृ
 तियत्पापं सर्वतरति वै द्विजः ॥ अमावास्यामनु प्राप्य ब्राह्मणाय तपस्विने ॥ २६ ॥ यत्किंचिद्देवदेवेशं दद्याच्चोद्दिश्य केशवम् ॥ प्रीयतामीश्वरो विष्णुर्हृषी
 केशः सनातनः ॥ २७ ॥ सप्तजन्मकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ यस्तु कृष्णचतुर्दश्यां स्नात्वा देवं पिनाकिनम् ॥ २८ ॥ आराधयेद्विजमुखेन तस्यास्ति
 पुनर्भवः ॥ कृष्णाष्टम्यां विशेषेण धार्मिकाय द्विजातये ॥ २९ ॥ स्नात्वाभ्यर्च्य यथान्यायं पादप्रक्षालनादिभिः ॥ प्रीयतां मे महादेवो दद्याद्द्रव्यं स्वकीय
 कम् ॥ ३० ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति परमांगतिम् ॥ द्विजैः कृष्णचतुर्दश्यां कृष्णाष्टम्यां विशेषतः ॥ ३१ ॥ अमावास्यां तथा भक्तैः पूजनीयस्त्रिवि
 क्रमः ॥ एकादश्यां निराहारो द्वादश्यां पुरुषोत्तमम् ॥ ३२ ॥ अर्चयेद्ब्राह्मणमुखे सगच्छेत्परमं पदम् ॥ एषातिथिर्वैष्णवी स्याद्वादशी शुक्लपक्षतः ॥ ३३ ॥
 तस्यामाराध्ययेद्देवं प्रयत्नेन जनार्दनम् ॥ यत्किंचिद्देवमीशानमुद्दिश्य ब्राह्मणेशुचौ ॥ ३४ ॥ दीयते विष्णुमेवापि तदनंतफलं स्मृतम् ॥ यो हियां देवतामिच्छे
 त्समाराधयितुं नरः ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणान् पूजयेद्यत्नात्स तस्यास्तोषयेत्ततः ॥ द्विजानां वपुरास्थाय नित्यं तिष्ठंति देवताः ॥ ३६ ॥ पूज्यं ते ब्राह्मणालाभे प्रतिमादिषु
 तैः क्वचित् ॥ प्रतिमादिषु यत्नेन तस्मात्फलमभीप्सता ॥ ३७ ॥ द्विजेषु देवतानित्यं पूजनीया विशेषतः ॥ विभूतिकामः स ततः पूजयेद्विपुरंदरम् ॥ ३८ ॥
 ब्रह्मवर्चसकामस्तु ब्रह्माणं ज्ञानकाममुकः ॥ आरोग्यकामो धरविधनकामो हुताशनम् ॥ ३९ ॥ कर्मणां सिद्धिकामस्तु पूजयेद्देविनायकम् ॥ भोगकामस्तु श
 शिनं बलकामः समीरणम् ॥ ४० ॥ मुमुक्षुः सर्वसंसारान् प्रयत्नेनार्चयेद्भरिम् ॥ यस्तु योगं तथा मोक्षमन्विच्छेज्ज्ञानमैश्वरम् ॥ ४१ ॥ अर्चयेत् विरूपाक्षं प्रयत्नेन सुरे
 श्वरम् ॥ येषां च्छंति महाभोगान् ज्ञानानि च महेश्वरम् ॥ ४२ ॥ ते पूजयंति भूतेशं केशवं चापि भोगिनः ॥ वारिदस्तुतिमाप्नोति जलदानं ततोधिकम् ॥ ४३ ॥

तैलप्रदः प्रजामिष्टां दीपदश्चक्षुरुत्तमम् ॥ भूमिदः सर्वमाप्नोति दीर्घमायुर्हिरण्यदः ॥ ४४ ॥ गृहदाता ग्र्यवेश्मानिरूप्यदोरूपमुत्तमम् ॥ वासोदश्चंद्रसालोक्य
मश्वदोयानमुत्तमम् ॥ ४५ ॥ अन्नदाता श्रियं स्वेष्टांगो दोब्राह्मणविष्टपम् ॥ यानशय्याप्रदो भार्य्यामैश्वर्यमभयप्रदः ॥ ४६ ॥ धान्यदः शाश्वतं सौख्यं ब्रह्मदो
ब्रह्मशाश्वतम् ॥ धान्यान्यपि यथाशक्ति विप्रेषु प्रतिपादयेत् ॥ ४७ ॥ वेदविद्याविशिष्टेषु प्रेत्यस्वर्गसमश्नुते ॥ गवांचान्नप्रदानेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४८ ॥
इंधनानां प्रदानेन दीप्ताग्निर्जायते नरः ॥ फलमूलानि पानानि शाकानि विविधानि च ॥ ४९ ॥ प्रदद्याद्ब्राह्मणेभ्यस्तु मुदा युक्तः सदा भवेत् ॥ औषधं स्नेहमाहारं
रोगिणो रोगशान्तये ॥ ५० ॥ ददानो रोगरहितः सुखी दीर्घायुरेव च ॥ असिपत्रवनं मार्गं क्षुरधारा समन्वितम् ॥ ५१ ॥ तीक्ष्णतापंचतरति छत्रोपानत्प्रदो नरः ॥
यद्यदिष्टतमं लोके यच्चास्यापेक्षितं गृहे ॥ ५२ ॥ तत्तद्गुणवते देयं तदेवाक्षयमिच्छता ॥ अयने विषुवे चैव ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः ॥ ५३ ॥ संक्रांत्यादिषु कालेषु दत्तं
भवति चाक्षयम् ॥ प्रयागादिषु तीर्थेषु पुण्येष्वायतनेषु च ॥ ५४ ॥ दत्त्वा चाक्षयमाप्नोति नदीप्रस्रवणेषु च ॥ दानधर्मात्परो धर्मो भूतानां नेह विद्यते ॥ ५५ ॥ तस्मा
द्विप्राय दातव्यं श्रोत्रियाय द्विजातिभिः ॥ स्वर्गाय भूतिकामेन तथा पापोपशान्तये ॥ ५६ ॥ मुमुक्षुणा तु दातव्यं ब्राह्मणेभ्यस्तथा न्वहम् ॥ दीयमानं तु यो मोहाद्गोवि
प्राप्तिपुरेषु च ॥ ५७ ॥ निवारयत्यधर्मात्मातिर्यग्यो निर्ब्रजेत सः ॥ यस्तु द्रव्यार्जनं कृत्वानार्चयेद्ब्राह्मणान्सुरान् ॥ ५८ ॥ सर्वस्वमपहृत्यैनं राजाराष्ट्रात्प्रवास
येत् ॥ यस्तु दुर्भिक्षवेलायामन्नाद्यं न प्रयच्छति ॥ ५९ ॥ प्रियमाणेषु विप्रेषु ब्राह्मणः स तु गर्हितः ॥ न तस्मात्प्रतिगृह्णीयुः न वसेयुश्च तेन हि ॥ ६० ॥ आज्ञायित्वा स्व
काद्राष्ट्राद्राजातं विप्रवासयेत् ॥ पश्चात्सद्भ्यो ददातीह स्वद्रव्यं धर्मसाधनम् ॥ ६१ ॥ स पूर्वाभ्यधिकः पापी नरके पच्यते नरः ॥ स्वाध्यायवंतो ये विप्रा विद्यावंतो जि
तेन्द्रियाः ॥ ६२ ॥ सत्यसंयमसंयुक्तास्तेभ्यो दद्याद्द्विजोत्तमाः ॥ प्रभुक्तमपि विद्वांसंधार्मिकं भोजयेद्विजम् ॥ ६३ ॥ न च मूर्खमवृत्तस्थं दशरात्रमुपोषितम् ॥ स
न्निकृष्टमतिक्रम्य श्रोत्रियं यः प्रयच्छति ॥ ६४ ॥ स तेन कर्मणा पापी दहत्यासप्तमं कुलम् ॥ यदि स्यादधिको विप्रः शीलविद्यादिभिः स्वयम् ॥ ६५ ॥ तस्मै यत्ने
न दातव्यमतिक्रम्य च सन्निधिम् ॥ योर्चितं प्रतिगृह्णीयाद्दद्यादचितमेव च ॥ ६६ ॥ तावुभौ गच्छतः स्वर्गं नरकं तु विपर्यये ॥ न वार्यपि प्रयच्छेत्तनास्ति केह तु
केपि च ॥ ६७ ॥ न पाखंडेषु सर्वेषु नावेदविदिधर्मवित् ॥ रूप्यं चैव हिरण्यं च गामश्वं पृथिवीं तिलान् ॥ ६८ ॥ अविद्वान्प्रतिगृह्णीयाद्भस्मी भवति काष्ठवत् ॥
द्विजातिभ्यो धनं लिप्सेत्प्रशस्तेभ्यो द्विजोत्तमः ॥ ६९ ॥ अपिराजन्यवैश्याभ्यां न तु शूद्रात्कथंचन ॥ वृत्तिसंकोचमन्विच्छेद्ब्रह्मेतद्धनविस्तरम् ॥ ७० ॥ धन
लोभे प्रसक्तस्तु ब्राह्मण्या देवहीयते ॥ वेदानधीत्य सकलान्यज्ञांश्चावाप्य सर्वशः ॥ ७१ ॥ न तां गतिमवाप्नोति संतोषाद्यामवाप्नुयात् ॥ प्रतिग्रहरुचिर्न स्याच्छू

दान्नतुसमाहरेत् ॥ ७२ ॥ स्थित्यर्थादधिकं गृह्णन् ब्राह्मणो यात्यधोगतिम् ॥ यस्तु याति न संतोषं न स स्वर्गस्य भाजनम् ॥ ७३ ॥ उद्वेजयति भूतानि यथा चौरस्त-
 थैव सः ॥ गुरुभृत्यांश्चोज्जिहीर्षुस्तर्पयन् देवतातिथीन् ॥ ७४ ॥ सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्नतु तृप्येत्स्वयंततः ॥ एवं गृहस्थो युक्तात्मा देवतातिथिपूजकः ॥ ७५ ॥
 वर्तमानः संयतात्मा याति तत्परमं पदम् ॥ पुत्रेषु भार्यानिक्षिप्य गत्वारण्यं तु तत्त्ववित् ॥ ७६ ॥ एकाकी विचरेन्नित्यमुदासीनः समाहितः ॥ एष वः कथितो धर्म्मो
 गृहस्थानां द्विजोत्तमाः ॥ ज्ञात्वा तु तिष्ठेन्नित्यंतं तथानुष्ठापयेद्विजान् ॥ ७७ ॥ इति देवमनादिमेकमीशं गृहधर्मेण समर्चयेदजस्रम् ॥ समतीत्य स सर्वभूत-
 योनिं प्रकृतिं याति परं न याति जन्म ॥ ७८ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे गृहस्थधर्म्निर्णयो नाम सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७९ ॥
 ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ एवं ग्रहाश्रमे स्थित्वा द्वितीयं भागमायुषः ॥ वानप्रस्थाश्रमं गच्छेत्सदारः साग्निरेव च ॥ १ ॥ निक्षिप्य भार्यां पुत्रेषु गच्छेद्भनमथा-
 पि वा ॥ दृष्ट्वा पत्यस्य वा पत्यं जर्जरीकृतविग्रहः ॥ २ ॥ शुक्लपक्षस्य पूर्वाह्णे प्रशस्ते चोत्तरायणे ॥ गत्वारण्यं नियमवांस्तपः कुर्यात्समाहितः ॥ ३ ॥ फल-
 मूलानि पूतानि नित्यमाहारमाहरेत् ॥ यदाहारो भवेत्तेन पूजयेत्पितृदेवताः ॥ ४ ॥ पूजयेदं तिथिं नित्यं स्नात्वा चाभ्यर्चयेत्सुरान् ॥ गृहादादाय चाश्रीयाद-
 ष्ठाग्रसान्समाहितः ॥ ५ ॥ जटाश्च विभृत्यान्नित्यं नखरोमाणिनोत्सृजेत् ॥ स्वाध्यायं सर्वथा कुर्यान्नित्यं च्छेद्वाचमन्यतः ॥ ६ ॥ अग्निहोत्रं च जुहुयात् पंच-
 यज्ञान्समाचरेत् ॥ उत्पन्नैर्विविधैर्मेघैः शाकमूलफलेन वा ॥ ७ ॥ चीरवासा भवेन्नित्यं स्नायात्त्रिषवणं शुचिः ॥ सर्वभूतानुक्तं पञ्चप्रतिग्रहविवर्जितः ॥ ८ ॥
 दर्शेन पौर्णमासेन यजेत नियतं द्विजः ॥ ऋत्विष्ट्याग्रयणे चैव चातुर्मास्यानिकारयेत् ॥ ९ ॥ उत्तरायणं च क्रमशो दक्षिणायनमेव च ॥ वासंतशारदैर्मे-
 घैरुत्पन्नैः स्वयमाहृतैः ॥ १० ॥ पुरोडाशांश्च ह्यंश्चैव विधिवन्निर्वपेत्पृथक् ॥ देवताभ्यः पितृभ्यश्च दत्त्वामेध्यतरं हविः ॥ ११ ॥ शेषं समुपभुंजी-
 तलवणं च स्वयंकृतम् ॥ वर्जयेन्मद्यमांसानि भौमानि कृवकानि च ॥ १२ ॥ भूस्तृणं शष्पकं चैव श्लेष्मातकफलानि च ॥ न फालकृष्टमश्री-
 यादुत्सृष्टमपिकेनचित् ॥ १३ ॥ न ग्रामजातान्यातोऽपि पुष्पाणि च फलानि च ॥ श्रावणेनैव विधिनावर्हिपरिचरेत्सदा ॥ १४ ॥ न दुह्येत्सर्व-
 भूतानि निर्द्ध्वोनिर्भयो भवेत् ॥ न नक्तं किंचिदश्रीयाद्वा त्रौध्यानपरो भवेत् ॥ १५ ॥ जितेन्द्रियोजितक्रोधस्तत्त्वज्ञानविर्चितकः ॥ ब्रह्मचारी भवेन्नित्यं न पत्नीम-
 पिसंश्रयेत् ॥ १६ ॥ यस्तु पत्न्या वनंगत्वा मैथुनं कामतश्चरेत् ॥ तद्व्रतं तस्य लुप्येत प्रायश्चित्तीयते द्विजः ॥ १७ ॥ तत्र योजायते गर्भौ न स स्पृश्यो-
 द्विजातिभिः ॥ न हि वेदेधिकारो स्य तदंशेऽप्येवमेव हि ॥ १८ ॥ भूमौ शयीत स ततं सावित्रीजप्यतत्परः ॥ शरण्यः सर्वभूतानां स द्विभागपरः सदा ॥ १९ ॥

परिवादं मृषावादं निद्रालस्ये च वर्जयेत् ॥ एकाग्रिरनिकेतः स्यात्प्रोक्षितां भूमिमाश्रयेत् ॥ २० ॥ मृगैः सह च रेदां तस्तैः सहैव च संवसेत् ॥ शिलायां शर्करायां वा शयी-
 तमुसमाहितः ॥ २१ ॥ सद्यः प्रक्षालको वा स्यान्माससंचयिकोऽपि वा ॥ षण्मासनिचयो वापि समानिचय एव वा ॥ २२ ॥ नक्तं चान्नं समश्रियादिवाचा हृत्य शक्तितः ॥
 चतुर्थकालको वा स्यात्किंवाप्यष्टमकालिकः ॥ २३ ॥ चांद्रायणविधानैर्वा शुक्ले कृष्णे च वर्जयेत् ॥ पक्षे पक्षे समश्रियाद्यवागुं कथितां सकृत् ॥ २४ ॥ पुष्पमूलफलै-
 र्वापिकेवलैर्वर्तयेत्सदा ॥ स्वाभाविकैः स्वयंशीर्णैर्वैखानसमतो स्थितः ॥ २५ ॥ भूमौ वा परिवर्तेत तिष्ठेद्वा प्रपदैर्दिनम् ॥ स्थानासनाभ्यां विहरेन्न कचिद्वैर्यमुत्सृजे-
 त् ॥ २६ ॥ ग्रीष्मे पंचतपाश्च स्याद्वर्षास्वभावकाशिकः ॥ आर्द्रवासाश्च हेमन्ते क्रमशो वर्द्धयेत्तपः ॥ २७ ॥ उपरुपृशे त्रिषवणं पितृदेवांश्च तर्पयेत् ॥ एकपादेन तिष्ठे-
 तमरीचिं वापि वेत्सदा ॥ २८ ॥ पंचाग्निधूमगो वा स्याद्दूष्मगः सोमपोऽपि वा ॥ पयःपिवेच्छुक्लपक्षे कृष्णपक्षे तु गोमयम् ॥ २९ ॥ शीर्णपर्णाशनो वा स्यात्कृच्छ्रैर्वर्त-
 येत्सदा ॥ योगाभ्यासरतश्च स्याद्बुद्ध्याधीभवेत्सदा ॥ ३० ॥ अथर्वशिरसोऽध्येता वेदांताभ्यासतत्परः ॥ यमान्सेवेत स ततं नियमांश्चाप्यतंद्रितः ॥ ३१ ॥ कृष्णा-
 जिनीसोत्तरीयः शुक्लयज्ञोपवीतवान् ॥ अथ चाग्नीन्समारोप्य स्वात्मनि ध्यानतत्परः ॥ ३२ ॥ अनग्रिरनिकेतो वा सुनिर्माक्षपरो भवेत् ॥ तापसेष्वेव विप्रेषु यात्रिकं
 भैक्षमाहरेत् ॥ ३३ ॥ गृहमेधिषु चान्येषु द्विजेषु वनचारिषु ॥ ग्रामादाहृत्य चाश्रियादष्टौ ग्रासान्वनेव सन् ॥ ३४ ॥ प्रतिगृह्य पुटेनैव पाणिना शकलेन वा ॥
 विविधाश्चोपनिषद आत्मसंसिद्धये जपेत् ॥ ३५ ॥ विद्याविशेषान्सावित्रीं रुद्राध्यायंतथैव च ॥ महाप्रस्थानिकं वा सौकुर्व्यादनशनंतथा ॥ अग्निप्रवेशमन्यद्वा
 ब्रह्मार्पणविधौ स्थितः ॥ ३६ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे वानप्रस्थाश्रमाचारधर्मानामाष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ६३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥
 एवं वनाश्रमे स्थित्वा तृतीयं भागमायुषः ॥ चतुर्थं चायुषो भागं संन्यासेन नयेत्क्रमात् ॥ १ ॥ अग्नीनात्मनि संस्थाप्य द्विजः प्रव्रजितो भवेत् ॥ योगाभ्यासरतः
 शांतो ब्रह्मविद्यापरायणः ॥ २ ॥ यदा मनसि संपन्नं वैराग्यं सर्ववस्तुषु ॥ तदा संन्यासमिच्छेच्च पतितः स्याद्विपर्यये ॥ ३ ॥ प्राजापत्यां निरूप्येष्टिमाग्नेयी-
 मथवा पुनः ॥ दांतः शुक्लकषायो सौब्रह्माश्रममुपाश्रयेत् ॥ ४ ॥ ज्ञानसंन्यासिनः केचिद्वेदसंन्यासिनोऽपरे ॥ कर्मसंन्यासिनस्त्वन्ये त्रिविधाः परिकी-
 र्तिताः ॥ ५ ॥ यः सर्वत्र विनिर्मुक्तो निर्द्वंद्वश्चैव निर्भयः ॥ प्रोच्यते ज्ञानसंन्यासी आत्मन्येव व्यवस्थितः ॥ ६ ॥ वेदमेवाभ्यसेन्नित्यं निराशीर्नि-
 ष्परिग्रहः ॥ प्रोच्यते वेदसंन्यासी मुमुक्षुर्विजितेन्द्रियः ॥ ७ ॥ यस्त्वग्निमात्मसाकृत्वा ब्रह्मार्पणपरो द्विजः ॥ ज्ञेयः सकर्मसंन्यासी महायज्ञपराय-
 णः ॥ ८ ॥ त्रयाणामपि चैतेषां ज्ञानी त्वभ्यधिको मतः ॥ न तस्य विद्यते कार्यं न लिङ्गं वा विपश्चितः ॥ ९ ॥ निर्ममो निर्भयः शांतो निर्द्वंद्वः पर्णभोजनः ॥

जीर्णकौपीनवासाःस्यान्नग्नोवाध्यानतत्परः ॥ १० ॥ ब्रह्मचारीजिताहारोग्रामादन्नंसमाहरेत् ॥ अध्यात्मरतिरासीतनिरपेक्षोनिराशिषः ॥ ११ ॥
 आत्मनैवसहायेनसुखार्थविचरेदिह ॥ नाभिनन्देतमरणं नाभिनन्देतजीवनम् ॥ १२ ॥ कालमेवप्रतीक्षेतनिर्देशंभृतकोयथा ॥ नाध्येतव्यंनवर्तव्यंश्रोतव्यंन
 कदाचन ॥ १३ ॥ एवंज्ञानपरोयोगीब्रह्मभूयायकल्पते ॥ एकवासाथवाविद्वान्कौपीनाच्छादनोपिवा ॥ १४ ॥ मुंडीशिखीवाथभवेत्त्रिदंडीनिष्प
 रिग्रहः ॥ काषायवासाःसततंध्यानयोगपरायणः ॥ १५ ॥ ग्रामांतैवृक्षमूलेवावसद्देवालयेषुपिवा ॥ समःशत्रौतथामित्रेतथामानापमानयोः ॥ १६ ॥
 भैक्ष्येणवर्तयेन्नित्यंनैकान्नादीभवेत्काचित् ॥ यस्तुमोहेनवान्यस्मादेकान्नादीभवेद्यतिः ॥ १७ ॥ नतस्यनिष्कृतिःकाचिद्धर्मशास्त्रेषुदृश्यते ॥ रागद्वेषवियु
 क्तात्मासमलोष्टाश्मकांचनः ॥ १८ ॥ प्राणिर्हिंसानिवृत्तश्चमौनीस्यात्सर्वनिस्पृहः ॥ दृष्टिपूतंन्यसेत्पादंवल्लभपूतंजलंपिबेत् ॥ १९ ॥ सत्यपूतांवदेद्वा
 णीमनःपूतंसमाचरेत् ॥ नैकत्रनिवसेद्देशेषर्षाभ्योन्यत्रभिक्षुकः ॥ २० ॥ स्नात्वाशौचयुतो नित्यं कंमंडलुकरःशुचिः ॥ ब्रह्मचर्यरतो नित्यं वनवासरतो
 भवेत् ॥ २१ ॥ मोक्षशास्त्रेषुनिरतोब्रह्मसूत्रीजितेंद्रियः ॥ दंभाहंकारनिर्मुक्तो निर्दापैशुन्यवर्जितः ॥ २२ ॥ आत्मज्ञानगुणोपेतोयदिमोक्षमवाप्नुयात् ॥
 अभ्यसेत्सततंदेवंप्रणवाख्यंसनातनम् ॥ २३ ॥ स्नात्वाचम्यविधानेनशुचिर्देवालयादिषु ॥ यज्ञोपवीतीशांतात्माकुशपाणिःसमाहितः ॥ २४ ॥ धौतका
 षायवसनोर्तस्मिच्छन्नतनूरुहः ॥ अधियज्ञं ब्रह्मजपेदाधिदैविकमेवच ॥ २५ ॥ आध्यात्मिकंचसततंवदान्ताभिहितंचयत् ॥ पुत्रेषुचाथनिवसन्ब्रह्मचारी
 यतिर्मुनिः ॥ २६ ॥ वेदमेवाभ्यसेन्नित्यंसयातिपरमांगतिम् ॥ अहिंसासत्यमस्तेयंब्रह्मचर्यतपःपरम् ॥ २७ ॥ क्षमादयाचसंतोषोब्रतान्यस्यविशेषतः ॥
 वेदांतज्ञाननिष्ठोवापंचयज्ञानसमाहितः ॥ २८ ॥ कुर्यादहरहःस्नात्वाभिक्षार्थेनैवतेनहि ॥ होममंत्रान्जपेन्नित्यंकालेकालेसमाहितः ॥ २९ ॥ स्वाध्यायंचान्वहं
 कुर्यात्सावित्रीसंध्ययोर्जपेत् ॥ ध्यायीतसततंदेवमेकांतंपरमेश्वरम् ॥ ३० ॥ एकान्नंवर्जयेन्नित्यंकामंक्रोधंपरिग्रहम् ॥ एकवासाद्विवासावाशिखीयज्ञोपवी
 तवान् ॥ कंमंडलुकरोविद्वान्स्त्रिदंडोयातितत्परम् ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेयतिथिधर्मनिरूपणं नामैकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥
 ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ एवंप्रश्नमनिष्ठानांयतीनानियतात्मनाम् ॥ भैक्ष्येणवर्तनंप्रोक्तंफलमूलैरथापिवा ॥ १ ॥ एककालंचरेद्भैक्ष्यंनप्रसज्येतविस्तरम् ॥
 भैक्ष्येप्रसक्तोहियतिर्विषयेष्वपिसज्जाति ॥ २ ॥ सप्तागारंचरेद्भैक्ष्यमलाभेनपुनश्चरेत् ॥ गोदोहमात्रंतिष्ठेत्कालंभिक्षुरधोमुखः ॥ ३ ॥ भिक्षेत्युक्त्वास
 कृत्तूष्णीमादद्याद्वाग्यतःशुचिः ॥ प्रक्ष्याल्यपाणीपादौचसमाचम्ययथाविधि ॥ ४ ॥ आदित्यंदर्शयित्वान्नंभुंजीतप्राङ्मुखोनरः ॥ हुत्वाप्राणाहुतीः

पंचग्रासानष्टौसमाहितः ॥ ५ ॥ आचम्यदेवंब्रह्माणं ध्यायेत्परमेश्वरम् ॥ आलाबुदारुपात्रेचमृन्मयैवैणवंतथा ॥ ६ ॥ चत्वारियतिपात्राणिमनुराहप्रजा
पतिः ॥ प्राग्रात्रेमध्यरात्रेचपररात्रेतथैवच ॥ ७ ॥ संध्यासूक्तिविशेषेणचितयेन्नित्यमीश्वरम् ॥ कृत्वाहृत्पद्मनिलयेविश्राख्यंविश्वसंभवम् ॥ ८ ॥ आत्मानंसर्व
भूतानांपरस्तात्तमसःस्थितम् ॥ सर्वस्याधारमव्यक्तमानंदंऽयोतिरव्ययम् ॥ ९ ॥ प्रधानपुरुषातीतमाकाशंदहनंशिवम् ॥ तदंतं सर्वभावानामीश्वरं ब्रह्मरूपि
णम् ॥ १० ॥ ओंकारांतेथवात्मानंसमाप्यपरमात्मानि ॥ आकाशेदेवमीशानंध्यायीताकाशमध्यगम् ॥ ११ ॥ कारणंसर्वभावानामानंदकैसमाश्रयम् ॥
पुराणपुरुषंविष्णुं ध्यायन्मुच्येतबंधनात् ॥ १२ ॥ यद्वागुहादौप्रकृतौजगत्संमोहनालये ॥ विचिंत्यपरमंव्योमसर्वभूतैककारणम् ॥ १३ ॥ जिवनंसर्वभू
तानांयत्रलोकःप्रलीयते ॥ आनंदं ब्रह्मणःसूक्ष्मंयत्पश्यंतिमुमुक्षवः ॥ १४ ॥ तन्मध्येनिहितं ब्रह्मकेवलंज्ञानलक्षणम् ॥ अनंतं सत्यमीशानंविचिंत्यासी
तवाग्यतः ॥ १५ ॥ गुह्याद्ब्रह्मतमंज्ञानंयतीनामेतदीरितम् ॥ योवतिष्ठेत्सदानेनसोश्रुतेयोगमैश्वरम् ॥ १६ ॥ तस्माज्ज्ञानरतोनित्यमात्मविद्यापरा
यणः ॥ ज्ञानंसमभ्यसेद्ब्रह्मयेनमुच्येतबंधनात् ॥ १७ ॥ मत्वापृथक्त्वमात्मानंसर्वस्मादेवकेवलम् ॥ आनंदमक्षरंज्ञानंध्यायेत्ततःपरम् ॥ १८ ॥
यस्माद्भवन्तिभूतानियज्ज्ञात्वानेहजायते ॥ सतस्मादीश्वरोदेवःपरस्ताद्योधितिष्ठति ॥ १९ ॥ यदंतरेतद्भूमनंशाश्वतंशिवमव्ययम् ॥ यद्दंस्वपरोक्षस्तु
सदेवःस्यान्महेश्वरः ॥ २० ॥ व्रतानियानिभिक्षूणांतथैवायं व्रतानिच ॥ एकैकातिक्रमेणैवप्रायश्चित्तंविधीयते ॥ २१ ॥ उपेत्यचस्त्रियंकामात्प्रायश्चित्तं
समाहितः ॥ प्राणायामसमायुक्तंकुर्यात्सांतपनंशुचिः ॥ २२ ॥ ततश्चरेत्तनियमात्कृच्छ्रंसंयतमानसः ॥ पुनराश्रममागम्यचरेद्भिक्षुरतंद्रितः ॥ २३ ॥
नधर्मयुक्तमनृतं हि नस्तीतिमनीषिणः ॥ तथापिचनकर्तव्यःप्रसंगोह्येषदारुणः ॥ २४ ॥ एकरात्रोपवासश्चप्राणायामशतंतथा ॥ उक्त्वानृतंप्रकर्तव्यंय
तिनाधर्मलिप्सुना ॥ २५ ॥ परमापद्रुतेनापिनकार्यंस्तेयमन्यतः ॥ स्तेयादभ्यधिकःकश्चिन्नास्त्यधर्मइतिस्मृतिः ॥ २६ ॥ हिंसाचैवापरातृष्णायाच्चात्मज्ञा
ननाशिका ॥ यदेतद्द्रविणंनामप्राणाह्येतेवहिश्वराः ॥ २७ ॥ सतस्यहरतेप्राणान्योयस्यहरतेधनम् ॥ एवंकृत्वासदुष्टात्माभिन्नवृत्तोव्रतच्युतः ॥ २८ ॥
भूयोनिर्वेदमापन्नश्चरेद्भिक्षुरतंद्रितः ॥ अकस्मादेवहिंसांतुयदिभिक्षुःसमाचरेत् ॥ २९ ॥ कुर्यात्कृच्छ्रातिकृच्छ्रंतुचांद्रायणमथापिवा ॥ स्कंदेतेन्द्रियदौ
र्बल्यात्स्त्रियं दृष्ट्वायतिर्यदि ॥ ३० ॥ तेनधारयितव्यावैप्राणायामास्तुषोडश ॥ दिवास्कंदेत्रिरात्रंस्यात्प्राणायामशतंबुधाः ॥ ३१ ॥ एकात्रेमधुमांसे
चनवश्राद्धेतथैवच ॥ प्रत्यक्षलवणेचोक्तंप्राजापत्यंविशोधनम् ॥ ३२ ॥ ध्याननिष्ठस्यसततंनश्यतेसर्वपातकम् ॥ तस्मान्नारायणंध्यात्वातस्यध्यान
परोभवेत् ॥ ३३ ॥ यद्ब्रह्मणःपरंज्योतिःप्रविष्टाक्षरमव्ययम् ॥ योतरात्मापरंब्रह्मसविज्ञेयोमहेश्वरः ॥ ३४ ॥ एषदेवोमहादेवःकेवलःपरमंशिवः ॥

तदेवाक्षरमद्वैततदानीत्यं परंपदम् ॥ ३५ ॥ तस्मान्महीयते देवे स्वधाभिज्ञानसंज्ञिते ॥ आत्मयोगात्परे तत्त्वे महादेवस्ततः स्मृतः ॥ ३६ ॥ नान्यदेवं महादेवाद्य
तिरिक्तं प्रपश्यति ॥ तमेवात्मानमन्वेति यः स याति परंपदम् ॥ ३७ ॥ मन्यंते ये स्वमात्मानं विभिन्नं परमेश्वरात् ॥ न ते पश्यन्ति तदेवं वृथा तेषां परिश्र
मः ॥ ३८ ॥ एकमेव परं ब्रह्म विज्ञेयं तत्त्वमव्ययम् ॥ स देवस्तु महादेवो नैतद्विज्ञाय बध्यते ॥ ३९ ॥ तस्माद्यते तनियतं यतिः संयतमानसः ॥
ज्ञानयोगरतः शान्तो महादेव परायणः ॥ ४० ॥ एष वः कथितो विप्राय तीनामाश्रमः शुभः ॥ पितामहेन मुनिना विभुना पूर्वमीरितः ॥ ४१ ॥ ना
पुत्रशिष्ययोगिभ्यो दद्यादेवमनुत्तमम् ॥ ज्ञानं स्वयं भुवा प्रोक्तं यतिधर्माश्रयं शिवम् ॥ ४२ ॥ इति यतिनियमानामेतदुक्तं विधानं सुरवरपरितोषे
यद्भवेदेकहेतुः ॥ न भवति पुनरेषामुद्भवो वा विनाशः प्रणिहितमनसो ये नित्यमेवाचरन्ति ॥ ४३ ॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे स्वर्गखंडे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥
सूत उवाच ॥ एवमुक्तापुराविप्रा व्यासेनामित ते जसा ॥ एतावदुक्त्वा भगवान् व्यासः सत्यवती सुतः ॥ १ ॥ समाश्वास्य मुनीन् सर्वान् जगाम च यथागतम् ॥
भवद्भ्यस्तु मया प्रोक्तं वर्णाश्रमविधानकम् ॥ २ ॥ एवं कृत्वा प्रियो विष्णोर्भवत्येव न चान्यथा ॥ रहस्यं तत्र वक्ष्यामि शृणु तद्विजसत्तमाः ॥ ३ ॥ ये चात्र कथिता धर्मा
वर्णाश्रमनिबन्धनाः ॥ हरिभक्तिकलां शांशमानान हिते द्विजाः ॥ ४ ॥ पुंसामेके ह वै साध्या हरिभक्तिः कलौ युगे ॥ युगांतरेण धर्मा हि सेवितव्यानरेण हि ॥ ५ ॥
कलौ नारायणं देवं यजते यः स धर्मभाक् ॥ दामोदरं हृषीकेशं पुरुहूतं सनातनम् ॥ ६ ॥ हृदि कृत्वा परं शांतं जितमेव जगत्रयम् ॥ कलिकालो रगादंशात् कि
ल्विषात्कालकूटतः ॥ ७ ॥ हरिभक्तिमुधां पीत्वा उल्लङ्घ्यो भवति द्विजः ॥ किं जपैः श्रीहरेर्नाम गृहीतं यदि मानुषैः ॥ ८ ॥ किं स्नानैर्विष्णुपादांबुमस्तके येन
धार्यते ॥ किं यज्ञेन हरेः पादपद्मं येन धृतं हृदि ॥ ९ ॥ किं दानेन हरेः कर्मसभायां वै प्रकाशितम् ॥ हरेर्गुणगणान् श्रुत्वा यः प्रहृष्येत्पुनः पुनः ॥ १० ॥ समाधि
ना प्रहृष्टस्य सा गतिः कृष्णचेतसः ॥ तत्र विघ्नकराः प्रोक्ताः पाखंडालापपेशलाः ॥ ११ ॥ नार्यस्तत्संगिनश्चापि हरिभक्तिविघातकाः ॥ नारीणां नयनादेशः
सुराणामपि दुर्जयः ॥ १२ ॥ स येन विजितो लोके हरिभक्तः स उच्यते ॥ माद्यन्ति मुनयोऽप्यत्र नारीचरितलोलुपाः ॥ १३ ॥ हरिभक्तिः कुतः पुंसां नारीभक्तिजु
षां द्विजाः ॥ राक्षस्यः कामिनीविषाश्चरन्ति जगति द्विजाः ॥ नराणां बुद्धिः कवलं कुर्वन्ति स ततं हिताः ॥ १४ ॥ तावद्विद्या प्रभवति तावज्ज्ञानं प्रवर्तते ॥ तावत्सुनिर्म
लमेधा सर्वशास्त्रविधारिणी ॥ १५ ॥ तावज्जपस्तपस्तावत्तावतीर्थनिषेवणम् ॥ तावच्च गुरुशुश्रूषा तावद्धितरणे मतिः ॥ १६ ॥ तावत्प्रबोधो भवति विवेकस्ताव
देव हि ॥ तावत्सतां संगरुचिस्तावत्पौराणलालसा ॥ १७ ॥ यावत्सीमंतिनी लोलनयनां दोलनं न हि ॥ जनोपरि पतेद्विप्राः सर्वधर्मविलोपनम् ॥ १८ ॥
तत्र ये हरिपादाब्जमधुलेशप्रसादिताः ॥ तेषां न नारीलोलाक्षि क्षेपणं हि प्रभुर्भवेत् ॥ १९ ॥ जन्मजन्महृषीकेशसेवनं यैः कृतं द्विजाः ॥ द्विजेदत्तं हुतं वह्नौ विरतिस्त

त्रतत्रहि ॥ २० ॥ नारीणांकिलकिं नामसौंदर्यं परिचक्षते ॥ भूषणानांचवस्त्राणांचाकचक्यंतदुच्यते ॥ २१ ॥ स्नेहात्मज्ञानरहितं नारीरूपं कुतः स्मृतम् ॥
पूयमूत्रपुरीषासृक्त्वङ्मेदोस्थिवसान्वितम् ॥ २२ ॥ कलेवरं हितं नाम कुतः सौंदर्यमत्रहि ॥ तदेवं पृथगाचिंत्यस्पृष्ट्वा स्नात्वा शुचिर्भवेत् ॥ २३ ॥ तैः सं-
हितं शरीरं हि दृश्यते सुंदरं जनैः ॥ अहोति दुर्दशनृणां दुर्देवघटिता द्विजाः ॥ २४ ॥ कुचावृते गेपुरुषो नारीबुद्ध्या प्रवर्तते ॥ कानारीवापुमान्कोवाविचारे स-
ति किंचन ॥ २५ ॥ तस्मात्सर्वात्मना साधुर्नारीसंगं विवर्जयेत् ॥ कोनामनारीमासाद्य सिद्धिं प्राप्नोति भूतले ॥ २६ ॥ कामिनी कामिनीसंगि-
संगमित्यपि संत्यजेत् ॥ तत्संगाद्रौ रवमितिसाक्षादेव प्रतीयते ॥ २७ ॥ अज्ञाना लोलुपालोकास्तत्र दैवेन वंचिताः ॥ साक्षान्नरककुण्डे स्मिन्नारी-
योनौ पचेन्नरः ॥ २८ ॥ यत एवागतः पृथ्व्यां तस्मिन्नेव पुनारमेत् ॥ यतः प्रसरते नित्यं मूत्रं रेतोमलोत्थितम् ॥ २९ ॥ तत्रैव रमते लोकः कस्तस्मा-
दशुचिर्भवेत् ॥ तत्रातिकष्टलोके स्मिन्नहोदैव विडंबना ॥ ३० ॥ पुनः पुनारमेत्तत्र अहो निस्त्रपतानृणाम् ॥ तस्माद्विचारयेद्द्विमात्रादी-
षणान्बहून् ॥ ३१ ॥ मैथुनाद्बलहानिः स्यान्निद्रातितरुणायते ॥ निद्रया पहतज्ञानः स्वल्पायुर्जायते नरः ॥ ३२ ॥ तस्मात्प्रयत्नतो धी-
मान्नारीमृत्युमिवात्मनः ॥ पश्येद्गोविंदपादाब्जे मनोवैरमये दुधः ॥ ३३ ॥ इहामुत्र सुखं तद्विगोविंदपदसेवनम् ॥ विहाय कोमहामूढो नारीपादं हि सेव-
ते ॥ ३४ ॥ जनार्दनां प्रिसेवा हि ह्यपुनर्भवदायिनी ॥ नारीणां योनिसेवा ह्योनि संकटकारिणी ॥ ३५ ॥ पुनः पुनः पतेद्यो नौ यंत्रनिष्पाचितो यथा ॥ पुन-
स्तामेवाभिलषेद्विद्यादस्य विडंबनम् ॥ ३६ ॥ ऊर्ध्वबाहुरहं वच्मि शृणु मे परमं वचः ॥ गोविंदे धेहि हृदयं न योनौ यातना जुषि ॥ ३७ ॥ नारीसंगं परित्य-
ज्य यश्चापि परिवर्तते ॥ पदे पदेश्वमेधस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ ३८ ॥ कुलांगना दैवयोगादूढाय दिनृणां सती ॥ पुत्रमुत्पाद्य स्तत्र तत्संगं परिवर्जये-
त् ॥ ३९ ॥ तस्य तुष्टोजगन्नाथो भवत्येव न संशयः ॥ नारीसंगो हि धर्मज्ञैरसत्संगः प्रकीर्त्यते ॥ ४० ॥ तस्मिन्सति हरौ भक्तिः सुदृढा नैव जायते ॥ सर्वसं-
गं परित्यज्य हरौ भक्तिसमाचरेत् ॥ ४१ ॥ हरिभक्तिश्च लोके त्रदुर्लभा हि मता मम ॥ हरौ यस्य भवेद्भक्तिः सकृत्तार्थो न संशयः ॥ ४२ ॥ तत्तदेवाचरेत्कर्म-
हरिः प्रीणाति येन हि ॥ तस्मिन्स्तुष्टे जगत्तुष्टं प्रीणिते प्रीणितं जगत् ॥ ४३ ॥ हरौ भक्तिं विनानृणां वृथा जन्म प्रकीर्तितम् ॥ ब्रह्मेशादि सुरायस्य यजंते प्रीतिहेत-
वे ॥ ४४ ॥ नारायणमनाव्यक्तं न तं सेवेत को जनः ॥ तस्य माता महाभागा पिता तस्य महाकृती ॥ ४५ ॥ जनार्दनपदं द्रंद्रं हृदयेन धार्यते ॥ जनार्द-
नजगद्द्वयशरणागतवत्सल ॥ ४६ ॥ इतीरयंतिये मर्त्या न तेषां निरये गतिः ॥ ब्राह्मणा हि विशेषेण प्रत्यक्षं हरिरूपिणः ॥ ४७ ॥ पूजयेयुर्यथा योगं हरिस्ते

षांप्रसीदति ॥ विष्णुब्राह्मणरूपेणविचरेत्पृथिवीमिमाम् ॥ ४८ ॥ ब्राह्मणेनविनाकर्मसिद्धिंप्राप्नोतिनैवहि ॥ द्विजपादांबुभक्त्यायैःपीत्वाशिरसिचार्पि
 तम् ॥ ४९ ॥ तर्पितापितरस्तेनआत्मापिकिलतारितः ॥ ब्राह्मणानांमुखेयेनदत्तंमधुरमर्चितम् ॥ ५० ॥ साक्षात्कृष्णमुखेदत्तंतद्वैभुंक्तेहरिःस्वयम् ॥ अहो
 तिदुर्लभालोकाप्रत्यक्षेकेशवेद्विजे ॥ ५१ ॥ प्रतिमादिषुसेवंतेतदभावेहितत्क्रिया ॥ ब्राह्मणानामधिष्ठानात्पृथ्वीधन्येतिगीयते ॥ ५२ ॥ तेषांपाणौचयदत्तं
 हरिपाणौतर्पितम् ॥ तेभ्यःकृतान्नमस्कारात्तिरस्कारोहिपाप्मताम् ॥ ५३ ॥ मुच्यतेब्रह्महत्यादिपापेभ्योविप्रवन्दनात् ॥ तस्मात्सतांसमाराध्योब्राह्मणो
 विष्णुबुद्धितः ॥ ५४ ॥ क्षुधितस्यद्विजस्यास्येयत्किंचिदीयतेयदि ॥ प्रेत्यपीषूषधाराभिःसिंचतेकल्पकोटिकम् ॥ ५५ ॥ द्विजतुंडंमहाक्षेत्रमनूषरमकंट
 कम् ॥ तत्रचेदुप्यतेकिंचित्कोटिकोटिफलंलभेत् ॥ ५६ ॥ सघृतंभोजनंचास्मैदत्त्वाकल्पंसमोदते ॥ नानासुमिष्टमन्नंयोददातिद्विजतुष्टये ॥ ५७ ॥ तस्य
 लोकामहाभोगाःकोटिकल्पांतमुक्तिदाः ॥ ब्राह्मणंचपुरस्कृत्यब्राह्मणेनानुकीर्तितम् ॥ ५८ ॥ पुराणंशृणुयान्नित्यंमहापापदवानलम् ॥ पुराणंसर्वतीर्थेषुती
 र्थंचाधिकमुच्यते ॥ ५९ ॥ यस्यैकपादश्रवणाद्धरिरेवप्रसीदति ॥ यथासूर्यवपुर्भूत्वाप्रकाशायचरेद्धरिः ॥ ६० ॥ सर्वेषांजगतामेवहरिरालोकहेतवे ॥ तथैवां
 तःप्रकाशायपुराणावयवोहरिः ॥ ६१ ॥ विचरेदिहभूतेषुपुराणंपावनंपरम् ॥ तस्माद्यदिहरेःप्रीतेरुत्पादेधीयतेमतिः ॥ ६२ ॥ श्रोतव्यमनिशंपुंभिःपुराणंकृष्ण
 रूपिणम् ॥ विष्णुभक्तेनशान्तिनश्रोतव्यमपिदुर्लभम् ॥ ६३ ॥ पुराणाख्यानममलममलीकरणंपरम् ॥ यस्मिन्वेदार्थमाहृत्यहरिणाव्यासरूपिणा ॥ ६४ ॥
 पुराणंनिर्मितंविप्रतस्मात्तत्परमोभवेत् ॥ पुराणेनिश्चितोधर्मोधर्मश्चकेशवःस्वयम् ॥ ६५ ॥ तस्मात्कृतेपुराणेहिश्रुतेविष्णुर्भवेदिति ॥ साक्षात्स्वयंहरिर्विप्रः
 पुराणंचतथाविधम् ॥ ६६ ॥ एतयोःसंगमासाद्यहरिरेवभवेन्नरः ॥ तथागंगांबुसेकेननाशयेत्किल्बिषंस्वकम् ॥ ६७ ॥ केशवोद्रवरूपेणपापात्तारयते
 महीम् ॥ वैष्णवोविष्णुभजनस्याकांक्षीयदिवर्तते ॥ ६८ ॥ गंगांबुसेकममलममलीकरणंचरेत् ॥ विष्णुभक्तिप्रदादेवीगंगाभुविचगीयते ॥ ६९ ॥ विष्णु
 रूपाहिसांगंगालोकविस्तारकारिणी ॥ ७० ॥ ब्राह्मणेषुपुराणेषुगंगायांगोषुपिप्पले ॥ नारायणधियापुंभिर्भक्तिःकार्याह्यहेतुकी ॥ ७१ ॥ प्रत्यक्षविष्णुरू
 पाहितत्वज्ञैर्निश्चिताअमी ॥ तस्मात्सततमभ्यर्च्यविष्णुभक्त्यभिलाषिणा ॥ ७२ ॥ विष्णौभक्तिविनानृणांनिष्फलजन्मउच्यते ॥ कलिकालपयोरा
 शिंपापग्राहसमाकुलम् ॥ ७३ ॥ विषयामज्जनावर्तदुर्बोधफेनिलंपरम् ॥ महादुष्टजनव्यालमहाभीमंभयानकम् ॥ ७४ ॥ दुस्तरंचतरंत्येवहरिभक्तितरि
 स्थिताः ॥ तस्माद्यतेतवैलोकोविष्णुभक्तिप्रसाधने ॥ ७५ ॥ किंसुखंलभतेजंतुरसद्वातविधारणे ॥ हरेरद्भुतलीलस्यलीलाख्यानेनसज्जते ॥ ७६ ॥ तद्वि
 चित्रकथालोकेनानाविषयमिश्रिताः ॥ श्रोतव्यायदिवैनृणांविषयेसज्जतेमनः ॥ ७७ ॥ निर्वाण्यदिवाचित्तंश्रोतव्यातदपिऽद्विजाः ॥ हेलयाश्रवणाच्चापितस्य

तुष्टोभवेद्धरिः ॥ ७८ ॥ निष्क्रियोपिहृषीकेशोनानाकर्मचकारसः ॥ शुश्रूषूणांहितार्थायभक्तानांभक्तवत्सलः ॥ ७९ ॥ नलभ्यतेकर्मणापिवाजपे
यशतादिना ॥ राजसूयायुतेनापियथाभक्त्यासलभ्यते ॥ ८० ॥ यत्पदंचेतसासेव्यंसद्गिराचरितंमुहुः ॥ भवाब्धितरणेसारमाश्रयध्वंहरेःपदम् ॥ ८१ ॥ रे
रेविषयसंलुब्धाःपामरानिष्टुरानराः ॥ रौरवेहिकिमात्मानमात्मनापातयिष्यथ ॥ ८२ ॥ विनागोविंदसौम्यांग्रिसेवनंमागमिष्यति ॥ अनायासेनदुःखा
नांतरणंयदिवांच्छथ ॥ ८३ ॥ भजध्वंकृष्णचरणावपुनर्भवकारणे ॥ कुतएवागतोमर्त्यःकुतएवपुनर्ब्रजेत् ॥ ८४ ॥ एतद्विचार्यमतिमानाश्रयेद्धर्मसंग्र
हम् ॥ नानानरकसंपातादुत्थितोयदिपूरुषः ॥ ८५ ॥ स्थावरादितनुंलब्ध्वायदिभाग्यवशात्पुनः ॥ मानुष्यंलभतेतत्रगर्भवासोतिदुःखदः ॥ ८६ ॥
ततःकर्मवशाजंतुर्यदिवाजायतेभुवि ॥ बाल्यादिबहुदोषेणपीडितोभवतिद्विजाः ॥ ८७ ॥ पुनर्यौवनमासाद्यदारिद्रेणप्रपीड्यते ॥ रोगेणगुरुणावापिअना
वृष्ट्यादिनातथा ॥ ८८ ॥ वार्द्धकेनलभेत्पीडामनिर्वाच्यामितस्ततः ॥ मनसश्चलनाद्याधेस्ततोमरणमाप्नुयात् ॥ ८९ ॥ नतस्मादधिकंदुःखंसंसारेप्यनु
भूयते ॥ ततःकर्मवशाजंतुर्यमलोकेप्रपीड्यते ॥ ९० ॥ तत्रातियातनांभुक्त्वापुनरेवप्रजायते ॥ जायतेअप्रियतेजंतुअप्रियतेजायतेपुनः ॥ ९१ ॥
अनाराधितगोविंदचरणेत्वीदृशीदृशा ॥ अनायासेनमरणंविनायासेनजीवनम् ॥ ९२ ॥ अनाराधितगोविंदचरणस्यनजायते ॥ धनंयदिभवेद्देहे
रक्षणात्तस्यकिंफलम् ॥ ९३ ॥ यदासौकृष्यतेयाम्यैर्दूतैःकिंधनमन्वियात् ॥ तस्माद्विजातिसत्कार्यद्रविणंसर्वसौख्यदम् ॥ ९४ ॥ दानंस्वर्ग
स्यसोपानंदानंकिल्बिषनाशनम् ॥ गोविंदभक्तिभजनंमहापुण्यविवर्द्धनम् ॥ ९५ ॥ बलंयदिभवेन्मर्त्येनवृथातद्व्ययंचरेत् ॥ हरेरग्रेनृत्यगीतं
कुर्यादेवमतंद्रितः ॥ ९६ ॥ यत्किंचिद्विद्यतेपुंसांतच्चकृष्णेसमर्पयेत् ॥ कृष्णार्पितंकुशलदमन्यार्पितमसौख्यदम् ॥ ९७ ॥ चक्षुर्भ्यांश्री
हरेरेवप्रतिमादिनिरूपणम् ॥ श्रोत्राभ्यांकलयेत्कृष्णगुणनामान्यहर्निशम् ॥ ९८ ॥ जिह्वाहरिपादांबुस्वादितव्यंविचक्षणैः ॥ घ्राणेनाघ्रायगो
विंदपादाब्जतुलसीदलम् ॥ ९९ ॥ त्वचारुपृष्ठाहरेर्भक्तंमनसाध्यायतत्पदम् ॥ कृतार्थोजायतेजंतुर्नात्रकार्याविचारणा ॥ १०० ॥ तन्मना
हिभवेत्प्राज्ञस्तथास्यात्तद्गताशयः ॥ तमेवांतेभ्येतिलोकोनात्रकार्याविचारणा ॥ १०१ ॥ चेतसाचाप्यनुध्यातःस्वपदंयःप्रयच्छति ॥ नारायण
मनाद्यंतंनतंसेवेतकोजनः ॥ १०२ ॥ सततनियतचित्तोविष्णुपादारविंदेवितरणमनुशक्तिप्रीतयेतस्यकुर्यात् ॥ नतिमतिरतिमस्यांग्रिद्वयेसंविदध्यात्सहि
खलुनरलोकेपूज्यतामाप्नुयाच्च ॥ १०३ ॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेएकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ सूतउवाच ॥ ॥ एवंयन्महिमालो

केलोकनिस्तारकारणम् ॥ तस्यविष्णोःपरेशस्यनानाविग्रहधारिणः ॥१॥ एकंपुराणंरूपंवैतत्रपादंपरमहत् ॥ ब्राह्मंमूर्धाहरेरेवहृदयंपद्मसंज्ञितम् ॥२॥
 वैष्णवंदक्षिणोबाहुःशैवंवामोमहेशितुः ॥ ऊरूभागवतंप्रोक्तंनभिःस्यान्नारदीयकम् ॥३॥ मार्कण्डेयंचदक्षांश्रिर्वामोह्याग्रेयमुच्यते ॥ भविष्यंदक्षिणोजानु
 विष्णोरेवमहात्मनः॥४॥ ब्रह्मवैवर्तसंज्ञंतुवामजानुरुदाहृतः॥ लैंगहगुल्फकंदक्षंवाराहंवामगुल्फकम् ॥५॥ स्कंदंपुराणंलोमानित्वगस्यवामनंस्मृतम् ॥
 कौर्मपृष्ठंसमाख्यातंमात्स्यंमेदःप्रकीर्तितम् ॥६॥ मज्जातुगारुडंप्रोक्तंब्रह्मांडमस्थिगीयते ॥ एवमेवाभवद्विष्णुःपुराणावयवोहरिः ॥७॥ हृदयंतत्रवैपाद्यं
 च्छुत्वामृतमश्नुते ॥ पादमेतत्पुराणंतुस्वयंदेवोभवद्धरिः ॥८॥ यस्यैकाध्यायमध्याप्यसर्वैःपापैःप्रमुच्यते ॥ तत्रादिमंस्वर्गमिदंसर्वपादफलप्रदम् ॥९॥
 स्वर्गखंडंसमाकर्ण्यमहापातकिनोपिये ॥ मुच्यंतेतेपिपापेभ्यस्त्वचोजीर्णाद्यथोरगाः॥१०॥ अपिचेत्सुदुराचारःसर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ आदिस्वर्गसमाकर्ण्य
 यत्फलंसमवाप्नुयात् ॥११॥ आदिस्वर्गमिदंश्रुत्वातत्फलंलभतेनरः ॥ माघेमासेप्रयागेतुस्नात्वाप्रतिदिनंनरः ॥१२॥ यथापापात्प्रमुच्येततथाहिश्रव
 णाद्भवेत् ॥ दत्तातेनस्वर्णतुलादत्ताचैवधराखिला ॥१३॥ कृतंवितरणंतेनद्रिद्वेयत्कृतमृणम् ॥ हरेर्नामसहस्राणिपठितानिह्यभीक्ष्णशः ॥१४॥ सर्वे
 वेदास्तथाधीतास्तत्तत्कर्मकृतंतथा ॥ अध्यापकाश्चबहवःस्थापितावृत्तिदानतः ॥१५॥ अभयंभयलोकेभ्योदत्तंतेनतथाद्विजाः ॥ गुणवंतोज्ञानवंतो
 धर्मवंतोनुमानिताः ॥१६॥ मेषकर्कटयोर्मध्येतोयंदत्तंसुशीतलम् ॥ ब्राह्मणार्थैंगवार्थैंचप्राणास्त्यक्ताश्चतेनहि ॥१७॥ अन्यानिचसुकर्माणिकृतानितेन
 धीमता ॥ येनादिखंडंसदसिश्रुतंसंश्रावितंतथा ॥१८॥ स्वर्गखंडंसमाधीत्यनानाभोगान्समश्नुते ॥ अंतःपुरगनारीणांसुखसुप्तःप्रबुध्यते ॥१९॥
 किंकिणीरवसन्नादैस्तथामधुरभाषणैः ॥ इंद्रस्यार्धासनंभुंक्तेइंद्रलोकेवसेचिरम् ॥२०॥ ततःसूर्यस्यभवनंचंद्रलोकंततोव्रजेत् ॥ सप्तर्षिभवनेभोगान्भुक्त्वा
 यातिततोध्रुवम् ॥२१॥ ततश्चब्रह्मणोलोकंप्राप्यतेजोमयंवपुः ॥ तत्रैवज्ञानमासाद्यनिर्वाणंपरमृच्छति ॥२२॥ सद्भिःसहवसेद्धीमान्सत्तीर्थैस्नानमा
 चरेत् ॥ कुर्यादेवसदालापंसच्छास्त्रंशृणुयान्नरः ॥२३॥ तत्रपादंमहाशास्त्रंसर्वाम्नायफलप्रदम् ॥ स्वर्गखंडंचतन्मध्येमहापुण्यफलप्रदम् ॥२४॥ भजध्वं
 गोविंदंमतहरिमैकंसुरवरंगमिष्यध्वंलोकानतिविमलभोगानतितराम् ॥ शृणुध्वंहेलोकावदतहरिनामैकमतुलं यदीच्छावीचीनांसुखतरणमिष्टानिलभ
 त ॥२५॥ ॥ इति श्रीपाद्मेमहापुराणेस्वर्गखंडेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥६२॥ ॥ संपूर्णमिदमादिखण्डापरनामकमादिस्वर्गखंडंस्वर्गखंडंवा ॥
 ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

॥ संशोधितंचैतत्स्वर्गखंडंकृष्णातीरगवाईक्षेत्रनिवासिऐनापुरेउपाख्यवाळाचार्यतनूजन्मनाउद्धवाचार्येण ॥

इदं स्वर्गखण्डं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मजेनखेमराजेन

स्वकीये श्रीवेंकटेश्वरयन्त्रालयेऽङ्कित्वा

प्रकाशितम्। संवत् १९५१ शके १८१६

संस्कृतभाषायां सप्तमः प्रश्नः

संस्कृतभाषायां सप्तमः प्रश्नः

संस्कृतभाषायां सप्तमः प्रश्नः

॥ इति श्रीपाद्मे महापुराणे तृतीयं स्वर्गखण्डं समाप्तम् ॥

